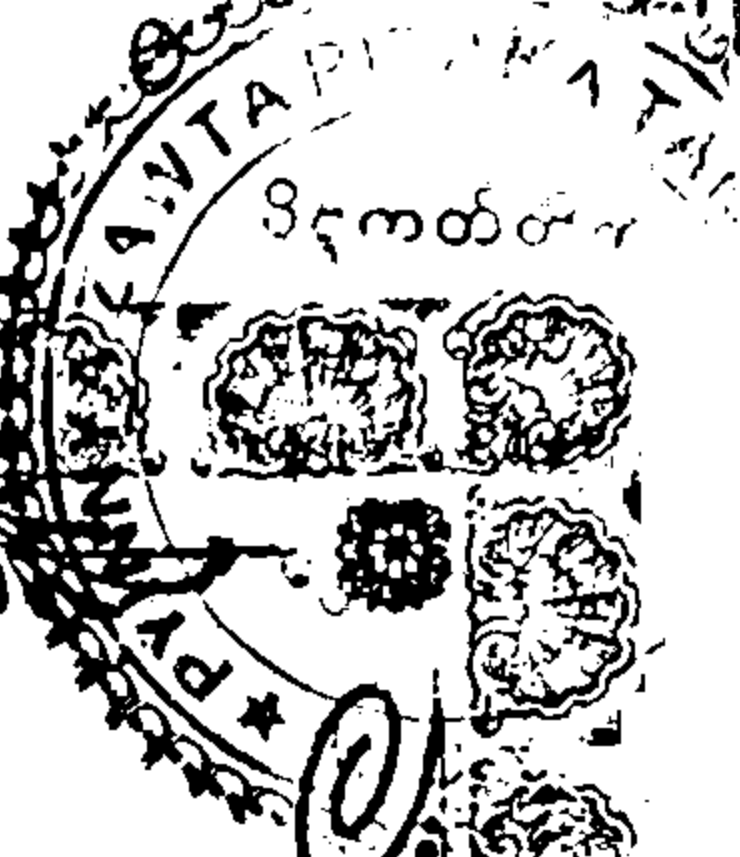

ပထပုရလိကျမ်း

(ဥဒ္ဓိဝံသမာလာ)

ဟင်္သာတမြို့အပိုင်၊ လက်ပန်လှ
 ငြိဟ္မစာရိကုံး၌၊ သိတင်း
 သုံးနေတော်မူသော
 ဇော်ရ
 ဆရာတော်ဘုရား

ဥက္ကံသမာလာအရှင်သူမြတ်သည်၊

အသီးသီးသောပါဠိတော်
 အဋ္ဌကထာတို့နှင့်
 ကောင်းစွာ
 ကိုးကား၍၊ ရေးသားဘောင်ပြတော်
 မူလိုက်သော

ပ. ဆ. မ. ရ. ကိ. ကျမ်း ။

၁၂၈၅-ခု၊ ဝါခေါင်လအတွင်း
 ပုံနှိပ်ပြီးစီးပါသည်။

ပြည်မြို့၊ ပန်းထိမ်တန်းလမ်း၊
 တိ-ကျိ-ဘုရားသာ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာစာပုံနှိပ်တိုက်၊

1923.

ကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်

မာတိကာစဉ်။

အကြောင်းအရာ

သီသပုဗ္ဗကပဏာမကဉ်ပြခြင်း။	....	...	...
သီဝါးပါးကဉ်ပြခြင်း။	...	....	၂
သမ္ဘိတ-ဝိပဗ္ဗိတ-၂ ပါးကဉ်ပြခြင်း။	....	....	၃
တံတဆဲနှစ်ပါးအကြောင်း။	....	....	၆
အာဗ္ဗကလေးပါးအကြောင်း။	....	....	၁၄
ဒိဋ္ဌဓမ္မကံစသည်တို့၏အကြောင်း။	....	....	၁၅
ဒိဋ္ဌာဒိဋ္ဌိအကြောင်း။	...	....	၁၇
သဟေကတုဒိဋ္ဌိတို့၏သဘောအကြောင်း။	...	...	၁၉
ဒိဋ္ဌိဆရာကြီးခြောက်ယောက်တို့၏အကြောင်း။			၂၃
ဒိဋ္ဌိတို့၏-အပ္ပဿာဝဇ္ဇ-မဟာဿာဝဇ္ဇ နှင့်တကွ။ကပ္ပါ			
ကဉ်ပိုင်းခြားခြင်း၏အကြောင်း။	...	....	၂၄
သဗ္ဗာနန္တရိယကံတို့၏အကြောင်း။	....	....	၂၄
နတ္တိကဒိဋ္ဌိစသည်တို့၏အကြောင်း။	....	...	၃၀
ခြောက်ဆဲနှစ်ပါးသော ဒိဋ္ဌိတို့၏အကြောင်း။	....	....	၃၆
ကာဗ္ဗသုက္ကကလေးပါးအကြောင်း။	....	....	၅၄
ကုက မရဏ၏အကြောင်း။	....	....	၅၆
သမုပ္ပာဒ်အထုပ္ပတ္တိအကြောင်း။	....	....	၆၀
ပုန့်ဆင့်သောရုပ်၏အကြောင်း။	....	....	၆၅
တိဗ္ဗါရုံ၏အကြောင်း။	....	....	၆၉
နိရောဓသမာပတ္တိအကြောင်း။	....	....	၈၁
ပဉ္စပါဒါအာရမ္မဏမိဿကအကြောင်း။			၈၆
ပဉ္စပါဒါ အာရမ္မဏ၏ အစွင်းဖြင့်၊ ဈာန်ပြားသော အ			
ကြောင်း။	....	....	၈၇
အဘိဘာယတနအကြောင်း။	....	....	၉၀
မာကွသုံးပါး၏အကြောင်း။	....	....	၉၃
မာကွတ္တရာဝိတ်၌အထူးမှတ်ရန်အကြောင်း။	....	....	၉၇

မာတိကာစဉ်။

အကြောင်းအရာ	မျက်နှာနံပါတ်
ဥပေက္ခာဆယ်ပါး၏အကြောင်း။	၁၁၃
စုဒ္ဓသပရိဒမနု၏အကြောင်း။	၁၁၅
ဣဒ္ဓိဆယ်ပါးအကြောင်း။	၁၁၈
အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အကြောင်း။	၁၂၁
ပဋိသန္တိဒါလေးပါးအကြောင်း။	၁၃၈
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၏အကြောင်း။	၁၄၁
ပဋိသန္ဓေ-၂၄ ပါးအကြောင်း။	၁၄၄
ကမ္မဘဝဥပပတ္တိဘဝအကြောင်း။	၁၄၆
ဧရာစသည်တို့၏အကြောင်း။	၁၅၀
သောကစသည်တို့၏တရားကိုယ်အကြောင်း။	၁၅၄
အဝိဇ္ဇာစသည်တို့၏သက္ခဏာအကြောင်း။	၁၅၆

မာတိကာစဉ်ပြီး၏။

ဟ သံ ဘ တ မြို့

မြို့စီးကွေးကုသိးတို့၏

သ ရာ တော်

ဦး ပညာဝံသ

ကောင်းမှု။

ပထမ ရှစ် ကျမ်း ။

နမောတဿဘူဂဝတောအရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

(၁) အာသိသပုဗ္ဗကပဏာမဂိုပြခြင်း။

ရာစောဟသိဗျအဝါတေ။ ဘုဠိမေ ပထတတ္ထိမေ။
ပူရေမိ မောင်ပျားတိဘွံနော။ ဥပါသကဿဇေသိနော။ ။
ပဏာမဂါထာ။

အဟကံ။ ငါသည်။ဝါ။ ငါတလုံးယုတ်။ ငါသမုတ်သော ငါ
သည်။ဝါ။ငါနှလုံးဟူ။ငါဟူမူသောငါသည်။ ဝါ။ပညာတ်နှင့်ငါ။
တစ်ငါပရမတ်။ငါဟုမှတ်သော ငါသည်။ဝါ။ငါငါဟူမြဲ။ ငါတ
ပဲသော ငါသည်။ ဇေသိနော။ ပညာရင်းနှီး။ ရှုမိုးလေ့ ရှိသော။
မောင်ပျားတိ ဥပါသကဿ။မောင်ပျား မည်သော ဒါယကာ၏။
ဝါ။ဒါယကာသည်။ယံပထံ။ခဲစစ် ခဲရပ်။ပရမတ်ကို။မှတ်သိလို
ကြောင်း။ တောင်းအပ်သော အကြင်ဆုသည်။ အတ္ထိ။ရှိ၏။ တံ။
ထိုဆုကို။ ပူရေမိ။ သာယာနူးညံ့ပြည့်စေအံ့။ ရာစောဟသိဗျအ
ဝါတေ။ မင်း။ခိုးသူ။ဆင်။ခြင်္သေ့။ ကျား။မြွေ။ရေ။မီး-ဟုဆိုအပ်
ကုန်သော။ဣမေဘုဠ။ဤရှစ်ပါးကုန်သော ဘေးတို့ကို။မေ။ငါမှ။

ဘွဲ့။ ဘုန်းဘော်အသျှင်၊ ရှင်ဘုရားသည်။ နော၊ တားမြစ်တော်မူ
သော။ ။ ဤကား ယောဇနာ။ ။ တောသုံးတောင်သျှင်။
နတ်မင်းရှင်ဟူသကဲ့သို့ အပိုးရခြင်း အနက်ကို ဟောသော အ
သျှင် ဟူသောပုဒ်ကို၊ သယံ ပဋိ-ဟ ခွဲနှင့်ရေး။

(၂) သမင်္ဂဓါးပါးကိုပြခြင်း။

ပဉ္စဝိခါ သမင်္ဂဓတာ။ အာယုဟန သမင်္ဂဓတာ။ စေတနာသ
မင်္ဂဓတာ။ ကမ္မသမင်္ဂဓတာ။ ဝိပါကသမင်္ဂဓတာ။ ဥပဋ္ဌာနသမင်္ဂဓ
တာတိ။ ။ ဤကား ဝိဘင်းအဋ္ဌကထာပါဌ်။ သမင်္ဂဓတာ ငါး
ပါးကိုပြသည်။ ။ သမင်္ဂဓတာ။ သမင်္ဂ ဟူသည်။ အာယုဟန
သမင်္ဂဓတာ။ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံ တို့ကို အားထုတ်ခြင်းနှင့်
ပြည့်စုံသောသူ၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော သန္နိဋ္ဌာပကစေတနာ
၏ ရှေးအဘို့ဖြစ်သော ပုဗ္ဗဘာဂ စေတနာတည်းဟူသော အာ
ယုဟန သမင်္ဂဓတာ၎င်း။ စေတနာသမင်္ဂဓတာ။ ထိုကံကို အား
ထုတ်သော အခါ၊ စေတနာနှင့်ပြည့်စုံသောသူ၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်
သော၊ သန္နိဋ္ဌာပကစေတနာတည်းဟူသော။ စေတနာသင်္ဂဓတာ
၎င်း။ ကမ္မသမင်္ဂဓတာ။ အရဟတ္တဖိုလ် တိုင်အောင် အကျိုးပေး
ခြင်းငှါ ထိုက်သော။ ရှေး၌ ဆည်းဘူး အပ်သော ကံနှင့်ပြည့်စုံ
သောသူ၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော ကံတည်း ဟူသော ကမ္မသ
မင်္ဂဓတာ၎င်း။ ဝိပါကသမင်္ဂဓတာ။ ကံ၏အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသောသူ
၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော အကျိုးဝိပါကတည်းဟူသော။ ဝိပါက
သမင်္ဂဓတာ၎င်း။ ဥပဋ္ဌာနသမင်္ဂဓတာ။ ငရဲမီးလျှံ၊ ဘုံမိမိနှင့်အမိဝမ်း
ရော သည် ထင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသောသူ၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော
ပုဗ္ဗနိဒ္ဓိတည်းဟူသော ဥပဋ္ဌာနသမင်္ဂဓတာ၎င်း။ ဣတိ။ ဤသို့။
ပဉ္စဝိခါ။ ငါးပါး ပြားကုန်၏။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။
ဤသမင်္ဂဓတာ ငါးပါး တို့တွင်။ ဥပဋ္ဌာနသမင်္ဂဓတာ၌။ ငရဲ၌ ဖြစ်
ထိုက်ကုန်သော သတ္တဝါတို့အား။ ငရဲမီး လျှံစသည် ထင်သော်။
ဘုံမိမိနှင့် စသော နတ်ဥပဋ္ဌာန သမင်္ဂဓတာလည်း ထင်၏။ နတ်

ပြည်၌ ဖြစ်ထိုက်ကုန်သော သတ္တဝါတို့အား၊ ဘုံဗိမာန်ပဒေသာ
 ပင် စသည် ထင်သော်။ ငရဲဥပဋ္ဌာန သမင်္ဂတာလည်း ထင်၏။
 လူ့ဘုံ၌ ဖြစ်ထိုက်ကုန်သော သတ္တဝါတို့အား။ အမိဝမ်းရေ ထင်
 သော်။ တိရိစ္ဆာန်တို့၏ တော-တောင် စသော ဥပဋ္ဌာန သမင်္ဂ
 တာလည်းထင်၏။ တိရိစ္ဆာန်ဘုံ၌ ဖြစ်ထိုက် ကုန်သော သတ္တဝါ
 တို့အား။ တိရိစ္ဆာန်တို့၏ ဥပဋ္ဌာန သမင်္ဂတာ ထင်သော်။ လူတို့
 ၏ ဥပဋ္ဌာန သမင်္ဂတာလည်းထင်၏။ ဤသို့သမင်္ဂတာ အစုံစုံ
 ထင်ရာ၌။ ဧေးသမင်္ဂတာကားမမြဲ။ နောက်သမင်္ဂတာသာမြဲ၏
 သောဏ နိရိမည်သော တောင်ခြေရင်း၌ ဘိတင်း သုံးနေသော
 သောဏ ထေရ်၏ အဘဖြစ်သော ခွေးမုဆိုးသည်။ သားထံ၌
 ရဟန်းပြု၍ သုံးအံ့သော အခါ။ များစွာ ကုန်သော ခွေးတို့သည်
 ကိုက်ခဲသာကုန်သကဲ့သို့။ ဧေးဦးစွာ ငရဲသမင်္ဂတာသည် တင်
 ၏။ ထိုအကြောင်းကို သားသောဏ ထေရ်သိ၍ အဘကို စေတီ
 ယင်ပြင်သို့ဆောင်ယူပြီးလျှင်။ စေတီတော်ကို ပန်းတို့ဖြင့်ပူဇော်
 ၍ အဘကိုကြည်ညိုစေ၏။ ထိုအခါ ငရဲသမင်္ဂတာ ပျောက်၍။
 နန္ဒဝန်ဥယျာဉ် စသော နတ်သမင်္ဂတာ ထင်လာ၍ စုတေသော
 အခါနတ်ပြည်သို့ရောက်လေ၏။ ဤဝတ္ထုကိုထောက်ရှု၍သမင်္ဂ
 တာ အစုံထင်ကြောင်း။ နောက်သမင်္ဂတာသာမြဲကြောင်းများ
 ကိုသိသေ။ ။ ဤဥပဋ္ဌာနသမင်္ဂတာကား။ ကံ-ကမ္မနိမိတ်-ဂတိ
 နိမိတ်အားဖြင့် သုံးပါးတို့တွင်။ ဂတိနိမိတ်ပင်။ ကံ-ကမ္မနိမိတ်
 တို့ကား။ မျှော့ရှားပြောင်းလဲခြင်းမရှိဟုမှတ်။ ။ ဤကားသမင်္ဂ
 တာ ငါးပါးသရုပ် အတ္ထုပ္ပတ္တိမှတ်တွယ်။

(၃) သမ္မတ္တိ-ဝိပ္ပတ္တိ-၂ ပါးတို့ကိုပြဆိုခြင်း။

ဂတိသမ္မတ္တိတိ သမ္မန္တဂတိဒေဝလောကောစ၊ မနုဿ လော
 ကောစ၊ ဂတိဝိပ္ပတ္တိတိ ဝိပ္ပန္တဂတိ၊ ဣတ္ထာရော အပါယာ၊ ဥပဓိ
 သမ္မတ္တိတိ၊ အတ္တဘာဝသမ္မတ္တိ၊ ဥပဓိဝိပ္ပတ္တိတိ။ ဟိနအတ္တဘာ
 ဝေါ၊ ကာသသမ္မတ္တိတိ၊ သုရာဇ-သုမနုဿကာသသင်္ခါတော-

သမ္ပန္နကာလော။ ကာလသိပ္ပတ္တိတိ။ ဒုရာဇ-ဒုမနုဿကာလသင်္ခါ
 တော။ ဝိပ္ပန္နကာလော။ ပယောဂသမ္ပတ္တိတိ။ သမ္မာပယောဂေါ။
 ပယောဂ ဝိပ္ပတ္တိတိ။ ဖိစ္ဆာပယောဂေါ။ ဤကား ယခင်အဋ္ဌ
 ကထာပါဌ်။ ကံဘို့၏အကျိုးပေးရာ-မပေးရာသမ္ပတ္တိ-ဝိပ္ပတ္တိလေး
 ပါး-ရှစ်ပါးကိုပြသည်။ ။ ဂတိသမ္ပတ္တိတိ။ ဂတိသမ္ပတ္တိ ဟူသည်
 ကား။ ဒေဝလောကောစ၊ နတ်ပြည်သည်၎င်း။ မနုဿလောကော
 စ၊ လူပြည်သည်၎င်း။ သမ္ပန္နဂတိ။ ပြည့်စုံသောဂတိ မည်၏။ ဝါ။
 ဂတိသမ္ပတ္တိ မည်၏။ ဂတိဝိပ္ပတ္တိတိ။ ဟူသည်ကား။ စက္ကာရာ။
 လေးပါးကုန်သော။ အပါယာ။ အပါယ်ဘုံတို့သည်။ ဝိပ္ပန္နဂတိ။
 ဘောက်ပြန်သော ဂတိ မည်၏။ ဝါ။ ဂတိဝိပ္ပတ္တိ မည်၏။ ဥပမိ
 သမ္ပတ္တိတိ။ ဟူသည်ကား။ အတ္တဘာဝသမ္ပတ္တိ။ ကောင်းမြတ်
 သော အဆင်း သဏ္ဌာန် ကြံ့သက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံခြင်း တည်း။
 ဥပမိဝိပ္ပတ္တိတိ။ ဟူသည်ကား။ ဟိနအတ္တဘာဝေါ။ ယုတ်ညံ့သော
 အတ္တဘာဝတည်း။ ကာလသမ္ပတ္တိတိ။ ဟူသည်ကား။ သုရာဇ-သု
 မနုဿ-ကာလသင်္ခါတော။ မင်းကောင်း-လူကောင်း တို့၏လက်
 ထက်ဘု ဆိုအပ်သော။ သမ္ပန္နကာလော။ ပြည့်စုံသော ကာလ
 တည်း။ ကာလသိပ္ပတ္တိတိ။ ဟူသည်ကား။ ဒုရာဇ-ဒုမနုဿ-ကာလ
 သင်္ခါတော။ မင်းဆိုး-လူဆိုးတို့၏ လက်ထက်ဘု ဆိုအပ်သော။
 ဝိပ္ပန္န ကာလော။ ဘောက်ပြန်သော ကာလ တည်း။ ပယောဂ
 သမ္ပတ္တိတိ။ ဟူသည်ကား။ သမ္မာပယောဂေါ။ ကုသိုလ်တရားကို
 ကောင်းစွာအားထုတ်ခြင်းတည်း။ ပယောဂဝိပ္ပတ္တိတိ။ ဟူသည်
 ကား။ ဖိစ္ဆာပယောဂေါ။ ဒုစရိုက်ကိုအားထုတ်ခြင်းတည်း။ ။
 ဤကားယောဇနာ။ ဤရှစ်ပါးတို့တွင်။ ပုညဝဇ္ဇိဒိဋ္ဌိ-ဘူတဝါ
 ဟနမင်း။ မာရ်နတ်မင်းတို့ ဝတ္ထုကိုချစ်ဆောင်၍ ဂတိသမ္ပတ္တိ
 ကိုသိသောမာဝတီ။ ဝါသဘာဝတ္တိသ မိဖုရားတို့ ဝတ္ထုကို ထုတ်
 ဆောင်၍၊ ဥပမိသမ္ပတ္တိကိုသိ။ ကာလသိပ္ပတ္တိအခါ။ သစ်မြင့်စီးသီး၏
 အမွန်မျှကို သုံးဆောင်ရသည် ဖြစ်လျက်။ ကာလသမ္ပတ္တိ အခါ
 ငါးရာ ကုန်သော ဆွမ်းသင်္ကန်းတို့ကို။ တနေ့ခြင်းဖြင့် ခံယူသုံး

ဆောင်ရသော မဟာသောဏ ထေရ်ဝတ္ထုကို ထုတ်ဆောင်၍၊
 ကာသသမ္ပတ္တိကိုသိ။ မာလိကာဒေဝီ၊ ကေသဝတီတို့ ဝတ္ထုကို
 ထုတ်ဆောင်၍ပယောဂသမ္ပတ္တိကိုသိ။ ငရဲသူတို့ကိုထုတ်ဆောင်
 ၍ ဂတိဝိပ္ပတ္တိကို သိ။ ဒိပရာဇ် မင်း၏သား နာဂ ဒိပရာဇ် မင်း
 ဝတ္ထုကို ထုတ်ဆောင်၍ ဥပမိဝိပ္ပတ္တိကိုသိ။ ငတ်မွတ်သောဘေး
 ကြောင့်၊ တောင်ချောက်ကြားတခု၌ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုရ ကုန်သော
 နှစ်သိန်း လေးသောင် ရဟန္တာမြတ်တို့ ဝတ္ထုကို ထုတ်ဆောင်၍
 ကာလ ဝိပ္ပတ္တိကို သိ။ မာဂဏ္ဍိမိဗျရား သူဌေးသို့ ရေဝတီတို့
 ဝတ္ထုကို ထုတ်ဆောင်၍ ပယောဂဝိပ္ပတ္တိကိုသိလေ။ ။ ဧကန္တ
 ကုသလသေဝ ဩ ကာသောတိဇ္ဇနံ။ ယဒိပိကောစိကာယသုစရိ
 တာဒိပယောဂ သမ္ပတ္တိသံ ဌိတံ ဗာဓေယျ။ တံပနဗာဓနံ ဗာဓ က
 သော။ ဣဿာဒိ နိဒ္ဒတ္တေန ဝိပရိတဂါဟောနဇာတံ။ သာပယော
 ဂသမ္ပတ္တိ သဘာဝတော။ သုခဝိပါကသေဝပစ္စပေသာ။ နဒုက္ခ ဒိ
 ပါကသဘ္ဘိဇ္ဇမမတ္ထံ သန္ဓာယဝုတ္တံ။ ။ ဤကားမူလဋီကာပါဌ်။ ။
 အကြင်သူတပေောက်သည်။ ပယောဂသမ္ပတ္တိ၌ တည်ပါလျက်။
 တပေောက်သူ၏ နှိပ်စက် ညှင်းပန်းကို ခံရခြင်းသည်။ နှိပ်စက်
 ညှင်းပန်းခြင်သောသူ၏ ဣဿာစသော အကြောင်းရှိသော ဝိပရိ
 တဂါဟကြောင့်ဖြစ်၏။ ပဇာတိသမ္ပတ္တိကား။ စင်စစ်အားဖြင့်
 သုခဝိပါက၏ အကြောင်းသာဖြစ်၏။ ဒုက္ခဝိပါက၏ အကြောင်း
 မဟုတ်။ ဤအနက်ကိုရည်၍။ ဧကန္တကုသလသေဝ ဩကာသော
 ဟူသောစကားကို အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်အပ်၏ဟုပြုသည်။ ။ ဤ
 နည်းကိုမှီ၍ သုဒ္ဓဗုဒ္ဓ-တမ္ပဒါမိက-ဒါ ရ စိ ပတ္တု သာတိ မင်းတို့
 သည်။ ပယောဂ သမ္ပတ္တိ၌ တည်ပါလျက် နွားငွေ့ခတ်၍ သေရ
 ခြင်းများကိုထုတ်၍သိလေ။ ။ ဋီကာသျှင်ကား။ ဤဝိပရိတ
 ဂါဟ ရှိသောပစ္စာ မိတ္တကို ကာသဝိပ္ပတ္တိသို့သွင်းလိုရင်ရှိ၏။ ။
 ကောစိ။ တရံတယေဇာန်သော သူသည်။ ကာယသုစရိတာဒိပ
 ယောဂသမ္ပတ္တိသံ။ ကာယသုစရိက် စသည်တို့၌ အားထုတ်ခြင်း
 ပယောဂသမ္ပတ္တိ၌။ ဌိတံ။ တည်သောသူတပေောက်ကို။ ယဒိပိ

ဗာဓေယျ၊ အကယ်၍ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်း၏ရှင်၊ ပန၊ ထိုသို့နှိပ်စက်
ညှဉ်းပန်းသော်လည်း။ တံဗာဓနံ၊ ထိုနှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်းသည်။
ဗာဓကဿဝ၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းသော သူ၏သံလျှင်။ ဣဿာဒိ
နိမိတ္တေန၊ ဥ။ ရှုခြင်းသည် အကြောင်းရှိသော၊ ဝိပရိတဂါဟနု။
ဘောက်ပြန်သော အယူဝါဒကြောင့်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ သံပယော
ဂသမ္ပတ္တိ၊ ထိုပယောဂ သမ္ပတ္တိသည်၊ သဘာဝတော၊ သဘော
အားဖြင့်၊ သုခဝိပါကဿဝ၊ သုခဝိပါက၏သာလျှင်၊ ပစ္စယော၊
အကြောင်းဘည်း၊ ဒုက္ခဝိပါက သ၊ ဒုက္ခဝိပါက၏၊ ပစ္စယော၊ အ
ကြောင်းသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိဣဒံ အတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ သန္ဓာ
ယ၊ ရည်၍၊ (ဧကန္တကုသလဿဝဩကာသောတိဣဒံ၊ ဧကန္တ
ကုသလဿဝ ဩကာသော) ဟူသော ဤစကားကို၊ ဝတ္ထံ၊ အဋ္ဌ
ကထာ၌မိန့်အပ်၏။ ။ ဤကားယောဇနာ၊ ။ ထိုရှစ်ပါးဖြင့် ကံနှစ်
ပါးကို ခြောက်၍၊ ကံဘသွေ့ခြောက်ပါး ဖြစ်ဟန်ကိုလည်းသိ၊ ။
ဤကား—သမ္ပတ္တိ၊ ဝိပုတ္တိ၊ လေးပါး ရှစ်ပါး သရုပ် အတ္ထုပ္ပတ္တိ
မှတ်ဘွယ်။

(၄) ကံ-၁၂ ပါးကိုပြဆိုခြင်း။

အဟောသိကမ္မံ အဟောသိကမ္မဝိပါကော၊ အဟောသိကမ္မံ
နာဟောသိကမ္မဝိပါကော၊ အဟောသိကမ္မံ အတ္တိကမ္မဝိပါကော၊
အဟောသိကမ္မံ နတ္တိကမ္မဝိပါကော၊ အဟောသိကမ္မံ ဘဝိဿတိ
ကမ္မဝိပါကော၊ အဟောသိကမ္မံ နဘဝိဿတိ ကမ္မဝိပါကော၊
အတ္တိကမ္မံ အတ္တိကမ္မဝိပါကော၊ အတ္တိကမ္မံ နတ္တိကမ္မ ဝိပါကော၊
အတ္တိကမ္မံ ဘဝိဿတိ ကမ္မဝိပါကော၊ အတ္တိကမ္မံ နဘဝိဿတိ
ကမ္မဝိပါကော၊ ဘဝိဿတိကမ္မံ ဘဝိဿတိကမ္မဝိပါကော၊ ဘ
ဝိဿတိကမ္မံ နဘဝိဿတိ ကမ္မဝိပါကော၊ ။ ပဋိသန္တိဒါဓင်
ပါဠိတော်၊ ကံတဆွဲနှစ်ပါးကို ပြတော်မူသည်၊ ။ အဟောသိ
ကမ္မံ အဟောသိကမ္မဝိပါကော၊ ကံလည်းဖြစ် အကျိုးလည်းဖြစ်
သောကံ၊ အဟောသိကမ္မံ နာဟောသိ ကမ္မဝိပါကော၊ ကံသာ

ဖြစ်၍ အကျိုးမဖြစ်သောကံ၊ အဟောသိကမ္မံ အတ္တိကမ္မံ ဝိပါ
 ကော၊ ကံလည်းဖြစ် အကျိုးလည်း ရှိသောကံ၊ အဟောသိကမ္မံ
 နတ္တိကမ္မံ ဝိပါကော၊ ကံသာဖြစ်၍ အကျိုးမရှိသောကံ၊ အဟော
 သိကမ္မံ ဘဝိဿတိကမ္မံ ဝိပါကော၊ ကံလည်းဖြစ် အကျိုးလည်း
 ဖြစ်လတ္တံ့သောကံ၊ အဟောသိကမ္မံ နဘဝိဿတိကမ္မံ ဝိပါကော၊
 ကံသာဖြစ်၍ အကျိုး မဖြစ်လတ္တံ့သောကံ၊ အတ္တိကမ္မံ အတ္တိကမ္မံ
 ဝိပါကော၊ ကံလည်းရှိ အကျိုးလည်း ရှိသောကံ၊ အတ္တိကမ္မံ နတ္တိ
 ကမ္မံ ဝိပါကော၊ ကံသာရှိ၍ အကျိုးမရှိသောကံ၊ အတ္တိကမ္မံ ဘ
 ဝိဿတိကမ္မံ ဝိပါကော၊ ကံလည်းရှိ၊ အကျိုးလည်းဖြစ်လတ္တံ့သော
 ကံ၊ အတ္တိကမ္မံ နဘဝိဿတိ ကမ္မံ ဝိပါကော၊ ကံသာရှိ၍ အကျိုး
 မဖြစ်လတ္တံ့သောကံ၊ ဘဝိဿတိကမ္မံ ဘဝိဿတိကမ္မံ ဝိပါကော၊
 ကံလည်းဖြစ်လတ္တံ့ အကျိုးလည်း ဖြစ်လတ္တံ့သောကံ၊ ဘဝိဿတိ
 ကမ္မံ နဘဝိဿတိကမ္မံ ဝိပါကော၊ ကံသာဖြစ်လတ္တံ့ဖြစ်၍ အကျိုး
 မဖြစ်လတ္တံ့သောကံ။ ဤကားယောဇနာ။ ။ ထို-၁၂ ပါးတို့
 တွင်၊ အဟောသိသမ္ဘုဖြင့် ပြုအပ်သော ကံ ခြောက်ပါးသည်၊
 အတိတ်ကံ၊ အတ္တိသမ္ဘုဖြင့် ပြုအပ်သောကံလေးပါးသည်၊ ပစ္စုပ္ပန်
 ကံ၊ ဘဝိဿတိသမ္ဘုဖြင့် ပြုအပ်သော နောက်ကံနှစ်ပါးသည်၊
 အနာဂတိကံ။ ။ အတိတ်ကံခြောက်ပါးတို့၌၊ အတိတ်အကျိုး
 ရှိ-မရှိအားဖြင့် နှစ်ပါး၊ ပစ္စုပ္ပန်အကျိုးရှိ-မရှိအားဖြင့် နှစ်ပါး၊ အနာ
 ဂတိအကျိုးရှိ-မရှိအားဖြင့် နှစ်ပါး။ ဤသို့ကာလသုံးပါး အစွမ်း
 ဖြင့်ပိုင်းခြား၍မှတ်။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ကံလေးပါးတို့၌လည်း၊ ပစ္စုပ္ပန်
 အကျိုးရှိ-မရှိ အားဖြင့် နှစ်ပါး၊ အနာဂတိ အကျိုးရှိ-မရှိအားဖြင့်
 နှစ်ပါး၊ ဤသို့ကာလနှစ်ပါးအစွမ်းဖြင့် ပိုင်းခြား၍မှတ်။ ။ အနာ
 ဂတကံနှစ်ပါး၌ အနာဂတိ ကာလ အစွမ်း ဖြင့်သာ။ အနာဂတိ
 အကျိုးရှိ-မရှိအားဖြင့် နှစ်ပါး ပြားသည်ကို မှတ်အပ်၏။ ။
 အတိတ်ကံခြောက်ပါးတို့တွင်၊ အတိတ်ဘဝတို့၌ ပေးပြီးသော
 အကျိုးရှိသော၊ ဒိဋ္ဌဗ္ဗေဝေဒနိယ၊ ဥပပဇ္ဇေဝေဒနိယ၊ အပရာပရိယ
 ဝေဒနိယ၊ အတိတ်ကံသုံးပါးသည်၊ အဟောသိကမ္မံ အဟောသိ

ကမ္ဘာဝိပါကကံမည်၏။ ထိုကြောင့်ပဋိသန္တိဒါမဂ် အဋ္ဌကထာ စသည်တို့၌။ ။ အတိတဘဝေသုကတဿကမ္ဘဿ အတိတဘဝေသုယေဝ။ ဝိပက္ကဝိပါကံ ဂဟေတွာ အဟောသိကမ္ဘံ အဟောသိကမ္ဘာဝိပါကောဘိရတ္တံ။ ။ ဟူ၍ဘွင့်အပ်၏။ ။ အတိတဘဝေသု။ အတိတ်ဘဝတို့၌။ ကတဿ။ ပြုအပ်ပြီးသော။ ကမ္ဘဿ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယ စသောကံ၏။ အတိတဘဝေသုယေဝ။ အတိတ်ဘဝတို့၌သာလျှင်။ ဝိပက္ကဝိပါကံ။ ပေးပြန်သော အကျိုးကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ အဟောသိကမ္ဘံ အဟောသိ ကမ္ဘာဝိပါကောဘိ။ အဟောသိကမ္ဘံ အဟောသိကမ္ဘာဝိပါကကံဟူ၍။ ရတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။ အတိတ်ဘဝတို့၌။ အကြောင်းမျိုးသဖြင့်။ အကျိုးကိုမပေးနိုင်သော။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယ။ ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယကံနှစ်ပါးသည်၎င်း။ အတိတ်ဘဝ၌ပင် ဗရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောပုဂ္ဂိုလ်၏အကျိုးမပေးသော။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယ စသောကံသုံးပါးသည်၎င်း။ အဟောသိကမ္ဘံ နာဟောသိကမ္ဘာဝိပါကကံ မည်၏။ ထို့ကြောင့် ယခင်အဋ္ဌကထာ စသည်တို့၌။ ။ တဿေဝ အတိတဿကမ္ဘဿ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယဿ။ ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယဿ စ။ ပစ္စယဝေကလ္လေန အတိတဘဝေသုယေဝ။ အဝိပက္ကဝိပါကဉ္စ။ အတိတေယေဝ ပရိနိဗ္ဗာတဿစ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယ။ ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယ။ အပရာပရိယဝေဒနိယဿ ကမ္ဘဿ။ အဝိပက္ကဝိပါကဉ္စ။ ဂဟေတွာ အဟောသိ ကမ္ဘံ နာဟောသိ ကမ္ဘာဝိပါကောဘိရတ္တံ။ ဟူ၍ဘွင့်အပ်၏။ ။ အတိတဿ။ အတိတ်ဖြစ်သော။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယဿ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယဖြစ်သော။ တဿေဝကမ္ဘဿစ။ ထိုကံ၏၎င်း။ ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယဿ။ ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယ ဖြစ်သော။ တဿေဝကမ္ဘဿစ။ ထိုကံ၏၎င်း။ ပစ္စယဝေကလ္လေန။ အကြောင်းမျိုးသဖြင့်။ အတိတဘဝေသုယေဝ။ အတိတ်ဘဝတို့၌သာလျှင်။ အဝိပါကဝိပါကဉ္စ။ မဖြစ်စေအပ်သောအကျိုးကို၎င်း။ အတိတေယေဝ။ အတိတ်၌သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာတဿစ။ ဗရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောပုဂ္ဂိုလ်၏၎င်း။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယ ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယ အပရာပရိယ

ဝေဒနိယဿ၊ ဗိဇ္ဇမ္မေဝေဒနိယ၊ ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယ၊ အပရာပရိယ
 ဝေဒနိယဖြစ်သော၊ ကမ္မဿစ၊ ကံ၏၎င်း၊ အဝိပက္ခိဝိပါကဉ္စ၊
 မဖြစ်စေအပ်သော အကျိုးကို၎င်း၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အဟောသိ
 ကမ္မံ နာဟောသိ ကမ္မဝိပါကောတိ၊ အဟောသိကမ္မံ နာဟော
 သိကမ္မဝိပါက ကံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။ ဤကားယောဇနာ၊
 ။ အတိတ်ဘဝ၌ အကျိုးမပေးမှ၍ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ အကြောင်း
 ပြည့်စုံသဖြင့် အကျိုးပေးသော၊ ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယံ အပရာပရိယ
 ဝေဒနိယ ကံနှစ်ပါးသည်၊ အဟောသိကမ္မ အတ္ထိကမ္မဝိပါက ကံ
 မည်၏၊ ထို့ကြောင့် ယခင်အဋ္ဌကထာ စသည်တို့၌၊ ။ အတိ
 တဿေဝကမ္မဿ၊ အဝိပက္ခိဝိပါကဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၊ ပစ္စယ
 သမ္ပတ္တိယာဝိပစ္စမာနံ ဝိပါကံဂဟေတွာ၊ အဟောသိကမ္မံ အတ္ထိ
 ကမ္မဝိပါကောတိဝုတ္တံ၊ ။ ဟူ၍တွင်အပ်၏၊ ။ အတိတဿေ
 ဝ၊ အတိတ်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ အဝိပက္ခိဝိပါကဿ၊ အကျိုး
 မပေးသေးသော၊ ကမ္မဿ၊ ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယအပရာပရိယဝေဒ
 နိယ ကံနှစ်ပါး၏၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ ပစ္စယ သမ္ပတ္တိ
 ယာ၊ အကြောင်းပြည့်စုံသဖြင့်၊ ဝိပစ္စမာနံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဝိပါ
 ကံ၊ အကျိုးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အဟောသိကမ္မံ အတ္ထိကမ္မဝိပါ
 ကောတိ၊ အဟောသိကမ္မအတ္ထိ ကမ္မဝိပါက ကံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ ။ ဤကားယောဇနာ၊ ။ အတိတ်ဖြစ်သော
 ကာလကိုလွန်သော အကျိုးမပေးသော ဗိဇ္ဇမ္မေဝေဒနိယ ဥပပဇ္ဇ
 ဝေဒနိယကံနှစ်ပါးသည်၎င်း၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုသော
 ပုဂ္ဂိုလ်၏အကျိုးမပေးသော ဗိဇ္ဇမ္မေဝေဒနိယ စသော ကံသုံးပါး
 သည်၎င်း၊ အဟောသိကမ္မနုတ္ထိကမ္မဝိပါက ကံမည်၏၊ ထို့ကြောင့်
 ယခင်အဋ္ဌကထာစသည်တို့၌၊ ။ အတိတဿေဝ ကမ္မဿ၊
 အတိက္ကန္တဝိပါက ကာလဿစ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ ပရိနိဗ္ဗာယန္တဿ
 စ၊ အဝိပစ္စမာနံ ဝိပါကံဂဟေတွာ အဟောသိ ကမ္မနုတ္ထိကမ္မ ဝိ
 ပါကောတိဝုတ္တံ၊ ။ ဟူ၍တွင်အပ်၏၊ ။ အတိတဿေဝ၊
 အတိတ်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ အတိက္ကန္တဝိပါက ကာလဿ၊ အ

ကျိုးပေးရာ ကာလကို လွန်သော၊ ကမ္မဿဝ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယ၊ ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယ ကံ နှစ်ပါး ဖြစ်၎င်း၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ ပရိနိဗ္ဗာယန္တဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ကမ္မဿဝ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယ စသော်ကံသုံးပါး၏ လည်းကောင်း၊ အဝိပစ္စမာနံ၊ မဖြစ်စေအပ်သော၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အဟောသိကမ္ပနတ္ထိကမ္မ ဝိပါကောတိ၊ အဟောသိကမ္ပနတ္ထိကမ္မဝိပါက ကံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ဤကားယောဇနာ၊ ။ အကြောင်း ညီညွတ်သဖြင့် အနာဂါတ် ဘဝတို့၌ အကျိုးပေး လတ္တံ့သော အတိတ်ဖြစ်သော အပရာပရိယဝေဒနိယ ကံသည်၊ အဟောသိကမ္မ ဘဝိဿတိကမ္မဝိပါက ကံမည်၏။ ထို့ကြောင့် ယခင်အဋ္ဌကထာ စသည်တို့၌။ ။ အတိတဿဝ၊ ကမ္မဿ ဝိပါကာရဟဿ၊ အဝိပက္ကဝိပါကဿ၊ အနာဂတဘဝေ ပဗ္ဗယ သမ္ပတ္တိယာ၊ ဝိပဗ္ဗိတဗ္ဗဝိပါကံ ဂဟေတွာ အဟောသိကမ္ပ ဘဝိဿတိ ကမ္မဝိပါကောတိဝုတ္တံ။ ။ ဟူ၍ဘွင့်အပ်၏။ ။ အတိတဿဝ၊ အတိတ်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝိပါကာရဟဿ၊ အကျိုး ပေးခြင်းငှါ ထိုက်သော၊ အဝိပက္ကဝိပါကဿ၊ မပေးသေးသော အကျိုး ရှိသော၊ ကမ္မဿ၊ အပရာ ပရိယ ဝေ ဒ နိ ယ ကံ ၏၊ အနာဂတ ဘဝေ၊ အနာဂါတ် ဘဝ၌၊ ပဗ္ဗယ သမ္ပတ္တိယာ၊ အကြောင်းပြည့်စုံသဖြင့်၊ ဝိပဗ္ဗိတဗ္ဗဝိပါကံ၊ ပေးလတ္တံ့သော အကျိုး ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အဟောသိကမ္ပ ဘဝိဿတိကမ္မဝိပါကော တိ၊ အဟောသိကမ္မဘဝိဿတိကမ္မဝိပါကကံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ဤကားယောဇနာ၊ ။ အကျိုးပေးရာ ကာလကိုလွန်သည်ဖြစ်၍ အနာဂါတ်ဘဝ၌ အကျိုးမပေးသော အတိတ် ဖြစ်သော ဒိဋ္ဌ ဓမ္မ ဝေဒနိယ ဥပပဇ္ဇ ဝေဒနိယ ကံနှစ်ပါး သည်၎င်း၊ အနာဂါတ်ဘဝ၌ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုလတ္တံ့သော ပုဂ္ဂိုလ် ၏အကျိုး မပေးလတ္တံ့သော အပရာပရိယ ဝေဒနိယ အတိတ် ကံသည်၎င်း၊ အဟောသိကမ္ပ နဘဝိဿတိ ကမ္မဝိပါကကံ မည် ၏။ ။ ထို့ကြောင့် ယခင်အဋ္ဌကထာစသည်တို့၌။ ။ အတိ

တသေဝကမ္မဿ။ အတိက္ကန္တံ ဝိပါကကာလဿစ။ အနာဂတ
ဘဝေ ပရိနိဗ္ဗာယိတဗ္ဗဿစ။ အဝိပစ္စိတဗ္ဗံ ဝိပါကံ ဂဟေတွာ။
အဟောသိကမ္ပံ နဘာဝိဿတိ ကမ္မဝိပါကောတိဝုတ္တံ။ ။ ဟူ၍
ဘွင့်အပ်၏။ ။ အတိက္ကန္တသေဝ။ အတိတ်သာလျှင် ဖြစ်သော။
အတိက္ကန္တံ ဝိပါက ကာလဿ။ အကျိုးပေးရာ ကာလကို လွန်
သော။ ကမ္မဿစ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယ ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယ ကံနှစ်ပါး၏
၎င်း။ အနာဂတဘဝေ။ အနာဂါတ်ဘဝ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိတဗ္ဗဿ။
ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကမ္မဿစ။ အပရာပရိယ အ
တိတ်ကံ၏၎င်း။ အဝိပစ္စိတဗ္ဗံ ဝိပါကံ။ မဖြစ်လတ္တံ့သော အကျိုး
ကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ အဟောသိ ကမ္ပံ နဘာဝိဿတိ ကမ္မဝိပါ
ကောတိ။ အဟောသိ ကမ္ပံ နဘာဝိဿတိ ကမ္မ ဝိပါကကံ ဟူ၍။
ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ဤကား ယောဇနာ။ ။ ဤကား
အတိတ်ကံ ခြောက်ပါး သရုပ် အတ္ထုပ္ပတ္တိ မှတ်ဖွယ်။ ။
ပစ္စုပ္ပန်ကံလေးပါးတို့တွင်။ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ပြုအပ်သော။ ဒိဋ္ဌဓမ္မ
ဝေဒနိယကံသည်။ ဤပစ္စုပ္ပန် ဘဝ၌ အကျိုး ပေးသည်ရှိသော်။
အတ္တိကမ္ပံ အတ္တိကမ္မဝိပါကကံမည်၏။ ထို့ကြောင့် ယခင်အဋ္ဌက
ထာစသည်တို့၌။ ။ မစ္စုပ္ပန်ဘဝကတဿ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယဿ
ကမ္မဿ။ ဣဇောဝိပနုမာနဝိပါကံ ဂဟေတွာ။ အတ္တိကမ္ပံ အတ္တိ
ကမ္မဝိပါကောတိဝုတ္တံ။ ။ ဟူ၍ဘွင့်အပ်၏။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝေ။
မစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌။ ကတဿ။ ပြုအပ်သော။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယဿ။ ဒိဋ္ဌ
ဓမ္မဝေဒနိယဖြစ်သော။ ကမ္မဿ။ ကံ၏။ ဣဇော။ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌
ပင်လျှင်။ ဝိပနုမာနဝိပါကံ။ ဖြစ်စေအပ်သော အကျိုးကို။ ဂဟေ
တွာ။ ယူ၍။ အတ္တိကမ္ပံ အတ္တိကမ္မဝိပါကောတိ။ အတ္တိကမ္မ အတ္တိ
ကမ္မဝိပါကကံဟူ၍။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ဤကား
ယောဇနာ။ ။ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ အကြောင်းမျိုးသဖြင့် အကျိုး
မပေးသော ပစ္စုပ္ပန်ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယကံသည်၎င်း။ ဤမျက်မှောက်
၌ပင်။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုဆဲသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အကျိုးမပေးသော ဒိဋ္ဌဓမ္မ
ဝေဒနိယ ကံသည်၎င်း။ အတ္တိကမ္မ နတ္တိကမ္မ ဝိပါကကံ မည်၏။

ထို့ကြောင့်ယခင်အဋ္ဌကထာစသည်တို့၌။ ။တသေဝပစ္စုပ္ပန်
သေဝပစ္စုပ္ပန်သမ္ဘာသမ္ဘာ။ ပစ္စယဝေကလ္လေန၊ အဝိပစ္စမာနံ။
ဒိဋ္ဌဝဓဗ္ဗေ၊ ပရိနိဗ္ဗာယန္တဿ။ ဣဝအဝိပစ္စမာနန္တံ။ ဝိပါကံဂဟေ
တွာ အတ္ထိကမ္ဘနတ္ထိကမ္ဘဝိပါကောတိရုတ္တံ။ ။ဟူ၍ဘွင့်အပ်
၏။ ။ပစ္စုပ္ပန်သမ္ဘာ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ တသေဝကမ္ဘာသမ္ဘာ။ ထို့
ဒိဋ္ဌဝဓဗ္ဗဝေဒနိယ ကံ၏သာလျှင်။ ပစ္စယဝေကလ္လေန၊ အကြောင်း
ချို့သဖြင့်၊ အဝိပစ္စမာနံ မဖြစ်စေအပ်သောအကျိုးကို၎င်း၊ ဒိဋ္ဌဝ
ဓဗ္ဗေ၊ မျက်မှောက်၌သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယန္တဿ။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုဆဲ
သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဣဝ။ ဤပစ္စုပ္ပန်၌။ အဝိပစ္စမာနံ။ မဖြစ်စေအပ်
သော။ ဝိပါကန္တံ။ အကျိုးကို၎င်း။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ အတ္ထိကမ္ဘ
နတ္ထိကမ္ဘဝိပါကောတိ။ အတ္ထိကမ္ဘနတ္ထိကမ္ဘဝိပါကကံဟူ၍။ ရုတ္တံ။
ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ဤကား ယောဇနာ။ ။အနာဂါတ်
ဘဝ၌ အကျိုး ပေးလတ္တံ့သော ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ဥပပဇ္ဇ ဝေဒနိ
ယ။ အပရာပရိယ ဝေဒနိယ ကံနှစ်ပါးသည်။ အတ္ထိကမ္ဘဘဝိဿ
တိ ကမ္ဘဝိပါက ကံမည်၏။ ထို့ကြောင့် ယခင်အဋ္ဌကထာစသည်
တို့၌။ ။ပစ္စုပ္ပန်သော ကမ္ဘာသမ္ဘာပစ္စုပ္ပန်ဝေဒနိယသမ္ဘာ။ အပရာ
ပရိယ ဝေဒနိယသမ္ဘာ။ အနာဂတဘဝေ ဝိပဗ္ဗိတဗ္ဗဝိပါကံ။ ဂ
ဟေတွာအတ္ထိကမ္ဘဘဝိဿတိကမ္ဘဝိပါကောတိရုတ္တံ။ ။ဟူ၍
ဘွင့်အပ်၏။ ။ပစ္စုပ္ပန်သေဝ။ ပစ္စုပ္ပန်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဥပ
ပဇ္ဇ ဝေဒနိယသမ္ဘာ။ ဥပပဇ္ဇ ဝေဒနိယဖြစ်သော။ ကမ္ဘာသမ္ဘာ။ ကံ၏
၎င်း။ အပရာပရိယ ဝေဒနိယသမ္ဘာ။ အပရာပရိယ ဝေဒနိယ ဖြစ်
သော။ ကမ္ဘာသမ္ဘာ။ ကံ၏၎င်း။ အနာဂတဘဝေ။ အနာဂါတ်ဘဝ၌။
ဝိပဗ္ဗိတဗ္ဗဝိပါကံ။ ဖြစ်စေလတ္တံ့သောအကျိုးကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ
၍။ အတ္ထိကမ္ဘဘဝိဿတိ ကမ္ဘဝိပါကောတိ။ အတ္ထိကမ္ဘဘဝိဿ
တိကမ္ဘဝိပါကကံဟူ၍။ ရုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ဤကား
ယောဇနာ။ ။အကြောင်းချို့သဖြင့် အနာဂါတ်ဘဝ၌ အကျိုး
မပေးလတ္တံ့သော ပစ္စုပ္ပန် ဥပပဇ္ဇ ဝေဒနိယ ကံသည်၎င်း။ အနာ
ဂါတ်ဘဝ၌ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုလတ္တံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အကျိုး မပေး

လတ္တံ့သော ပစ္စုပ္ပန် အပရာပရိယ ဝေဒနိယ ကံသညင်၎င်း။ အတ္တိ
 ကမ္မ နဘိဝိသတိ ကမ္မဝိပါက ကံမည်၏။ ထို့ကြောင့် ယခင်
 အဋ္ဌကထာစသည့်တို့၌။ ။ ပစ္စုပ္ပန်သောဝကမ္မဿ။ ဥပပဇ္ဇ
 ဝေဒနိယဿ။ ပစ္စယ ဝေကလ္လေန။ အနာဂတဘဝေ။ အဝိပဗ္ဗိ
 တဗ္ဗဉ္စ။ အနာဂတဘဝေ ပရိနိဗ္ဗာယိတဗ္ဗဿ။ အပရာပရိယဝေဒ
 နိယဿ အဝိပဗ္ဗိတဗ္ဗဉ္စဝိပါကံဂဟေတွာ။ အတ္တိကမ္မံ နဘိဝိသ
 တိ ကမ္မဝိပါကောတိဝုတ္တံ။ ။ ဟူ၍တွင်အပ်၏။ ။ ပစ္စုပ္ပန်
 သောဝ။ ပစ္စုပ္ပန်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယဿ။ ဥပပဇ္ဇ
 ဝေဒနိယဖြစ်သော။ ကမ္မဿ။ ကံ၏။ ပစ္စယ ဝေကလ္လေန။ အ
 ကြောင်း၍သဖြင့်။ အနာဂတဘဝေ။ အနာဂါတ်ဘဝ၌။ အဝိပဗ္ဗိ
 တဗ္ဗဉ္စ။ မပေးလတ္တံ့သော အကျိုးကို၎င်း။ အနာဂတဘဝေ။ အနာ
 ဂါတ်ဘဝ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိတဗ္ဗဿ။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့သောပုဂ္ဂိုလ်
 ၏။ ပစ္စုပ္ပန်သောဝ။ ပစ္စုပ္ပန်သာလျှင် ဖြစ်သော။ အပရာပရိယ
 ဝေဒနိယဿ။ အပရာပရိယဝေဒနိယဖြစ်သော။ ကမ္မဿ။ ကံ၏။
 အဝိပဗ္ဗိတဗ္ဗဉ္စ။ မပေးလတ္တံ့သော။ ဝိပါကဉ္စ။ အကျိုးကို၎င်း။ ဂ
 ဟေတွာ။ ယူ၍။ အတ္တိကမ္မံ နဘိဝိသတိ ကမ္မဝိပါကောတိ။ အတ္တိ
 ကမ္မံ နဘိဝိသတိ ကမ္မဝိပါက ကံဟူ၍။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်
 ၏။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။ ဤကားပစ္စုပ္ပန်လေးပါးသရုပ်
 အတ္ထုပ္ပတ်မှတ်ဘွယ်။ ။ အနာဂါတ် ဘဝ၌ဖြစ်၍ အနာဂါတ်
 ဘဝကို ဖြစ်စေလတ္တံ့သော ကံသညင်။ ဘိဝိသတိကမ္မံ ဘိဝိသ
 တိကမ္မဝိပါက ကံမည်၏။ ထို့ကြောင့် ယခင်အဋ္ဌကထာစသည့်
 တို့၌။ ။ အနာဂတဘဝေ။ ကာတဗ္ဗဿကမ္မဿ။ အနာဂတေဝိ
 ပဗ္ဗိတဗ္ဗဉ္စဝိပါကံ ဂဟေတွာ။ ဘိဝိသတိကမ္မံ ဘိဝိသတိ ကမ္မ
 ဝိပါကောတိဝုတ္တံ။ ။ ဟူ၍တွင်အပ်၏။ ။ အနာဂတဘဝေ။
 အနာဂါတ်ဘဝ၌။ ကာတဗ္ဗဿ။ ပြုအပ်သော။ ကမ္မဿ။ ကံ၏။
 အနာဂတေ။ အနာဂါတ်၌။ ဝိပဗ္ဗိတဗ္ဗဉ္စ ဝိပါကံ။ ပေးလတ္တံ့သော
 အကျိုးကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ ဘိဝိသတိကမ္မံ ဘိဝိသတိ ကမ္မ
 ဝိပါကောတိ။ ဘိဝိသတိ ကမ္မံ ဘိဝိသတိကမ္မဝိပါက ကံဟူ၍။

ရတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ဤကား ယောဇနာ၊ ။ အကြောင်း ချို့သဖြင့် အကျိုး မပေးလတ္တံ့သော အနာဂါတ် ကံသည်၎င်း၊ အနာဂါတ်ဘဝ၌ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုလတ္တံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်၏အကျိုးမပေးလတ္တံ့သော အနာဂါတ် ကံသည်၎င်း၊ ဘဝိဿတိကမ္မံ နဘဝိဿတိကမ္မံ ဝိပါကကံမည်၏။ ထိုကြောင့် ယခင်အဋ္ဌကထာစသည်တို့၌ ။ တဿေဝအနာဂတဿကမ္မဿ၊ ပစ္စယဝေကလ္လေန၊ အဝိပစ္စိတဗ္ဗဉ္စ၊ အနာဂတဘဝေ၊ ပရိနိဗ္ဗာယိတဗ္ဗဿ၊ အဝိပစ္စိတဗ္ဗဉ္စဝိပါကံဂဟေတွာဘဝိဿတိကမ္မံ နဘဝိဿတိကမ္မံ ဝိပါကောတိရတ္တံ၊ ။ ဟူ၍ဘွင့်အပ်၏။ ။ အနာဂတဿ၊ အနာဂါတ်ဖြစ်သော၊ တဿေဝကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏၊ ပစ္စယဝေကလ္လေန၊ အကြောင်း ချို့သဖြင့်၊ အဝိပစ္စိတဗ္ဗဉ္စ၊ မပေးလတ္တံ့သော အကျိုးကို၎င်း၊ အနာဂတဘဝေ၊ အနာဂါတ်ဘဝ၌၊ ပရိနိဗ္ဗာယိတဗ္ဗဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုလတ္တံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အဝိပစ္စိတဗ္ဗဉ္စ၊ မဖြစ်စေလတ္တံ့သော၊ ဝိပါကဉ္စ၊ အကျိုးကို၎င်း၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဘဝိဿတိကမ္မံ နဘဝိဿတိ ကမ္မံ ဝိပါကောတိ၊ ဘဝိဿတိကမ္မံ နဘဝိဿတိ ကမ္မံ ဝိပါက ကံဟူ၍၊ ရတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ဤကားယောဇနာ၊ ။ ဤကားအနာဂါတ်ကံနှစ်ပါးသရုပ်အတ္ထုပ္ပတ်မှတ်ဘွယ်။

(၅) အဘဗ္ဗကံလေးပါးအကြောင်း။

ဣတိခေါ အာနန္ဒ၊ အတ္တိကမ္မံအဘဗ္ဗံ အဘဗ္ဗဘာသံ၊ အတ္တိကမ္မံအဘဗ္ဗံဘဗ္ဗဘာသံ၊ အတ္တိကမ္မံဘဗ္ဗဉ္စေဝဘဗ္ဗာသဉ္စ၊ အတ္တိကမ္မံအဘဗ္ဗံ အဘဗ္ဗာဘာသန္တိ၊ ဣဒမဝေါစဘဂဝါ၊ ။ ဥပရိပဏ္ဍာသမဟာဒိဘင်းပါဠိတော်၊ ။ ဤပါဠိဘော်ဖြင့် အဘဗ္ဗကံလေးပါးသရုပ်ကို ပြတော်မူသည်။ ။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့ ဟောလတ္တံ့သော ကံဘနည်းကို၊ သုဏောဟိ၊ နာဦးလော၊ အဘဗ္ဗဘာသံ၊ ဒုဗ္ဗလ အကုသိုလ်ကံကို နှိပ်စက်၍ မိမိအကျိုးကိုပေးတတ်သော၊ အဘဗ္ဗံ၊ ဗလဝ အကုသိုလ်ဖြစ်သော။

ကမ္ဘာ။ ကံသည်။ အတ္တိ။ ရှိ၏။ အဘဗ္ဗံ။ အကုသိုလ်ကံကို။ ဘဗ္ဗာသံ။ နှိပ်စက်၍ အကျိုးပေးတတ်သော အာသန္နကုသိုလ်ဖြစ်သော။
 ကမ္ဘာ။ ကံသည်။ အတ္တိ။ ရှိ၏။ ဘဗ္ဗဇ္ဇေဝ။ အာသန္နကုသိုလ် ဖြစ်၍
 လည်း။ ဘဗ္ဗာသန္ဓေ။ ကုသိုလ်ကံတပါးကိုနှိပ်စက်၍ အကျိုးပေး
 တတ်သော။ ကမ္ဘာ။ ကံသည်။ အတ္တိ။ ရှိ၏။ ဘဗ္ဗံ။ ကုသိုလ်ကံကို။ အ
 ဘဗ္ဗာသံ။ နှိပ်စက်၍ အကျိုးပေးတတ်သော အာသန္န အကု
 သိုလ်ဖြစ်သော။ ကမ္ဘာ။ ကံသည်။ အတ္တိ။ ရှိ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဣဒံ။ ဤ
 အဘဗ္ဗကံလေးပါးကို။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ။
 ဟောတော်မူ၏။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။ တနည်းကား။ ။
 အာနန္ဒ။ အာနန္ဒာ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဟောလတ္တံ။ သေကံတနည်း
 ကို။ သုဏောဟိ။ နာဦးလော။ အဘဗ္ဗံ။ အပါယ်၌ ဖြစ်လတ္တံ။ သေ
 သူအား။ ဘဗ္ဗာသံ။ အပါယ်လားကြောင်း မကောင်းမှု ဖြစ်၍
 သေခါနီး ရှေးရှုထင်သော။ ကမ္ဘာ။ ကံသည်။ အတ္တိ။ ရှိ၏။ အဘဗ္ဗံ။
 အပါယ်၌ ဖြစ်ထိုက်သော။ အညတိတ္ထိအား။ ဘဗ္ဗာသံ။ နတ်
 ရွာ လားကြောင်း ကောင်းမှုဖြစ်၍ သေခါနီး ရှေးရှု ထင်သော။
 ကမ္ဘာ။ ကံသည်။ အတ္တိ။ ရှိ၏။ ဘဗ္ဗဇ္ဇေဝ။ နတ်ရွာ လားကြောင်း
 ကောင်းမှုရှိသောသူအားလည်း။ ဘဗ္ဗာသန္ဓေ။ နတ်ရွာရောက်
 ကြောင်း ကောင်းမှုဖြစ်၍ သေခါနီး ရှေးရှုထင်သော။ ကမ္ဘာ။ ကံ
 သည်။ အတ္တိ။ ရှိ၏။ ဘဗ္ဗံ။ နတ်ရွာ၌ ဖြစ်ထိုက်သောသူအား။ အ
 ဘဗ္ဗာသံ။ အပါယ်လားကြောင်း မကောင်းမှုဖြစ်၍ သေခါနီး
 ရှေးရှုထင်သော။ ကမ္ဘာ။ ကံသည်။ အတ္တိ။ ရှိ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဣဒံ။
 ဤလေးပါးကို။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ အဝေါစ။ ဟော
 တော်မူ၏။ ။ ဤကား ယောဇနာ။ ။ ဤကား အဘဗ္ဗကံလေး
 ပါး၌မှတ်သွယ်။

(၆) ဒိဋ္ဌဓမ္မကံသည်ရှိ၏အကြောင်း။

အယုမေတ္တဝိသေသော၊ ယံပထမဝယောကတံ။ ပထမဝယော
 ဝါ မန္တိမဝယောဝါ၊ ဝိပါကံဒေတိ။ မန္တိမဝယောဝါကတံ။ မန္တိမ

ဧယဝါ ပစ္ဆိမ ဧယဝါ ဝိပါကံဒေတိ။ ပစ္ဆိမ ဧယော ကတ်
တက္ကဝိပါကံဒေတိ။ တံဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယံ။ ယံပနသတ္တဒိဝသန္တ
န္တရေ ဝိပါကံဒေတိတံပရိပက္က ဝေဒနိယံ။ ။ မူလပဏ္ဏာသ
အဋ္ဌကထာပါဌ်စသည်။ ။ ဤပါဌ်ဖြင့် ဒိဋ္ဌဓမ္မကံ၏ အရွယ်
သုံးပါး၌ အကျိုးပေးခြင်းကိုပြတော်မူသည်။ ။ ဧတ္ထံ၊ ဤဒိဋ္ဌဓမ္မ
ကံ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း။
ပဋ္ဌမဧယော၊ ပဋ္ဌမအရွယ်၌။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ယံ၊ အကြင်ဒိဋ္ဌ
ဓမ္မကံသည်။ ပဋ္ဌမဧယဝါ၊ ပဋ္ဌမအရွယ်၌၎င်း။ မဇ္ဈိမဧယဝါ၊
မဇ္ဈိမအရွယ်၌၎င်း။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ မဇ္ဈိမဧ
ယဝါ၊ မဇ္ဈိမအရွယ်၌လည်း။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ဒိဋ္ဌဓမ္မကံ
သည်။ မဇ္ဈိမဧယဝါ၊ မဇ္ဈိမအရွယ်၌၎င်း။ ပစ္ဆိမဧယဝါ၊
ပစ္ဆိမအရွယ်၌၎င်း။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ဒေတိ၊ ။ ပစ္ဆိမဧယော၊
ပစ္ဆိမအရွယ်၌။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော ဒိဋ္ဌဓမ္မကံသည်။ တက္ကဝိ
တိပစ္ဆိမအရွယ်၌သာလျှင်။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။
တံ၊ ထိုကံသည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယံ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယကံမည်၏။ ပန၊
အထူးကား။ ယံ၊ အကြင် ဒိဋ္ဌဓမ္မ ကံသည်။ သတ္တဒိဝသန္တန္တရေ၊
ခုနစ်ရက်အတွင်း၌။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ တံ၊ ထိုကံ
သည်။ ပရိပက္ကဝေဒနိယံ၊ ရင့်စွာသော ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယကံမည်၏။
ဤကားယောဇနာ။ ။ ထေရဿပန ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယဉ္စ၊ အပရာ
ပရိယဝေဒနိယဉ္စာတိ။ ဣမာနိဒ္ဓေကမ္မာနိ။ ကမ္မက္ခယကမ္မေန၊ အ
ရဟတ္တမဂ္ဂေန။ သမုပ္ပု ဂိဋိ တာနိ ဒိဋ္ဌဓမ္မ ဝေဒနိယံ အတ္ထိတိအရ
ဟတ္တပတ္တဿာပိ ဝိပါကံဒေတိ ယေဝ။ ။ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ
အင်္ဂုလိမာလသုတ်အဋ္ဌကထာပါဌ်။ ။ ဤပါဌ်ဖြင့် ရဟန္တာတို့
၏ မဂ်ညာဏ်သည်၊ နောက်ကံနှစ်ပါးကိုသာ ပယ်ဖြတ်၍၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မ
ဝေဒနိယ ကံကိုကားမပယ်ဖြတ်။ ထို့ကြောင့် ရဟန္တာတို့အား
မျှော်မှောက် အကျိုးကို ခံရလေ၏ဟု ပြတော်မူသည်။ ။ ပန၊
အထူးကား။ ထေရဿ၊ အင်္ဂုလိမာလထေရ်အား။ ဥပပဇ္ဇဝေဒနိ
ယဉ္စ၊ ၎င်း။ အပရာပရိယဝေဒနိယဉ္စ၊ ၎င်း။ ဣတိဣမာနိဒ္ဓေကမ္မာနိ။

ဤကံနှစ်ပါး တို့ကို၊ ကမ္မက္ခယကမ္မေန၊ ကံကုန်ခြင်းကို ပြုတတ်
 သောကံဟု ဆိုအပ်သော၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊
 သမုတ္တုဒိတာနိ၊ ပယ်ဖြတ်အပ်ကုန်၏၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယံ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မ
 ဝေဒနိယကံသည်ကား၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အရဟတ္တ
 ပတ္တသံဝါပိ၊ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ ရောက်သော်လည်း၊ ဝိပါကံ၊
 အကျိုးကို၊ ဒေတိယေဝ၊ ပေးသည်သာလျှင် ကတည်း။ ။
 ဤကား ယောဇနာ၊ ။ ဤပါဌ၌ နောက်ကံနှစ်ပါးကို မဂ်ဖြင့်
 ပယ်၏ ဟုသော်လည်း၊ ပစ္စုပ္ပန် ဘဝ၌ ရဟန္တာ မဖြစ်မီ ပြုအပ်
 သော ကံကိုသာ ရည်အပ်သည် ဟုမှတ်၊ အတိတ်ကံ နှစ်ပါးတို့
 တွင်၊ တပါး၌ ပဋိသန္ဓေ အကျိုးကိုသာ ပယ်သည်၊ နှစ်ပါးလုံး၌
 ပဝတ္တိ အကျိုးကား ပယ်-မပယ် ရှိ၏ဟု သိလေ။ ။ ဤကား
 ဒိဋ္ဌဓမ္မကံစသည်၌မှတ်ဘွယ်။

(၇) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအကြောင်း။

ယထာယိဒံ ဘိက္ခဝေ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိယာ ဘိက္ခဝေ၊
 သမ္ပန္နာဂတာသတ္တာ၊ ကာယဿဘောဒါပရမ္ပရဏာအပါယံ ဒုဂ္ဂ
 တိဝိနိပါတံနိရိယံဥပ္ပဇ္ဇန္တိတိ။ ။ ဧကေအင်္ဂုတ္တရပါဠိတော်။ ။
 ဤပါဠိတော်ဖြင့် ဒိဋ္ဌိဟူသမျှ အပါယ် လေးပါး၌ ကမ္မပထ ဖြစ်၍
 ၎င်း၊ ပကတူပနိသျှ ဖြစ်၍၎င်း၊ ဖြစ်စေတတ်သည်ကို ပြတော်မူ
 သည်။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ဤမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်၊
 ယထာ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသနည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ၊ မိစ္ဆာအယူနှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊
 သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်၌၊ ဇောဒါ၊ ပျက်
 သည်မှ၊ ပရမ္ပရဏာ၊ စုတေသည်မှ နောက်၌၊ ဒုဂ္ဂတိ ဝိနိပါတံ၊
 မကောင်းကုန်သောသူတို့၏လားရာဖြစ်၍ချမ်းသာမှု ကင်းသော၊
 အဝါယံ၊ အပါယ်လေးပါးသို့၊ နိရိယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ရ
 ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏၊ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ ဘိက္ခဝေ သမ္ပန္နာဂတာ သတ္တာတိတ္ထေ၊ ကေစ္စာ

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သဂ္ဂါဝရဏာ စေဝမဂ္ဂါဝရဏာစ၊ ဧကစ္စာမဂ္ဂါဝရဏာ၊
 နသဂ္ဂါဝရဏာ ဧကစ္စာ နေဝသဂ္ဂါဝရဏာနမဂ္ဂါဝရဏာ၊ တတ္ထ
 အဟေတုကဒိဋ္ဌိ အကိရိယာဒိဋ္ဌိ နတ္ထိဒိဋ္ဌိတိ အယံတိဝိခါသဂ္ဂါဝ
 ရဏာစေဝမဂ္ဂါဝရဏာစ၊ ဒသဝတ္ထုကာ အန္တဂ္ဂါဟိက မိစ္ဆာ
 ဒိဋ္ဌိ၊ မဂ္ဂါဝရဏာဝ၊ နသဂ္ဂါဝရဏာ၊ ဝိသတိဝတ္ထုကာ သက္ကာယ
 ဒိဋ္ဌိ၊ နေဝသဂ္ဂါဝရဏာနမဂ္ဂါဝရဏာ၊ ဣဒံပနဝိခါနံ ပဋိက္ခိမိတွာ
 ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာသမ္ပန္နာဂတာတိ ဝစနတော၊ အန္တမ
 သော၊ ဝိသတိဝတ္ထုကံ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဥပါဒါယဒိဋ္ဌိနာမသဂ္ဂံ၊ ဥပ
 နေတုံ၊ သမတ္တာနာမနတ္ထိ ဧကန္တနိရိယသ္မိံယေဝ၊ နိမုဇ္ဈာပေတိ
 တိသုတ္တံ၊ ယင်းအဋ္ဌကထာပါဌ်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာဘိက္ခဝ
 သမ္ပန္နာဂတာသက္ကာတိတ္ထေ၊ ဤပါဠိ၌၊ ဧကစ္စာ၊ အချို့သော၊ မိစ္ဆာ
 ဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်၊ သဂ္ဂါဝရဏာစေဝ။ နတ်ရွာသုဂတိကိုလည်း
 တားမြစ်၏၊ မဂ္ဂါဝရဏာစ၊ မဂ်ကိုလည်းတားမြစ်၏၊ ဧကစ္စာ၊ အ
 ချို့သော ဒိဋ္ဌိသည်၊ မဂ္ဂါဝရဏာ၊ မဂ်ကိုတားမြစ်၏၊ နသဂ္ဂါဝရ
 ဏာ၊ နတ်ရွာ သုဂတိကို မတားမြစ်၊ ဧကစ္စာ၊ အချို့သော ဒိဋ္ဌိ
 သည်၊ နေဝသဂ္ဂါဝရဏာ၊ နတ်ရွာသုဂတိကိုလည်း မတားမြစ်၊
 နမဂ္ဂါဝရဏာ၊ မဂ်ကိုလည်းမတားမြစ်၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင်၊
 အဟေတုကဒိဋ္ဌိ၊ အဟေတုကဒိဋ္ဌိ၎င်း၊ အကိယာဒိဋ္ဌိ၊ အကိရိယ
 ဒိဋ္ဌိ၎င်း၊ နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ၊ နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ၎င်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဝိခါ၊ သုံးပါး
 အပြားရှိသော၊ အယံ၊ ဤဒိဋ္ဌိသည်၊ သဂ္ဂါဝရဏာစေဝ၊ သဂ္ဂါဝရ
 ဏာသည်း ဟုတ်၏၊ မဂ္ဂါဝရဏာစ၊ မဂ္ဂါဝရဏာလည်း ဟုတ်၏၊
 ဒသဝတ္ထုကာ၊ ဝတ္ထုဆယ်ပါးရှိသော၊ အန္တဂ္ဂါဟိကမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊
 အန္တဂ္ဂါဟိကဒိဋ္ဌိသည်၊ မဂ္ဂါဝရဏာဝ၊ မဂ္ဂါဝရဏာသာဟုတ်၏၊
 နသဂ္ဂါဝရဏာ၊ သဂ္ဂါဝရဏာကား မဟုတ်၊ ဝိသတိဝတ္ထုကာ၊
 ဝတ္ထု နှစ်ဆယ်ရှိသော၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည်၊ နေဝ
 သဂ္ဂါဝရဏာ၊ သဂ္ဂါဝရဏာလည်းမဟုတ်၊ နမဂ္ဂါဝရဏာ၊ မဂ္ဂါ
 ဝရဏာလည်းမဟုတ်၊ ဣဒံပနဝိခါနံ၊ ဤအစီအရင်ကိုကား၊ ပဋိက္ခိ
 မိတွာ၊ ပယ်၍၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာသမ္ပန္နာဂ

တာတိ၊ ဤဝစနံ ဘော၊ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်။ အန္တမသော။
 အယုတ်သဖြင့်။ ဝိသတိဝတ္ထုကံ။ ဝတ္ထုနှစ်ဆယ်ရှိသော။ သက္ကာ
 ယဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ဒိဋ္ဌိနာမ။ ဒိဋ္ဌိမည်သည်။
 သဂ္ဂံ၊ နတ်ရွာသို့။ ဥပနေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ။ ဘမတ္တာနာမ၊ အစွမ်း
 မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧကန္တံ၊ စင်စစ်။ နိရိယသ္မိယေဝ၊ ငရဲ၌သာ
 လျှင်။ နိမုဇ္ဈာပေတိ၊ ဂုတ်စေတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏။ ဤကားယောဇနာ။ ဤပါဠိ၌ သင်္ဂါမဂ္ဂ
 ဝရဏကံ၊ မဂ္ဂါဝရဏနသင်္ဂါဝရဏကံ၊ နသင်္ဂါမဂ္ဂါဝရဏကံ။
 ဤသို့ ကံသုံးပါးအစီအရင် အပိုင်းအခြားကို ပယ်၍။ အဟောတု
 ကဒိဋ္ဌိ စသည်ကိုကား ဆိုဘွယ်မရှိ။ အယုတ်ဆုံး သက္ကာယဒိဋ္ဌိ
 ပင်ဖြစ်သော်လည်း။ သင်္ဂါမဂ္ဂါဝရဏဖြစ်၍။ ငရဲ၌သာလျှင်မြတ်
 စေတတ်၏ပြတော်မူသည်။ ဧကန္တံ နိရိယသ္မိယေဝ နိမုဇ္ဈာ
 ပေတိ ဟူသော စကားကိုလည်း။ ပကတူပနိသျှကိုရည်၍ မိန့်
 အပ်သည်မှဟုတ်။ သက္ကာယဝတ္ထုနှစ်ဆယ်တို့တွင်။ ရှေးငါးပါး
 သည်။ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိသို့ဝင်၏။ ကြွင်းတဆ့် ငါးပါးသည်။ သဿတ
 ဒိဋ္ဌိသို့ဝင်၏။ ဤဒိဋ္ဌိနှစ်ပါးသည် ဝိပရိတသဘောကြောင့်။ မဂ္ဂါ
 ဝရဏဖြစ်၏။ ကမ္မဗထဖြစ်ကောင်းသောကြောင့်။ သင်္ဂါဝရဏ
 မဖြစ်။ ထိုကြောင့်ပကတူပနိသျှကိုသာရည်အပ်သည်ဟုမှတ်။
 တတ္ထရူပံ အတ္တတောသမနူပဿတိ၊ ဝေဒနံ သညံသင်္ခါရေဝိညာ
 ကံ အတ္တတော သမနူပဿတိတိ၊ ပဉ္စသုဋ္ဌာနေသု ဥစ္ဆေဒ ဒိဋ္ဌိ
 ကထိတာ။ အဝသေသေသု သဿတဒိဋ္ဌိတိဇေ မေတ္ထပန္နရသ။
 ဘဝဒိဋ္ဌိယော။ ပဉ္စဝိဘဝဒိဋ္ဌိယောဟောန္တိ။ တာသဗ္ဗာပိမဂ္ဂါဝရ
 ဏာ။ နသင်္ဂါဝရဏာ။ ပဋ္ဌမမဂ္ဂဝဇ္ဇာတိဝေဒိတဗ္ဗာ။ ခန္ဓသုတ်
 အဋ္ဌကထာလာသည်ကိုရှု၍၎င်း။ မဂ္ဂါဝရဏာဝိပရိတဒဿ
 နဘာဝတော။ နသင်္ဂါဝရဏာ။ အကမ္မပထပ္ပတ္တတာယ။ အကင်္ဂီ
 ယာဟောတုကနတ္ထိကဒိဋ္ဌိယော။ ဇေကီဗ္ဗပထပ္ပတ္တဒိဋ္ဌိယော။
 ယင်း၏နိကာတွင်အပ်သည်ကိုရှု၍၎င်းသိ။ တတ္ထ။ ထိုသက္ကာ
 ယဝတ္ထု နှစ်ဆယ်တို့တွင်။ ရူပံ၊ လ။ သမနူပဿတိတိ၊ ဟူ၍။

ရက္ခသု၊ဟောဘော် မူအပ်ကုန်သော၊ ပဉ္စသုဋ္ဌာနေသု၊ ဌာနငါး
 ပါးတို့၌၊ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ၊ကို၊ ကထိတာ၊ဟောအပ်၏၊ အဝသေသေ
 သု၊အကြွင်းတဆဲ့ငါးပါးတို့၌၊သဿတဒိဋ္ဌိ၊ကို၊ ကထိတာ၊၏၊
 ဣတိဒေဝံ ဤသို့၊ဧတ္ထ၊ဤဒိဋ္ဌိနှစ်ပါးတို့တွင်၊ပန္နရသ၊ တဆဲ့ငါးပါး
 ကုန်သော သဿတဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ဘဝဒိဋ္ဌိယော၊ဘဝဒိဋ္ဌိတို့မည်
 ကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ကုန်၏၊ ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ
 တို့သည်၊ဝိဘဗဒိဋ္ဌိယော၊ဝိဘဝဒိဋ္ဌိတို့မည်ကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊
 ကုန်၏၊တာသဗ္ဗာပိ၊ ထိုဒိဋ္ဌိနှစ်ပါး တို့သည်လည်း၊ မဂ္ဂါဝရဏာ၊
 မဂ်ကို တားမြစ်တတ်ကုန်၏၊နသဂ္ဂါဝရဏာ၊နတ်ရွာသုဂတိကို
 မတားမြစ် တတ်ကုန်၊ ပဋ္ဌမမဂ္ဂဝဇ္ဇာ၊ ပဋ္ဌမမဂ်ဖြင့် ပယ်ကုန်၏၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ။ရှေးပါဌ်၏ယော
 ဇနာ၊ ။တေ၊ထိုဒိဋ္ဌိနှစ်ပါးတို့သည်၊ ဝိဒရိတဒဿန ဘာဝ
 ဘော၊ ဘောက်ပြန်၍ မြင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဂ္ဂါဝရဏာ၊
 မဂ်ကိုဘားမြစ်တတ်ကုန်၏၊အကမ္မပထပ္ပတ္တတာယ၊ကမ္မပထသို့
 ရောက်-မရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နသဂ္ဂါဝရဏာ၊နတ်ရွာ
 သုဂတိကို မတားမြစ်တတ်ကုန်၊အင်္ဂါရိယာဟေတုက နတ္ထိက
 ဒိဋ္ဌိယောဝေ၊ အင်္ဂါရိယဒိဋ္ဌိ အဟေတုကဒိဋ္ဌိ နတ္ထိကဒိဋ္ဌိတို့သည်
 သာလျှင်၊ကမ္မပထပ္ပတ္တဒိဋ္ဌိယော၊ကမ္မပထသို့ ရောက်ကုန်သော
 ဒိဋ္ဌိတို့မည်ကုန်၏၊ ။နောက်ပါဌ်၏ယောဇနာ၊ ။ဤပါဌ်
 တို့ကိုထောက်၍ ဒိဋ္ဌိဟူသမျှ၌၊ မဂ္ဂသဂ္ဂါဝရဏဒိဋ္ဌိကံ၊ မဂ္ဂါဝရ
 ဏ၊နသဂ္ဂါဝရဏဒိဋ္ဌိကံ ဟုနှစ်ပါး ပြားသင့် သည်ကိုမှတ်၊ ပဋ္ဌမ
 ကံကို၊အတေကိစ္စ၊ ဒုတိယကံကို၊သတေကိစ္စဟူ၍လည်းမှတ်၊
 အတေကိစ္စဟူသည်ကို၊ဇေ ၇ ကြိမ်ဖြင့်သာ ဆုံးဖြတ်အပ်၏၊
 ၇ ကြိမ်မြောက်လျှင်၊ အတေကိစ္စ ဖြစ်၏၊ ထိုအယူကို စွန့်၍ ကု
 သိုလ်တရားကို၊ အသက်ဆုံးအောင် ကြိမ်စာန်ဩလဲ အမြဲအား
 ထုတ်သော်လည်း၊ အနန္တရံ ဗလနိယ မဖြစ်၍ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
 အတေကိစ္စ ဧကန်ဖြစ်၏၊ ပထမကံဝတ္ထုသုံးပါးတို့တွင်၊ တပါး
 ပါးကိုသော်၎င်း၊နှစ်ပါး သုံးပါးကိုသော်၎င်း စွဲယူမိလျှင်ပင်၊ အ

တောကိစ္စ နိယတံ ဓိတ္တံ ဓိဋ္ဌိသံ ဖြစ်၏။ သုံးပါးလုံးကို ယူမှ ဖြစ်သည် မဟုတ်။ ။ ယေဝုနတေသံ လဒ္ဓိံ ဂဟေတွာ ရတ္တိဋ္ဌာနံ ဝိဝဋ္ဌာနေ နိသိန္နာသဏ္ဌာ ယန္တိ ဝိမံသန္တိ။ တေသံ နတ္ထိဒိန္နံ နတ္ထိယိဋ္ဌံ။ က ရောဇ္ဇောနကရိဿတိပါပံ။ နတ္ထိဟေတု။ နတ္ထိပစ္စယော မတော ဆိဇ္ဇတိတိတံသိဉ္စိ အာရမ္မဏေ။ မိစ္ဆာသတိသန္တိဋ္ဌတိ ဝိတ္တံကေဂ္ဂံ ဟောတိဇာနာနိ ဇဝန္တိ ပထမဇဝနေသတေကိစ္စာ ဟောန္တိ။ တဿ ဒုတိယာဒိသု။ သတ္တမေဗုဒ္ဓါနံပိ အတေကိစ္စာ အနိဝတ္တိ နော။ အရိဋ္ဌကဏ္ဍကသဒိသာ။ တတ္ထကောပိ ကေဝဿနံ ဩက္က မတိ။ ကောပိဇ္ဇေ။ ကောပိတိဏိပိ ကေသိဉ္စိ ဩက္ကန္တေပိ။ နိဓိသု တိသု ဩက္ကန္တေသုပိ။ နိယတံ ဓိတ္တံ ဓိဋ္ဌိကောဝဟောတိ။ ။ သိသက္ခနံ အဋ္ဌကထာ မန္တိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာတို့၌ လာသည် ကိုရှု၍သိ။ ။ ပန။ အယူကား။ ယေ။ အကြင်သူတို့သည်။ တေ သံ။ ထိုဒိဋ္ဌိသံရာတို့၏။ လဒ္ဓိံ။ အယူကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ ရတ္တိဋ္ဌာ နဝိဝဋ္ဌာနေ။ ညည့်သန့်ရာနေသန့်ရာတို့၌။ နိသိန္နာ။ နေကုန်၍။ သဏ္ဌာ ယန္တိ။ သရဏ္ဌာယ်ကုန်၏။ ဝိမံသန္တိ။ စူးစမ်းကုန်၏။ ဒိန္နံ။ ပေးလှူအပ် သောအလှူ၏ အကျိုးသည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ယိဋ္ဌံ။ ယာဇ်ငယ်-ယာဇ် ကြီးပူးစင်ခြင်းအကျိုးသည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ကရောဇ္ဇော။ မကောင်း မှုကိုပြုသောသူသည်။ ပါပံ။ မကောင်းမှုကို။ နကရိဿတိ။ ပြုသည် မမည်။ ခေါ်ဝေါ်ကာမျှသာဖြစ်၏။ ဟေတု။ အကြောင်းသည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ပစ္စယော။ အထောက်အပံ့သည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ မတော။ သေသောသူသည်။ ဆိဇ္ဇတိ။ ပြတ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ တေသံ။ ထိုသူတို့ အား။ တသိဉ္စိ အာရမ္မဏေ။ ထိုအာရုံ၌။ မိစ္ဆာသတိ။ မှားသော သတိ သည်။ သန္တိဋ္ဌတိ။ တည်၏။ ဝိတ္တံ။ ဝိတ်သည်။ ကေဂ္ဂံ။ တည်ကြည် သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဇဝနာနိ။ ဇောတိသည်။ ဇဝန္တိ။ ဇောကုန် ၏။ ပထမဇဝနေ။ ပထမဇောသည်။ သတိ။ ရှိသော်။ သတေကိစ္စာ။ ကုစားခြင်းငှါထိုက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒုတိယာဒိ သု။ ဒုတိယဇော စသည်တို့၌။ တဿ။ ထိုအတူ ကုစားခြင်းငှါ ထိုက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်၏။ သတ္တမေဗုဒ္ဓါနံပိ ဩက္ကန္တေသုပိ။

စာကြည့်တိုက်

ကမ္ဘာအေး

သည့်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားတို့၏လည်း။ အတေကိစ္စာ၊
 ကုစားခြင်းငှါမထိုက်ကုန်၊ အနိဝတ္တိနော၊ စွန့်၍ ကုသိုလ်ကို ပြု
 သော်လည်း အပါယ်လားခြင်းမှ မနှစ်ကုန်၊ အရိဋ္ဌကဏ္ဍက သဒ္ဓိ
 သာ၊ အရိဋ္ဌရဟန်း၊ ကဏ္ဍက သာမဏေတို့နှင့် တူကုန်၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုဝတ္ထု သုံးပါးတို့တွင်၊ ကောမိ၊ တစ် တယောက်သော သူ
 သည်၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ ဒဿနံ၊ အယူသို့၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်အံ့၊
 ကောမိ၊ တစ် တယောက်သော သူသည်၊ ဇွေ၊ နှစ်ခုတို့သို့၊ ဩက္ကမ
 တိ၊ သက်အံ့၊ ကောမိ၊ တစ် တယောက်သော သူသည်၊ ဝီဏိပိ၊
 သုံးပါးတို့ သို့လည်း၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်အံ့၊ ဧကသ္မိံ၊ တခုသို့၊
 ဩက္ကန္တေ၊ သက်သော်လည်း၊ နိဗ္ဗာ၊ နှစ်ခုတို့သို့၊ ဝီသု၊ သုံးခု
 တို့သို့၊ ဩက္ကန္တေ၊ သက်ကုန်သော်လည်း၊ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
 ကောဝ၊ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။
 ဤကားယောဇနာ၊ ။ သတ္တမဇဝနဝါရသို့ရောက်လျှင်၊ နှစ်မြဲ
 သဘောမရှိခြင်းကြောင့်၊ ပဋ္ဌမဇဝန ဓသောစကားကို အဘူတ
 ပရိကပ္ပ ဟူ၍မှတ်၊ ။ ဣမာသုပနုတိသုနတ္ထိကဒိဋ္ဌိ၊ ဝိပါကံ
 ပဋိဗာဟတိ၊ အကိရိယဒိဋ္ဌိ၊ ကမ္မံပဋိဗာဟတိ၊ အဟေတုကဒိဋ္ဌိ၊
 ဥဘယံပဋိဗာဟတိ၊ တတ္ထကမ္မံ ပဋိဗာဟန္တေနာပိ ဝိပါကော
 ပဋိဗာဟိဘော ဟောတိ၊ ဝိပါကံပဋိဗာဟန္တေနာပိကမ္မံ ပဋိဗာ
 ဟိဘံ၊ ဣတိသဗ္ဗပေတေ အတ္တတော ဥဘယပဋိ ဗာဟကာ အ
 ဟေတုကဝါဒါစစ အကိရိယဝါဒါစနတ္ထိကဝါဒါစဟောန္တိ၊ ။
 ယခင်အဋ္ဌကထာပါဌ်၊ ။ ဤပါဌ်ဖြင့် အဟေတုကဒိဋ္ဌိ စသည်
 တို့၏ အနက် သဘောကို ပြတော်မူသည်။ ။ ပန၊ အထူး
 ကား၊ ဣမာသုတိသု၊ ဤဒိဋ္ဌိသုံးပါးတို့တွင်၊ နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ၊ နတ္ထိက
 ဒိဋ္ဌိသည်၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပဋိဗာဟတိ၊ တားမြစ်၏၊ အကိရိ
 ယဒိဋ္ဌိ၊ အကိရိယဒိဋ္ဌိသည်၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ပဋိဗာဟတိ၊ တားမြစ်၏၊
 အဟေတုကဒိဋ္ဌိ၊ အဟေတုက ဒိဋ္ဌိသည်၊ ဥဘယံ၊ ကံဝိပါကံ
 နှစ်ပါးစုံကိုလည်း၊ ပဋိဗာဟတိ၊ တားမြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတားမြစ်ရာ
 ဌ်၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ပဋိဗာဟန္တေနာပိ၊ တားမြစ်သဖြင့်လည်း၊ ဝိပ

ကော။ဝိပါက်သည်။ပဋိဗာဟိတော။တားမြစ်အပ်သည်။ ဟော
 တိ။ဖြစ်၏။ဝိပါကံ။ ဝိပါက်ကို။ ပဋိဗာဟံန္တနာယိ။ တားမြစ်သ
 ဖြင့်လည်း။ကမ္ဘံကံကို။ပဋိဗာဟိတံ။တားမြစ်အပ်၏။ဣတိ။ဤသို့။
 သဗ္ဗေပိ။အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အဟေတုကဝါဒါစေတ။
 အဟေတုကဝါဒငှား။အက်ရိယဝါဒါစ။အက်ရိယဝါဒငှား။နတ္ထိ
 ကဝါဒါစ။ နတ္ထိကဝါဒငှား။ဇေတ။ ထိုဒိဋ္ဌိဝါဒ နှစ်ပါးတို့သည်။
 အတ္တတော။အတ္တာပတ္တိအားဖြင့်။ဝါ။သဘောအားဖြင့်။ ဥဘယ
 ပဋိဗာဟကာ။ ကံဝိပါက်နှစ်ပါးစုံတို့ကိုပင် တားမြစ်သည် မည်
 ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏။ ။ဤကားယောဇနာ။ ။
 ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကြီး၌ပုရာဏဿပ။ မက္ခလိဂေါသာလ။ကေသ
 ကမ္ဘလ အဇိဘ။ ကစ္စာယန ပကုဓ။ နိဂဏ္ဌ နာဠပုတ္တ။ ဗေလဒ္ဓ
 သိဇ္ဇယ။ဤဆရာကြီးခြောက်ပါးတို့သည် ကိလေသာ ကုန်ငြိဟု
 ဝန်ခံ၍ ထင်ရှားစွာဖြစ်ကုန်၏။ ထိုခြောက်ပါးတို့တွင်။ ပုရာဏ
 ကဿပသည်။အက်ရိယဝါဒရှိ၏။ မက္ခလိဂေါသာလသည်။ အ
 ဟေတုကဝါဒရှိ၏။မဟာကပ် ရှစ်သန်းလေးသိန်းကြာလျှင်။ လူ
 မိုက် လူလိမ္မာ သတ္တဝါဟူသမျှ ဆင်းရဲအဆုံး နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
 တော့သည် ဟူ၍လည်း အယူရှိ၏။ လူဆံပင် ကမ္မလာကို ဝတ်
 သော။ကေသကမ္ဘလ အဇိဘသည် နတ္ထိကဝါဒရှိ၏။ကစ္စည်းမျိုး
 ဖြစ်သော ကစ္စာယနပကုဓသည်။ပထဝီကာယ။အာပေါကာယ။
 တေဇောကာယ။ ဝါယောကာယ။ သုခ။ ဒုက္ခ။ဇီဝ။ ဤကာယ
 ခုနစ်ပါးတို့ကို ခုတ်ဖြတ်ပုတ်ခပ်အပ်သော်လည်း။ ထိုကာယတို့
 ၏အကြားသို့သာ ဓါးလက်နက် ခုတ်ထွ်ဒါဏ်သွားသည် ဖြစ်၍
 တစုံတခုမျှ ပျက်စီးခြင်းမည်သည်မရှိ။အမြဲပင်တည်၏ဟု သဿ
 တဝါဒရှိ၏။ရေအေး၌အသက်ရှိ၏ဟု အယူဖြစ်၍ရေအေးကို မ
 သုံးဆောင်။ရေပူပူအုန်းရေတို့ကိုသာ သုံးဆောင်၏။ ဖြစ်ခဏိုးရေ
 တို့ကို ကျော်လွန်မိလျှင် သိလပျက်ချေငြိဟု အယူဖြစ်၍လည်း။
 ထိုဖြစ်ခဏိုးဦး၌ သဲကိုပုံ၍ ဒါဏ်ပြုပြီးလျှင် သိလတည်ပြီဟု ထင်
 မှတ်၍သွားခြင်းလေ့လည်းရှိ၏။ နိဂဏ္ဌနာဠပုတ္တသည်။ စေတု

ယာမသံဝရလေးပါး ကိုလည်း စောင့်ရှောက်၍ အမရာဝိက္ခေ
 ပဝါဒရှိ၏။ စာတုယာမသံဝရလေးပါးဟူရာ၌၊ သဗ္ဗဝါရိဝါ
 ရိတသံဝရ၊ သဗ္ဗဝါရိယုတ္တသံဝရ၊ သဗ္ဗဝါရိရတသံဝရ၊ သဗ္ဗ
 ဝါရိဗုဒ္ဓသံဝရ၊ ဤသို့လေးပါးပြား၏။ ထိုလေးပါးတို့တွင်၊ အလုံး
 စုံသော ရေအေး၌ အသက်သညာရှိ၏ဟု အယူဖြစ်၍သုံးဆောင်
 ခြင်းငှါမသင့်ဟု စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်၊ သဗ္ဗဝါရိဝါရိတသံဝ
 ရမည်၏။ အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို ဖြစ်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော
 စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်၊ သဗ္ဗဝါရိယုတ္တ သံဝရမည်၏။ အလုံးစုံ
 သော မကောင်းမှုကို ဖြစ်သော အားဖြင့် ခါထွက်သော စောင့်
 ရှောက်ခြင်းသည်၊ သဗ္ဗဝါရိရတသံဝရမည်၏။ ကံကုန်ခြင်းလက္ခ
 ဏာရှိသော အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို ဖြစ်သော အားဖြင့်၊
 ရောနှံ၍တည်သော စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်၊ သဗ္ဗဝါရိဗုဒ္ဓ သံဝ
 ရမည်၏။ ဤဒိဋ္ဌိ၌ သာသနာတော်နှင့် လျော်သော စိုးရဉ်း
 သောအယူဝါဒလည်းရှိ၏။ ရှိသော်လည်း၊ မိစ္ဆာဝါဒနှင့် ရောရှက်
 ၍ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် မိစ္ဆာအယူပင် ဖြစ်၏ဟု သိလက္ခဏာ
 ထာ၌ဆို၏။ ဗေဒဋ္ဌသိဇ္ဇယသည်၊ အမရာဝိက္ခေပဝါဒရှိ၏။
 ဤသို့ဒိဋ္ဌိဆရာကြီးခြောက်ယောက်တို့၏ အယူဝါဒကိုလည်း မှတ်
 လေ။ မဟာသာဝဇ္ဇက၊ မဟာသာဝဇ္ဇတရက်ဟူ၍ လည်း
 နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ပဉ္စာနန္တရိက ကံငါးပါးသည်၊
 မဟာသာဝဇ္ဇကံ မည်၏။ ထိုငါးပါး တို့တွင် သံဃာဘေဒကကံ
 သည်၊ အာယုကပ်တကပ်မျှ အဝီစိငရဲ၌ကျက်၏။ ထိုထက် လွန်၍
 မကျက်။ ကြွင်းကံလေးပါးတို့ကား၊ အာယုကပ်အောက်ဆုတ်၍
 အယုတ်အားဖြင့် အနှစ်ခြောက်သောင်းပတ်လုံး၊ လောဟကုန္တိ
 အဝီစိငရဲ နှစ်ရပ်တွင်၊ တရပ်ရပ်၌ ယထာရဟကျက်၏။ အတ္တ
 ယဒေသနာ ရှိသောသူသည်၊ လောဟကုန္တိငရဲ၌ ခံရ၏။ ထိုဒေ
 သနာ မရှိသော သူကား အဝီစိငရဲ၌သာ ခံရ၏။ မိမိအပြစ်ကို
 ကြား၍ ကတော့ခြင်းကို အတ္တယဒေသနာ ဟူသည်။ အဇာတ
 သတ်မင်းကဲ့သို့မှတ်၊ ထိုမင်းသည်၊ အတ္တယဒေသနာရှိ၍ အဝီစိ

ငရဲသို့မရောက်။ လောဟုကုန္တိငရဲ၌သာ အနှစ် ခြောက်သောင်း
 ခံရလတ္တံ့။ ။ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည် ပဉ္စာနန္ဒရိယ ကံငါးပါး
 တို့ထက် အပြစ် ကြီးသောကြောင့် မဟာ သာဝဇ္ဇတရ မည်၏။
 အစိစိငရဲ၌ တကမ္ဘာ မတ်လုံး ကျက်၍ ကံန္တာ ပျက်သော အခါ
 ပိဋ္ဌိကြောဝဋ္ဌာ၌ ကျက်ပြန်၏။ ထိုကြောဝဋ္ဌာပင် ပျက်ပြန်သည်
 ရှိသော်၊ တချသော ကောင်းကင်လောကန္တ ရက်ငရဲရပ်၌ ကျက်
 ပြန်လေ၏။ ဝနုမူလဝနုသစ်ငုတ်ဖြစ်၍ ယေဘုယျအားဖြင့်၊ တငမ္ဘ
 ထနိုင်မည်ခဲ၏။ ထို့ကြောင့် အကလျာဏ ဒုမိတ္တပုဂ္ဂိုလ်ကို ဝေး
 လံစွာကြည့်ရှောင်ပယ်ရှားအပ်တော့သည်။ စက္ကာဒိဟိ အနန္တရိယ
 ကမ္ဘာနိ၊ နိရိယောနိပ္ပတ္တာပေန္တိ တိရတ္တာနိ။ သံဃာဘေဒကမ္ပိနိရ
 ယော ကပ္ပဋ္ဌိတိကမေဝဟောတိ။ ဇေဝမေတေသံပရိစ္ဆေဒေါအတ္ထံ။
 ကောဒိပညာယတိ၊ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာပနပရိစ္ဆေဒေါနတ္ထံ။ ။
 ကပ္ပဝိနာသေ မဟာဇနေဠိဟ္မလောကေ နိပ္ပတ္တေယံ။ နိယတမိစ္ဆာ
 ဒိဋ္ဌိကော တတ္ထအနိပ္ပတ္တေတွာဝံဋ္ဌိ စက္ကဝါဠေ နိပ္ပတ္တတိ။ ကိံပန
 ပိဋ္ဌိစက္ကဝါဠံနန္တရယတိတိ။ ဈာယတိ။ တသ္မိံဟိ ဈာယမာနေပိ
 ဇေသဒ္ဓာကာသေ။ ဧကသ္မိံဩကာသေပစ္စတိယေဝါတိဝဒန္တိ။ ။
 ဧက္ကအင်္ဂတ္တရအဋ္ဌကံထာပါဌ်လာသည်ကိုရှု၍၎င်း၊ လောဟုကုန္တိ
 ယံ နိပ္ပတ္တိတွာ တံသဝဿသဟဿာနိ အခေါပတန္တော ပေဋ္ဌိ
 မတလံပတွာတိသဝဿသဟဿာနံ ဥဋ္ဌိက္ခန္တောပုနပိ ဥပရိမ
 တလံ။ ပါပုဏိတွာမုပ္ပိဿတိ။ ။ အနာဂတေပနဇိဝတာဝိနာမ
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါဟုတွာပရိနိဗ္ဗာယိဿတိတိစ္ဆေဒမဝေါစဘဂဝါ။ ။
 သီလက္ခန္ဒာနိအဋ္ဌကထာပါဌ်လာသည်ကိုရှု၍၎င်းသိလေ။ ။ ဟိ၊
 မှန်၏။ စက္ကာဒိ၊ လေးပါးကျန်သော။ အနန္တရိယကမ္ဘာနိ၊ အနန္တရိ
 ယကံတို့သည်။ နိရိယော၊ ငရဲနှစ်ရပ်၌။ နိပ္ပတ္တာပေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သာမညအားဖြင့်သာလျှင်။ ဂုတ္တာနိ၊ ဟောတော်
 မူအပ်ကုန်၏။ သံဃာဘေဒကမ္ပိနိ၊ သံဃာဘေဒကံသည်လည်း။ နိရိ
 ယော၊ ငရဲ၌။ ကပ္ပဋ္ဌိတိကမေဝ။ အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်တည်
 သံလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇေတသံ၊ ထိုငါးပါးတို့၏။

ပရိစ္ဆေဒေါ၊ အပိုင်းအခြားသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ကောဋီ၊ အဆုံး
 သည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယောပန၊ နိယတ
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ သည်ကား၊ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ ကပ်ကာလ အပိုင်း အခြား
 သည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ကပ္ပဝိနာသေ၊ ကမ္ဘာပျက်သော အခါ၌၊
 မဟာဇနော၊ သတ္တဝါ အပေါင်းသည်၊ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာ
 ပြည်၌၊ နိပ္ပတ္တေဝိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ နိယတ
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မာတံ၌၊ အနိပ္ပတ္တေတွာ၊ မဖြစ်မှ၍၊
 ဝိဋ္ဌိစက္ကဝါဠေ၊ မီးရေ လေဆုံသောစကြဝဠာ၌၊ နိပ္ပတ္တတိ၊ ဖြစ်ရ
 လေ၏၊ ဝိဋ္ဌိစက္ကဝါဠေ၊ အဆုံးစကြဝဠာသည်၊ နုတ္တယတိကိပန၊
 မပျက်သလော၊ ဣတိ၊ အကယ်၍မေးငြားအံ့၊ ဈာယတိ၊ ပျက်၏၊
 ဟိ၊ အကျယ်ကား၊ တသ္မိ၊ ထိုစကြာဠာသည်၊ ဈာယမာနေပိ၊
 ပျက်သော်လည်း၊ ဧသ၊ ဤဒိဋ္ဌိသည်၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊
 ကေသ္မိ၊ တခုသော၊ ဩကာသေ၊ လောကန္တရက်ငရဲ၌၊ ဗစ္စတိ
 ယေဝ၊ ကျက်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်
 ၏၊ ဤကားရှေးအဋ္ဌကထာပါဌအနက်၊ အယံရာဇာ၊
 ဤဇာတသတ်မင်းသည်၊ လောဟကုန္တိယံ၊ လောဟကုန္တိငရဲ၌၊
 နိပ္ပတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တိသဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်သုံးသောင်း
 တို့ပတ်လုံး၊ အခေါ၊ အောက်သို့၊ ပတန္တော၊ ကျ၍၊ ဟေဋ္ဌိမတလံ၊
 အောက်အပြင်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ တိသဝဿသဟဿာနိ၊
 အနှစ်သုံးသောင်းတို့ပတ်လုံး၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့၊ ဂစ္ဆန္တော၊ လာ
 ၍၊ ပုနပိ၊ တစ်ဖန်လည်း၊ ဥပရိမတလံ၊ အထက်အပြင်သို့၊ ပါပု
 လိတွာ၊ ရောက်၍၊ မုပ္ဖိဿတိ၊ လွတ်ရလတ္တံ့၊ အနာဂတေ
 ပန၊ နောက်အခါ၌ကား၊ ဇိဝိတာဝိနာမ၊ ဇိဝိတာဝိအမည်ရှိသော၊
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာ
 ယိဿတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလတ္တံ့၊ ဣတိန္တု၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဤကား
 နောက်အဋ္ဌကထာပါဌအနက်၊ ဤအဇာတသတ်မင်းသည်၊
 ဒုဿိလဒုမိတ္တဖြစ်သော အဆွေခင်ပွန်းယုတ် ရှင်ဒေဝဒတ်ကို မှီ၍

ဘုရားကိုလည်း ဖြစ်မှား၏။ ခမည်းတော်ဗိဗ္ဗိသာရ မင်းကြီးကို
လည်းသတ်၏။ မိမိ၏စရိုက်ကိုမှီ၍ မိမိသားဥဒဘတ်သည်လည်း
မိမိကိုပင်သတ်၏။ ဥဒယဘတ်သား မဟာမုဏ္ဍိကသည်လည်း။
ဥဒယဘတ်ကိုပင် သတ်၏။ မဟာ မုဏ္ဍိကသား အနုရုဒ္ဓါသည်
လည်း။ မဟာ အမုဏ္ဍိကကို သတ်၏။ အနုရုဒ္ဓါ၏သား နာဂဒါ
သည်။ အနုရုဒ္ဓါကိုသတ်၏။ ဤသို့မင်းငါးဆက် တိုင်တိုင်။ အဘ
သတ်ဖြစ်ကြခြင်းသည်။ ရှင်ဒေဝဒတ်၏ အဓမ္မဓါဒလျှင် အမွန်ရှိ
၏။ ။ တသ္မာအကလျာဏဇနံ။ အာသိဝိသမိဝေါရဂံ။ အာရ
ကာပရိဝဇ္ဇေယျ။ ဘူတိကာမောဝိစက္ခဏော။ ။ ဤကားအနု
သာသနဂါထာ။ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာစသည်၌လာ၏။ ။
တစ္ဆာ။ ထိုသို့အဆွခင်းပွန်းယုတ်ကို မှီဝဲဆည်းကပ်ခြင်း၌။ အ
ကျိုးစီးပွါးမရှိခြင်းကြောင့်။ အာသိဝိသံ။ လျှင်သော အဆိပ်ရှိ
သော။ ဥရဂံ။ မြွေကို။ အာရကာ။ ဝေးစွာ။ ပရိဝဇ္ဇေယျဇ္ဇဝ။ ကြဉ်
ရှောင်၏သို့။ ဘူတိကာမော။ ချမ်းသာကိုအလိုရှိသော။ ဝိစိက္ခ
ဏော။ ပံညာရှိသည်။ အကလျာဏဇနံ။ အဆွခင်းပွန်းယုတ်ကို။
အာရကာ။ ဝေးစွာ။ ပရိဝဇ္ဇေယျ။ ကြဉ်ရှောင်လော။ ။ ဤကား
ယောဇနာ။ ။ အနုန္တရိယကံငါးပါး ခြောက်ပါးတို့တွင် သံဃာ
ဘေဒကကံကိုဝစိကံ။ လောဟိတုပ္ပါဒကကံကို ကာယကံဟူ၍
မှတ်။ ကြွင်းကံသုံးပါးတို့သည်၎င်း။ ဒိဋ္ဌိကံတို့သည်၎င်း။ ဗုဒ္ဓရိုက်
ကံဆယ်ပါး၌ ထင်ရှား၏။ ။ ဧကံကပ္ပံအသိတိဘာဂေက.တွာ
တတောကောဘာဂမတ္တံ ကာလံတိဋ္ဌေယျ။ တံအာယုကပ္ပံ သန္ဓာ
ယဒုတ္တံ။ ။ ကထာဝတ္ထုအဋ္ဌကထာ လာသည်ကိုရှု၍။ သံဃာ
ဘေဒကကံ၌ အာယုကပ်ကိုမှတ်။ ။ ဧကံ။ တခုသော။ ကပ္ပံ။
မဟာကပ်ကို။ အသိတိ ဘာဂေ။ အစိပ် ရှစ်ဆယ် အရ တို့ကို။
ကတွာ။ ပြု၍။ တတော။ ထိုအရမှ။ ဧကောဘာဂမတ္တံ။ တခုအတိုင်း
အရှည်ရှိသော။ ကာလံ။ ကာလပတ်လုံး။ တိဋ္ဌေယျ။ တည်ရာ၏။
တံအာယုကပ္ပံ။ ထိုအာယုကပ်ကို။ သန္ဓာယ။ ရည်၍။ ဂုတ္တံ။ ဟော
တော်မူအပ်၏။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။ စူဠဝါအဋ္ဌကထာ၌

လည်းကောင်း၊ ကပ္ပန္တိ၊ အာယုကပ္ပဟံဘွင်၏။ ဤအာယုကပ္ပဟံဘွင်
 အဝိဓိငရဲသတ္တဝါတို့၏ အန္တရကပ္ပ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အာ
 ယုကပ္ပကိုသိအပ်၏။ အာယုကပ္ပေါစေတ္တ အဝိဓိယံ နိပ္ပတ္တ
 သတ္တာနံ အန္တရကပ္ပပုရိမာဏံ ပရမာယုဝေဒိတဗ္ဗံ၊ တံဟိသန္ဓာ
 ယဇကကပ္ပံ၊ အသီတိဘာဂေကတွာ၊ တံတောဇကဘာဂမတ္တံ
 ကာလန္တိရတ္တံ။ အနုဋီကာ လာသညင်္ဂိရုဉ်သိလေ။ ၈။
 အယုးကား၊ ဇေတ္တ၊ ဤသံဃဘေဒကကံ၏ ငရဲသက်၌၊ အာယု
 ကပ္ပေါ၊ အာယုကပ္ပသည်၊ အဝိဓိယံ၊ အဝိဓိ၌၊ နိပ္ပတ္တသတ္တာနံ၊ ဖြစ်
 ကုန်သော ငရဲသုသတ္တဝါတို့၏၊ အန္တရကပ္ပပုရိမာဏာနံ၊ အန္တရ
 ကပ္ပအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ပရမာယု၊ အသက်အပိုင်းအခြားကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ယိုအန္တရကပ္ပအတိုင်း အ
 ရှည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍ ဇကကပ္ပံ၊ လ၊ ကာလန္တိ၊ ဟူ၍၊ ဝါ၊ ဟူ
 သောစကားကို၊ ရတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။ ဤကားယောဇနာ၊
 မနုဿဘူတဿေဝ၊ မနုဿဘူတံ မာတရံပိတရံဝါ အပရိဝတ္တ
 လိင်္ဂံ၊ ဇိဝိတာဝေါရောပေန္တဿ၊ ကမ္မံအနန္တရိယံဟောတိ။
 ဝိဘင်းအဋ္ဌကထာပါဠိ၊ လူဇာတ်ရှိသောသားသည်၊ လူဇာတ်ရှိ
 သောလိင်္ဂမပြန်သော မိဘကိုသတ်မိသော်၊ အနန္တရိယကံ ထိုက်
 သည်ကိုပြသည်။ မနုဿဘူတဿေဝ၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သော
 သားသည်၊ မနုဿဘူတံ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အပရိဝတ္တလိင်္ဂံ၊ မ
 ပြန်သော လိင်္ဂရှိသော၊ မာတရံဝါ၊ အမိကို၎င်း၊ ပိတရံဝါ၊ အဘ
 ကို၎င်း၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိန္ဒေမှ၊ ဝေါရောပေန္တဿ၊ ချမိသည်ရှိလော်၊
 အနန္တရိယံ၊ စုတိအခြားမဲ့ငရဲသားခြင်းဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဤကားယောဇနာ၊ ဤပါဠိတွင် အပ
 ရိဝတ္တလိင်္ဂ ဟူသည်၌ အမိသည် လိင်္ဂဖြစ်၍ ယောက်ျား အဖြစ်
 သို့မဟုတ် သတ်မိအံ့၊ ထိုကံကိုမာတုဗာတက ကံဟူ၍ မဆို
 အပ်၊ ပိတုဗာတက ကံဟူ၍သာလျှင် ခေါ်ဝေါ် အပ်၏။ အဘ
 အရာ၌လည်းနည်းတူ၊ လိင်္ဂပြန်ခြင်းနှင့်မရောမယှက် သက်သက်
 သော မိဘကိုသတ်သော်သာလျှင် သက်သက်သော မာတုဗာ

တကကံ၊ ပိတုဗာတကကံဟုဆိုအပ်၏။ ။ အရဟန္တဗာတကန္တလည်း။ ဤနည်းကိုမှီ၍ ယထာရဟ မှတ်။ ။ ဝတ္ထုရူပအနန္တရိယကံ၊ ဝတ္ထု၊ အရူပအနန္တရိယကံဟူ၍ နှစ်ပါးပြားဟန်ကိုလည်းသိလေ။ ။ ကုသိုလ်အရာ၌ကား ပုထုဇဉ်အခိုက် ပေးလှူအပ်သော ဒါနစေတနာသည်။ ဒါနဝတ္ထုကိုအာရုံပြု၍ စွန့်လှူကာမျှသာ ဖြစ်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား သာလျှင်လည်း စွန့်၏ လှူ၏။ ပုဂ္ဂိုလ်ဘဝါးကိုမလှူ။ ထိုကြောင့်အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား စွန့်လှူလျှင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားသာ စွန့်လှူသည် မည်၏။ ထိုဝတ္ထုကို ရဟန္တာဖြစ်မှ လှူပြားသော်လည်း ရဟန္တာအား စွန့်လှူသည်မမည်။ အကုသိုလ်အရာ၌ကဲ့သို့ မဟုတ်။ အကုသိုလ်အရာ၌ကား ဝဓကစေတနာသည်။ မိဘနှစ်ပါးတို့၏လိင်ပြန်သော အခိုက်အတန့်၊ မပြန်သော အခိုက် အတန့် နှစ်ပါးစုံ၌ပင် ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော ဇိဝိတိန္ဒြေပဗ္ဗန္တိမပြတ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ထိုဇိဝိတိန္ဒြေကိုအာရုံပြု၍ သတ်သည်၏ အပွမ်းဖြင့်။ ဝတ္ထု၊ အရူပအနန္တရိယကံဖြစ်၏။ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကိုမှတ်။ ။ လိင်္ဂံ ပရိဝတ္တေစ သောဝေ။ ဇကကမ္မ နိပ္ပတ္တိတော ဘဝဂ်ပ္ပ ဗန္ဓော ဇိဝိတိန္ဒြေယ ပဗ္ဗန္ဓောစ နာညောတိအာဟ။ အပရိဝတ္တလိဂ်န္တိ။ ။ ယင်း၏ဦးကာတွင်အပ်သည်ကိုရှု၍၎င်း။ ။ ပံပနပုထုဇ္ဇနကာလေဒိန္နံဒါနံ အရဟန္တပတွာပရိဘုဒ္ဓတိ။ ပုထုဇ္ဇနသေဝ တံဒိန္နံ ဟောတိ။ ။ ယင်း၏အဋ္ဌကထာ လာသည်ကို ရှု၍၎င်း။ ။ ပုထုဇ္ဇနသေဝ တံဒိန္နံ ဟောတိတိ ကသ္မာယထာ ဝဓကစိတ္တံ ပဋုပ္ပန္နာရမ္မဏံပိ ဇိဝိတိန္ဒြေယံပဗ္ဗန္တိန္ဒြေဒနဝသေန အာရမ္မဏံကတွာ ပဝတ္တတိ။ နုဇေစာဂစေတနာ။ သာဟိစ ဇိဝိတဗ္ဗံ အာရမ္မဏံ ကတွာ။ စဇနပတ္တမောဟောတိ။ အညသက ကရဏဉ္စ တဿစဇနံ၊ တသ္မာယဿ တံသကံသတံတသေသဒိန္နံ ဟောတိတိ။ ။ ယင်း၏ဦးကာတွင်အပ်သည်ကိုရှု၍သိလေ။ ။ လိင်္ဂံ၊ လိင်္ဂံ၊ လိင်္ဂံ၊ ပရိဝတ္တေစ။ ပြန်သော်လည်း။ သောဝေ။ ထိုလိင်္ဂံပြန်သောသူသည်လျှင်။ ဇကကမ္မ နိပ္ပတ္တိတော။ တရသောကံဖြင့်ဖြစ်သော။ ဘဝဂ်ပ္ပဗန္ဓောစ။ ဘဝဂ်

အစရှိသည်လည်း။ဟောတိ။၏။ဇိဝိတိန္ဒြိယပဗန္ဓောစ၊ဇိဝိတိန္ဒြေ
 အစဉ်ရှိသည်လည်း။ဟောတိ။၏။အညော။ဘဝင်ဇိဝိတိန္ဒြေ တ
 ပါးရှိသည်။န။မဟုတ်။ဣတိ။ထိုကြောင့်။အမံရိဝတ္တလိင်္ဂန္တိ။အ
 ပံရိဝတ္တလိင်္ဂဟူသည်ကို။အာဟ။မိန့်ပြီ။ ။ရှေးပါဌအနက်။ ။
 ပုထုဇ္ဇနကာလေ။ပုထုဇ္ဇနကာလ၌။'ဒိန္နံ။ပေးလှူအပ်သော။ယံ
 ဒါနံ။အကြင် ဒါနကို။အရဟတ္တံ။ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ပတွာ။
 ရောက်၍။ပရိဘုရတိ။ဘုဉ်းပေးအံ့။တံ။ထိုဒါနသည်။ပုထုဇ္ဇ
 နုဿေဝ။ပုထုဇဉ်အားသာလျှင်။ဒိန္နံ။ပေးလှူအပ်သည်မည်သည်။
 ဟောတိ။၏။ ။ဒုတိယပါဌအနက်။ ။ဝကေပိတ္တံ။သေစေ
 လိုသော စိတ်သည်။ပစ္စုပ္ပန္နာရမ္ပဏံပိ။ပစ္စုပ္ပန် အာရုံရှိသော်
 လည်း။ဇိဝိတိန္ဒြိယံ။ဇိဝိတိန္ဒြေကို။ပဗန္ဓဝိစ္ဆေဒနဝဿေန။အစဉ်
 ကိုဖြတ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။အာရမ္ပဏံ။အာရုံကို။ကတွာ။ပြု၍။
 ပဝတ္တတိယထာ။ဖြစ်၏သို့။ပုထုဇ္ဇနုဿေဝတံဒိန္နံ ဟောတိတိ။
 ပုထုဇ္ဇနုဿေဝတံဒိန္နံ ဟောတိ ဟူသော ဤပါဌ၌။ကသ္မာ။အ
 ဘယ်ကြောင့်။စာဂစေတနာ။စွန့်လှူကြောင်း စေတနာသည်။
 နဟောန္တိ။မဖြစ်သနည်း။ဣတိ။ဤသို့မေးငြားအံ့။သာ။ထိုစေ
 တနာသည်။စဇိတဗ္ဗံ။စွန့်အပ်သောဝတ္ထုကို။အာရမ္ပဏံ။အာရုံ
 ကို။ကတွာ။ပြု၍။စဇနမတ္တမေဝ။စွန့်လှူခါမျှသာလျှင်။ဟောတိ။
 ဖြစ်၏။အညသက ကရဏဉ္စ။အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာ၏အပြစ်ကို
 ပြုခြင်းသည်။တဿ။ထိုဝတ္ထုကို။စဇနံ။စွန့်လှူခြင်းတည်း။
 တသ္မာ။ထိုကြောင့်။ယဿ။အကြင်ပုထုဇဉ်အား။တံသကံ။ထို
 မိမိဥစ္စာကို။သတံ။စွန့်လှူအပ်၏။တဿေဝ။ထိုပုထုဇဉ်အားသာ
 လျှင်။ဒိန္နံ။စွန့်လှူအပ်သည်မည်သည်။ဟောတိ။၏။ဣတိ။ဤသို့။
 ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ဗြဟ္မာမရင်းမှတ်လေမင်း။ ။တတိယပါဌအနက်။ ။
 ဤကား ပဉ္စာနန္တရိယကံငါးပါး ခြောက်ပါးတို့၌မှတ်ဘွယ်။ ။
 သဿတော လောကောတိဝါ။အသဿတော လောကောတိ
 ဝါ အန္တဝါလောကောတိဝါ။အနန္တဝါလောကောတိဝါတံဇိဝံ
 တံသရိရန္တိဝါ အညံဇိဝံ။အညံသရိရန္တိဝါဟောတိ။တထာဂ

တော ပရမ္မရဏာတိဝါ နဟောတိ တထာဂတော ပရမ္မရဏာ
 တိဝါ။ ဟောတိ နေဝ ဟောတိ တထာဂတော ပရမ္မရဏာတိ
 ဝါ။ နေဝဟောတိ နဟောတိ တထာ ဂတော ပရမ္မရဏာတိ
 ဝါ။ အယံဒသဝတ္ထုကာ အန္တဂ္ဂါဟိကာဒိဋ္ဌိ။ ။ ဒသကဝိဘင်း
 ပါဠိတော်။ အန္တဂ္ဂါဟိကဒိဋ္ဌိ၏။ ဝတ္ထုဆယ်ပါးသရုပ်ကို ပြတော်
 မူသည်။ ။ လောကော။ လောကသည်။ သဿတော။ မြစ်။ ဣတိ
 ဝါ။ ဤသို့၎င်း။ လောကော။ သည်။ အသဿတော။ မြေ။ ဣတိဝါ။
 ၎င်း။ လောကော။ သည်။ အန္တဝါ။ အဆုံးရှိ၏။ ဣတိဝါ။ ၎င်း။ လော
 ကော။ သည်။ အနန္တဝါ။ အဆုံးမရှိ။ ဣတိဝါ။ ၎င်း။ တံဇိဝံ။ ထိုအ
 သက်သည်။ တံသရိယံ။ ထိုကိုယ်ပင်တည်း။ ဣတိဝါ။ ၎င်း။ ဇိဝံ။
 အသက်သည်။ အညံ။ တပါး။ သရိယံ။ ကိုယ်သည်။ အညံ။ တပါး။
 ဣတိဝါ။ ၎င်း။ တထာဂတော။ သတ္တဝါသည်။ ပရမ္မရဏာ။ သေ
 သည်၏ အခြားမဲ့၌။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိဝါ။ ၎င်း။ တထာဂ
 တော။ သည်။ ပရမ္မရဏာ။ ၌။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ဣတိဝါ။ ၎င်း။ တ
 ထာဂတော။ သည်။ ပရမ္မရဏာ။ ၌။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ နေဝဟော
 တိ။ မဖြစ်။ ဣတိဝါ။ ၎င်း။ တထာဂတော။ သည်။ ပရမ္မရဏာ။ ၌။
 နေဝဟောတိ။ မဖြစ်။ နဟောတိ။ မဖြစ်သည်ကား။ န။ မဟုတ်။ ဣ
 တိဝါ။ ၎င်း။ အယံ။ ဤသည်ကား။ ဒသဝတ္ထုကာ။ ဆယ်ပါးအပြား
 ရှိသော။ အန္တဂ္ဂါ ဟိကာ။ အန္တဂ္ဂါ ဟိက မည်သော။ ဒိဋ္ဌိ။ ဒိဋ္ဌိ
 တည်း။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။ ရုပ်အတ္တတောသမနူပဿ
 တိ ရူပဝန္တံဝါအတ္တာနံ။ အတ္တနိဝါရုပ်။ ရူပသ္မိဝါအတ္တာနံ။ ဝေ
 ဒနသညံ။ သင်္ခါရေဝိညာဏံ။ အတ္တတောသမနူပဿတိ။ ဝိညာ
 ဏဝန္တံဝါအတ္တာနံ။ အတ္တနိဝါဝိညာဏံ။ ဝိညာဏသ္မိဝါအတ္တာ
 နံ။ ။ ဝိဘင်းပါဠိတော်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၏ဝတ္ထုရှစ်ဆယ်ကို ပြ
 တော်မူသည်။ ။ ရုပ်။ ရူပက္ခန္ဓာကို။ အတ္တတော။ အတ္တအားဖြင့်။
 ဝါ။ ကိုယ်ဟူ၍။ သမနူပဿတိ။ ရှုမြင်၏။ ရူပဝန္တံ။ ရုပ်ရှိသော။
 အတ္တာနံဝါ။ ကိုယ်ကိုမူလည်း။ အတ္တတော။ ကိုယ်အားဖြင့်။ ဝါ။
 ဟူ၍။ သမနူပဿတိ။ ၍။ အတ္တနိ။ ကိုယ်၌။ ရူပံဝါ။ ရုပ်ကိုမူလည်း။

အတ္တတောဖြင့်၊ ဝါ၊ ဟူ၍၊ သမနုပဿတိ၊ ၏၊ ရူပသို့၊ ရုပ်၌၊ အတ္တာ
 နံဝါ၊ ကိုယ်ကိုမူလည်း၊ အတ္တတောဖြင့်၊ ဝါ၊ ဟူ၍၊ သမနုပဿတိ၊
 ၏၊ ဝေဒနံ၊ ကို၊ သညံ၊ ကို၊ သင်္ခါရေ၊ တို့ကို၊ ဝိညာဏံ၊ ကို၊ အတ္တ
 တောဖြင့်၊ ဝါ၊ ၍၊ သမနုပဿတိ၊ ၏၊ ဝိညာဏဝန္တံ၊ ဝိညာဏ်ရှိ
 သော၊ အတ္တာနံဝါ၊ ကိုယ်ကို၎င်း၊ အတ္တနိ၊ ကိုယ်၌၊ ဝိညာဏံဝါ၊
 ဝိညာဉ်ကို၎င်း၊ ဝိညာဏသို့၊ ဝိညာဏ်၌၊ အတ္တာနံဝါ၊ ကိုယ်ကို
 ၎င်း၊ အတ္တတော၊ ကိုယ်အားဖြင့်၊ ဝါ၊ ကိုယ်ဟူ၍၊ သမနုပဿတိ၊
 ရှုမြင်၏။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။ ဤပါဠိ၌ ရူပံအတ္တတော
 ဟူသောပုဒ်ဖြင့် မီး၏အဆင်းနှင့် မီးလျှံသည် မပြားဟု ယူသကဲ့
 သို့၊ ရုပ်နှင့်ကိုယ်အတူတူဟု ယူခြင်းကိုပြု၏။ ရူပဝန္တံဝါ အတ္တာ
 နံ ဟူသောပုဒ်ဖြင့် အရိပ်ရှိသော သစ်ပင်ကဲ့သို့ ရုပ်ရှိသောကိုယ်
 ကို ကိုယ်ဟုယူခြင်းကိုပြု၏။ အတ္တနိဝါ ရူပံ ဟူသောပုဒ်ဖြင့်ပန်း
 ၌ အနံ့ကဲ့သို့ ကိုယ်၌ ရုပ်ကိုကိုယ်ဟု ယူခြင်းကို ပြု၏။ ရူပသို့
 ဝါ အတ္တာနံ ဟူသော ပုဒ်ဖြင့် ကျပ်၌ပတ္တမြားကဲ့သို့ ကိုယ်ကို
 ရုပ်၌ကိုယ်ဟု ယူခြင်းကိုပြု၏။ ။ ဝေဒနာ စသည်တို့၌လည်း
 နည်းတူ ယထာရဟယူ။ ။ နုတ္တိဒိန္နံ၊ နုတ္တိယံ၊ နုတ္တိဟုတံ၊ နုတ္တိ
 သုကဋုဒုက္ကဋုနံ၊ ကမ္မာနံ၊ ဗလံ၊ ဝိပါကော၊ နုတ္တိအယံလောကော၊ နုတ္တိ
 ပရောဇောကော၊ နုတ္တိမာတာ၊ နုတ္တိပိတာ၊ နုတ္တိသတ္တာ၊ ဩပပါ
 တိကာ၊ နုတ္တိလောကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ သမဂ္ဂတာ၊ သမာပဒိပ္ပ
 န္နာ၊ ယေဇ္ဇမဉ္ဇလောကံ၊ ပရဉ္စလောကံ၊ သယံအဘိညာသန္တိကတော
 ပဝေဒေန္တိတိ အယံ ဒသဝတ္ထုကာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ။ ။ ဝိဘင်းပါဠိ
 တော် နုတ္တိကမိဋ္ဌိ၏ ဝတ္ထု ဆယ်ပါးကိုပြတော် မူသည်။ ။
 ဒိန္နံ၊ အပ္ပူ၏အကျိုးသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ယံ၊ ယာဇ်ကြီးပူဇော်ခြင်း၏
 အကျိုးသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဟုတံ၊ အာဟာနဗာဟုနမင်္ဂလာပြုခြင်း၏ အ
 ကျိုးသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ သုကဋုဒုက္ကဋုနံ၊ ကောင်းစွာ ပြုအပ်-မပြု
 အပ်ကုန်သော၊ ကမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံတို့၏၊ ဗလံ၊ အကျိုး
 သည်၎င်း၊ ဝိပါကော၊ ဝိပါက်သည်၎င်း၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ အယံ လော
 ကော၊ ဤပစ္စုပ္ပန် လောကသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ အယံ လောကော။

ဤပစ္စုပ္ပန်လောကသည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ပရောလောကော၊ တမလွန်
 လောကသည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ မာတာ၊ အမိ၌ ပြုအပ်သော ကျေးဇူး
 သည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ပိတာ၊ အဘ၌ ပြုအပ်သော ကျေးဇူးသည်။ နုတ္တိ၊
 မရှိ၊ ဩပပါတိကာ၊ ရဏေဆဲ ပဋိသန္ဓေနေဆဲကုန်သော။ သတ္တာ၊
 သတ္တဝါတို့သည်။ နုတ္တိ၊ မရှိကုန်။ လောကေ၊ လောက၌။ သမဂ္ဂတာ၊
 အယူသီလအားဖြင့် ညီညွတ်ကုန်သော။ သမာပဋိပ္ပန္နာ၊ ကောင်း
 မြတ်သော သီလ အကျင့် ရှိကုန်သော။ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ။
 ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၎င်း၊ ယေဗုဒ္ဓါ။ အကြင်မြတ်စွာဘုရား တို့
 သည်။ ဣမဉ္ဇလောကံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန် လောကကို၎င်း။ ပရဉ္စလောကံ၊
 တမလွန် လောကကို၎င်း။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာယ၊ ထူး
 သော ညာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ပဝေ
 ဒေန္တိ၊ ဟောကြားကုန်၏။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ သည်၎င်း။
 နုတ္တိ၊ မရှိကုန်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ ဒသဝတ္ထုက၊ ဝတ္ထုဆယ်
 ပါးရှိသော။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတည်း။ ဤကားယောဇနာ။
 နုတ္တိကဒိဋ္ဌိကို ဒိဋ္ဌိခြောက်ဆဲ့ နှစ်ပါးတို့တွင်။ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ၌သွင်း။
 အဟေတုက ဒိဋ္ဌိကို အဒိဋ္ဌသမုပ္ပန္နဒိဋ္ဌိ၌သွင်း။ အကိရိယဒိဋ္ဌိကို
 သဿတဒိဋ္ဌိ၌သွင်း။ အန္တဂါဟိကဒိဋ္ဌိအရာ၌ ပဌမ ဒုတိယ တ
 တိယ စတုတ္ထ ဝါဒကိုကား ထင်ရှား၏။ ပဉ္စမ ဆဋ္ဌဝါဒတို့ကို။
 သညိဝါဒဒိဋ္ဌိ စသည်တို့၌သွင်း။ သတ္တမဝါဒကို သဿတ ဒိဋ္ဌိ
 သွင်း။ အဋ္ဌမ နဝမ ဝါဒတို့ကို ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ၌သွင်း။ ဒသမ ဝါဒကို
 အမရာဝိက္ခေပဒိဋ္ဌိ၌သွင်းဟု ခိုကာသင်၌ဖွင့်၏။ သက္ကာယ
 ဒိဋ္ဌိကိုကား။ ပုပ္ဖန္တာနုဒိဋ္ဌိ အပရန္တာနုဒိဋ္ဌိတို့၌ ယထာရဟသွင်း
 သေ။ တတ္ထယောဒိဋ္ဌိဝိပ္ပလ္လာသော။ သောအတိတံရူပံ အတ္တ
 တော သမနူပဿတိ။ အတိတံဝေဒနံ။ အတိတံသညံ။ အတိတေ
 သင်္ခါရေ။ အတိတံပိညာဏံ။ အတ္တတောသမနူပဿတိ။ တတ္ထ
 ယောတဏှာဝိပ္ပလ္လာသော။ သောအနာဂတံရူပံ အဘိနန္ဒတိ။ အ
 နာဂတံဝေဒနံ။ အနာဂတံသညံ။ အနာဂတေသင်္ခါရေ။ အနာဂတံ
 ပိညာဏံ အဘိနန္ဒတိ။ နေတ္ထိပါဠိတော် လာသည်ကို ရှု၍

၎င်း။ ။ယောဒိဋ္ဌိဝိပ္ပလ္လာသောတိ။ အနိစ္စေနိစ္စံ။ အနတ္တာနိအတ္တာတိ
 ပဝတ္တံဝိပ္ပလ္လာသဒ္ဓမ္မသန္တာယာဟ။ သော။ လ။ အတိတံဝိညာဏံ။
 အတ္တတော သမန္တပဿတိတိ ဇေတန အဋ္ဌာရသံဝိခေါပိပုပ္ဖန္တ
 နံကပ္ပိကဝါဒေါ။ ဖန္တိမာနံ နိဇ္ဇိဝိပ္ပလ္လာသာနံ ဝသေနဟောတိတိ
 ဒသေတိ။ ။ဇေတနစတုစတ္တာရိသံဝိခေါပိအပရန္တနံကပ္ပိက
 ဝါဒေါ ယောဘုယျေန ပူရိမာနံ နိဇ္ဇိဝိပ္ပလ္လာသာနံ ဝသေနဟောတိ
 တိဒသေတိ။ ။နေတ္ထိအဋ္ဌကထာလာသညံကိုရှု၍၎င်း။ ။
 ဇေတနာတိယောတဏှာဝိပ္ပလ္လာသောတိအာဒိပါဠေဒန။ သောဠေသ
 သညိဝါဒေါ။ အဋ္ဌသညိဝါဒေါ။ အဋ္ဌနေဝသညိ နာသညိဝါဒေါ။ ပဉ္စ
 ပရမ ဒိဋ္ဌဓမ္မ နိဗ္ဗာန ဝါဒါစ။ ယထာဝအတ္တနော အာရောဂတာ
 နိဗ္ဗာနပတ္တိယာစ ပရိကပ္ပဝသေန။ သုဘသုခါကာရ ဂါဟိနော။
 နဇေဝသသတဉ္စေဒဝါဒါတိ အာဟ။ ယောဘုယျနာတိ။ ။
 ယင်း၏ဒိကာလာသညံကိုရှု၍၎င်းသိလေ။ ။တတ္ထ။ ထိုဝိပ္ပလ္လာ
 သနှစ်ပါးတို့တွင်။ ယောဒိဋ္ဌိဝိပ္ပလ္လာသော။ အကြင် အဓိဇ္ဇာမူလရှိ
 သော ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပလ္လာသသညံ။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ သော။ ထိုဝိပ္ပလ္လာသသညံ။
 အတိတံ။ လွန်လေပြီးသော။ ရှုပ်။ ရင်ကို။ အတ္တတော။ ကိုယ်ဟူ၍။
 သမန္တပဿတိ။ ရှု၏။ အတိတံ။ သော။ ဝေဒနံ။ ကို။ အတိတံ။ သော။
 သညံ။ ကို။ အတိတော။ လွန်ကုန်ပြီးသော။ သင်္ခါရေ။ တို့ကို။ အတိ
 တံ။ သော။ ဝိညာဏံ။ ကို။ အတ္တတော။ ကိုယ်ဟူ၍။ သမန္တပဿတိ။
 ၍။ တတ္ထ။ ထိုဝိပ္ပလ္လာသ နှစ်ပါးတို့တွင်။ ယောတဏှာ ဝိပ္ပလ္လာ
 သော။ အကြင်တဏှာ ဝိပ္ပလ္လာသသညံ။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ သော။ ထို
 ဝိပ္ပလ္လာသသညံ။ အနာဂတံ။ အနာဂတ်ဖြစ်သော။ ရှုပ်။ ကို။ အတိ
 နန္ဒတိ။ လွန်စွာတပ်မက်နှစ်သက်၏။ အနာဂတံ။ သော။ ဝေဒနံ။ ကို။
 အနာဂတံ။ သော။ သညံ။ ကို။ အနာဂတော။ ကုန်သော။ သင်္ခါရေ။
 တို့ကို။ အနာဂတံ။ သော။ ဝိညာဏံ။ ကို။ အဘိနန္ဒတိ။ လွန်စွာတပ်
 မက်နှစ်သက်၏။ ။ပါဠိတော် အနက်။ ။ယောဒိဋ္ဌိ ဝိပ္ပလ္လာ
 သောတိ။ ဟူသောစကားကို။ အနိစ္စမမြဲသည်၌။ နိဇ္ဇိ။ မြဲ၏။ အ
 နတ္တိတိ။ ကိုယ်မဟုတ်သည်၌။ အတ္တာ။ ကိုယ်တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။

ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော။ ဝိပ္ပလ္လာသနွယံ၊ ဝိပ္ပလ္လာသနှစ်ပါးကို။ သန္ဓာယ၊
ရည်၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ လ။ အတိတံဝိညာဏံအတ္တ
တောသမန္တပဿတိတိဇတေန၊ ဤပါဌ်ဖြင့်၊ အဋ္ဌာရသဝိခေါ၊ တဆွဲ
ရှစ်ပါးအပြားရှိသော။ ပုဗ္ဗန္တာနုကပ္ပိကဝါဒေါပိ၊ ပုဗ္ဗန္တာနုကပ္ပိ
ကဒိဋ္ဌိသည်လည်း။ ပစ္ဆိမာနံ၊ နောက်ဖြစ်ကုန်သော။ ဗိန္ဒု၊ နိစ္စအတ္တ
အားဖြင့် နှစ်ပါး ကုန်သော။ ဝိပ္ပလ္လာသာနံ၊ ဝိပ္ပလ္လာသတို့၏။ ဝ
သေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို။ ဒသေ
တိ၊ ပြ၏။ ။ ဇတေန၊ ထိုယောတဏှာ ဝိပ္ပလ္လာသော စသော
ပါဌ်ဖြင့်၊ စတုစက္ကာရိသဝိခေါ၊ လေးဆွဲလေးပါးပြားသော။ အပ
ရန္တာနုကပ္ပိကဝါဒေါပိ၊ အပရန္တာနုကပ္ပိကဒိဋ္ဌိသည်လည်း။ ယေ
ဘုယျေန၊ များသော အားဖြင့်၊ ပုရိမာနံ၊ ရှေးဖြစ်ကုန်သော။ ဗိန္ဒု၊
သုဘ သုအားဖြင့် နှစ်ပါးကုန်သော။ ဝိပ္ပလ္လာသာနံ၊ တို့၏။ ဝသေ
န၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို။ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ ။
အဋ္ဌကထာပါဌ်အနက်။ ။ ဇတေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယော
တဏှာဝိပ္ပလ္လာသောတိအာဒိပါဠေန၊ ယောတဏှာဝိပ္ပလ္လာသော
စသောပါဌ်ဖြင့်။ သေဇဋ္ဌသ သညီဝါဒါစ၊ တဆွဲခြောက်ပါးကုန်
သော သညီဝါဒတို့သည်၎င်း။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ အသညီ
ဝါဒါစ၊ အသညီဝါဒတို့သည်၎င်း။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ နေဝ
သညီ နာသညီဝါဒါစ၊ နေဝသညီနာသညီဝါဒ တို့သည်၎င်း။ ပဉ္စ၊
ငါးပါး ကုန်သော။ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒါစ၊ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာန
ဝါဒတို့သည်၎င်း။ အတ္တနော၊ ကိုယ်၏။ အာရောဂတာစ၊ မြသည်
၏အဖြစ်ကို၎င်း။ နိဗ္ဗာနပတ္တိယာစ၊ ညိမ်းချမ်းခြင်းသို့ရောက်သည်
၏အဖြစ်ကို၎င်း။ ပရိကပ္ပဝသေန၊ ကြံသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ သုဘ
သုခါကာရဂါဟိနောယထာ၊ သုဘသုခဟုတောက်ပြန်သော အ
ချင်းအရာအားဖြင့် စွဲလမ်းကုန်သကဲ့သို့။ ဇဝံ၊ ဤအတူ။ သဿတ
ဥစ္ဆေဒဝါဒါ၊ သဿတဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိတို့သည်။ န၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ၊
ထိုကြောင့်။ ယေဘုယျနာတိ၊ ယေဘုယျနဟူ၍။ ဝါ၊ ဟူသော
စကားကို။ အာဟ၊ အဋ္ဌကထာ၌မိန့်ပြီ။ ။ ဋီကာပါဌ်အနက်။ ။

ဤဒီကာန္တံ သုဘသုခတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ သဿတဥစ္ဆေဒဝါဒတို့၏
 ဝိပရိတဂါဟာ မဖြစ်ခြင်းကိုရည်၍ နဝေသဿတဥစ္ဆေဒ ဝါဒါဟူ
 သောစကားကို ဘွင့်အပ်သည်။ အတ္တဂါဟာအစွမ်းဖြင့်ကား ဖြစ်
 ကုန်၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌၊ စတုစက္ကာရိသ သင်္ချာကို ဘွင့်
 အပ်၏။ ယခင်သံယုတ် အဋ္ဌကထာ၌လည်း။ ဤဒိဋ္ဌိနှစ်ပါးကို ယူ
 အပ်၏။ ဤဒီကာန္တံ သဿတဟူသည်ကို သာမညအမည်ဟူ
 ၍မှတ်။ အပရန္တာနုကပ္ပိကအရာ၌ ဘွင့်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အပရန္တာ
 နုကပ္ပိက သဿဘမှတ်။ သံယုတ် အဋ္ဌကထာ၌။ သဿဘကို
 ကား။ အနုကပ္ပိကံနှစ်ပါးနှင့်ဆက်ဆံသောသဿတဟူ၍မှတ်။
 ဒိဋ္ဌိခြောက်ဆဲ့ နှစ်ပါးသည်။ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဥစ္ဆေဒသဿတ
 ဒိဋ္ဌိနှစ်ပါးပြား၏။ ပုဗ္ဗန္တာနုကပ္ပိက၊ အပရန္တာနုကပ္ပိကဒိဋ္ဌိဟူ၍
 လည်း နှစ်ပါးပြား၏။ ထို့ကြောင့် သဿတဟူသော အမည်ကို
 သာမညအမည်ဟုသိအပ်၏။ အရာအားလျော်စွာသာလျှင်အထူး
 ကိုမှတ်အပ်၏။ ။ တတ္ထဥစ္ဆေဒသဿတံ၊ သမာသတောဝိသတိ
 ဝတ္ထုကာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ဝိတ္ထာရတော ခွါသဋ္ဌိဒိဋ္ဌိဂတာနိ။
 နေတ္ထိပါဠိတော်။ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဝတ္ထုနှစ်ဆယ်ရှိသော၊ သက္ကာ
 ယဒိဋ္ဌိသည်၊ ဥစ္ဆေဒသဿတအားဖြင့် နှစ်ပါး။ အကျယ်အားဖြင့်
 ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးပြားသည်ကို ပြတော်မူသည်။ ။ တတ္ထ၊ ထို
 သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ဝေဘန်ရာ၌။ သမာသတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။
 ဝိသတိဝတ္ထုကာ၊ ဝတ္ထုနှစ်ဆယ်ရှိသော။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယ
 ဒိဋ္ဌိသည်။ ဥစ္ဆေဒသဿတံ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိသဿတဒိဋ္ဌိ နှစ်ပါးသည်။
 ဟောတိ၊ ။ ဝိတ္ထာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ခွါသဋ္ဌိဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊
 ဒိဋ္ဌိခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ ဤကား
 ယောဇနာ။ ။ ဤကားနတ္ထိကဒိဋ္ဌိ စသည်တို့၏သရုပ်အတ္ထုပ္ပတ်
 မှတ်ဘွယ်။ ။ စက္ကာရော သဿတဝါဒါ၊ စက္ကာရော ကေစွ
 သဿတိကာ၊ စက္ကာရော အန္တာနန္တိကာ၊ စက္ကာရော အမရာ
 ဝိက္ခေပိကာ၊ ဧဒမိစ္စသမုပ္ပန္နိကာ၊ သောဠသ သညိဝါဒါ၊ အဋ္ဌ
 အသညိဝါဒါ၊ အဋ္ဌနေဝသညိ နာသညိဝါဒါ၊ သတ္တဥစ္ဆေဒဝါဒါ။

ပဉ္စမိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒါ၊ ဣမာနိန္ဒေသဋ္ဌိဒိဋ္ဌိဂတာနိ ဗြဟ္မဇာလေ ဝေ
 ယျာကရဏေ ဂုတ္တာနိဘဂဝတာ။ ။ ဝိဘင်းပါဠိတော် လာ
 သည်နှင့်အညီ၊ ဒိဋ္ဌိခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးဟူသည်ကိုမှတ်။ ။ စတ္တာ
 ရော၊ လေးပါးကုန်သော။ သုဿတဝါဒါ၊ သဿတ ဒိဋ္ဌိတို့၎င်း။
 စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဧကစ္စသဿတိကာ၊ ဧကစ္စသဿ
 တဒိဋ္ဌိတို့၎င်း။ ဝါ၊ အသဿတ ဒိဋ္ဌိတို့၎င်း။ စတ္တာရော၊ လေးပါး
 ကုန်သော။ အန္တာနန္တိကာ၊ အန္တာနန္တိကဒိဋ္ဌိတို့၎င်း။ စတ္တာရော၊
 လေးပါးကုန်သော။ အမရာဝိက္ခေပိကာ၊ အမရာဝိက္ခေပ ဒိဋ္ဌိတို့
 ၎င်း။ ဧဒ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နိကာ၊ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နိကဒိဋ္ဌိ
 တို့၎င်း။ သောဠသ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးကုန်သော။ သညိဝါဒါ၊ သညိ
 ဒိဋ္ဌိတို့၎င်း။ အဠ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ အသညိဝါဒါ၊ အသညိဒိဋ္ဌိတို့
 ၎င်း။ အဠ၊ ကုန်သော။ နေဝသညိနာသညိဝါဒါ၊ နေဝသညိနာသညိ
 ဒိဋ္ဌိတို့၎င်း။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဥစ္ဆေဒဝါဒါ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ
 တို့၎င်း။ ပဉ္စမိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒါ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာန
 ဒိဋ္ဌိတို့၎င်း။ ဧဝါသဋ္ဌိ၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမာနိဒိဋ္ဌိဂတာ
 နိ၊ ဤဒိဋ္ဌိတို့ကို ဗြဟ္မဇာလေ၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ်ဟု ဆိုအပ်သော။
 ဝေယျာကရဏေ၊ ဝေယျာကရုဏ်၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဂုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။
 ထိုဒိဋ္ဌိခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးတို့တွင်၊ သဿတဒိဋ္ဌိလေးပါး ဟူရာ၌၊
 သတသဟဿဇာတိသဿတင်း၌၊ ဒသသံဝနုပိဝနုကပ္ပ သဿ
 တဒိဋ္ဌိ၊ စတ္တာရိသ သံဝနုပိဝနုကပ္ပ သဿတဒိဋ္ဌိ၊ တက္ကသဿတ
 ဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့လေးပါးပြား၏။ ထိုလေးပါး တို့တွင်၊ ဘဝတသိန်းမျှ
 ညာဏ်အမြင်ရှိ၍၊ ဤတသိန်းအတွင်း၌ ခန္ဓာငါးပါးတို့တွင် တ
 ပါးပါးကို အတ္တလောကဟုစွဲယူ၍၊ ဤအတ္တလောကသည်၊ မသေ
 မကွဲမြဲ၏ဟု စွဲယူအပ်သော အယူဝါဒသည်။ သတသဟဿဇာ
 တိသဿတဒိဋ္ဌိမည်၏။ ။ ဤဒိဋ္ဌိသည်၊ မနုပညာဒိဋ္ဌိဂုရိုလ်အ
 စွမ်းဖြင့်ဖြစ်၏။ ။ သံဝနုပိဝနုဆယ်ကပ် ညာဏ်အမြင်ရှိ၍၊ သို
 အတွင်း၌ ရှေ့နည်းအတို၊ စွဲယူအပ်သော အယူဝါဒသည်။ ဒသ

သံဝနုဝိဝနုကပ္ပသဿတ နိဗ္ဗိမည်၏။ ။ ဤနိဗ္ဗိသည်။ မဇ္ဈိမ
 ပညာနိဗ္ဗိပုဂ္ဂိုလ် အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်၏။ ။ သံဝနုဝိဝနုကပ် လေး
 ဆယ်မျှညာဏ်အမြင်ရှိ၏။ ထိုအတွင်း၌ ရှေးနည်းအတူ၊ စွဲယူအပ်
 သော အယူဝါဒသည်။ စက္ကာရိသ သံဝနုဝိဝနုကပ္ပ သဿတ
 နိဗ္ဗိမည်၏။ ။ ဤနိဗ္ဗိကား။ တိက္ခမညာနိဗ္ဗိပုဂ္ဂိုလ်အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်၏။
 ဤနိဗ္ဗိ သုံးယောက်တို့၏ညာဏ်ကို အဘိညာဉ်ညာဏ်မှတ်။ ။
 အဘိညာဉ်ညာဏ်မရှိ၊ တရံတရသော အကြောင်းကိုစွဲ၍ ကြံဆ
 သဖြင့်။ ရှေးနည်းအတူ စွဲယူအပ်သော အယူဝါဒသည်။ တက္က
 သဿတနိဗ္ဗိမည်၏။ ။ ဤတက္ကသဿတနိဗ္ဗိသည်။ အနုဿုတိ
 တက္ကသဿတနိဗ္ဗိ၊ ဇာတိဿရတက္ကသဿတနိဗ္ဗိ၊ လာဘိတက္က
 သဿတနိဗ္ဗိ၊ သုဒ္ဓတက္ကသဿတနိဗ္ဗိ၊ ဤသို့လေးပါးပြား၏။ ထို
 လေးပါး တို့တွင်။ ဝေဿန္တရာ မင်းသည် ဘုရား ဖြစ်လာ၏ဟု
 ဟောပြောသောအသံကိုကြား၍ ဝေဿန္တရာမင်း၏ကိုယ်သည်
 ပင် ဘုရား၏ကိုယ်ဟု မိစ္ဆာညာဏ်အကြံဖြစ်၍ ရှေးနည်းအတူ၊
 စွဲယူအပ်သော အယူဝါဒသည်။ အနုဿုတိတက္က သဿတ နိဗ္ဗိ
 မည်၏။ နှစ်ဘဝသုံးဘဝမျှသိသော ဇာတိဿရ ညာဏ်ရှိ၍။ ဤ
 ကိုယ်ကဲ့သို့ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကိုမြင်သဖြင့်။ ရှေ့ကိုယ် နောက်
 ကိုယ်အတူတူပင်ဟု မိစ္ဆာညာဏ်အကြံဖြစ်၍ ရှေးနည်းအတူ၊
 စွဲယူအပ်သော အယူဝါဒသည်။ ဇာတိဿရ တက္ကသဿတ နိဗ္ဗိ
 မည်၏။ ။ ဤဘဝ၌ ချမ်းသာသော ကိုယ်ကို ရသဖြင့်။ ရှေး၌
 လည်း ဤကိုယ်ပင်ဖြစ်ဘူးပြီ။ နောက်၌လည်းဖြစ်လတ္တံ့ ဟုမိစ္ဆာ
 ညာဏ်အကြံ ဖြစ်၍ ရှေးနည်းအတူ စွဲယူအပ်သော အယူဝါဒ
 သည်။ လာဘိတက္က သဿတ နိဗ္ဗိမည်၏။ ။ ရှေးအကြောင်း
 သုံးပါးနှင့်မရောမယှက် သက်သက်ဖြင့်သာကြံဆ၍ ရှေးနည်းအ
 တူ၊ စွဲယူအပ်သော အယူဝါဒသည်။ သုဒ္ဓတက္ကသဿတ နိဗ္ဗိမည်
 ၏။ ။ ဤသို့သဿတ နိဗ္ဗိလေးပါး။ အတ္ထုပ္ပတ်ကိုမှတ်။ ။
 ဧကစ္စသဿတ နိဗ္ဗိလေးပါးဟူရာ၌။ ဗြဟ္မဧကစ္စသဿတနိဗ္ဗိ၊
 ခိန္နာပဒေါသိက ဧကစ္စ သဿတနိဗ္ဗိ၊ မနောပဒေါသိက ဧကစ္စ

သဿတဒိဋ္ဌိ။ တက္ကကောစ္စ သဿတဒိဋ္ဌိ။ ဤသို့လေးပါး ပြား၏။
 ထိုလေးပါး တို့တွင် ကမ္ဘာ တည်စက၊ ပဋ္ဌမဇ္ဈာန်တုံ စသည်တို့၌
 တံခိုး အဆင်းအသက် ရှည်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော မဟာဗြဟ္မာ
 ကြီးသည်။ ဤငါနေရာတုံ၌ ဗြဟ္မာအများဖြစ်လာမှုကား ကောင်း
 လေစွဟု တောင်းတခြင်း။ အောက်အောက်၌လည်း။ ထိုနည်း အ
 တုမြင့်မိုရ်စကြဝဠာသမုဒ္ဒရာ နေ လ နက္ခတ် နတ် လူ သတ္တဝါတို့
 သည်။ ပေါ်ထွန်း ဖြစ်လာစေကုန် သတည်းဟု တောင်းတခြင်း
 အဇ္ဈာသယဖြစ်၏။ ဗြဟ္မာအများပင် မိမိတို့ကံအားလျော်စွာ၊ အ
 ထက်တုံတို့မှရတေ၍ မဟာဗြဟ္မာကြီးနေရာတုံ၌ဖြစ်လာကုန်၏။
 အောက်အောက် ၌လည်း မြင့်မိုရ် စကြဝဠာ သမုဒ္ဒရာ နေ လ
 နက္ခတ် နတ်လူသတ္တဝါတို့သည်။ မိမိတို့ ကံဇွေတာအား လျော်
 စွာ ပေါ်ထွန်း ဖြစ်လာကုန်၏။ ထိုအခါမဟာဗြဟ္မာကြီးသည်။
 ငါ၏အဇ္ဈာသယကြောင့်ပင်။ ဤဗြဟ္မာနတ်လူသတ္တဝါ စသည်တို့
 သည်။ ပေါ်ထွန်းဖြစ်လာ ကုန်၏။ ငါအစိုးရ၏။ ငါဘန်ဆင်းအပ်
 ကုန်၏။ ငါသည်လျှင် ထိုသတ္တဝါတို့၏ အဘ။ သတ္တဝါတာတည်း
 ဟုမိစ္ဆာညာဏ်အမြင်။ အထင်ကြီးစွာဖြစ်လေ၏။ နောက်ဖြစ်လာ
 ကုန်သော ဗြဟ္မာတို့သည်လည်း တံခိုးအဆင်းအသက်ရှည်ခြင်း
 နည်းပါးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ နောက်မှဖြစ်လာသည်၏ အ
 ဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ မဟာဗြဟ္မာကြီးကိုပင်။ ဗြဟ္မာကြီးမှတ်ထင်သ
 ကဲ့သို့ မှတ်ထင်ကြ ကုန်၏။ ထိုဗြဟ္မာကြီးတို့တွင်။ တယောက်
 သောဗြဟ္မာသည်။ ထိုတုံမှရတေခဲ့၍ ဤလူတုံသို့ရောက်လာလျှင်။
 ရသေ့ ရဟန်းပြု၍ အတိညာဉ် ဉာဏ်ကို ရသဖြင့်။ မိမိဘဝကို
 ကြည့်သောအခါ။ အတိတာနန္တရ။ တဘဝကိုသာမြင်နိုင်၏။ ထို
 ထက်အလွန်မမြင်နိုင်၍။ အသျှင်ဗြဟ္မာကြီးကား မသေမကွဲအမြဲ
 နေရ၏။ ငါတို့သာမကြာဘောက်သဲ အမြဲ မနေရကုန်ဟု မိစ္ဆာ
 ဉာဏ်အမြင်အထင်ကြီးစွာဖြစ်၍။ အချို့သော အတ္တဘောလော
 ကသည်မြဲ၏။ အချို့ကား မမြဲဟုစွဲယူအပ်သော အယူဝါဒသည်။
 ဗြဟ္မကောစ္စ သဿတ ဒိဋ္ဌိမည်၏။ ။နတ်တုံ၌ဒိဋ္ဌာပဒေါသိက

နတ်တို့သည်။ ပျော်ရွှင်မြူးထူးခြင်းကျူး၍ အာဟာရအချိန်လွန်
 ခြင်းကြောင့်။ သေခြင်းခံလေ့ရှိကုန်၏။ ထိုနတ်တို့တွင် ဟယော
 သော နတ်သည်။ ထိုအကြောင်းကြောင့် စုံတေ့ခဲ့၍။ ဤလူ့ဘုံသို့
 ရောက်လာလျှင် ရသေ့ရဟန်းပြု၍ အဘိညာဉ် ဉာဏ်ကို ရသ
 ဖြင့်။ မိမိဘဝကို ကြည့်သောအခါ။ အတိတာနန္တရ တဘဝ ကို
 သာမြင်နိုင်၏။ ထိုထက်အလွန်မမြင်နိုင်၍။ ခိဒ္ဓာပဒေါသိကနတ်မှ
 တပါးကုန်သော နတ်တို့ကား မသေမကွဲအမြဲနေရကုန်၏။ ငါတို့
 သာ မကြာဘောက်လဲ အသေမြဲရကုန်၏ဟု။ မိစ္ဆာဉာဏ်အမြင်
 အထင်ကြီးစွာဖြစ်၍ အချို့သော အတ္တဘောလောကသည် မြဲ၏။
 အချို့ကားမမြဲဟု စွဲယူအပ်သော အယူဝါဒသည် ခိဒ္ဓာပဒေါသိက
 က ဧကစ္စသဿတ ခိဗ္ဗိမည်၏။ ။ စတုမဟာရာဇ်ဘုံ၌ မနော
 ပဒေါသိကနတ်တို့သည်လည်း။ အချင်းချင်း ငြိမ့်ခြင်း ဖြစ်သဖြင့်။
 ဧဝံရူ ကြည့်ကြကုန်သည် ဤသော်။ ဒေါသ အစွမ်းကြောင့် တေ
 ဇောဓိတ်မီး လောင်၍ သေခြင်းခံလေ့ရှိကုန်၏။ ထိုနတ်တို့တွင်
 တယောက်သောနတ်သည်။ ထိုအကြောင်းကြောင့် စုံတေ့ခဲ့၍ ဤ
 လူ့ဘုံသို့ရောက်လျှင် ရသေ့ရဟန်းပြု၍ အဘိညာဉ် ဉာဏ်ကို
 ရသဖြင့်။ မိမိဘဝကိုကြည့်သောအခါ အတိတာနန္တရ တဘဝ
 ကိုသာမြင်နိုင်၏။ ထိုထက်အလွန်မမြင်နိုင်၍ မနောပဒေါသိက
 နတ်မှတပါးကုန်သောနတ်တို့ကား မသေကုန်။ အမြဲနေရကုန်၏။
 ငါတို့သာ မကြာဘောက်လဲ အသေမြဲရကုန်၏ဟု မိစ္ဆာဉာဏ်
 အမြင် အထင် ကြီးစွာဖြစ်၍ အချို့သော အတ္တဘော လောက
 သည်မြဲ၏။ အချို့ကားမမြဲဟုစွဲယူအပ်သောအယူဝါဒသည်။ မ
 နောပဒေါသိက ဧကစ္စသဿတခိဗ္ဗိမည်၏။ ။ ဤလောက၌ အ
 ချို့သော ရဟန်းပုဏ္ဏားသည်။ တစုံ တခုသော အကြောင်းဖြင့်။
 စက္ခု သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယ ရုပ်တို့၏ဘောက်ပြန်သည်ကို
 သာမြင်သိ၍။ ဧဝံဧဝံသော စိတ်သည် နောက်နောက် စိတ်အား
 ဖြစ်ကြောင်းကိုပေး၍ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ တခုသောသစ်ပင်ပျက်
 စီးသည်ရှိသော်။ တခုသောသစ်ပင်၌ နားလေသောက်ငှက်ပမာ။

ရုပ်ပင်ပျက်စီးသော်လည်း စိတ်လည်းပျက်မစီး။ အရပ်တပါးသို့
 ပြောင်းသွားနိုင်၏ဟု ကြံဆ၍ အချို့သောအတ္တလောက လောက
 သည်ဖြစ်၏။ အချို့ကား မမြဲဟု စွဲယူအပ်သော အယူဝါဒသည်။
 တက္ကဏေသဿတ ဖိဋ္ဌိမည်၏။ ဤဖိဋ္ဌိ သတ္တတက္ကဏေ
 သဿတ ဖိဋ္ဌိ။ သင်္ခါရတက္ကဏေ သဿတဖိဋ္ဌိ ဤသို့နှစ်ပါး
 ပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် တစုံတခုသော အကြောင်းကို ကြံဆ
 ၍၊ အချို့သတ္တဝါဖြစ်၏။ အချို့ကား မမြဲဟု စွဲယူအပ်သော အယူ
 ဝါဒသည်။ သတ္တ တက္ကဏေ သဿတ ဖိဋ္ဌိမည်၏။ တစုံ
 တခုသော အကြောင်းကို ကြံဆ၍ အချို့သင်္ခါရဖြစ်၏။ အချို့မမြဲ
 ဟုစွဲယူအပ်သော အယူဝါဒသည်။ သင်္ခါရတက္ကဏေ သဿ
 တဖိဋ္ဌိမည်၏။ အနုဿုတိတက္ကစသော လေးပါး အပြားကို
 လည်း ရှေးနည်းကို မှီ၍ ယထာရဟ သိလေ။ ဤသို့ ကေစ
 သဿတဖိဋ္ဌိလေးပါး အတ္ထုပ္ပတ်ကိုမှတ်။ အန္တောနန္တ ကိဋ္ဌိ
 လေးပါးဟူရာ၌၊ အန္တဝါဒိဋ္ဌိ၊ အနန္တဝါဒိဋ္ဌိ၊ အန္တဝါ နန္တဝါဒိဋ္ဌိ၊ နေ
 ဝအန္တဝါနာနန္တဝါ တက္ကဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့ လေးပါးပြား၏။ ထိုလေးပါး
 အပြားတို့တွင် ဈာန်၏အစုံဖြစ်သော ကသိုဏ်း ပဋိဘာဝနိမိတ်
 ကိုစကြာဝဠာ အဆုံးတိုင်အောင်မပွားစေမူ၍၊ ထိုနိမိတ်ကိုအတ္တ
 လောကဟု သမုတ်၍၊ ဤအတ္တလောကသည် အဆုံးရှိ၏ဟုစွဲယူ
 အပ်သော အယူဝါဒသည် အန္တဝါဒိဋ္ဌိမည်၏။ အဆုံးတိုင်အောင်
 ပွားစေ၍၊ ထိုနိမိတ်ကိုအတ္တလောကဟု သမုတ်၍၊ ဤအတ္တလော
 ကသည် အဆုံးမရှိဟု စွဲယူအပ်သော အယူဝါဒသည် အနန္တဝါ
 ဒိဋ္ဌိမည်၏။ စကြာဝဠာ၏အထက်အောက်၌ မပွားစေမူ၍ ဘိလာ
 အပြန့်ကိုသာ အနန္တ ပွားစေ၍၊ ထိုနိမိတ်ကို အတ္တလောကဟု သ
 မုတ်၍၊ ဤအတ္တလောကသည် အထက် အောက်၌ အဆုံးရှိ၏။
 ဘိလာကား အဆုံးမရှိဟု စွဲယူ အပ်သော အယူ ဝါဒ သည်။
 အန္တဝါနန္တဝါဒိဋ္ဌိမည်၏။ ဤဖိဋ္ဌိ သုံးပါးကား။ ဈာန်လာဘိတို့၏
 အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်၏။ ထိုထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့် ကြံဆ၍၊ ထို
 နိမိတ်တည်း ဟူသော အတ္တလောကသည်။ အဆုံးရှိသည်လည်း

မဟုတ်။ မရှိသည်လည်းမဟုတ်ဟု စွဲယူအပ်သော အယူဝါဒသည်
 နေဝအန္တဝါနာနန္တဝါတက္ကဒိဋ္ဌိမည်၏။ ။ ဤတက္ကဒိဋ္ဌိသည်။
 အနုဿုတိတက္ကဒိဋ္ဌိစသည်ဖြင့် လေးပါးပြား၏။ ထိုလေးပါးတို့
 တွင် ဈာနလာဘီရံသေ့တို့ထံမှ။ ဤအတ္တလောကသည် အဆုံးမ
 ရှိဟု တရနံတခါကြားမြင်ဘူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အဆုံးရှိ၏
 ဟူသော အယူဝါဒသည်မဟုတ်။ ထိုရသေ့တို့ထံမှ တရနံတခါ
 အဆုံးရှိ၏ဟူသည်ကို ကြားမြင်ဘူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 အဆုံးမရှိဟူသော အယူဝါဒသည်မဟုတ်။ ထိုမပွားသော နိမိတ်ကို
 ပွားစေသော ကာလအစွမ်းဖြင့် နေဝအန္တဝါသာဖြစ်၏။ ပွားသော
 နိမိတ်ကို မပွားစေသော ကာလအစွမ်းဖြင့် ကား။ နာနန္တဝါသာ
 ဖြစ်၏ဟု မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိညာဏ်အမြင် အထင်ကြီးစွာဖြစ်၍။ ဤသို့သူ
 တပါးတို့ထံမှ ကြားမြင် ဘူးသည်ကိုစွဲ၍ နေဝအန္တဝါ နာအန္တ
 ဝါဟု စွဲယူအပ်သော အယူဝါဒသည်။ အနုဿုတိတက္ကဒိဋ္ဌိမည်
 ၏။ ။ ဇာတိသရညာဏ်ဖြင့် ရှေးဘဝ၌ နေဝအန္တဝါ နာနန္တ
 ဝါဟု စွဲယူဘူးသည်ကို မြင်သိ၍ ဤဘဝ၌လည်း။ နေဝအန္တဝါ
 နာနန္တဝါဟု စွဲယူအပ်သော အယူသည်။ ဇာတိသရတက္ကဒိဋ္ဌိ
 မည်၏။ ။ ဤဘဝ၌ နေဝအန္တဝါ နာနန္တဝါကိုရ၏။ ရှေးဘဝ
 ၌ ဤကဲ့သို့ရဘူးလေပြီ။ နောက်လည်းရလတ္တံ့ ဟုစွဲယူအပ်သော
 အယူဝါဒသည်။ လာဘီတက္ကဒိဋ္ဌိမည်၏။ ။ ထိုသုံးပါးသော
 အကြောင်းနှင့် မရောမယှက်။ သက်သက် ကြံဆ၍။ ထိုသို့ ဖြစ်
 သော အယူဝါဒသည် သုဒ္ဓတက္ကဒိဋ္ဌိမည်၏။ ။ ဤသို့တက္ကလေး
 ပါး အတ္ထုပ္ပတ်ကိုမှတ်။ ။ အဋ္ဌကထာ၌ အထူးမာတွင်း။ ဒိကာ
 ၌ကား ရှေးဘက္က တပါးကိုသာ အထူးမာတွင်း၏။ နောက်သုံးပါးကို
 အထူးမာတွင်း။ မာတွင်းသော်လည်း။ ယံခင်အတ္ထုပ္ပတ်အတိုင်းမှတ်
 သင့်၏။ ။ ဗြိန္ဒုပိဝပဒိုသေခါနံ။ ပရိယုဒါသတာ။ ကတံအန္တ
 ဝန္တပဒိုသေခေဟိ အနန္တဝါရစ္စတိ။ 'အနန္တဝန္တပဒိုသေခေစ
 အန္တဝါ။ ဗြိန္ဒုပဒိုသေခေါဟိပကတိအတ္တပညာပကော။ ။ ဟူ၍
 ဒိကာသစ်၌ မာတွင်းအပ်သည်ကိုရှု၍ နေဝနိပါတ်ပုဒ်တို့၏ဖြစ်အပ်

သောအနက်။ရအပ်သော အဘိဓမ္မာတ္တတို့ကိုသိလေ။ ။စ။
 အဘို့တပါးကား။ဒွိန္ဒြိယ နှစ်ခုလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပဋိသေခါနံ။
 နေဝနပဋိသေခံ ပုဒ်တို့၏။ ပရိယဒါသထာ။ ပရိယဒါသ၏အဖြစ်
 သည်။ဟောတိ။ ။၏။ ကထံ။ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ဟိ။ မှန်၏။
 အန္တဝန္တပဋိသေခေ။ မပွားစေ အပ်သော နိမိတ်အတ္တလောက
 ခြံကိုဖြစ်သဖြင့်။ အနန္တဝါ။ အဆုံး မရှိသော အတ္တလောကကို။
 ဂုစ္စတိ။ဟောအပ်၏။စ။ သည်သာ မဟုတ်သေး။ အနန္တဝန္တပဋိ
 သေခေ။ ပွားစေအပ်သော နိမိတ်အတ္တလောက ခြံကို ဖြစ်သ
 ဖြင့်။အန္တဝါ။အဆုံးရှိသော အတ္တလောကကို။ ဂုစ္စတိ။ဟောအပ်
 ၏။ဟိ။မှန်၏။ ဒွိပဋိသေခေါ။နေဝနပဋိသေခေနှစ်ခုသည်။ ပကတိ
 အတ္တညာပကော။ အဆုံးရှိသော အတ္တလောက ခြံအဆုံး မရှိ
 သော အတ္တလောက ခြံနှစ်ပါးဟု ဆိုအပ်သော ကြပတေ့ အ
 နက်ကိုသိစေတတ်၏။ ။ဤကားယောဇနာ။ ။ဇုတိကာ
 လဝသေန။ နေဝန္တဝါတိပဋိပက္ခိပတိ။ အဇုတိကာလဝသေန
 ပနနာနန္တဝါတိ။ နပနအန္တာ နန္တာနံ အတ္တန္တမဘာဝေ။ ယထာ
 တံနေဝသညာနာသညာတိ။ ။ဟူ၍ ဋီကာသစ်တွင်အပ်သည်
 ကိုရှု၍ တတိယဝါဒ၏ အထူးအပြားကို သိလေ။ ။တတိယ
 ဝါဒသည်။ဒေသအစွမ်းဖြင့်ဖြစ်၏။ ဤဝါဒကား။ ကာလအစွမ်း
 ဖြင့်ဖြစ်၏ဟုအထူးကိုမှတ်။ ။ဇုတိကာလဝသေန။ ပွားစေ
 အပ်သော ကာလ၏ အစွမ်းဖြင့်။ နေဝန္တဝါတိ။ အဆုံးရှိသည်
 လည်း။မဟုတ် ဟူ၍။ ပဋိက္ခိပတိ။ ပယ်၏။ ပန။ တပါး ကား။
 အဇုတိကာ လဝသေန။ မပွား စေအပ်သော ကာလ၏ အ
 စွမ်းဖြင့်။ နာနန္တဝါတိ။ အဆုံးမရှိသည် မဟုတ်ဟူ၍။ ပဋိက္ခိ
 ပတိ။ ပယ် ၏။ အန္တာနန္တာနံ ပန။ အဆုံးရှိ-မရှိ တို့၏ ကား။
 အတ္တန္တ။စင်စစ်။ အဘာဝေ။ မရှိသဖြင့်။ နပဋိက္ခိပတိ။ မပယ်။
 နေဝသညာ နာသညာတိ ယထာ။ နေဝသညာ နာသညာ ဟူသ
 ကဲ့သို့။တံ။ ထိုနေဝနတို့၏ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဧဇ္ဇဗ္ဗံ။ ဗျတ္တိမလွတ်။
 မဆွတ်မှတ်၏လော။ ။ဤကားယောဇနာ။ ။အမရာ

ဝိက္ခေပဒိဋ္ဌိလေးပါး ဟူရာ၌၊ မုသာဘယ အမရာဝိက္ခေပဒိဋ္ဌိ၊
 ဥပါဒါနဘယ အမရာ ဝိက္ခေပ ဒိဋ္ဌိ၊ အနုယောဂဘယ အမရာ
 ဝိက္ခေပဒိဋ္ဌိ၊ မန္ဒအမရာဝိက္ခေပဒိဋ္ဌိ ဤသို့လေးပါး ပြား၏။ ထို
 လေးပါးတို့တွင် ကုသိုလ်-အကုသိုလ် ဣပ္ပပထတို့ကို၊ မဘောက်
 မပြန် မှန်ကန်စွာ မသိသည် ဖြစ်၍၊ သူဘဝါး တို့က မေးသော်
 မသိဘဲချက်ဖြေဆိုမှု၊ မုသာဝါဒဖြစ်၍ သစ္စမဂ္ဂါဝရဏဖြစ်ရာ၏။
 ဖြေဆို မဟော တုဏှိဘော နေပြန် လျှင်လည်း၊ ဆရာအဖြစ်မှ
 ကင်းလေတော့မည်။ အတည်မရှိ ပြန်လွင်သော ဖြေဆိုခြင်းသည်
 သာလျှင်ကောင်းမြတ်အံ့ဟုစွဲယူ၍၊ ဝေန္တိ ပိမေနော၊ တထာတိပိ
 မေနော၊ အညထာတိပိမေနော၊ နောတိပိမေနော၊ နောနောတိပိ
 မေနောဟူ၍၊ ငါးခွန်းသောစကားတို့ဖြင့် ဖြေဆိုစွဲယူအပ်သော
 အယူဝါဒသည်။ မုသာဘယအမရာဝိက္ခေပဒိဋ္ဌိမည်၏။ ။ ဣဒံ။
 ဤတရားသည်။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်လော၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့သော်
 လည်း။ ဗုဒ္ဓော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝေန္တိ ပိ၊ ဤသို့ကုသိုလ်ဟူ၍
 လည်း။ မေ၊ ငါ၏၊ ဝါဒေါ၊ အယူသည်။ နော၊ မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဝဒတိ၊ ဖြေဆို၏၊ တတော၊ ထိုသို့မဟုတ်သော်လည်း။ အညံ၊ တ
 ပါးသော၊ အကုသလံကိ၊ အကုသိုလ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြန်
 သော်။ တထာတိပိ၊ ထိုကဲ့သို့ကုသိုလ်ဟူ၍လည်း။ ဝါ၊ ထိုသို့သော
 အချင်း အရာ ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ငါ၏၊ ဝါဒေါ၊ အယူသည်။ နော၊
 မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ဖြေဆို၏၊ ဥဘယတော၊ ကုသိုလ်
 အကုသိုလ် နှစ်ပါးစုံမှ၊ အညထာကိ၊ တပါးသောအချင်းအရာ
 အားဖြင့်ဖြစ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြန်သော်၊ အညထာတိပိ၊
 တပါးသော အချင်းအရာဟူ၍လည်း။ မေ၊ ငါ၏၊ ဝါဒေါ၊ အယူ
 သည်။ နော၊ မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ဖြေဆို၏၊ တတော၊ ထို
 သုံးပါးအပြားဖြင့် မဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တေ၊ သင်၏၊ လမ္ဘိ၊ အယူ
 ကား။ ကိ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြန်သော်။ နောတိပိ၊
 သုံးပါးမဟုတ်ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ငါ၏၊ ဝါဒေါ၊ အယူသည်။ နော၊
 မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ဖြေဆို၏၊ တတော၊ ထိုသို့သုံးပါး

မဟုတ်သော်၊ တေ၊ သင်၏၊ လဒ္ဒိ၊ အယူသည်၊ နောနော၊
သုံးပါးမဟုတ်သည့် မဟုတ်ဟူ၍၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိ၊
ဤသို့မေးပြန်သော်၊ နောနောတိပိ၊ သုံးပါးမဟုတ်သည် မဟုတ်
ဟူ၍လည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝါဒေါ၊ အယူသည်၊ နော၊ မဟုတ်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဖြေဆို၏။ ။ ဤကားယောဇနာ၊ ။ ဤပါဠိ၌
ပဌမပုဒ်ဖြင့် အမှတ်မရှိသော အနက်၌၊ ဝိက္ခေပဖြစ်သည်၊ ဒုတိယ
ပုဒ်ဖြင့်၊ သဿဘဝါဒကိုပယ်၍ ဝိက္ခေပဖြစ်သည်၊ တတိယ ပုဒ်
ဖြင့် ကေခ္စာသဿဘ ဝါဒကိုပယ်၍ ဝိက္ခေပဖြစ်သည်၊ စတုတ္ထ
ပုဒ်ဖြင့် ဥဒ္ဓစ္စဒ ဝါဒကို ပယ်၍ ဝိက္ခေပ ဖြစ်သည်၊ ပဉ္စမ ပုဒ်ဖြင့်
တက္ကံ ဝါဒကို ပယ်၍ ဝိက္ခေပဖြစ်သည်ဟုမှတ်၊ ။ နမရတိတိ
အမရာ၊ ။ ဝိဝိဓေါပေါတိဝိက္ခေပေါ၊ ။ အမရာဒိဋ္ဌိယာ
ဝါစာရဝိက္ခေပေါတိအမရာဝိက္ခေပေါ၊ ။ အဋ္ဌကထာဝိဂြိုဟ်၊ ။
ယာ၊ အကြိုင်ဒိဋ္ဌိဝါစာသည်၊ နမရတိ၊ မသေ၊ အမြဲမတည်၊ ဣတိ၊
ထိုကြောင့်၊ သာ၊ ထိုဒိဋ္ဌိဝါစာသည်၊ အမရာ၊ အမရာမည်၏၊ ။
ဝိဝိဓေါ၊ အထူးထူးအပြားပြားများသော၊ ခေပေါ၊ ပယ်ခြင်း၊ ပြန်
လွှင့်ခြင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိက္ခေပေါ၊ ဝိက္ခေပမည်၏၊ ။
အမရာယဒိဋ္ဌိယာဝါစာယ၊ ဒိဋ္ဌိဝါစာ၏၊ ဝိက္ခေပေါ၊ အထူးထူး
အပြားပြား များသော ပယ်ပြစ် ပြန်လွှင့်ခြင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ထို
ကြောင့်၊ အမရာဝိက္ခေပေါ၊ အမရာဝိက္ခေပမည်၏၊ ။ ဝါဒ
ရစေ၊ ။ ဤကားယောဇနာ၊ ။ အပရောနယော၊ အမရာနာမ
ကောမစ္ဆဇာတိ၊ သာဥမ္မုဇ္ဇနနိမုဇ္ဇနာဒိဝသေန ဥဒကေသန္ဓာဝ
မာနာဂဟေတု နသက္ကောတိ၊ ဝေမေဝအယံပိဝါဒေါ ဣတော
စိတောစသန္ဓာဝတိ၊ ဂါဟံနဥပဂစ္ဆတိတိ အမရာဝိက္ခေပေါတိ
ရစ္စတိ၊ ။ အဋ္ဌကထာပါဠိ၊ ။ အမရာ မည်သော ငါးခု
မြောက်သည်၊ ဂုတ်ပေါ်ခြင်း စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ရေ၌ပြေး
လွှာသံည်ဖြစ်၍ ဘမ်းယူခြင်းငှါ မလွယ်သကဲ့သို့၊ ထိုအတူ၊ ဤအ
ယူဝါဒ သည်လည်း၊ ဤမှ ထိုမှ ရွေ့ရှား ပြေးလွှား၍၊ တစုံတခု
သောစွဲလမ်းခြင်းသို့၊ မကပ်မရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အမ

ရာဝိက္ခေပမည်သည်ကို ပြတော်မူသည်။ ။ အပရော။ တပါး
 သော။ နုယော။ နည်းကား။ အမရာနာမ။ အမရာမည်သည်ကား။
 ကောမတ္တဇာတိ။ တခုသောငါးမျိုးတည်း။ သာ။ ထိုငါးသည်။ ဝါ။
 ငါးကို။ ဥဗ္ဗုဇ္ဇန နိမ္မုဇ္ဇနာဒိဝသေန။ ပေါ်ငုတ်ခြင်း စသည်ကို၏ အ
 စွမ်းဖြင့်။ ဥဒကေ။ ရေ၌။ သန္ဓာဝမာနာ။ ပြေးလွှားသည်ရှိသော်။
 ဂဟေတုံ။ ဘမ်းယူခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ။ မစွမ်းနိုင်။ ဝေမေဝ။
 ဤအတူလျှင်။ အယံဝါဒေါ။ ဤအယူဝါဒသည်လည်း။ ဣတော
 ဝိတောစ။ ဤမှထိုမှလည်း။ သန္ဓာဝတိ။ ခုန်လွှားပြေးသွား၏။ ဂါ
 ဟံ။ တခုတခုစွဲလမ်းရာသို့။ နဥပဂစ္ဆတိ။ မကပ်မရောက်။ ဣတိ။
 ထိုကြောင့်။ အမရာဝိက္ခေပေါတိ။ ဟူ၍။ ဂုစ္ဆတိ။ ဆိုအပ်၏။ ။
 ဤကားယောဇနာ။ ။ အမရာဝိယာတိအမရာ။ ဒိဋ္ဌိဝါစာ။ တာ
 ယဝိက္ခေပေါတိ အမရာဝိက္ခေပေါ။ ဝါဒေါ။ အထဝါ။ အမရာ
 ဝိယာတိအမရော။ ဝါဒေါ။ သောစသောသောစတိအမရာဝိက္ခေ
 ပေါ။ ဝါဒေါယေဝ။ ။ ဤသို့လည်းဝိပြိုဟ်ပြု။ ။ အမရာဝိယ။
 ငါးခုမြောက်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ အမရာ၏။ ဒိဋ္ဌိဝါ
 စာ။ ဒိဋ္ဌိဝါစာကိုရအပ်၏။ တာယ။ ထိုဒိဋ္ဌိဝါစာဖြင့်။ ဝါ။ ။ ဝိက္ခေ
 ပေါ။ ပယ်ပြစ်ဖြန့်လွှင်ခြင်းတည်း။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ အမရာ
 ဝိက္ခေပေါ၏။ ဝါဒေါ။ ဒိဋ္ဌိဝါဒကိုရအပ်၏။ အထဝါ။ တနည်း
 ကား။ အမရာဝိယ။ ငါးခုမြောက်နှင့်တူ၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ အမ
 ရော၏။ ဝါဒေါ။ ဒိဋ္ဌိဝါဒကို ရအပ်၏။ သောစ။ ထိုဝါဒသည်
 လည်း။ သောစ။ ထိုဝိက္ခေပသည်လည်း။ သော။ ထိုသရုစွယ်တူ
 လျှာသည်။ ဟောတိ။ ။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ အမရာဝိက္ခေပေါ၏။
 ဝါဒေါယေဝ။ ဝါဒကိုပင်ရအပ်၏။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။
 ဧးကဲ့သို့ ကမ္မပထ၌ မသိဘဲလျက် ဖြေအပ်သည်ရှိသော်။ ကာ
 မုပ္ပါဒါနံ။ ဒေါသုပ္ပါဒါနံ ဖြစ်အံ့ သည်မှ ရှု၍ ကြောက်လန့်၍
 ဝေန္တိဝိ မေနော စသောစကားဖြင့် ဖြေဆိုစွဲယူအပ်သော အယူ
 ဝါဒသည်။ ဥပါဒါနာယ အမရာဝိက္ခေပ ဒိဋ္ဌိမည်၏။ ။ ဧး
 ကဲ့သို့ ကမ္မပထ၌ မသိဘဲလျက် ဖြေဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ပညာ

ရှိတို့ကတဘန်၊ ထပ်မံစိစစ်ရာတကားဟု အနုယောဂမ္ဘာကြောက်
သောကြောင့်။ ဇေန္တိပိမေနော စသော စကားဖြင့် ဖြေဆိုစွဲယူ
အပ်သောအယူဝါဒသည်။ အနုယောဂဘယ၊ အမရာဝိက္ခေပဒိဋ္ဌိ
မည်၏။ ။ သူတပါးကမေးအပ်သည်ရှိသော်၊ မိမိသည် မနွေမော
မူဟဖြစ်၍ ဤသို့သော အယူဝါဒဖြင့် ဖြေဆိုသော်၊ ကောင်းမြတ်
၏ဟုလုံးသွင်း၍၊ ဇေန္တိပိမေနော စသောစကားဖြင့် ဖြေဆိုစွဲ
ယူအပ်သော အယူဝါဒသည်၊ မန္တအမရာဝိက္ခေပဒိဋ္ဌိမည်၏။ ။
ဤသို့အမရာဝိက္ခေပဒိဋ္ဌိလေးပါးအတ္ထုပ္ပတ်ကိုမှတ်။ ။ အဒိစ္စ
သမုပ္ပန္နဒိဋ္ဌိနှစ်ပါးဟူရာ၌၊ အဒိစ္စသမုပ္ပန္နဒိဋ္ဌိ၊ အဒိစ္စသမုပ္ပန္နတက္က
ဒိဋ္ဌိ ဤသို့ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ အသညသတ်ဘုံမှ
စုတေ၍၊ လူ့ဘုံသို့ ဖြစ်လာသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရသေ့၊ ရဟန်းပြု၍
အဘိညာဉ်ညာဏ်ဖြင့် လာခဲ့သောဘဝကို ကြည့်သည် ရှိသော်၊
အတိတာနန္တရဘဝကိုသာမြင်၍ ထိုထက်အလွန်မမြင်နိုင်သဖြင့်
ဤလူ့ဘုံသို့ ကုသိုလ် အကုသိုလ် အကြောင်းကင်းလျက်၊ မိမိ
ရောက်လာသည်ကိုမြင်၍ အတ္တလောကသည် အကြောင်းကင်း
၍ဖြစ်၏ဟု စွဲယူအပ်သောအယူဝါဒသည် အဒိစ္စသမုပ္ပန္နဒိဋ္ဌိမည်
၏။ ။ ဤမဟာပထဝိမြေကြီးသည် တစုံတယောက်သောသူ
ပြုပြင်စီရင်သူကင်း၍ ပေါ်လာ၏ဟုထင်မှတ်သကဲ့သို့၊ ထိုထိုသို့
သော အကြောင်းဖြင့်ကြံဆ၍ အတ္တလောကသည်၊ အကြောင်း
ကင်း၍ဖြစ်၏ဟု စွဲယူအပ်သော အယူဝါဒသည်၊ အဒိစ္စသမုပ္ပန္န
တက္ကဒိဋ္ဌိမည်၏။ ။ ဤတက္ကဒိဋ္ဌိသည်လည်း၊ အနုဿတိတက္က
ဒိဋ္ဌိသည်ဖြင့် လေးပါးပြား၏။ ထိုလေးပါးတို့တွင် အသညသတ်
ဘုံ၌ နာမ်မရှိ ဟူသော စကားကို ကြား၍၊ ထိုဘုံမှ စုတေသော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အကြောင်း ကင်း၍ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ အတ္တ လောက
သည်၊ အကြောင်းကင်း၍ ဖြစ်၏ဟု စွဲယူအပ်သော အယူဝါဒ
သည်၊ အနုဿတိတက္ကဒိဋ္ဌိမည်၏။ ။ ဇာတိသရညာဏ်ကိုရ
၍ အသညသတ်ဘုံမှစုတေ၍ ဖြစ်လာသည်ကို မြင်သဖြင့်၊ အတ္တ
လောကသည်၊ အကြောင်းကင်း၍ဖြစ်၏ဟု စွဲယူအပ်သော အယူ

ဝါဒသည်၊ ဇာတိသမ္ဘာတက္ကမိဋ္ဌိမည်၏။ ။ ဤဘဝ၌ မိမိသည်
 ရှေး ရှေး ဘုန်း ကံကြောင့် ချမ်းသာကို ခံစားရသဖြင့်။ ငါသည်
 တရံတရသော ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဝတ္ထုအကြောင်းကို မပြုဘဲ
 ချမ်းသာကိုရ၏။ ရှေးဘဝ၌လည်း ရဘူးပြီ။ နောက်ဘဝ၌လည်း
 ရလတ္တံ့ဟု ငြိစိစစ်၍ အတ္တလောကသည်။ အကြောင်းကင်း၍ ဖြစ်
 ၏ဟု စွဲယူအပ်သော အယူဝါဒသည်။ လာဘ်တက္ကမိဋ္ဌိမည်၏။ ။
 ထိုအကြောင်း သုံးပါးနှင့် မရောမယှက် သက်သက်မိမိသဘာဝ
 အားဖြင့်လျှင်။ အတ္တလောကသည်။ အကြောင်းကင်း၍ ဖြစ်၏ဟု
 စွဲယူအပ်သော အယူ ဝါဒသည် သုဒ္ဓတက္ကမိဋ္ဌိမည်၏။ ။ ဤ
 တက္ကမိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်ကို။ တက္ကမိဋ္ဌိဝါရောဂီရက္ကမိဋ္ဌိယောနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗော
 ဟူ၍ အဋ္ဌကထာ ဘွဲ့အပ်သည်နှင့်အညီ။ ရှေးဦး တက္ကမိဋ္ဌိကို
 မှီ၍ သဘောအားလျော်စွာ ဆိုအပ်သည်။ ။ ဤသို့အဓိပ္ပာယ်မပြုနဲ့
 မိဋ္ဌိနှစ်ပါး အတ္တပုဂ္ဂိုလ်ကိုမှတ်။ ။ ဤသို့ ဆိုအပ်ကုန်သော မိဋ္ဌိ
 တဆဲ့ရှစ်ပါးတို့ကို။ ရှေးအစွန်းအစွဲ၌ စွဲယူ၍ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်
 ဝုပ္ပန္နာနမိဋ္ဌိမည်ကုန်၏ဟူ၍မှတ်။ ။ သညီဝါဒမိဋ္ဌိတဆဲ့ခြောက်
 ပါးဟူရာ၌။ ရူပိအတ္တသညီဝါဒမိဋ္ဌိ။ အရူပိအတ္တသညီဝါဒမိဋ္ဌိ။ ရူပိ
 အရူပိအတ္တသညီဝါဒမိဋ္ဌိ။ နေဝရူပိနာရူပိအတ္တသညီဝါဒမိဋ္ဌိ။ ။
 အန္တဝါအတ္တသညီဝါဒမိဋ္ဌိ။ အနန္တဝါ အတ္တသညီဝါဒမိဋ္ဌိ။ အန္တ
 နန္တဝါ အတ္တသညီဝါဒမိဋ္ဌိ။ နေဝန္တဝါ နာနန္တဝါ အတ္တသညီ ဝါ
 ဒမိဋ္ဌိ။ ကေတ္တသညီအတ္တဝါဒမိဋ္ဌိ။ နာနတ္တသညီအတ္တဝါဒမိဋ္ဌိ။
 ပရိတ္တသညီအတ္တဝါဒမိဋ္ဌိ။ အပ္ပမာဏသညီအတ္တဝါဒမိဋ္ဌိ။ ။
 ကေန္တ သုခိအတ္တသညီဝါဒမိဋ္ဌိ။ ကေန္တဒုက္ခိအတ္တသညီဝါဒ မိဋ္ဌိ။
 သုခဒုက္ခိအတ္တသညီဝါဒမိဋ္ဌိ။ အဒုက္ခမသုခိအတ္တသညီဝါဒမိဋ္ဌိ။ ။
 ဤသို့တဆဲ့ခြောက်ပါး၏ ထိုတဆဲ့ခြောက်ပါးတို့တွင် ကသိုဏ်း
 ရုပ်သည် ရူပိမည်၏။ ထိုရူပိကိုအတ္တဟုယူ၍ ဤကိုယ်သည်။ မိမိ
 ၌အာရုံပြု၍ဖြစ်သောသညာရှိသောကြောင့် သညီမည်၏။ ဤသည်
 မည်သော ရူပိဟုဆိုအပ်သော ကိုယ်သည် သေသည်မှအထက်
 ၌ဖြစ်၏။ မသေပြီဟုစွဲယူအပ်သော အယူဝါဒသည်။ ရူပိအတ္တသညီ

ဝါဒဒိဋ္ဌိမည်၏။ ။ အရူပသမာပတ်လေးပါး၏အာရုံသည် အရူပိမည်၏။ ထိုအရူပိကို အတ္တဟုယူ၍ ဤကိုယ်သည် မိမိ၌အာရုံပြု၍ဖြစ်သော သံမာပတ်သညာရှိသောကြောင့် သညီမည်၏။ ဤသညီမည်သော အရူပိဟုဆိုအပ်သောကိုယ်သည်။ သေသည်မှ အထက်၌မြဲ၏။ မသေပြီဟုစွဲယူအပ်သော အယူဝါဒသည်။ အရူပိအတ္တသညီဝါဒဒိဋ္ဌိမည်၏။ ။ ထိုနှစ်ပါးကိုရော၍ ရူပိအရူပိအတ္တသညီဝါဒဒိဋ္ဌိကိုမှတ်။ ။ ကိုယ်သည် ရူပိလည်း မဟုတ် အရူပိလည်းမဟုတ်။ ဤသညီမည်သော နေဝရူပိ နာရူပိဟု ဆိုအပ်သောကိုယ်သည်။ သေသည်မှအထက်၌မြဲ၏။ မသေပြီဟု စွဲယူအပ်သော အယူဝါဒသည်။ နေဝရူပိနာရူပိအတ္တသညီဝါဒဒိဋ္ဌိမည်၏။ ။ ဤဒိဋ္ဌိ လေးပါးတို့တွင် ရှေးသုံးပါးတို့သည် ဈာနလာဘီတို့၏၎င်း၊ အလာဘီတို့၏၎င်း အယူဝါဒ နိဂဏ္ဌဒိဋ္ဌိ တို့သည်။ ကံကိုမမြစ်သောကြောင့် ဈာနလာဘီ ဖြစ်ကုန်၏။ အာဇီဝကတို့ကား။ ကံကိုမြစ်သောကြောင့် နိယတဒိဋ္ဌိ ဖြစ်ကုန်၍ အလာဘီဖြစ်ကုန်၏။ နောက်ဝါဒကား တဏှဝါဒ အားဖြင့်သာ ဖြစ်၏ဟုမှတ်။ ။ ဒုတိယစတုတ္ထကို။ အန္တာနန္တကဝါဒ၌ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သိအပ်၏။ အန္တဝါစသည်မည်သောအတ္တသည် သညာရှိသည်ဖြစ်၍သညီမည်၏။ ဤမျှသာထူးသည်။ ။ တတိယစတုတ္ထ၌ဈာနဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဈာနအတ္တတ္တမပြန်လွင့်မူ၍ တခု တည်းသော သဘော ဖြစ်ရကား အတ္တသည် ဧကတ္တသညီမည်၏။ ဤဧကတ္တသညီမည်သောကိုယ်သည်။ သေသည်မှ အထက်၌ မြဲ၏။ မသေပြီဟု စွဲယူအပ်သော အယူ ဝါဒသည်။ ဧကတ္တသညီ အတ္တဝါဒဒိဋ္ဌိမည်၏။ ။ ဈာနမဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းဖြင့် ဗဟိဒ္ဓ၌ အာရုံအထူးထူးကိုစွဲ၍ ဩဇ္ဇာရိကသညာ အထူးထူးဖြစ်ရကား။ အတ္တသည် နာနတ္တသညီမည်၏။ ဤနာနတ္တသညီမည်သောကိုယ်သည်။ သေသည်မှအထက်၌မြဲ၏။ မသေပြီဟု စွဲယူအပ်သော အယူဝါဒသည်။ နာနတ္တသညီ အတ္တဝါဒ ဒိဋ္ဌိမည်၏။ ။ ကျဉ်းငယ်သော ကသိုဏ်းအစွမ်းဖြင့် အတ္တသည်

ပရိတ္တသည်မည်၏။ ဤပရိတ္တသည် မည်သောကိုယ်သည်။ သေသည်မှ အထက်၌ မြဲ၏။ မသေပြီဟု စွဲယူအပ်သော အယူဝါဒသည်။ ပရိတ္တသည်အတ္တဝါဒ ဖိဋ္ဌိမည်၏။ ။ ကြီးကျယ်သော ကသိုဏ်း အစွမ်းဖြင့် အတ္တသည် အတိုင်းမရှိသော သညီသည် ဖြစ်၍ အပ္ပမာဏသည်မည်၏။ ။ ရှေးနည်းအတူ အယူဝါဒသည် အပ္ပမာဏသည် အတ္တဝါဒဖိဋ္ဌိမည်၏။ ။ စတုတ္ထစတုတ္တ၌ ဗိဗ္ဗစက္ခုဖြင့် တိကစတုတ္တဈာန်ဘုံ၌ဖြစ်သည်ကိုမြင်၍၊ ထိုဘုံ၌ သတ္တဝါတို့သည် စင်စစ်ချမ်းသာ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ဧကန္တသုခိမည်ကုန်သော သတ္တဝါတို့ကိုအတ္တဟုယူ၍၊ ဤဧကန္တသုခိမည်သောကိုယ်သည် ရှေးနည်းအတူ အယူဝါဒသည်။ ဧကန္တသုခိအတ္တသည်ဝါဒဖိဋ္ဌိမည်၏။ ။ ထိုစက္ခုဖြင့် ငရဲ၌ဖြစ်သည်ကို မြင်၍၊ ဤသတ္တဝါတို့ကား စင်စစ်ဆင်းရဲ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကန္တဒုက္ခိဖြစ်ကုန်၏။ ရှေးနည်းအတူ အယူဝါဒသည် ဧကန္တဒုက္ခိအတ္တသည်ဝါဒ ဖိဋ္ဌိမည်၏။ ။ သုခဒုက္ခိအတ္တသည်ဝါဒ ဖိဋ္ဌိကို ရှေးနည်းကိုမှီ၍ လူ့ဘုံ၌မှတ်၊ ချမ်းသာ ဆင်းရဲ နှစ်ပါး ရောခြင်းကြောင့်၊ လူသတ္တဝါတို့ကို သုခဒုက္ခိဟုဆိုသည်။ ။ ဝေဟပ္ပုလံ ဘုံတို့၌သတ္တဝါတို့ကိုမြင်၍ဤသတ္တဝါတို့ကားလျစ်လျူသောဝေဒနာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဒုက္ခမသုခိဖြစ်ကုန်၏။ ရှေးနည်းအတူ အယူဝါဒသည် အဒုက္ခမသုခိအတ္တသည်ဝါဒဖိဋ္ဌိမည်၏။ ။ ဤဝါဒဖိဋ္ဌိတို့အရာ၌ ဗိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ် ညာဏ်ကိုသာ အဋ္ဌကထာ၌ဘွင့်အပ်၏။ ပုဗ္ဗေနိဝါသညာဏ် ယထာကမ္မပဂညာဏ်တို့ကိုမဘွင့်အပ်ကုန်၏။ ။ ပုဗ္ဗေနိဝါသညာဏ်အစွမ်းဖြင့် ဖိဋ္ဌိဖြစ်မှုကား၊ ပုပ္ဖန္တကပ္ပိက ဖိဋ္ဌိသာဖြစ်ရာ၏။ ဤဝါဒဖိဋ္ဌိတို့ကား၊ အပရန္တကပ္ပိက ဖိဋ္ဌိသာဖြစ်ကုန်၏။ ထိုကြောင့် အရာအားမလျော်သည်ဖြစ်၍၊ ထိုပုဗ္ဗေနိဝါသညာဏ်ကိုမဘွင့်အပ်။ ။ ဝိသေသတောဟိပုဗ္ဗေနိဝါသာနံသတိ ညာဏ်လာဘိနော၊ ပုပ္ဖန္တကပ္ပိနကာဟောန္တိ။ ဗိဗ္ဗစက္ခုကာ အပရန္တ ကပ္ပိကာတိ။ ။ ဟူ၍ အဋ္ဌကထာ၌ ဘွင့်အပ်သည်ကိုရှု၍သိလေ။ ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဝိသေသ

သတော။ အထူးအားဖြင့်၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿဘိ ညာဏလာဘိ
 နော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာ နုဿဘိ ညာဏ်ကို ရကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ် တို့
 သည်။ ပုပ္ဖန္တကပ္ပိကာ။ ရှေးအစွန်းကိုကြံ၍ ယူကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဒိဗ္ဗစက္ခုကာ။ ဒိဗ္ဗစက္ခုညာဏ်ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်။ အပရန္တကပ္ပိကာ။ နောက်အစွန်း အတိုင်ကြံ၍ ယူကုန်
 သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။
 ဤကားယောဇနာ။ ။ ယထာကမ္မပဂညာဏ်ကို ဒိဗ္ဗစက္ခု၏
 ပရိကံ ဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုညာဏ်ဖြင့် မြင်သော အရာသည်
 လည်း၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်သာလျှင်မြင်သည်မည်၏။ ထိုကြောင့်အသီး
 မယူအပ်ဟု ဇိကာတို့၌ ဘွင့်၏။ ။ ဤသို့ သညိဝါဒဒိဋ္ဌိ တဆဲ့
 ခြေပါးသော အတ္ထုပ္ပတ်ကိုမှတ်။ ။ အသညိဝါဒဒိဋ္ဌိရှစ်ပါးဟူ
 ရာ၌၊ သညိဝါဒဒိဋ္ဌိစတုကလေးပါးတို့တွင်၊ ရှေးစတုကရှစ်ပါးတို့
 ၏ အစွမ်းဖြင့် ရှိပိအတ္တ အသညိဝါဒဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့် အ
 သညိသဒ္ဓါနှင့်ယှဉ်၍ ရှစ်ပါးအပြားကိုမှတ်။ ။ သညာမရှိသော
 ရှိပိဟုဆိုအပ်သော အတ္တသည်၊ သေသည်မှ အထက်၌မြဲ၏။ မ
 သေပြီဟု စွဲယူအပ်သော အယုဝါဒသည်။ ရှိပိအတ္တ သညိဝါဒ
 ဒိဋ္ဌိမည်၏။ ဤသို့စသည်ဖြင့် အတ္ထုပ္ပတ်ကို သိလေ။ ။ နေဝ
 သညိနာသညိဝါဒဒိဋ္ဌိရှစ်ပါးဟူရာ၌လည်း။ ရှိပိအတ္တ နေဝသညိ
 နာသညိဝါဒ ဒိဋ္ဌိရှစ်ပါး ဟူရာ၌လည်း။ ရှိပိအတ္တ နေဝသညိနာ
 သညိဝါဒဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့စသည်ဖြင့် နေဝသညိ နာသညိသဒ္ဓါနှင့် ယှဉ်
 ၍ ရှစ်ပါးအပြားကိုမှတ်။ အတ္ထုပ္ပတ်ကိုလည်းသိလေ။ ။ ဥစ္ဆေ
 ဒဒိဋ္ဌိ ခုနစ်ပါးဟူရာ၌၊ သမ္ဘဝ အတ္ထုစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဗ္ဗအတ္ထုစ္ဆေဒ
 ဒိဋ္ဌိ၊ မနောမယအတ္ထုစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ၊ အတ္တင်္ဂမအတ္ထုစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ၊ အနန္တ
 အတ္ထုစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ၊ ကိပ္ပိအတ္ထုစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ၊ သန္တအတ္ထုစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ၊ ဤ
 သို့ခုနစ်ပါးပြား၏။ ။ ထိုခုနစ်ပါး တို့တွင်၊ မိဘနှစ်ပါး တို့၏
 သုတ်သွေးကိုစွဲ၍ဖြစ်သော လူတို့၏အတ္တဘောသည်၊ သေသည်
 မှနောက်၌ပြတ်၏။ ပရိသန္ဓေမနေပြီဟုစွဲယူအပ်သော အယုဝါဒ
 သည်၊ သမ္ဘဝအတ္ထုစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိမည်၏။ ။ ဒိဗ္ဗအတ္ထုစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ။

နတ်တို့၏အတ္တဘောကိုမှတ်။ ။မနောမယအတ္ထု၊ ဧဝံဒေဝိဋ္ဌိန္ဒြ၊
 ရူပါဝစရဈာန်ဖြင့် ပြီးသော။ စက္ခု၊ နေြစသော ဣန္ဒြေငါးပါးတို့
 နှင့်ပြည့်စုံသော အတ္တဘောကိုမှတ်။ ။ဣန္ဒြေငါးပါး ဟူရာ၌၊
 ဃာနိန္ဒြေစသော ဣန္ဒြေ သုံးပါးကို၊ ဣန္ဒြေတို့ပင် မရှိကုန်သော်
 လည်း၊ သန္တာရဒြပ်ဝတ္ထု ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝေါဟာရမ
 စာရအားဖြင့် ဆိုအပ်သည်ဟုမှတ်။ ။အဟိနိန္ဒြေယောတိ ပရိ
 ပုဏ္ဏိန္ဒြေယော၊ ယာနိဗြဟ္မလောကေအတ္ထိ၊ တေသံဝသေနုဇ္ဈတရေ
 သဉ္ဇသဉ္ဇာနဝသေနေတံသုတ္တံ။ ။ဟူ၍အဋ္ဌကထာ၌တွင်အပ်သည်
 ကိုရှု၍သိလေ။ ။အဟိနိန္ဒြေယောတိ၊ ဟူသည်ကား၊ ပရိပုဏ္ဏိန္ဒြေ
 ယော၊ ပြည့်စုံသော ဣန္ဒြေရှိသောကိုယ်၊ ယာနိ၊ အကြင်ဣန္ဒြေတို့
 သည်၊ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာဘုံ၌၊ အတ္ထိ၊ ၏၊ တေသံ၊ ထိုဣန္ဒြေတို့
 ၏၊ ဝသေနုစ၊ အစွမ်းဖြင့်၎င်း၊ ဣတရေသံ၊ ဤမှ တပါးကုန်သော
 ဃာနိန္ဒြေ စသည်တို့၏၊ သဉ္ဇာနဝသေနုစ၊ သဉ္ဇာန်၏ အစွမ်း
 ဖြင့်၎င်း၊ ဧတံ၊ ဤအဟိနိန္ဒြေယောဟူသော စကားကို၊ သုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏။ ။ဤကားယောဇနာ။ ။ပထမာရပ္ပဘုံ၌၊ ရူပ
 သညာကိုလွန်၍ပရိဗသသညာချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ အနန္တကာသအ
 ရုံရှိသော အတ္တဘောသည်။ သေသည်မှ နောက်၌ ငြိတ်၏။ ပရိ
 သန္ဓေမနေဗြဟ္မာရူပအပ်သော အယူဝါဒသည်။ အတ္တိမ အတ္ထု၊
 ဧဝံဒေဝိဋ္ဌိမည်၏။ ။အနန္တ အတ္ထု၊ ဧဝံဒေဝိဋ္ဌိ၊ အနန္တကာသကို
 လွန်၍၊ ပထမာရပ္ပ ဝိညာဏ်လျှင် အာရုံရှိသော အတ္တဘော ကို
 မှတ်။ ။ကိဉ္စိအတ္ထု၊ ဧဝံဒေဝိဋ္ဌိ ပထမာရပ္ပ ဝိညာဏ်အာရုံကို
 လွန်၍ ထိုဝိညာဏ်၏ မရှိခြင်း နတ္ထိဘော ပညာတ်လျှင် အာရုံရှိ
 သောအတ္တဘောကိုမှတ်။ ။သန္တ အတ္ထု၊ ဧဝံဒေဝိဋ္ဌိ နတ္ထိဘော
 ပညာတ်အာရုံကိုလွန်၍၊ တတိယာရပ္ပဝိညာဏ်လျှင်အာရုံရှိသော
 အတ္တဘောကိုမှတ်။ ။ဤမျှသာထူး၏၊ အကြွင်းဆိုဘွယ် စ
 ကားရင်ကားထင်ရှားပြီ။ ။ဤဝါဒဒေဝိဋ္ဌိတို့၌ တယောက် အယူ
 ကို တယောက်မနှစ်သက်၍ အထူးအပြားဖြစ်ကုန်သည်။ ။
 ဈာနသာဘိတို့သည်။ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့် ကြည့်သည်ရှိသော်၊ ရုစိကို

သာမြင်၍ ပဒိုသန္ဓေကို မမြင်နိုင်ကြ၍ ထိုဝါဒဖြစ်ကုန်သည်။ ပဒိုသန္ဓေကို မမြင်နိုင်ဟူရာ၌၊ ပုဗ္ဗပယောဂ မရှိသောကြောင့်၎င်း၊ ပရိကံ မပြုသောကြောင့်၎င်း ကြည့်ပါသော်လည်း မမြင်နိုင်လေသည်ဟုမှတ်။ ။ ဈာန်မရသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း တမလွန်ဘဝကို မမြင်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ ထိုဝါဒသည်။ ကာမသုခ၌ တပ်မက် ကျူးသော ပုဂ္ဂိုလ် တစုံ တခုသော အကြောင်း အရာကို ကြံဆသော တက္က ပုဂ္ဂိုလ် တို့၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ ထိုဝါဒဖြစ်သည်ကို အကျယ်အားဖြင့် ညာဏ်ပတျာဖြန့်၍သိလေ။ ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဒိဋ္ဌိငါးပါးဟူရာ၌၊ ပရိစာရဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဒိဋ္ဌိ၊ ပဋ္ဌမဈာနဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဒိဋ္ဌိ၊ ဒုတိယဈာန ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဒိဋ္ဌိ၊ တတိယဈာန ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဒိဋ္ဌိ၊ စတုတ္ထဈာနဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့ငါးပါးပြား၏။ ထိုငါးပါးတို့တွင်၊ လူ့ဘုံ၌မန္တာတ်မင်း၊ နတ်ဘုံ၌ မာရ်နတ်မင်း တို့၏ ကာမဂုဏ် ချမ်းသာနှင့် တူသော ချမ်းသာရှိသော အတ္တဘောသည်လျှင်၊ မျက်မှောက်၌ငြိမ်းချမ်းသာယာသောကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာန်ပင်ဟု စွဲယူအပ်သော အယူဝါဒသည်။ ပရိစာရ ဒိဋ္ဌဓမ္မ နိဗ္ဗာန ဒိဋ္ဌိမည်၏။ ။ နိဝရဏကင်းကြောင်းဖြစ်သောပဋ္ဌမဈာန်ကို ဝင်စား၍နေရသော အတ္တဘောသည်၊ မျက်မှောက်၌ပင် ငြိမ်းချမ်းသာယာသောကြောင့်၊ ပဋ္ဌမဈာနဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဒိဋ္ဌိမည်၏။ ။ ဤနည်းကိုမှီ၍ နောက်သုံးပါးကိုလည်း ယထာရဟုသိလေ။ ။ ဤဝါဒဒိဋ္ဌိ ငါးပါးတို့သည်လည်း တယောက်အယူကို တယောက်မနှစ်သက်၍၊ အယူးအပြားဖြစ်ကုန်သည်ဟု မှတ်လေ။ ။ သညိဝါဒဒိဋ္ဌိမှစ၍၊ ဤဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဒိဋ္ဌိ တိုင်အောင် လေးဆဲ့လေးပါးဒိဋ္ဌိတို့ကို အနာဂတ်အစွမ်း အဘို့၌ စွဲယူသောကြောင့်၊ အပရန္တာနုဒိဋ္ဌိ မည်ကုန်၏ဟူ၍မှတ်။ ။ ဒိဋ္ဌိမြောက်ဆုံးနှစ်ပါးသည်၊ ပုပ္ဖန္တာနုဒိဋ္ဌိ၊ အပရန္တာနုဒိဋ္ဌိတို့၏အစွမ်းအစားဖြင့် နှစ်ပါးသာဖြစ်၏။ သဿတဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းနှစ်ပါးသာဖြစ်၏။ ။ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိခုနစ်ပါးမှကြွင်းသော ငါးဆဲ့ငါးပါးဒိဋ္ဌိတို့ကို သဿတဒိဋ္ဌိ

သော မနုဿိကာရောပိ။မသင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်းသည်၎င်း။ ပါ
 ပမိတ္တောပိ။ အဆွေ ခင်ပွန်းယုတ်သည်၎င်း။ ပရဇောတ။ သူတ
 ပါးမှ။စောသောပိ။ မဟုတ်မမှန်ဘောက်ပြန်သော တရားသံ
 သည်၎င်း။ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနံ။ဒိဋ္ဌိဖြစ်ကြောင်း ဋ္ဌာနမည်၏။ ဣတိ။ဤရှစ်ပါး
 တို့တည်း။ ။ဤကားယောဇနာ။ ။ဤကားဒိဋ္ဌိခြောက်ဆဲ့
 နှစ်ပါးသရုပ်အတ္ထုပ္ပတ်မှတ်ဘွယ်။ ။စတ္တာရိမာနိ ဘိက္ခဝေ
 ကမ္မာနိ။ကတမာနိစတ္တာရိအတ္ထိကမ္မံကဏ္ဍံကဏ္ဍိပိပါကံ။အတ္ထိ
 က မ္မံ သုက္ကံသုက္ကိပိပါကံ။ အတ္ထိကမ္မံကဏ္ဍသုက္ကံ။ ကဏ္ဍသုက္က
 ဝိပိပါကံ။အတ္ထိကမ္မံ အကဏ္ဍအသုက္ကံ။ အကဏ္ဍ အသုက္ကိပိပါကံ။
 ကမ္မံကမ္မုတ္တမံကမ္မသေဋ္ဌံ။ကမ္မက္ခယာယသံဝတ္တတိ။ ။နေတ္ထိ
 စတုက္ကအင်္ဂုက္ကိရ်ပါဠိတော်။ ကဏ္ဍ။ကဏ္ဍိပိပါကကံစသော ကံ
 လေးပါးကိုပြတော်မူသည်။ ။ဘိက္ခဝေ။ရဟန်းတို့။ကမ္မာနိ။ကံတို့
 သည်။ဣမာနိစတ္တာရိ။ဤလေးပါးတို့တည်း။ ကတမာနိစတ္တာရိ။
 အဘယ် လေးပါးတို့နည်းဟူမူကား။ ကဏ္ဍိပိပါကံ။ မြည်းငြစ်
 သော အကျိုးရှိသော။ ကဏ္ဍံ။ မြည်းငြစ်သော သဘောရှိသော။
 ကမ္မံ။အကုသလကမ္မပထဆယ်ပါးသည်။အတ္ထိ။ရှိ၏။ သုက္ကိပိပါ
 ကံ။ဖြူစင်သော အကျိုးရှိသော။ သုက္ကံ။ ဖြူစင်သော သဘော ရှိ
 သော။ကမ္မံ။ကုသလကမ္မပထဆယ်ပါးသည်။ အတ္ထိ။ရှိ၏။ ကဏ္ဍ
 သုက္ကိပိပါကံ။မြည်းဖြူသောအကျိုးရှိသော။ကဏ္ဍသုက္ကံ။ မြည်းဖြူ
 သောသဘောရှိသော။ကမ္မံ။ဝေါဋိဿကကံသည်။အတ္ထိ။ရှိ၏။ ။
 အကဏ္ဍအသုက္ကိပိပါကံ။ မမြည်းမဖြူသောအကျိုးရှိသော။ အ
 ကဏ္ဍအသုက္ကံ။ မမြည်းမဖြူသော သဘောရှိသော။ ကမ္မံ။ ဝိရိယ
 ပညာအစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော မဂ်ကံသည်။ အတ္ထိ။၏။ ကမ္မံ။မဂ်ကံ
 သည်။ကမ္မုတ္တမံ။ ကံတကာတို့ထက်လွန်၏။ ကမ္မသေဋ္ဌံ။ ကံတ
 ကာတို့ထက် ချီးမွမ်း အပ်၏။ ကမ္မက္ခယာယ။ ကံကုန်ခြင်းငှါ။
 သံဝတ္တတိ။ဖြစ်၏။ ဣမာနိ။ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ။ဤကား
 ယောဇနာ။ ။ဝေါဋိဿကကံဟူရာ၌ကုသိုလ်ကံကိုအားထုတ်
 သောအခါ။လောဘ ခေါ်သ မောဟ သဒ္ဓါတို့၏ အစွမ်းဖြင့် ရော

နှောလျက်အားထုတ်၏။ ထိုကံသည် ဝေါမိဿကကံမည်၏။ အ
 ကျိုးပေးသောအခါ။ ကံအကြောင်း မစင်ကြယ်သည်အားလျော်
 စွာ အကုသိုလ်ကံကြောင့်။ တိရိစ္ဆာန်ဘုံ၌ မင်္ဂလာဆင် စသည်
 ဖြစ်၍ ဆင်းရဲ ဒုက္ခကိုလည်း ခံစားရ၏။ ပဝတ္တိအခါ၌ ကုသိုလ်
 ကံသည် ထောက်ပံ့ပြန်၍ ချမ်းသာတရား၌ခံစားရ၏ ဟူ၍ အ
 ကျိုးဖြစ်ဟံကိုမှတ်။ ။ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့် သုဂတိဘုံ၌ ဖြစ်
 ကြိုသော်လည်း လူခြင်းမတူ၊ နတ်ချင်းမမျှ၊ လူနတ်နှင်နှင်တို့၌ ဖြစ်
 ၍၎င်း၊ ယမမင်း ငရဲထိမ်းစကုန်သော ဝေမာတိကနတ်တို့ကဲ့သို့
 ဖြစ်၍၎င်း၊ ဒုက္ခနှင့်ရောသောချမ်းသာကိုခံစားရ၏ဟူ၍မှတ်။ ။
 ဤဝေါမိဿကကံကို။ ကုသိုလ်ကိုအားထုတ်ရာ အကုသိုလ်ကို
 အားထုတ်ရာ နှစ်ပါးစုံ၌ပင် ရအပ်၏ဟူ၍လည်း မှတ်လေ။ ။
 ဤကား ကဏ္ဍသုက္ကကံလေးပါး၌မှတ်သွယ်။ ။ သည့်လဟုမရ
 ဏံနာမအတ္ထိ။ နိခါဒနဒဏ္ဍက မတ္တကသ္မိံ။ ဟိနိလိနံ။ မက္ခိကံမုဂ္ဂ
 ရေန ပဟရေတွာပိသန္တိ။ ဧဝရူပေပိကာလေ။ ကမ္မဝါကမ္မနိမိတ္တံ
 ဝါ ဥပဋ္ဌာတိ။ ဧဝံပိသိယာမာနာယ ပန မက္ခိကာယပထမံ ကာ
 ယဒ္ဓါရာဝဇ္ဇနံ။ ဘဝင်္ဂံနာဝဇ္ဇေတိ။ မနောဒ္ဓါရာဝဇ္ဇနမေဝအာဝဇ္ဇေ
 တိ။ အထဇဝနံ ဇရိတွာဘဝင်္ဂံဩတရတိ။ နုတိယဝါရေ ကာ
 ယဒ္ဓါရာဝဇ္ဇနံ ဘဝင်္ဂံ အာဝဇ္ဇေတိ။ တတောကာယ ပိညာဏံ။
 သမ္ပဒိစ္ဆနသန္တိရဏ ဝေါဠပ္ပနန္တိ။ ဝိထိမိတ္တာနိပဇတ္တန္တိ ဇဝနံ
 ဇရိတွာ။ ဘဝင်္ဂံဩတရတိ။ တတိယဝါရေ မနောဒ္ဓါရာဝဇ္ဇနံ
 ဘဝင်္ဂံ အာဝဇ္ဇေတိ။ အထဇဝနံဇရိတွာဘဝင်္ဂံ။ ဩတရတိ။ ဧ
 ကသ္မိံဋ္ဌာနေကာလံကရိယံကရေတိ။ ။ ဤကားဝိဘင်း အဋ္ဌ
 ကထာပါဌ်၊ ခုတ်ဖြတ်ရိုက်သတ်၍ လျှင်စွာသေရာ၌၊ ဝိထိကျဟန်
 ကိုပြသည်။ ။ အညံ၊ ဘပါးသော။ လဟုမရဏံနာမ။ လျှင်စွာ
 သေခြင်းမည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဟိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့။ နိခါဒနဒဏ္ဍကမတ္တ
 ကသ္မိံ။ ဆောက်လှုပ်ဒါနိထက်၌။ နိလိနံ။ နားနေသော။ မက္ခိကံ။
 ယင်ကို။ မုဂ္ဂရေန။ ဆောက်ပုတ် လက်ရိုက်ဖြင့်။ ပဟရေတွာ။
 ပုတ်ခပ်၍၊ ပိသန္တိ။ မုန့်မုန့်ညက်ညက် ကြိတ်ကျန်အံ့။ ဧဝရူပေ။

ဤသို့သဘောရှိသော၊ ကာလေပိ၊ အခါ၌လည်း၊ ကမ္ဘဝါ၊ ကံသည်
 ၎င်း၊ ကမ္ဘာနိမိတ္တံဝါ၊ ကမ္ဘာနိမိတ်သည်၎င်း၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ပိသိယမာနံယ၊ ကြိပ်အပ်သော၊ မက္ခိကာယပန၊ ရင်၏
 ကား၊ ပထမံ၊ ဂြေးဦးစွာ၊ ကာယဒွါရာဝဇ္ဇနံ၊ ကာယဒွါရ၌ အာ
 ဝဇ္ဇနံသည်၊ ဘဝဂံ၊ ဘဝင်ကို၊ နာဝဇ္ဇေတိ၊ မလည်စေ၊ မနော
 ဒွါရာဝဇ္ဇနံ မေဝ၊ မနောဒွါရ၌ အာဝဇ္ဇနံ၊ စိတ်သည်သာလျှင်၊
 အာဝဇ္ဇေတိ၊ လည်စေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဇဝနံ၊ ဇောသည်၊ ဇ
 ဝိတွာ၊ စော၍၊ ဘဝဂံ၊ ဘဝင်သို့၊ ဩတရတိ၊ သက်၏၊ ဒုတိယ
 ဝါရေ၊ ဒုတိယဝိထိအကြိမ်၌၊ ကာယဒွါရာဝဇ္ဇနံ၊ ကာယဒွါရ၌အာ
 ဝဇ္ဇနံသည်၊ ဘဝဂံ၊ ဘဝင်ကို၊ အာဝဇ္ဇေတိ၊ လည်စေ၏၊ တ
 တော၊ ထိုနောင်မှ၊ ကာယဝိညာဏံ၊ ကာယဝိညာဏ၎င်း၊ သမ္ပ
 နိန္ဒိသန္တိရဏဝေါဋ္ဌပ္ပနံ၊ သမ္ပနိန္ဒိန္ဒြင်းသန္တိရဏဝဋ္ဌော၊ စိတ်၎င်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိထိစိတ္တာနိ၊ ဝိထိစိတ်တို့သည်၊ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ ဇဝနံ၊ ဇောသည်၊ ဇဝိတွာ၊ စော၍၊ ဘဝဂံ၊ ဘဝင်သို့၊ ဩတ
 ရတိ၊ သက်၏၊ တတိယဝါရေ၊ တတိယဝိထိ အကြိမ်၌၊ မနော
 ဒွါရာဝဇ္ဇနံ၊ မနောဒွါရ၌ အာဝဇ္ဇနံသည်၊ ဘဝဂံ၊ ဘဝင်ကို၊ အာ
 ဝဇ္ဇေတိ၊ လည်စေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဇဝနံ၊ ဇောသည်၊ ဇ
 ဝိတွာ၊ စော၍၊ ဘဝဂံ၊ ဘဝင်သို့၊ ဩတရတိ၊ သက်၏၊ ဧတသ္မိ
 ဌာနေ၊ ထိုတဒါရုံဘဝင်အရာ၌၊ ကာလံကရိယံ၊ သေခြင်းကို၊ က
 ရောတိ၊ ပြု၏၊ ဤကားယောဇနာ၊ ကာယဒွါရာဝဇ္ဇနံ၊ အ
 နာဝဇ္ဇေတွာ၊ မနောဒွါရာဝဇ္ဇနံမေဝ၊ ကမ္ဘာဒိအာလဋ္ဌဏံ၊ ပထမံဘ
 ဝဂံ၊ အာဝဇ္ဇေတိ၊ တတောဗောဋ္ဌဗ္ဗဿဗလဝတ္တာ၊ ဒုတိယဝါရေ၊
 ကာယဝိညာဏဝိထိ၊ ပစ္စုပ္ပန္နဗောဋ္ဌဗ္ဗေပဝတ္တတိ၊ တတောပုရိ
 မဇဝနဝါရ ဂဟိတေသွေဝကမ္ဘာဒိသုကမေန မနောဒွါရ ဇဝနံ
 ဇဝိတွာ၊ မူလဘဝဂံသင်္ခါတံအာဂန္တုကဘဝဂံသင်္ခါတံဝါ တဒါ
 ရမ္ပဏံ ဘဝဂံ၊ ဩတရတိ၊ တဒါရမ္ပဏာဘာဝေဝါ ဘဝဂံမေဝ၊
 ဧတသ္မိ ဌာနေကာလံကရောတိတိ တဒါရမ္ပဏာနန္တရေန ဂုတိ
 စိတ္တေန၊ တဒါရမ္ပဏာဘာဝေဝါ ဘဝဂံသင်္ခါတေနေဝ၊ ဂုတိ

စိတ္တောနဝတိတိအတ္ထော။ ဘဝင်္ဂိတ္တမေဝဟိရတိစိတ္တံ ဟုတွာ
 ပဝတ္တတိတိ၊ ရတိစိတ္တံဣဒဘဝင်္ဂန္တိ ဝတ္တန္တိ။ ။ ဤကားရှေး
 အဋ္ဌကထာ ပါဠိ၏ အဘွင့် မူလဋီကာ။ ။ ကာယဒွါရာဝဇ္ဇနံ။
 ကာယဒွါရန္တ အာဝဇ္ဇန်းစိတ်သည်။ အနာဝဇ္ဇိတွာ။ ဘဝင်္ဂကို မ
 လည်စေမူ၍။ မနောဒွါရာဝဇ္ဇနမေဝ။ မနောဒွါရန္တ။ အာဝဇ္ဇန်းစိတ်
 သည်သာလျှင်။ ကမ္မာဒိအာလမ္ပဏံ။ ကံစသော အာရုံရှိသည်ဖြစ်
 ၍။ ပထမံ။ ရှေးဦးစွာသော။ ဘဝင်္ဂံ။ ဘဝင်သို့။ အာဝဇ္ဇတိ။ လည်
 စေ၏။ တတော။ ထိုနောင်မှ။ ဖောဠဗ္ဗဿ။ ပုင်ခပ် အပ် သော
 ဖောဠဗ္ဗာရုံ၏။ ဗလဝတ္တာ။ အားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုတိယ
 ဝါရေ။ ဒုတိယပိတိ အကြိမ်၌။ ကာယ ပိညာဏပိတိ။ ကာယ
 ပိညာတ်နှင့်စပ်သောပိတိစိတ်သည်။ ပစ္စုပ္ပန္နံ။ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။
 ဖောဠဗ္ဗေ။ ဖောဠဗ္ဗာရုံ၌။ ပဝတ္တတိ။ ဖြစ်၏။ တတော။ ထိုနောင်မှ။
 ပုရိမဇဝနဝါရဂဟိတေသွဝ။ ရှေးမနောဒွါရဇောသည် ယူအပ်
 သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မာဒိသု။ ကံစသောအာရုံတို့၌။
 ကမ္မေန။ အစဉ်အားဖြင့်။ မနောဒွါရဇဝနံ။ မနောဒွါရဇောသည်။
 ဇဝိတွာ။ စော၍။ မူလဘဝင်္ဂသင်္ခါတံ။ မိမိပဋိသန္ဓေနှင့်တူသည်ဖြစ်
 ၍ မူလဘဝင်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဝါ။ တနည်းကား။ အာဂန္တုက
 ဘဝင်္ဂသင်္ခါတံ။ အာဂန္တုက ဘဝင်ဟုဆိုအပ်သော။ တဒါရမ္မ
 ဏံ။ တဒါရုံလည်း ဖြစ်သော။ ဘဝင်္ဂံ။ ဘဝင်သည်။ ဩတရတိ။
 သက်၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ တဒါရမ္မဏာဘာဝေ။ တဒါရုံ မရှိ
 သော။ ဘဝင်္ဂ မေဝ။ ဘဝင် စိတ်သည် သာလျှင်။ ဩတရတိ။
 သက်၏။ ဧတသ္မိဋ္ဌာနေ။ ကာလံကရောတိတိ။ ရောတိ ဟူသော
 ဤပါဠိ၌။ တဒါ ရမ္မဏာ နန္တရေန။ တဒါရုံ၏ အခြားမဲ့သော။
 ရတိစိတ္တေန။ ရတိစိတ်ဖြင့်။ ဝါ။ တနည်းကား။ တဒါရမ္မဏာ
 ဘာဝေ။ တဒါရုံမဲ့သော်။ ဘဝင်္ဂ သင်္ခါတေနေဝ။ ဘဝင်ဟု ဆို
 အပ်သည်သာ ဖြစ်သော။ ရတိစိတ္တေန။ ရတိစိတ်ဖြင့်။ စဝတိ။
 ရတေ၏။ ဣတိ။ ဤကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ဟိ။ မှန်၏။ ဘ
 ဝင်္ဂိတ္တမေဝ။ ဘဝင်စိတ်သည်လျှင်။ ရတိစိတ္တံ။ ရတိစိတ်သည်။

ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ ပဝတ္တတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ ရုတိစိတ္တံ။
 ရုတိစိတ်ကို။ ဣဓ။ ဤရှောင်တခင်သေရာ၌။ ဘဝင်္ဂန္တိ။ ဘဝင်ဟူ
 ၍။ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ ဘဝင်္ဂသင်္ခါတေနေဝ။
 သော။ ရုတိစိတ္တေန။ ဖြင့်။ စဝတိ။ ၏။ ဣတိအဟေတ္တာ။ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။
 ဗျတ္တုမလွတ်။ မချွတ်မှတ်အပ်၏။ ဤကားယောဇနာ။ ။
 မူလဘဝင်္ဂသင်္ခါတံ။ ဘဝင်္ဂ။ အထဝါ။ တဿဇဝနဿအာရမ္ဗ
 ဏံ။ အာရမ္ဗဏံ တေဿာတိ တဒါရမ္ဗဏံ။ အာဂန္တုကဘဝင်္ဂ
 သင်္ခါတံဘဝင်္ဂ။ ဣမိနာရိကပ္ပဒယေန။ အဋ္ဌကထာယံဘဝင်္ဂ ဩ
 တရတိတိ ဧတ္ထဘဝင်္ဂသန္ဓေန တဒါရမ္ဗဏမ္ပိ။ ဂဟိ။ တန္တိဒဿ
 တိ။ ဣမသ္မိဝိကပ္ပေဘဝင်္ဂ ဩတရတိတိ ဧတေနတဒါရမ္ဗဏဉ္စ။
 တဒနန္တရံ ဘဝင်္ဂဉ္စဩတရတိတိ ဝုတ္တမေဝဟောတိတိ။ ဘဝင်္ဂ
 သန္ဓေါဟေတ္ထတဒါရမ္ဗဏ ဘဝင်္ဂါနံဝါစကောတိ။ ပန္နိမဝိကပ္ပေ
 ပန ဘဝင်္ဂသန္ဓေါ ဘဝင်္ဂဿဝ ဝါစကောတိ အယမေတေသံ
 စိသေသော တဒါရမ္ဗဏာ နန္တရေန ရုတိစိတ္တေနာတိ ဣဒံပဋ္ဌမဝိ
 ကပ္ပံသန္ဓာယဝုတ္တံ ဣတရံပန ဣတရံသန္ဓာယ ဘဝင်္ဂ စိတ္တမေဝ
 ရုတိကိစ္စတောတိန္နမ္ပိ။ ဤကားဒိကာပါဌ်၏အတွင်းမရ။ ။
 မူလဘဝင်္ဂသင်္ခါတံ။ မိမိပဋိသန္ဓေနှင့်တူသည်ဖြစ်၍ မူလဘဝင်ဟု
 ဆိုအပ်သော။ ဘဝင်္ဂ။ ဘဝင်သည်။ အထဝါ။ တနည်း ကား။
 ဧတဿ။ ထိုစိတ်အား။ တဿဇဝနဿ။ ထိုဇော၏။ အာရမ္ဗဏံ။
 အာရုံဖြစ်သော။ အာရမ္ဗဏံ။ အာရုံသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ။
 ထိုကြောင့်။ တဒါရမ္ဗဏံ။ တဒါရုံသည်။ ဖြစ်သော။ အာဂန္တုက
 ဘဝင်္ဂသင်္ခါတံ။ အာဂန္တုကဘဝင်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဘဝင်္ဂ။
 ဘဝင်သည်။ ဣမိနာရိကပ္ပဒယေန။ ဤဝိကပ်နှစ်ခုအပေါင်းဖြင့်။ အ
 ဋ္ဌကထာယံ။ အဋ္ဌကထာ၌။ ဘဝင်္ဂဩတရတိတိဧတ္ထ။ ဘဝင်္ဂဩ
 တရတိတိဟူသောဤပါဌ်၌။ ဘဝင်္ဂသန္ဓေန။ ဘဝင်္ဂသန္ဓါဖြင့်။ တဒါ
 ရမ္ဗဏံပိ။ တဒါရုံကိုလည်း။ ဂဟိတံ။ ယူအပ်၏။ ဣတိ။ ဤအနက်
 ကို။ ဒုဿတိ။ ပြ၏။ ဣမသ္မိဝိကပ္ပေ။ ဤဝိကပ်၌။ ဘဝင်္ဂဩတ
 ရတိတိဧထေန။ ဘဝင်္ဂဩတရတိဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်။ တဒါရမ္ဗ

ဏဉ္စ၊တဒါရုံသည်၎င်း၊ တဒနန္တရံ၊ထိုတဒါရုံ၏အခြားမဲ့သော၊
ဘဝဂ်ဉ္စ၊ဘဝင်သည်၎င်း၊ဩဘရတိ၊သက်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဂုတ္တ
မေဝ၊ဆိုလိုသည်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဟိ၊မှန်၏၊ဧတ္ထ၊ဤ
ဘဝဂ်၊ဩဘရတိပါဌ်၌၊ ဘဝဂ်သဒ္ဓေါ၊ဘဝဂ်သဒ္ဓါသည်၊ တဒါ
ရမ္မဏဘာဂ်၊တဒါရုံဘဝင်တို့ကို၊ဝါစကော၊ဟော၏၊ ဣတိ၊
ထိုကြောင့်၊ဂုတ္တမေဝ၊ လျှင်၊ ဟောတိ၊ ၏၊ ပစ္ဆိမဝိကပ္ပေပန၊ အ
ဆုံးဝိကပ်၌ကား၊ဘဝဂ်သဒ္ဓေါ၊ဘဝဂ်သဒ္ဓါသည်၊ဘဝဂ်ဿေဝ၊
ဘဝင်ကိုသာလျှင်၊ဝါစကော၊ဟော၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊
ဧတေသံ၊ ထိုဝိကပ်တို့၏၊ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း၊ ဝါ၊ထူး
သည်၏ အဖြစ်တည်း။ တဒါရမ္မဏာနန္တရေန ရုတိဝိတ္တေနာတိ
ဣဒံ၊ တဒါရမ္မဏာနန္တရေနရုတိဝိတ္တေန ဟူသောဤစကားကို၊
ပဋ္ဌမဝိကပ္ပံ၊ပထမဝိကပ်ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ ဂုတ္တံ၊မိန့်အပ်၏၊
ဣတရံပနတဒါရမ္မဏဘာဝေဝါစသော စကားကိုကား၊ဣတရံ၊
ပစ္ဆိမဝိကပ်ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ ဂုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ ကိစ္စတော၊
ကိစ္စအားဖြင့်၊ဘိန္ဒု၊မြူးပြားသော်လည်း၊ ဘဝဂ်ဝိတ္တမေဝ၊ဘဝင်
ဝိတ်သည်သာလျှင်၊ ရုတိ၊ ရုတိဝိတ်သည်၊ ဟောတိ၊၏၊ ဤ
ကားယောဇနာ၊ ဤလဟုကမရဏအရာ၌ ဂြေဦးစွာမနော
ဒ္ဓါရဝိတိ၊ ထိုနောင် ကာယဝိညာဏဝိတိ၊ ထိုနောင် မနောဒ္ဓါရ
ဝိတိအားဖြင့်သုံးဝိတိ၊ ဂြေဦးထိ၌၊ကံ၊ကမ္မနိမိတ်အာရုံ၊ ဒုတိယ
ဝိတိ၌၊ဗောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၊တတိယဝိတိ၌၊ ပုရိမဝိတိဇောအာရုံပင်၊ဤ
တတိယ ဝိတိ၌တဒါရုံ နောင်ဘဝင် တကြိမ်၊ဇောနောင် ဘဝင်
တကြိမ်၊ ဤဘဝင်တို့ကိုပင်ရုတိဟူ၍မှတ်၊ရုတိအသီးမရှိ တဒါ
ရုံနောင်ရုတိ၊ဇောနောင်ရုတိ၊ဘဝင်နောင်ရုတိအားဖြင့် ရုတိသုံး
ပါးတို့တွင် တဒါရုံနောင်ရုတိဇောနောင် ရုတိနှစ်ပါးကိုမှတ်၊
ဤကား၊လဟုကမရဏ သရုပ်အတ္ထုပ္ပတ်မှတ်ဘွယ်၊ သဗ္ဗေ
နာပိပဉ္စဒ္ဓါရိကဝိတ္တေန၊နေဝနိဋ္ဌံ ဩက္ကမတိ၊နနိဒ္ဓါယတိနပဋိဗုဓိ
တိ၊နကိဉ္စိသုပိနပဿတိ၊ ဤကားယခင် အဋ္ဌကထာပါဌ်၊
ပဉ္စဒ္ဓါရဝိတိဖြင့်၊မအိပ်မနိုး အိပ်မက်မမြင်သည်တို့ကိုပြသည်။

သဗ္ဗနာမိ။ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ပဉ္စဒ္ဓါရိကဗိက္ခေန၊ ငါးဒ္ဓါရန္တ
ဖြစ်သော ဝိထိဝိတ်ဖြင့်။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ခြင်းသို့။ နေဝဩက္ကမတိ၊ မသက်။
နနိဒ္ဓါယတိ၊ မအိပ်။ နပဋိဗုတ္တတိ၊ မနိုး။ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော။ သုပိနံ၊
အိပ်မက်ကို။ နပဿတိ၊ မမြင်။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။
အဓိပ္ပါယ်ကား။ အိပ်ပျော်သောသူ၏ စက္ခုအနီးသို့၊ သိမ်းအလင်း
ကိုဆောင်အပ်သည်ရှိသော်။ ဂြှေးဦးစွာမနောဒ္ဓါရိက ဝိထိဇောဝါ
ရသည်ဖြစ်၍ ဘဝင်သို့သက်၏။ ထိုနောင် စက္ခုဒ္ဓါရိကဝိထိ ဇော
ဝါရသည်ဖြစ်၍ ဘဝင်သို့သက်၏။ ထိုနောင် မနောဒ္ဓါရိက ဝိထိ
ဇောဝါရသည် ဖြစ်၍ ဘဝင်သို့သက်၏။ ဤသို့သုံးဝိထိ ဖြစ်ရာ
တွင်။ တဘိယဝိထိ၌သာလျှင် နိုးခြင်းသို့ရောက်၍ ဤအရောင်အ
လင်းကား အဘယ်နည်းဟု ဆင်ခြင်၍ အာရုံကိုသိ၏။ သောတ
ဒ္ဓါရိကဝိထိအရာ စသည်တို့၌လည်း။ ထိုက်သည်အား လျော်စွာ
ဤနည်းကိုမှီ၍မှတ်။ ။ ဤပဉ္စဒ္ဓါရိက စိတ်တို့သည်ကား။ အိပ်
ခြင်းစသော သုံးပါးမျှ ကိုသာ မပြုနိုင်သည် မဟုတ်။ တစုံ တခု
သောကုသိုလ် အကုသိုလ်ကိုလည်းမသိ။ သွားခြင်း စသောဣရိ
ယာပုထ်ကိုလည်း မပြုတတ်။ ကာယကံ ဝစိကံ နှစ်ပါးကိုလည်း
မဖြစ်စေတတ်။ ကုသိုလ်အကုသိုလ်တရားကိုလည်း မဆောက်
တည်တတ်။ လောကီလောကုတ္တရာသမာဓိကိုလည်းမဝင်စားနိုင်
သမာဓိချာန်မှလည်းမထနိုင်။ ဘဝမှလည်း မရတေတတ်။ ဘဝ
တပါး၌လည်း မဖြစ်တတ်။ ဓိစ္စတ္တနိယာမ သို့လည်း မသက်
နိုင်။ နာမဂေါတ္တံကိုလည်း အာရုံ မပြုနိုင်။ ကသိုလ်ကံ စသော
ပညာတ်ကိုလည်း အာရုံမပြုနိုင်။ ဣက္ခဏာရေးလျှင် အာရုံ ရှိ
သော ဝိပဿနာ အစွမ်း ဖြင့်လည်း မဖြစ်။ ဝုဠာန ဂါမိနိ ဗလဝ
ဝိပဿနာ အစွမ်းဖြင့်လည်း မဖြစ်။ ရူပအရူပတရားတို့ကို၎င်း။
နိဗ္ဗာန်ကို၎င်း။ အာရုံဖြူ၍လည်းမဖြစ်။ ထိုစိတ်တို့၌ ပဋိသန္တိဒါ
ညာဏ်၊ အဘိညာဉ်ညာဏ်၊ သာဝကီပါရမီညာဏ်၊ ပစ္စေက
ဗောဓိညာဏ်၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကိုလည်း မဖြစ်နိုင်။ ဤအလုံး
စုံကိုကား။ မနောဒ္ဓါရိက ဝိထိဖြင့်သာရအပ်၏။ ။ တံပနေတံ

သုဒ္ဓိနံ ပဿန္တော စတုဟိ ကာရဏေဟိ ပဿတိခါတုက္ခောဘ
 တောဝါ။ အနုပုဗ္ဗဘူတတောဝါ။ ဒေဝတောပသံဟရတောဝါ
 ပုဗ္ဗနိမိတ္တတောဝါတိ။ ။ ဤကားယခင်အဋ္ဌကထာပါဌ်။ အိပ်
 မက်အကြောင်းလေးပါးကိုပြသည်။ ။ ပန၊ ဆက်ပြီးအံ့။ တံဇေတံ
 သုဒ္ဓိနံ၊ ထိုအိပ်မက်ကို၊ ပဿန္တော၊ မြင်မက်သောသူသည်။ ဓာ
 တုက္ခောသတောဝါ၊ သည်းချေစသော ဓာတ် ခြောက်ချားခြင်း
 ကြောင့်၎င်း။ အနုပုဗ္ဗဘူတတောဝါ၊ အစဉ်ခံစားဘူးသော အာရုံ
 အားဖြင့်၎င်း။ ဒေဝတောပသံဟရတောဝါ၊ နတ်တို့သည် အကျိုး
 ရှိမဲ့ကို ပြုလိုသောကြောင့်၎င်း။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တတောဝါ၊ ရှေး၌ပြုဘူး
 သောကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံကြောင့်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုဟိ
 ကာရဏေဟိ၊ လေးပါးကုန်သော အကြောင်းတို့ကြောင့်။ ပဿ
 တိ၊ မြင်မက်၏။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။ ဤအိပ်မက်လေး
 ပါးတို့တွင်၊ ဓါတုက္ခော၊ အကြောင်းမက်ရာ၌၊ သစ်ကျားသားရဲ
 စသည်တို့သည် လိုက်လံ ခြောက်ချားသကဲ့သို့ မြင်မက်၏။ အနု
 ပုဗ္ဗဘူတကြောင့် မက်ရာ၌ မိမိလေ့ကျက်အပ်သော အာရုံတို့၏
 အချင်းအရာကို မြင်မက်၏။ ။ ဒေဝတော ပသံဟရကြောင့်
 မက်ရာ၌ နတ်တို့သည် အကျိုးရှိ အကျိုးမဲ့တံရုကို ပြုလို၍ အထူး
 ထူးသော အာရုံကို မြင်မက်စေ၏။ ရောဟဏီ အရပ်၌၊ နာဂမ
 ဟာဝိဟာရတွင် သီတင်းသုံးနေသောမဟာထေရ်သည်၊ ရဟန်း
 သင်္ဃာကို မပန်ကြားမှု၍၊ သင်္ဃာ အရာ၌ ဂန့်ဂေါတပင် ကို
 ခုတ်ဖြတ်စေ၏။ သစ်ပင်စောင့် ရုက္ခစိုးနတ်သည်၊ အမျက်ပြင်းစွာ
 ထွက်၍၊ ထိုမထေရ်ကို ပျက်စီး စေခြင်းငှါ ရှေးဦးစွာ မှန်ကန်
 သော အိပ်မက်ကို မြင်မက်စေပြီးမှ၊ နောက်အခါ၌ ဤနေ့မှခုနစ်
 ရက်မြောက်လျှင် အရှင်မြတ်တို့၏ အလုပ် အကျွေး ဖြစ်သော
 မင်းသည်၊ သေလွန်လတ္တံ့ ဟူ၍ အိပ်မက်ပေးလေသောအခါ၊ ထို
 အိပ်မက် အချင်း အရံကို မင်း မောင်းမတို့အား ပြန်ကြားလျှင်
 တပြိုင်နက်သော ကောလာဟလ ဖြစ်၍ မင်းကြီးကြားသိလေ
 သော်၊ နေ့ရက်တို့ကို ရေတွက်၍၊ ခုနစ်ရက်လွန်မြောက်သောအ

ခါ။ တစုံတခုမျှသော အန္တရာယ် မရှိ၍ ထိုမထေရ်၏ လက်ခြေ
 တို့ကိုဖြတ်စေ၏။ ။ ပုဗ္ဗနိမိတ်ကြောင့် မက်ရာ၌ မယ်တော်
 မာယာ၏ သား ရအံ့သော အိပ်မက်။ ဘုရား၊ လောင်း၏ ငါးပါး
 သော အိပ်မက်။ ပဿနာဒိ ကောသလမင်း၏ တဆွဲခြောက်ပါး
 သော အိပ်မက် စသည်တို့ကို ထုတ်ဆောင်၍ သိလေ။ ။ ဝါ
 တုက္ခောဘ။ အနုပုဗ္ဗဘူတ နှစ်ပါးတို့ကြောင့် မက်ခြင်းသည် အ
 ချင်းခပ်သိမ်းမမှန်။ ဒေဝတော ပသံဟရကြောင့် မက်ခြင်းကား
 မှန်မမှန်ရှိ၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ်ကြောင့် မက်ခြင်းသည်ကား အချင်းခပ်
 သိမ်းမှန်သည်သာဖြစ်၏။ ။ တံစတုဗ္ဗိဓံ။ သုပိနံသေက္ခပုထုဇ္ဇနာ
 ၀ ပဿန္တိ။ အပ္ပဟိနုပိပ္ပလ္လာသတ္တာ။ အသေက္ခာနုပဿန္တိ ပ
 ဟိနုပိပ္ပလ္လာသတ္တာ။ ။ ဤကားယခင်အဋ္ဌကထာပါဌ်။ အိပ်မက်
 မမက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုပြသည်။ ။ စတုဗ္ဗိဓံ။ လေးပါးအပြားရှိ
 သော။ တံသုပိနံ။ ထိုအိပ်မက်ကို။ သေက္ခပုထုဇ္ဇနာ ၀။ သေက္ခ
 ပုဂ္ဂိုလ်ချစ်ယောက်။ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာလျှင်။ ပဿန္တိ။
 မြင်မက်ကုန်၏။ ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ အပ္ပ
 ဟိနုပိပ္ပလ္လာသတ္တာ။ ပိပ္ပလ္လာသသုံးပါးကို မပယ်ရသေးသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ။ အသေက္ခာ။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
 နုပဿန္တိ။ မမြင်မက်ကုန်။ ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူ
 ကား။ ပဟိနုပိပ္ပလ္လာသတ္တာ။ ပိပ္ပလ္လာသသုံးပါးကို အကြွင်းမဲ့ပယ်
 ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။
 ကပိမိဒ္ဓပရေတောခေါ မဟာရာဇ။ သုပိနံပဿတိ။ ။ ဓမ္မပဒ
 ပါဠိစသည်။ ။ ကပိမိဒ္ဓပရေတောတိ။ မက္ကဋ္ဌနိဒ္ဒါယယုတ္တော။
 ယထာဟိ။ မက္ကဋ္ဌဿနိဒ္ဒါလဟုပရိဝတ္တာဟောတိ။ ဇေယျာနိဒ္ဒါ
 ပုနပုနံ။ ကုသလာဒိဝိတ္တဝေါကိဏ္ဍော။ လဟုပရိဝတာ။ ယဿပရိ
 ဝတ္တိယံ။ ပုနပုနံဘဝင်္ဂတောဥတ္တရဏံဟောတိ။ တာယယုတ္တော
 သုပိနံပဿတိ။ တေနာယံသုပိနော ကုသလောပိဟောတိ။ အကု
 သလာ ဗျာကတောပိ။ ။ သုပိနေနော ၀ ဒိဋ္ဌဗိယမေ။ သုတံပိယ
 မေတိကထနကာလေပိ အဗျာကတောယေဝ။ ကိံပနသုပိနေနက

တံကုသလာကုသလကမ္မံ။ သမိပါကံ။ အမိပါကန္တိသမိပါကံ။ ဓုဗ္ဗ
 လတ္တာပနံ။ ပဋိသန္ဓိအာကမ္ဘိတံ နုသက္ကောတိ။ ဒိန္နာယအည
 ကမ္မေနပဋိသန္ဓိယာ။ ပဝတ္တေဝေဒနိယံ။ ဤကား ယခင်
 အဋ္ဌကထာပါဌ်။ အိပ်မက်ရာဝိထိစိတ်သုံးပါးကိုပြသည်။ မဟာရာဇ။
 ပဿေနဒီမင်းကြီး။ ကပိမိဒ္ဓပရေတော။ မျောက်ဖွီ
 မျေးယွက် အိပ်စက်သောသူသည်။ ခေါ။ စင်စစ်။ သုပိနံ။ အိပ်မက်
 ကို။ ပဿတိ။ မြင်မက်၏။ ကပိမိဒ္ဓပရေတောတိ။ ကပိမိဒ္ဓ
 ပရေတောဟူသည်ကား။ မက္ခဋ္ဌနိဒ္ဒါယ။ မျောက်ကဲ့သို့ အိပ်ခြင်း
 နှင့်။ ယုတ္တော။ ယှဉ်သောသူသည်။ ဟိ။ ချဲ့ဦးအံ့။ မက္ခဋ္ဌဿ။ မျောက်
 ၏။ နိဒ္ဒါ။ အိပ်ခြင်းသည်။ လဟုပရိဝတ္တာ။ လျှင်သော အပြန်ရှိသည်။
 ဟောတိယထာ။ ဖြစ်၏သို့။ ဧဝံ။ ဤအတူ။ ယာနိဒ္ဒါ။ အကြင်အိပ်
 ခြင်းသည်။ ပုနပုနံ။ အဖန်တလဲလဲ။ ကုသလာဒိဗ္ဗိတ္တာဝေါကိဏ္ဏာ။
 ကုသိုလ်စိတ် စသည်တို့၏နှင့် ဖြန့်၍။ လဟုပရိဝတ္တာ။ လျှင်သော
 အပြန်ရှိ၏။ ယဿာ။ အကြင်အိပ်ခြင်း၏။ ပရိဝတ္တိယံ။ လျှင်သော
 အပြန်မည်သည်။ ပုနပုနံ။ အဖန်တလဲလဲ။ ဘဝဂံတော။ ဘဝင်မှ။
 ဥတ္တရဏံ။ ထွက်မြောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တာယ။
 ထိုအိပ်ခြင်းနှင့်။ ယုတ္တော။ ယှဉ်သောသူသည်။ သုပိနံ။ အိပ်မက်ကို။
 ပဿတိ။ မြင်၏။ တေန။ ထိုကြောင့်။ အယံသုပိနော။ ဤအိပ်မက်
 သည်။ ကုသလောပိ။ ကုသိုလ်သည်၎င်း။ အကုသလဗျာကတော
 ပိ။ အကုသိုလ်အဗျာကတသည်၎င်း။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ သုပိ
 နေနော။ အိပ်မက်ဖြင့်လျှင်။ မေ။ ငါသည်။ ဒိဋ္ဌိဝိယ။ မြင်သကဲ့သို့။
 မေ။ ငါသည်။ သုတံဝိယ။ ကြားသကဲ့သို့။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။
 ဤသို့။ ကတနုကာလေပိ။ ဆိုသောကာလ၌လည်း။ အဗျာကတော
 ယေဝ။ မနောဒွါရ၌အဗျာ ကတမနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း စိတ် ၃ ကြိမ်
 ၂ ကြိမ်ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ သုပိနော။ အိပ်မက်၌။ ကတံ။ ပြု
 အပ်သော။ ကုသလာကုသလကမ္မံ။ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံသည်။
 ကိပနံ။ အသို့နည်း။ သမိပါကံ။ အကျိုးရှိအံ့လော။ အမိပါကံ။ အ
 ကျိုးမရှိလော။ ဣတိ။ ဤသို့မေးပြားအံ့။ သမိပါကံ။ အကျိုးရှိ၏။

ပန။ယင်းသို့ရှိသော်လည်း။ဒုဗ္ဗလတ္တာ။ အားနည်းသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ပဋိသန္ဓေ။ ပဋိသန္ဓေကို။ အာကဗ္ဗိတံ။ ငင်ခြင်းငှါ။ န
 သက္ကာတိ။ မစွမ်းနိုင်။ အညကမ္ပေန။ ကံတပါးသည်။ ပဋိသန္ဓေ
 ယာ။ပဋိသန္ဓေကို။ဒိန္နာယ။ပေးပြီးသည်ရှိသော်။ ပဝတ္ထေ။ပဝတ္ထိ
 အခါ၌။ ဝေဒနိယံ။ ခံစားအပ်သော အကျိုးရှိ၏။ ။ဤကား
 ယောဇနာ။ ။အဗျာကတောယေဝ အာဝဇ္ဇန မတ္တဿေဝ
 ဥပဇ္ဇနတောတိ ဝဒန္တိ။ ဇေဝဒန္တေဟိ မနောဒ္ဓါရေပိ အာဝဇ္ဇနံ
 ဇ္ဇိတိက္ခတ္တံ၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ ဇဝနဋ္ဌာနေ ဋ္ဌတွာဘဝဂံ ဩတရတိတိ
 အမိပ္ပေတံတိဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ။ဤကား မူလဋီကာပါဌ်။ အဗျာကတော
 ယေဝဟူသောအဋ္ဌကထာပါဌ်၌မနောဒ္ဓါရ၌လည်း အာဝဇ္ဇနံ နှစ်
 ကြိမ် သုံးကြိမ်စောအရာ၌တည်၍ ဘဝင် ကျသည်၏ အဖြစ်ကို
 ဘွင့်သည်။ ။အာဝဇ္ဇနမတ္တဿေဝ။မနောဒ္ဓါရဝဇ္ဇနံမျှ၏သာလျှင်။
 ဥပ္ပဇ္ဇနတော။ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။အဗျာကတောယေဝ။ နှစ်ကြိမ်
 သုံးကြိမ်သော မနောဒ္ဓါရဝဇ္ဇနံ စိတ်လျှင်တည်း။ ဣတိ။ဤသို့။
 ဝဒန္တိ။ဆိုကုန်၏။ဟိ။လက္ခရုဏ်ကား။ ဇေဝဒန္တေ။ ဤသို့ဆိုသည်
 ရှိသော်။မနောဒ္ဓါရေပိ။ မနောဒ္ဓါရ၌လည်း။ အာဝဇ္ဇနံ။ မနောဒ္ဓါရ
 ဝဇ္ဇနံစိတ်သည်။ဇ္ဇိတိက္ခတ္တံ။ ၂ ကြိမ် ၃ ကြိမ်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ။ဖြစ်၍။
 ဇဝနဋ္ဌာနေ။ ဇောအရာ၌။ ဋ္ဌတွာ။ တည်၍။ ဘဝဂံ။ ဘဝင်သို့။
 ဩတရတိ။သက်၏။ဣတိ။ဤသို့။ အမိပ္ပေတံ။ အလိုရှိအင်၏။ဣတိ။
 ဤသို့သော လက္ခရုဏ်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ဗျတ္တိ။မလွတ်။ မချွတ်မှတ်အပ်
 ၏။ ။ဤကားယောဇနာ။ ။အိပ်မက်ရာ၌ ဝိဘူတာရုံဝိထိ။
 အဝိဘူတာရုံဝိထိ ၂ ပါးကိုပင်ရသင့်၏။အဝိဘူတာရုံဝိထိ၌လည်း
 ဇဝနဝါရအာဝဇ္ဇနဝါရဟူ၍ ၂ ပါးပြားဟန်ကို သိလေ။ ။ဤ
 ကား သုပိနသရုပ် အတ္ထုပ္ပတ္တိမှတ်ဘွယ်။ ။ကမ္မဇံ။ကမ္မပစ္စယံ။
 ကမ္မပစ္စယဥတုသမုဋ္ဌာနံ။အာဟာရသမုဋ္ဌာနံ။ အာဟာရပစ္စယံ။
 အာဟာရပစ္စယဥတုသမုဋ္ဌာနံ။ဥတုသမုဋ္ဌာနံ။ ဥတုပစ္စယံ။ဥတု
 ပစ္စယ။ဥတုသမုဋ္ဌာနံ။စိတ္တသမုဋ္ဌာနံ။စိတ္တပစ္စယံ။ စိတ္တပစ္စယဥတု
 သမုဋ္ဌာနံ။ ။ဤကား ဓမ္မသင်္ဂဏီ အဋ္ဌကထာပါဌ်။ သမုဋ္ဌာနံ

၁၂ ပါးကိုပြသည်။ ။ကမ္မဇံ။ ကံကြောင့်ဖြစ်သော ရုပ်ဂင်း။
 ကမ္မပစ္စယံ။ ကံအကြောင်း ရှိသော ဥတုဇရုပ်ဂင်း။ ကမ္မပစ္စယ
 ဥတုသမုဋ္ဌာနံ။ ကံသဟဲရှိသော။ ဝါ။ ကံ၏ သဟဲဖြစ်သော။ ဥတု
 သမုဋ္ဌာနံရှိသောရုပ်ဂင်း။ အာဟာရသုမုဋ္ဌာနံ။ အာဟာရကြောင့်
 ဖြစ်သော ရုပ်ဂင်း။ အာဟာရပစ္စယံ။ အာဟာရ အကြောင်းရှိ
 သောရုပ်ဂင်း။ အာဟာရပစ္စယသမုဋ္ဌာနံ။ အာဟာရသဟဲရှိသော။
 ဝါ။ အာဟာရ၏ သဟဲဖြစ်သော ဥတုသမုဋ္ဌာနံ ရှိသော ရုပ်ဂင်း။
 ဥတုသမုဋ္ဌာနံ။ ဥတုကြောင့်ဖြစ်သောရုပ်ဂင်း။ ဥတုပစ္စယံ။ ဥတု
 အကြောင်း ရှိသောရုပ်ဂင်း။ ဥတုပစ္စယဥတုသမုဋ္ဌာနံ။ ဥတုသ
 ဟဲရှိသော။ ဝါ။ ဥတု၏ သဟဲ ဖြစ်သော ဥတုသမုဋ္ဌာနံ ရှိသော
 ရုပ်ဂင်း။ ဗိတ္တသမုဋ္ဌာနံ။ ဗိတ်ကြောင့် ဖြစ်သော ရုပ်ဂင်း။ ဗိတ္တ
 ပစ္စယံ။ ဗိတ်အကြောင်းရှိသော ရုပ်ဂင်း။ ဗိတ္တပစ္စယဥတုသမုဋ္ဌာနံ။
 ဗိတ်သဟဲ ရှိသော။ ဝါ။ ဗိတ်၏ သဟဲ ဖြစ်သော ဥတုသမုဋ္ဌာနံ ရှိ
 သောရုပ်ဂင်း။ ဣတိ။ ဤသည်ကား။ မာတိကာ။ မာတိတည်း။ ။
 ဤကားယောဇနာ။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား ကံကြောင့် ဖြစ်သော
 ဧကန် ၉ ခု။ အနေကန် ၉ ခုသည်။ ကမ္မဇမည်၏။ လူတို့ဆံ့မဆိတ်
 စသည်။ တိရစ္ဆာန်တို့၌အစွယ်အမြီးစသည်သည်။ ကမ္မပစ္စယမည်
 ၏။ စကြာရတနာ။ နတ်ဗိမာန် ဥယျာဉ် ရေကန်စသည်သည်။ ကမ္မ
 ပစ္စယ ဥတုသမုဋ္ဌာနံမည်၏။ အာဟာရကြောင့်ဖြစ်သော သုဒ္ဓန္ဓ
 က ကလာပ်သည် အာဟာရ သမုဋ္ဌာနံမည်၏။ ဤကမ္မဋ္ဌိကာရာ
 ဟာရသည် အာဟာရသမုဋ္ဌာနံ ရုပ်ကိုဂင်း။ ကမ္မဇ ရုပ်ကိုဂင်း
 ကျေးဇူး ပြုတတ်၏။ ထို ၂ ပါးတွင်။ ကမ္မဇ ရုပ်သည် အာဟာ
 ရ ပစ္စယမည်၏။ ဝိသဘာဝ အစာအာဟာရကို မှီဝဲ၍ နေပူသို့
 သွားသော သူအား မှည့်မည်းစက်ခြင်း စသည် တို့သည် ဖြစ်
 ကုန်၏။ ဤမှည့်မည်းစက်ခြင်း စသည်တို့သည်။ အာဟာရ ပစ္စ
 ယ ဥတု သမုဋ္ဌာနံ မည်၏။ ဥတုကြောင့် ဖြစ်သော သုဒ္ဓန္ဓက
 ကလာပ်သည်။ ဥတုသမုဋ္ဌာနံမည်၏။ ထိုဥတုသမုဋ္ဌာနံ၌ ပါဝင်
 သော ဥတုသည်။ တပါးသော သုဒ္ဓန္ဓက ကလာပ်ကို ဖြစ်စေ၏။

ဤကလောင်သည်ဥတုပစ္စယမည်၏။ ထိုဥတုပစ္စယ၌ပါဝင်သောဥ
 တုသည်တပါးသောသုန္ဒကကလောင်ကိုဖြစ်စေပြန်၏။ဤကလောင်
 သည်ဥတုပစ္စယ ဥတုသမုဋ္ဌာန်မည်၏။ဤဥတုသမုဋ္ဌာန်သည်။
 သုံးဆင့်သောကလောင်ကိုသာခပ်နိုင်၏။ထိုမှတပါးသော ကလောင်
 ကိုမခပ်နိုင်။ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌။ ။ဝေတိဏိယေဝသန္တတိ
 ယော။ ဃန္တေတုံသက္ကောတိ။ နတတောပရံ။ ။ဟူ၍ မိန့်အပ်
 ပြီ။ ။ဝေ။ ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ တိဏိယေဝ။သုံးပါး
 သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ သန္တတိယော။ ရုပ်အစဉ်တို့ကို။ ဃန္တေ
 တုံ။စပ်စေခြင်းငှာ။သက္ကောတိ။စွမ်းနိုင်၏။ တတော။ထိုသုံးဆင့်
 ခပ်ထက်။ ပရံ။ အလွန်။ နသက္ကောတိ။ မစွမ်းနိုင်။ ။တနည်း
 ကား။ ။မိဃ်းသည် ဥတုသမုဋ္ဌာန်မည်၏။မိဃ်းရှာခြင်းသည်။
 ဥတုပစ္စယ မည်၏။ မိဃ်းရှာသော အခါ။ မျိုးစေ့တို့၏ ပေါက်
 ရောက်ခြင်း။ မြေသည် အခိုးအနံ့ကို လွှတ်ခြင်း။ တောတောင်
 တို့သည် ညိုညိုစိမ်းစိမ်းအရောင်ထင်ခြင်း။ မြစ်သမုဒ္ဒရာပြည့်လျှံ
 ခြင်း။ဤအလုံးစုံသည်ဥတုပစ္စယ ဥတုသမုဋ္ဌာန်မည်၏။ ဤဥတု
 သည်လည်း ၃ ဆင့်သာခပ်နိုင်၏။ ထိုကြောင့် ယခင်အဋ္ဌကထာ
 ၌။ ။ဣမမတ္တံ အနုပါဒိဏ္ဍကေပိ ဒိပေတုံဝတ္တတိတိ။ ဥတုသ
 မုဋ္ဌာနောနာမ။ ဝလာဟကော။ ဥတုပစ္စယာနာမ။ဝုဋ္ဌိခါရာ။ ဒေ
 ဝေပနဗိဇာနိ ဝိဂ္ဂဟန္တိ။ပထဝီဂန္ဓံ မုဉ္ဇတိ။ပပ္ဖတာနိလာခါယန္တိ။
 သမုဒ္ဒေါဝဋ္ဋတိ။ဝေတံဥတုပစ္စယဥတုသမုဋ္ဌာန်နာမ။ ။ဟူ၍မိန့်
 အပ်ပြီ။ ။ဣမံအတ္တံ။ဤရုပ်သုံးပါးတို့၏ စပ်သောအနက်ကို။
 အနုပါဒိဏ္ဍကေပိ။ အနုပါဒိဏ္ဍကရုပ်၌လည်း။ ဒိပေတုံ။ ပြခြင်း
 ငှာ။ဝဋ္ဋတိ။သင့်၏။ဣတိ။ထိုကြောင့်။ဝလာဟကော။မိဃ်းသည်။
 ဥတုသမုဋ္ဌာနောနာမ။ဥတုသမုဋ္ဌာန်မည်၏။ ဝုဋ္ဌိခါရာ။ မိဃ်းရေ
 သည်။ဥတုပစ္စယံနာမ။ ဥတုပစ္စယမည်၏။ ဒေဝေပန။ မိဃ်းရှာ
 သောအခါ၌။ ဗိဇာနိ။မျိုးစေ့တို့သည်။ ဝိဂ္ဂဟန္တိ။ ပေါက်ကုန်၏။
 ပထဝီ။မြေသည်။ဂန္ဓံ။ အခိုးအနံ့ကို။ မုဉ္ဇတိ။လွှတ်၏။ ပပ္ဖတာ။
 တောင်တို့သည်။ဝါ။ တောင်မှ။နိလာ။ ညိုညိုစိမ်းစိမ်း တို့သည်။

ခါယန္တိ။ ထင်ကုန်၏။ သမုဒ္ဒေါ။ သမုဒ္ဒရာသည်။ ဝနုတိ။ ပွား၏။
 ဇေတံ။ ဤအလုံးစုံသည်။ ဥတုပစ္စယ ဥတုသမုဋ္ဌာနံနာမ။ ဥတုပစ္စ
 ယ ဥတုသမုဋ္ဌာနံ မည်၏။ ။ ဤကားယောဘနာ။ ။ မိတ်
 ကြောင့်ဖြစ်သော သုဒ္ဓဋ္ဌက ကလာပ်သည်။ မိတ္တသမုဋ္ဌာနံမည်၏။
 နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော မိတ္တုပ္ပါဒ် တို့သည်။ ရှေးဖြစ်သော ကာ
 ယဇကာယအား ကျေးဇူးပြု၏။ ဤကာယဇကာယသည်။ မိတ္တ
 ပစ္စယမည်၏။ အထူးထူးကုန်သော ဆင်ရုပ် မြင်းရုပ် စသည်တို့
 ကို ဘန်ဆင်းရာ၌။ ဤဆင်ရုပ် မြင်းရုပ်စသည်သည်။ မိတ္တပစ္စယ
 ဥတုသမုဋ္ဌာနံမည်၏။ ။ သိတေ ဥဏ္ဍေဝါကိသ္မိမိ ဥတုမိသမာ
 ဂတေ။ တတောသုဒ္ဓဋ္ဌကံဥပ္ပဇ္ဇတိ။ တဿသောဥတုသမုဋ္ဌာနံ။ ။
 ဒုတိယဿ သုဒ္ဓဋ္ဌကဿ ဥတုသမုဋ္ဌာနိကပဋိဗန္ဓကဿ။ သော
 ဇေပုရိမော ဥတုပစ္စယော။ တတိယံပန သုဒ္ဓဋ္ဌကံပုရိမဥတု သ
 ဟာရေ နဥတုနာနိပ္ပတ္တိတ္တာ။ ပုဗ္ဗေ ဝုတ္တနယေ နေဝ ဥတုပစ္စယံ
 ဥတုသမုဋ္ဌာနံ ဝုတ္တံ။ ဇေမယံပုရိမော ဥတုတိဿော။ သန္တတိ
 ယောဃဇ္ဇတိ။ တတောပရံအညံဥတုသမာဂမေသန္တတိတ္တယံ။
 တတော စ အညေန အညန္တိ ဇေပဝတ္တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ။ တဒေတံသိ
 တုဏ္ဍာနံ။ အပ္ပဗဟုဘာဝေ။ တံသံဗဿဿအစိရပ္ပဝတ္တိယာ
 စိရပ္ပဝတ္တိယာစဝေဒိတဗ္ဗံ။ ။ ဤကား ရှေးအဋ္ဌကထာ ပါဠိ၏
 အတွင်း မူလဒီကာပါဠိ။ ။ ဥတု၏ နှစ်ဆင့်ခပ်ဖြစ်ဟန်။ ဥတုဇ
 ရုပ်တို့၏ အဆင့်ဆင့် ဖြစ်ဟန်ကိုပြသည်။ ။ သိတေဝါ။ သိတ
 ဥတု၎င်း။ ဥဏ္ဍေဝါ။ ဥဏ္ဍဥတု၎င်း။ ကိသ္မိမိ။ တစုံ တခုသော။
 ဥတုမိ။ ဥတုသည်။ သမာဂတေ။ ပေါင်းဆုံမိသော်။ တတော။ ထို
 ဥတုကြောင့်။ သုဒ္ဓဋ္ဌကံ။ သုဒ္ဓဋ္ဌကကလာပ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။
 တဿ။ ထိုကလာပ်၏။ သော။ ထိုဥတုသည်။ ဥတုသမုဋ္ဌာနံ။ ဥတု
 သမုဋ္ဌာနံမည်၏။ ဒုတိယဿ။ ဒုတိယဖြစ်သော။ ဥတုသမုဋ္ဌာနိက
 ပဋိဗန္ဓကဿ။ ဥတုလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိသော ရုပ်နှင့်စပ်သော။ သု
 ဒ္ဓဋ္ဌကဿ။ သုဒ္ဓဋ္ဌကကလာပ်၏။ သောဇေပုရိမော။ ထိုရှေးဖြစ်သော
 ဥတုသည်လျှင်။ ဥတုပစ္စယော။ ဥတုပစ္စယမည်၏။ တတိယံ။ နှစ်

မြောက်သော။ သုဒ္ဓန္တကံပန။ သုဒ္ဓန္တက ကလာပ်သည်ကား။ ပူရိမ
 ဥတုသဟာယေန။ ရှေးဥတုသဟဲရှိသော။ ဝါ။ ရှေးဥတု၏သဟဲ
 ဖြစ်သော။ ဥတုနာ။ ဖြင့်။ နိပ္ပတ္တိတ္တာ။ ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 ပုဗ္ဗေ။ ရှေး၌။ ဂုတ္တနယောနော။ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြစ်လျှင်။ ဥတု
 ပစ္စယဥတုသမုဋ္ဌာနံ။ ဥတုသဟဲ ရှိသော။ ဝါ။ ဥတု၏ သဟဲဖြစ်
 သော ဥတုလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိသော ရုပ်မည်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။
 ဂုတ္တံ။ ဆိုအပ်၏။ ဇေဝံ။ ဤသို့။ ပူရိမော။ ရှေးဖြစ်သော။ အယံဥတု။ ဤ
 ဥတုဇာသည်။ တိသော။ ကုန်သော။ သန္တတိယော။ ရုပ်စဉ်တို့
 ကို။ ဗာဠေတိ။ စပ်စေတတ်၏။ တတော။ ထိုရှေးသန္တတိသုံးပါးမှ။
 ပရံ။ တပါးသော။ အညဥတုသမာဂမေ။ ပူရိမဥတုမှ တပါးသော
 ဥတုနှင့် ပေါင်းဆုံမိသော်။ သန္တတိတ္တယံ။ သန္တတိသုံးပါးကို။
 ဗာဠေတိ။ စပ်စေတတ်၏။ တတောစ။ ထိုသန္တတိသုံးပါးမှလည်း။
 အညေန။ တပါးသော ဥတုကြောင့်။ အညံ။ တပါးသော သန္တ
 တိသုံးပါးကို။ ဗာဠေတိ။ စပ်စေတတ်၏။ ဣတိဇေဝံ။ ဤသို့သော
 နည်းဖြင့်။ ပဝတ္တိ။ အသက်ဆုံးသည်တိုင်အောင်ဖြစ်ခြင်းကို။ ဒဠဗ္ဗံ။
 ပြုတ္တုမလွတ်။ မချွတ်မှတ်အပ်၏။ တံဒေတံ။ ထိုသန္တတိ အဆက်
 ဆက်ကို။ သိတုဏှာနံ။ သိတ ဥဏှ ဥတုတို့၏။ အပ္ပဗဟုဘာဝေ။
 နည်းသည် များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တံသံဗဿဿ။ ထိုဥတု
 အတွေ့၏။ အစိရပ္ပဝတ္တိယာစ။ ရှည်မြင့်စွာ မဖြစ်ခြင်း၎င်း။ စိရပ္ပ
 ဝတ္တိယာစ။ ရှည်မြင့်စွာဖြစ်ခြင်းဖြင့်၎င်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ ။
 ဤကားယောဇနာ။ ။ ဤကား ရုပ် ၁၂ ပါးသရုပ် အတ္ထုပ္ပတ်
 မှတ်ဘွယ်။ ။ ဇဝနေန ဂဟိတာရမ္မဏေ။ တဒါရမ္မဏဝသေ
 နစ။ သကိံ ဝါဒိက္ခတ္တံဝါ ပဝတ္တတိဝိတ္တပဝတ္တိ ဂဏာယံပန သဗ္ဗ
 န္ဒါရေသု တဒါရမ္မဏေ နေဇေဝ ဝိတ္တဝါရာ အာဂတာဣဒံပနဝိတ္တံ
 တဒါရမ္မဏန္တိ စ ပိဋ္ဌိစာဝဂ်န္တိ စနေနာမာနိလဘတိ။ ။ ဤကား
 ဝိဘင်း အဋ္ဌကထာပါဌ်။ တဒါရုံတကြိမ်၎င်း။ ၂ ကြိမ်၎င်း ဖြစ်
 ခြင်းကိုပြသည်။ ။ ဇဝနေန။ ဇောသည်။ ဂဟိတာ ရမ္မဏေ။
 ယူအပ်သောအာရုံ၌။ တဒါရမ္မဏဝသေနစ။ တဒါရုံဂိစ္စအစွမ်း

ဖြင့်လည်း။ သက်ဝါ။ တကြိမ်၎င်း။ နှိတ်ကွတ္တဝါ။ ၂ ကြိမ်၎င်း။
ပဝတ္တတိ။ ဖြစ်၏။ စိတ္တပဝတ္တိဂဏာယံပန။ ဤအဋ္ဌကထာတွင်
ဝိပါကံစိတ်၏ ဖြစ်ခြင်းကို ရေတွက်ရာ၌ကား။ 'သဗ္ဗဒ္ဓါရေသု။ အ
လုံးစုံကုန်သော ဒ္ဓါရ တို့၌လည်း။ တဒါရမ္မဏေ။ တဒါရုံ၌။ ဧဝေ။
၂ ကြိမ်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ စိတ္တဝါရာ။ စိတ်အကြိမ်တို့သည်။
အာဂတာ။ လာကုန်၏။ ဣဒံပနစိတ္တံ။ ဤတဒါရုံစိတ်ကိုကား။ တဒါ
ရမ္မဏံ နှိ ၈။ တဒါရုံ ဟူ၍၎င်း။ ပိဋ္ဌိဘဝံ နှိ ၈။ ပိဋ္ဌိဘဝင်ဟူ၍
၎င်း။ ဧဒ္ဓနာမာနိ။ အမည်နှစ်ပါးတို့ကို။ လဘတိ။ ရ၏။ ဤကား
ယောဇနာ။ ။ ဣပေနဝါသဒ္ဓေါဝိကပ္ပတော ဝုတ္တောတိ။ သက်
ဝေစကဒါဝိပဝတ္တိ သန္ဓာယ သက်ဝါတိ ဝုတ္တန္တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ တေနေ
ဝဟိသက် တဒါရမ္မဏပဝတ္တိယာ။ ဝိစာရေတဗ္ဗတံဒသေန္တော။
စိတ္တပဝတ္တိဂဏာယံပနာတိ အာဒိမာဟ။ တတ္ထစိတ္တပဝတ္တိဂဏာ
ယန္တိ ဝိပါကကထာယံ ဗသဝရူပါဒိကေ အာရမ္မဏေဝုတ္တံ။ စိတ္တ
ပဝတ္တိဂဏနံသန္ဓာယာဟ။ တတ္ထဟိဧဝတဒါရမ္မဏုပ္ပတ္တိဝါရာ
အာဂတာ။ ဇဝနဝိသယာနုဘဝနံဟိတဒါရမ္မဏံ။ အာသန္ဓဘောဒေ
တသ္မိံ ဝိသယေ။ ဧကစိတ္တက္ခဏာဝသိဋ္ဌာယုကေနုဥပ္ပဇ္ဇေယျာ
တိအဓိဗ္ဗာယော။ ဤကား ယခင်အဋ္ဌကထာပါဌ်၏ အတွင်း
မူလဒီကာ။ ။ ဣဓ။ ဤသက်ဝါ နှိကွတ္တဝါ ဟူသော အရာ၌။
ဝါသဒ္ဓေါပန။ ဝါသဒ္ဓါကိုကား။ ဝိကပ္ပတ္တော။ အနက်အထူးကို
ပြသော ဝါသဒ္ဓါ ဟူ၍။ ဝုတ္တော။ ဆိုအင်၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။
သက်ဝေစ။ တကြိမ်သာလျှင်၎င်း။ ကဒါဝိ။ ရံခါ။ ပဝတ္တိ။ ဖြစ်
ခြင်းကို။ သန္ဓာယ။ ရည်၍။ သက်ဝါတိ။ သက်ဝါဟူ၍။ ဝုတ္တံ။ မိန့်
အပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ သန္နိဋ္ဌာန်ကျမှတ်အပ်၏။ ဟိ။ မှန်၏။
တေနေဝ။ ထိုတဒါရုံ တကြိမ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်။ သက်။
တကြိမ်။ တဒါရမ္မဏပဝတ္တိယာ။ တဒါရုံ ဖြစ်ခြင်း၌။ ဝိစာရေ
တဗ္ဗတံ။ သိအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒသေန္တော။ ပြလိုသည်ဖြစ်၍။
စိတ္တပဝတ္တိဂဏာယံပနာတိ အာဒိ။ စိတ္တပဝတ္တိ။ ဂဏာယံပန စ
သည်ကို။ အာဟ။ မိန့်ပြီ။ တတ္ထ။ ထိုပါဌ်တို့တွင်။ စိတ္တပဝတ္တိဂဏာ

ယန္တိ ဟူသည်ကို။ ဝိပါက ကထာယံ။ ဝိပါက်ကိုဆိုရာ၌။ ဗလဝ
ရှုပါဒိကေ။ ဗလဝှုရှုပါရုံစသော။ အာရမ္မဏေ။ အာရုံ၌။ ဂတ္တံ။ ဆို
အပ်သော။ စိတ္တပံဝတ္တိဂဏနံ။ ဝိပါက်ဖြစ်ခြင်းအရ အတွက်ကို။
သန္ဓာယ။ ရည်၍။ အာဟ။ မိန့်ပြီ။ ဟိ။ မှန်၏။ တတ္ထ။ ထိုဝိပါက်ကို
ဆိုရာ၌။ ဧဝေ။ နှစ်ကြိမ်သာ ဖြစ်ကုန်သော။ တဒါရမ္မဏုတ္တိဝါ
ရာ။ တဒါရုံ ဖြစ်ခြင်းဝါရ တို့သည်။ အာဂတာ။ လာကုန်၏။ ဟိ။
မှန်၏။ ဇဝနဝိသယာနဘဝနံ။ ဇော၏အာရုံကို ခံစားတတ်သော။
တဒါရမ္မဏံ။ တဒါရုံမည်သည်။ အာသန္နဘောဒေ။ နည်းသော ပျက်
ခြင်းရှိသော။ ဧကစိတ္တက္ခဏာ ဝိသိဋ္ဌာယုကေ။ စိတ္တက္ခဏ တ
ချက် အသက် ကြွင်းရှိသော။ တသ္မိံ ဝိသယေ။ ထိုအာရုံ၌။ နဥ
ပဇ္ဇေယျ။ ၂ ကြိမ်မဖြစ်ရာ။ သင်္ကံဇေ။ တကြိမ်သည်သာလျှင်။
ဥပ္ပဇ္ဇေယျ။ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ။ ဤကား။ အဓိပ္ပါယော။ အဋ္ဌကထာ အ
လိုတည်း။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။ ဤဇိကာပါဌ်ဖြင့်။ ခွဲရတ္တ
တိရတ္တံ ဟူသောပုဒ်၌။ ခွဲတ္တပုဒ်ကဲ့သို့ သင်္ကံဝါ ဟူသောပုဒ်သည်
လည်း။ ဝါစာသိလိတ္တပဒါ လင်္ကာရမျှသာ အနက်အထူးမရှိ ဟူ
၍ ဆိုကုန်သော ကေစိ ဆရာတို့ အယူ ဝါဒကို ပယ်၍ ဝါသဒ္ဓါ
အနက်အထူးရှိသည်၏အဖြစ်ကို၎င်း။ ဝိပါက်ကိုဆိုရာ၌။ ဗလဝါ
ရမ္မဏအရာကိုရည်၍ တဒါရုံ နှစ်ကြိမ်ကျခြင်းကို အဋ္ဌကထာ၌
မိန့်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို၎င်း။ နာတိဗလဝါ ရမ္မဏ၌ကားတကြိမ်
ဖြစ်သေး၏ ဟူသော အနက်ကို၎င်း။ အဋ္ဌကထာသျှင် မိန့်အပ် သ
တည်းဟု ပြတော်မူသည်။ ။ အဓိပ္ပါယောတိ ဇေတနံ ဧက
စိတ္တက္ခဏာယုကေပိ ဝိသယေ။ ကဒါစိတဒါရမ္မဏံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျာ
တိ။ သင်္ကံယောဝါတိအာဒိနာ ဂတ္တတ္တံဥလိင်္ဂေတိ။ သဗ္ဗဒ္ဓါရေသု
တဒါ ရမ္မဏေ ဧဝေ စိတ္တက္ခဏာဝါရာ အာဂတာတိ။ ဂတ္တတ္တာ
အယံပိအတ္ထော။ ဝိစာရေတွာ ဂဟေတဗ္ဗော။ ။ ဤကားရှေး
ဇိကာပါဌ်အတွင်း အနုဇိကာ။ ။ အဓိပ္ပါယောတိ ဇေတနံ။ အဓိပ္ပါ
ယော ဟူသောပါဌ်ဖြင့်။ ဧကစိတ္တက္ခဏာယုကေ။ စိတ္တက္ခဏ
တချက် အသက်ကြွင်းရှိသော။ ဝိသယေပိ။ အာရုံ၌လည်း။ ကဒါ

မိ၊ရုံခါ၊တဒါရမ္မဏံ၊တဒါရုံသည်၊ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ဣတိ၊ဤအ
 နက်ကို၊ဒဿေတိ၊ပြု၏၊သကိယောဝါတိအာဒိနာ၊သကိယေဝ
 စဿောပါဌ်ဖြင့်၊ဝုတ္တမတ္တံ၊ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ကို၊ဥဇ္ဈိတိ၊
 ပြတော်မူ၏၊သဗ္ဗဒ္ဓါရေသု၊တဒါရမ္မဏေန္တေဝေဝိတ္တက္ခဏဝါရာ
 အာဂတာတိ၊အာဂတာဟူ၍၊ဝုတ္တတ္တာ၊ဆိုအပ်သည်၏၊အဖြစ်
 ကြောင့်၊အယံပိအတ္ထော၊ဤတဒါရုံတကြိမ်ဟူသော အနက်ကို
 လည်း၊ဝိစာရေတွာ၊ညာဏ်ဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ဂဟေတဗ္ဗော၊သိ
 အပ်မှတ်အပ်ယူအပ်၏။ ။ဤကားယောဇနာ၊ ။ဤပါဌ်အ
 ပေါင်းတွင် ဝိစာရေတွာဂဟေတဗ္ဗော ဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊တဒါ
 ရုံတကြိမ်လည်းဖြစ်၏ ဟူသောအနက်ကို အသီးအချားသန့်၊မ
 ပယ်ဝန့်သည် ဖြစ်၍၊ ပါဠိအာရုံကို ထောက်ရှု၍ မှတ်ယူလေဟု
 ဆိုလိုသည်။ အဘိဓမ္မာပါဠိတို့၌ တဒါရုံကို နှစ်ကြိမ်သာဖြစ်၏။
 တကြိမ်မဖြစ်ဟူ၍ မြစ်ဆိုသော အရာ မထင်သောကြောင့် အဋ္ဌ
 ကထာ၌လာရှိတိုင်း ယုံကြည်စွာ မှတ်အပ်၏။ ။ဣဒံပနမိတ္တံ
 ဘဝင်္ဂဿဝါရုံ အဒတွာ ဇဝနေန ဂဟိတာ ရမ္မဏံ ဂဟေတွာ
 ဧကံဒွေမိတ္တဝါရေ၊ ပဝတ္တိတွာ ဘဝင်္ဂမေဝ ဩတရတိ။ ။ဤ
 ကား ဓမ္မသင်္ဂဏီအဋ္ဌကထာ၊ တဒါရုံတကြိမ် ကျဟန်ကိုလည်း
 ပြသည်။ ။ဣဒံပနမိတ္တံ၊ဤတဒါရုံမိတ်သည်။ ဘဝင်္ဂဿ၊ဘဝင်
 ၏၊ဝါရုံ၊အလှည့်ကို၊ အဒတွာ၊မပေးမူ၍၊ ဇဝနေန၊ဇောသည်။ ဂ
 ဟိတာရမ္မဏံ၊ ယူအပ်သော အာရုံကို၊ ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ ဧကံ
 ဒွေမိတ္တဝါရေ၊တကြိမ် နှစ်ကြိမ်၊ပဝတ္တိတွာ၊ဖြစ်၍၊ဘဝင်္ဂမေဝ၊
 ဘဝင်သို့သာလျှင်၊ဩတရတိ၊သက်၏။ ။ဤကားယောဇနာ၊ ။
 ဘဝင်္ဂဿာရမ္မဏတော အညသ္မိံ အာရမ္မဏေ ဇမိတံဇဝန မနွ
 ဗန္ဓန္တိန္ဒိက္ခတ္တုသကိယံ ဝါ ဝိပါကဝိညာဏံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ။ဤကား
 ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ၊ တဒါရုံတကြိမ်ကျသည်ကိုလည်းပြသည်။
 ဘဝင်္ဂဿ၊ဘဝင်၏၊အာရမ္မဏတော၊အာရုံမှ၊အညသ္မိံ၊တပါး
 သော၊အာရမ္မဏေ၊အာရုံ၌၊ဇမိတံ၊စောသော၊ ဇဝနံ၊ဇောသို့၊
 အနုဗန္ဓံ၊ အစဉ်လိုက်သော၊ တံဝိပါက ဝိညာဏံ၊ ထိုဝိပါက

ဝိညာဏ်သည်။ နိက္ခတ္တံဝါ။ နှစ်ကြိမ်၎င်း။ သင်္ကံဝါ။ တကြိမ်
 ၎င်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ ။ ဤကား ယောဇနာ။ ။ နိက္ခတ္တံသင်္ကံ
 ဝါတိဝစနံ သီလေသေနရတ္တံ။ အဋ္ဌဝါ ဒသဝါတိအာဒိသုဝိယ။
 နိက္ခတ္တံယေဝပနဝေဏ္ဍန္တိ။ ။ ဤကား ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ ရှေး
 ပါဌ်အဘွင့်။ ။ နိက္ခတ္တံသင်္ကံဝါတိ။ ဝါဟူသောစကားကို။ ဝ
 စနံသီလေသေန။ ဝစနံသီလေသနည်းဖြင့်။ ရတ္တံ။ မိန့်အပ်၏။ အဋ္ဌ
 ဝါဒသဝါတိ အာဒိသုဝိယ။ အဋ္ဌဝါ ဒသဝါ စသည်တို့၌ကဲ့သို့
 တည်း။ ပန။ စင်စစ်သော်ကား။ နိက္ခတ္တံယေဝ။ နှစ်ကြိမ်ကိုသာ
 လျှင်။ ဝေဏ္ဍန္တိ။ ဆရာတို့ဘွင့်ကြကုန်၏။ ။ ဤကား ယောဇနာ။ ။
 ဤဋီကာပါဌ်ဖြင့် တဒါရုံနှစ်ကြိမ်ကိုသာ ဘွင့်ကြကုန်၏။ တကြိမ်
 ဟူသည်ကိုမဘွင့်ကြဟု ဆရာတပါးတို့ဝါဒကိုသာပြ၏။ မိမိဝါ
 ဒကိုမပြ။ ထိုကြောင့်။ ဤတကြိမ်ဟူသည်ကို အဋ္ဌကထာကြီးတို့
 ၌ပင် ထင်ရှားစွာလာရကား မိမိလည်းအသီးချားသန့်မငယ်ဝန့်။
 အဋ္ဌကထာကြီးတို့ကို ရုံသဖြင့်သာမှတ်ယူလေဆင်လိုသည်။ အနု
 ဋီကာနှင့်ဤဋီကာကား မတူမပြား။ ။ ပဉ္စဝါရေဆဝါရေသတ္တံ။ ပ
 ရိတ္တံဝနံဘဝေ။ သင်္ကံ နွေဝါတဒါလဗ္ဗံ။ သင်္ကံ အာဝဇ္ဇနာဒယော။
 ဤကား ပရမတ္ထ ဖိနိစ္ဆယဂါထာ။ တဒါရုံ တကြိမ်ကျသည်ကို
 လည်းပြသည်။ ။ ပဉ္စဝါရေ။ ၅ ကြိမ်၎င်း။ ဆဝါရေ။ ၆ ကြိမ်
 ၎င်း။ သတ္တံ။ ၇ ကြိမ်၎င်း။ ပရိတ္တံဝနံ။ ကာမဇောသည်။ ဘဝေ။
 ဖြစ်၏။ တဒါလဗ္ဗံ။ တဒါရုံသည်။ သင်္ကံဝါ။ တကြိမ်၎င်း။ နွေဝါ။
 နှစ်ကြိမ်၎င်း။ ဘဝေ။ ဖြစ်၏။ အာဝဇ္ဇနာဒယော။ အာဝဇ္ဇန်းစသည်
 တို့သည်။ သင်္ကံ။ တကြိမ်။ ဘဝေယျံ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ ဤကား
 ယောဇနာ။ ။ ဤဂါထာတွင်။ သင်္ကံဟူသည်ကို။ မဇ္ဈိမဘာ
 ဏကဆရာတို့ အယူဝါဒကိုသာ ကျမ်းဆရာ ပြသည်။ ထိုဝါဒ
 ကို ပါဠိနှင့်မညီသောကြောင့်။ သမောဟဝိနောဒနိ အဋ္ဌကထာ
 ကြီး၌ ပယ်အပ်လေပြီဟု အဘိဓမ္မတ္ထိဘာဝနီဋီကာ လက်သန်း
 ၌ဆိုအပ်၏။ ယခင် အဋ္ဌကထာ၌လည်း။ ဝိတ္တပဝတ္တိဂဏာယံ ပန
 စသောစကားသာရှိသည်။ ဤစကားသည်လည်း တဒါရုံတကြိမ်

ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို ဗျတိရေက အရတ္တ သိဒ္ဓိနည်းဖြင့် ဖြေ
 သောစကားမျှသာဖြစ်သည်။ ပယ်သောစကား မဟုတ်။ မဟုတ်
 ကြောင်းကိုလည်း မူလဒိကာကြီး၌ ဘွင့်ဆိုလျက် ရှိပြီ။ တဒါရုံ
 တကြိမ် မဖြစ်သင့်ဟု ပယ်သောအရာ အဋ္ဌကထာ၌ အထူးမရှိ။
 ဤတဒါရုံတကြိမ်ဟူသော စကားသည် ဆရာနှင်နှင်တို့၏စကား
 မဟုတ်။ မန္တမ အဋ္ဌကထာ၌ လာသော စကား ဖြစ်ကြောင်းကို
 လည်း။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကဋ္ဌကထာတင်းဗာကိုးချပ်သာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
 အတွင်း၌။ ဇဝနေန ဂဟိတာ ရမ္မဏေ တဒါရမ္မဏဝသေနစသ
 ကိံဝါ နိက္ခတ္တဝါ ပဝတ္တတိတိ မန္တမ အဋ္ဌကထာယံဝုတ္တံ။ အဘိ
 ဓမ္မအဋ္ဌကထာယံပန တဒါရမ္မဏေ ဧဝိတ္တဝါရာအာဂတာ။ ဣဒံ
 ပနဝိတ္တံတဒါရမ္မဏန္တိ စ ပိဋ္ဌဘဝဂ်န္တိ စ နေဇာမာနိလဘာတိ။ ။
 ဟူ၍မိန့်ပြီ။ ။ဇဝနေန။ ဇောသည်။ ဂဟိတာရမ္မဏေ။ ယူအပ်
 သောအာရုံ၌။ တဒါရမ္မဏဝသေနစ။ တဒါရုံ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။
 သကိံဝါ။ တကြိမ်၎င်း။ နိက္ခတ္တဝါ။ နှစ်ကြိမ်၎င်း။ ပဝတ္တတိ။ ဖြစ်
 ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ မန္တမ အဋ္ဌကထာယံ။ မန္တမအဋ္ဌကထာ၌။ ဝုတ္တံ။
 ဆိုအပ်၏။ အဘိဓမ္မအဋ္ဌကထာယမ္ပန။ အဘိဓမ္မာအဋ္ဌကထာ၌
 ကား။ တဒါရမ္မဏေ။ တဒါရုံ၌။ ဧဝိတ္တဝါရာ။ နှစ်ကြိမ်တို့သည်။
 အာဂတာ။ ကုန်၏။ အကြွင်းပါဠိထင်ရှားပြီ။ ။ဤကားယော
 ဇနာ။ ။ဤသို့သော အကြောင်းတို့ကြောင့် လက်သန်းဒိကာ
 စကားကိုဆင်ခြင်။ အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟ။ နာမရူပပရိစ္ဆေဒ လက်
 သန်းအဋ္ဌကထာတို့၌ နှစ်ကြိမ်ဟူ၍ဆိုအပ်သည်ကိုလည်း။ ယေ
 ဘုယျနိဒဿန ဟူ၍သာလျှင်မှတ်။ ။ကောဒသ တဒါရမ္မဏ
 ဝိတ္တာနိ။ နာမဂေါတ္တံ အာရတ္တဇဝနေ ဇဝိတေ တဒါရမ္မဏံ န
 ဂဏှန္တိ။ ပဏ္ဏတ္တိံ အာရတ္တံ။ ဇဝနေဇဝိတေ။ တဒါရမ္မဏံ နလဘာ
 တိတိ။ လက္ခဏာရမ္မဏိက ဝိပဿနာယ။ တဒါရမ္မဏံ နလဘာတိ
 ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိယာ ဗလဝရိယဿနာယတဒါရမ္မဏံ နလဘာတိ။ ရူပါ
 ရူပဓမ္မေအာရတ္တံ။ ဇဝနေဇဝိတေ။ တဒါရမ္မဏံ နလဘာတိ။ မိစ္ဆာတ္တ
 နိယာတဓမ္မေသု။ တဒါရမ္မဏံ နလဘာတိ။ သမ္ပတနိယတ ဓမ္မေသု

တဒါရမ္မဏံ နုလဘတိ။ လောကုတ္တရဓမ္မေ အာရက္ခ ဇဝနေ ဇရိ
 တေ။ တဒါရမ္မဏံ နုလဘတိ။ အဘိညာဏံ အာရက္ခ ဇဝနေ ဇ
 ရိတေ။ တဒါရမ္မဏံ နုလဘတိ။ ပဋိသန္တိဒါညာဏံ အာရက္ခဇဝ
 နေ ဇရိတေ တဒါရမ္မဏံ နုလဘတိ။ ကာမာဝစရေ ဒုဗ္ဗလာ ရမ္မ
 ဏောတဒါရမ္မဏံ နုလဘတိ။ ဆသုဒ္ဓါရေသု ဗလဝါရမ္မဏောအာ
 ပါဂေတယေဝလဘတိ။ လက္ခမာနဉ္စကာမာဝစရေယေဝလဘ
 တိ။ ။ ဤကား ဝိဘင်းအဋ္ဌကထာပါဌ်။ တဒါရုံမဖြစ်ရာ ဆွေတ
 ပါး။ ဖြစ်ရာတပါးကိုပြသည်။ ။ ကောဒသ။ တဆွေတပါးကုန်
 သော။ တဒါလဒ္ဓနိတ္တာနိ။ တဒါရုံစိတ်တို့သည်။ နာမဂေါတ္တံ။ အ
 မည်အမျိုးကို။ အာရက္ခ။ အာရုံပြု၍။ ဇဝနေ။ ဇောသည်။ ဇရိတေ။
 စောသည်ရှိသော်။ တဒါရမ္မဏံ။ တဒါရုံကိစ္စကို။ နဂဏ္ဌန္တိ။ မယူ
 ကုန်။ ပဏ္ဏတ္တိ။ ပထဝီကသိုဏ်း စသော ပညာတ်ကို။ အာရက္ခ။
 အာရုံပြု၍။ ဇဝနေ။ ဇောသည်။ ဇရိတေ။ စောသည်ရှိသော်။ တ
 ဒါရမ္မဏံ။ တဒါရုံကို။ နုလဘတိ။ မရအပ်။ တိလက္ခဏာရမ္မဏီက
 ဝိပဿနာယ။ လက္ခဏာရေး သုံးပါးလျှင် အာရုံရှိသော ဝိပဿ
 နာဉ္စ။ တဒါရမ္မဏံ။ တဒါရုံကို။ နုလဘတိ။ မရအပ်။ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိ
 ယာ။ မဂ်၏ရှေ့အဘို့ မဂ်ထကြောင်း ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိအမည်ရှိသော။
 ဗလဝိပဿနာယ။ အားရှိသော ဝိပဿနာဉ္စ။ တဒါရမ္မဏံ။ တ
 ဒါရုံကို။ နုလဘတိ။ မရအပ်။ ရူပါရူပဓမ္မေ၊ ရူပအရူပ တရားတို့
 ကို။ အာရက္ခ။ အာရုံပြု၍။ ဇဝနေ။ ဇောသည်။ ဇရိတေ။ စော
 သည် ရှိသော်။ တဒါရမ္မဏံ။ တဒါရုံကို။ နုလဘတိ။ မရအပ်။
 မိစ္ဆတ္တနိယတဓမ္မေသု။ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတရားတို့၌။ တဒါရမ္မဏံ။
 တဒါရုံကို။ နုလဘတိ။ မရအပ်။ သမ္ပတ္တနိယတဓမ္မေသု။ မဂ် လေး
 ပါး တရားတို့၌။ တဒါရမ္မဏံ။ တဒါရုံကို။ နုလဘတိ။ မရအပ်။
 လောကုတ္တရဓမ္မေ။ လောကုတ္တရာတရားတို့ကို။ အာရက္ခ။ အာရုံ
 ပြု၍။ ဇဝနေ။ ဇောသည်။ ဇရိတေ။ စောသည်ရှိသော်။ တဒါရမ္မ
 ဏံ။ တဒါရုံကို။ နုလဘတိ။ မရအပ်။ အဘိညာဏံ။ အဘိညာဏ်
 ကို။ အာရက္ခ။ အာရုံပြု၍။ ဇဝနေ။ ဇောသည်။ ဇရိတေ။ စောသည်

ရှိသော်၊ တဒါရမ္မဏံ။ ကိ၊ နလဘတိ။ မရအပ်။ ပဋိသန္တိဒါညာဏံ။
 ပဋိသန္တိဒါညာဏံကို၊ အာရက္ခ၊ အာရုံပြု၍၊ ဇဝနေ၊ စောသည်။
 ဇဝိတေ၊ စောသည်ရှိသော်၊ တဒါရမ္မဏံ၊ တဒါရုံကို၊ နလဘတိ။
 မရအပ်။ ကာမာဝစရေ၊ ကာမာဝစရဖြစ်သော၊ ဒုဗ္ဗဏာရမ္မနေ။
 အားနည်းသော အာရုံ၌၊ တဒါရမ္မဏံ၊ တဒါရုံကို၊ နလဘတိ။
 မရအပ်။ ဆဿန္ဒါရေသု။ ၆ ခွါရတို့၌၊ ဗလဝါ ရမ္မဏေ၊ အားရှိ
 သော အာရုံသည်။ အာဗာဂေတေယဝ၊ ထင်ခြင်းသို့ ရောက်
 သော်သာလျှင်၊ လဘတိ။ ရအပ်၏။ လက္ခမာနဉ္စ၊ ရအပ်သော်
 လည်း။ ကာမာဝစရေယေဝ၊ ကာမတရား၌သာလျှင်၊ လဘတိ။
 ရအပ်၏။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။ ဤပါဌ်အပေါင်းတို့တွင်။
 တိ လက္ခဏာ ရမ္မဏီက ဝိပဿနာယ တဒါရမ္မဏံ နလဘတိ။
 ဟူသည်၌ လက္ခဏာရေး သုံးပါး တို့၏။ ဓမ္မအားဖြင့် မဖြစ်ခြင်း
 ကြောင့် အဘာဝကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သော ဝိပဿနာဇော၌တဒါရုံ
 တို့ကို မရအပ်ကုန်ဟုမှတ်။ ခန္ဓာဓမ္မလျှင် အာရုံရှိသော ဝိပဿ
 နာဇော၌ကား ရအပ်ကုန်၏။ ထိုကြောင့်၊ အဘိဓမ္မတ္ထဝိကာသနိ
 ဇိကာစသည်တို့၌။ ။ တိဏ္ဍိလက္ခဏာနံ ဓမ္မတော အဘာဝေ
 န တံအာရက္ခ၊ ပဝတ္တာယ တဒါရမ္မဏာနိ နလဘန္တိ ပဋ္ဌာနေပန
 သေက္ခာဝါပုထုဇ္ဇနာဝါ ကုသလံအနိစ္စတော ဒုက္ခတော အနတ္တ
 တော။ ဝိပဿန္တိ။ ကုသလေနိရုဇ္ဈေဝိပါကော တဒါရမ္မဏတာ
 ဥပ္ပဇ္ဇတိဘိ ဝစနတော ခန္ဓာရမ္မဏီကဝိပဿနာယ တဒါရမ္မဏံ
 လဘတိတိဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ။ ဟူ၍တွင်းအပ်၏။ ။ တိဏ္ဍိ၊ သုံးပါးကုန်သော။
 လက္ခဏာနံ၊ လက္ခဏာရေးတို့၏။ ဓမ္မတော၊ တရားကိုယ်အား
 ဖြင့်၊ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ တံ၊ ထိုအဘာဝကို၊ အာရက္ခ၊
 အာရုံပြု၍၊ ပဝတ္တာယ၊ ဖြစ်သော။ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၌၊
 တဒါရမ္မဏာနိ၊ တဒါရုံတို့ကို၊ နလဘတိ၊ မရအပ်ကုန်။ ပဋ္ဌာနေ
 ပန၊ ပဋ္ဌာန်း ပါဠိတော်၌ကား၊ သေက္ခာဝါ၊ သေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၎င်း၊ ပုထုဇ္ဇနာဝါ၊ ပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၎င်း၊ ကုသလံ၊
 ကုသိုလ်ကို၊ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟူ၍၎င်း၊ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခဟူ၍

၎င်း။ အနတ္တတော။ အနတ္တဟူ၍၎င်း။ ဝိပဿန္တိ။ ရှုကုန်၏။ ကုသ
 လေ။ ကုသိုလ်သည်။ နိရုဒ္ဓေ။ ချုပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဝိပါကော။ ဝိ
 ပါက်သည်။ တဒါရုံဗ္ဗဏတော။ တဒါရုံ၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်
 ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝစနတော။ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်။ ခန္ဓာရမ္မ
 ဏိကဝိပဿနာယ။ ခန္ဓာလျှင် အာရုံရှိသော ဝိပဿနာ၌။ တဒါ
 ရမ္မဏံ။ တဒါရုံကို။ လဘတိ။ ရအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ သန္နိဋ္ဌာန်
 ကျမှတ်အပ်၏။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။ မိစ္ဆတ္တနိယတဓမ္မော
 သူ။ တဒါရမ္မဏံနုလတ္တဘိဟူသည်၌။ မိစ္ဆတ္တတရားတို့သည်။ လျှင်
 သောအဟုန်ဖြင့် ကြီးသောအားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အပ္ပနာ
 သို့ရောက်ကုန်သော ကုသိုလ်ကြိယာတို့သည် ကြီးသောအား
 ရှိကုန်သကဲ့သို့။ ကြီးသောအားရှိကုန်၏။ ထိုကြောင့် မိစ္ဆတ္တနိယ
 တ တရား၌ဖြစ်သော ဇောသည်။ မိမိသို့တဒါရုံကို အစဉ်လိုက်
 စေခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်။ နို့သောအဟုန်ဖြင့် အားရှိသော အာရုံ၌
 သာ တဒါရုံကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်။ ထိုကြောင့် ပဋ္ဌာန
 သာရဒီပနီကျမ်း၌။ ။ မိစ္ဆတ္တနိယတဓမ္မာ။ အပ္ပနာပတ္တာကုသ
 လကြိယာဓမ္မာ မဟာဗလဝိယာ။ သိဃီဝေဂမဟာဗလတ္တာတိ။
 တသ္မိပဝတ္တဇဝနံ အတ္တနိတဒါရမ္မဏံ အနုဗန္ဓာပေတု နသက္ကော
 တိ။ မန္ဒဝေဂဗလဝါရမ္မဏေယေဝ ပဝတ္တိတု နသက္ကောတိ။ ။
 ဟူ၍တွင်အပ်၏။ ။ မိစ္ဆတ္တနိယတဓမ္မာ။ မိစ္ဆတ္တနိယတ တရား
 တို့သည်။ သိဃီဝေဂမဟာဗလတ္တာ။ လျှင်သောအဟုန်ဖြင့် ကြီး
 သော အားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အပ္ပနာပတ္တာ။ အပ္ပနာသို့
 ရောက်ကုန်သော။ ကုသလကြိယာဓမ္မာ။ ကုသိုလ်ကြိယာတရား
 တို့သည်။ မဟာဗလဝိယာ။ ကြီးသောအားရှိကုန်သကဲ့သို့။ မဟာ
 ဗလာ။ ကြီးသော အားရှိကုန်၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ တသ္မိံ။ ထို
 မိစ္ဆတ္တနိယတ တရား၌။ ပဝတ္တံ။ ဖြစ်သော။ ဇဝနံ။ ဇောသည်။
 အတ္တနိ။ မိမိသို့။ တဒါရမ္မဏံ။ တဒါရုံကို။ အနုဗန္ဓာပေတု။ အစဉ်
 လိုက်စေခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ။ မစွမ်းနိုင်။ မန္ဒဝေဂဗလဝါရမ္မ
 ဏေယေဝ။ နို့သောအဟုန်ဖြင့် အားရှိသော အာရုံ၌သာလျှင်။

ပဝတ္တိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ။ ဤကားယော
 ဇနာ။ ။ မူလဒိကာ၌လည်း မိစ္ဆတ္တ နိယတဓမ္မာ။ မဂ္ဂေါရိယ။
 ဘာဝနာယ သိဒ္ဓါ မဟာ ဗလ စာတိ တတ္ထ ဇဝနေန ပဝတ္တ
 မာနေန။ သာနု ဗန္ဓေန။ နဘဝိ တဗ္ဗန္တိ။ တေသု တဒါ ရမ္မဏံ
 ပဋိက္ခိတ္တံ။ ။ ဟူ၍ဘွင့်အပ်၏။ ။ မိစ္ဆတ္တနိယတာဓမ္မာ။
 မိစ္ဆတ္တ နိယတ တရား တို့သည်။ မဂ္ဂေါရိယ။ မဂ် ကဲ့သို့။ ဘာ
 ဝနာယ။ အကုသိုလ်ပွားသဖြင့်၊ သိဒ္ဓါစ၊ ပြီးလည်းပြီးကုန်၏။ မ
 ဟာဗလစ၊ အားလည်းကြီးကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ တတ္ထ။
 ထိုမိစ္ဆတ္တနိယတ တရားတို့၌။ ဇဝနေန၊ ဇောသည်။ ပဝတ္တမာ
 နေန၊ ဖြင့်၊ သာနုဗန္ဓေန။ မိမိသို့အစဉ်လိုက်စေခြင်းသည်။ နဘဝိ
 တဗ္ဗန္တိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ တေသု၊ ထိုမိစ္ဆတ္တ နိယတ တရား
 တို့၌။ တဒါရမ္မဏံ၊ တဒါရုံကို။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်တော်မူအပ်၏။ ။
 ဤကားယောဇနာ။ ။ တနည်းကား။ ကာမဝိပါက်တို့၏ နိယ
 တ မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိကဲ့သို့။ အတ္တဘောကို အထူး ကြံခြင်း အစွမ်းဖြင့်
 မဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဇောတို့သည်။ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအစွမ်းဖြင့် ဖြစ်
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ ထိုဇော၏အခြားမဲ့၌ တဒါရုံတို့သည်မဖြစ်ကုန်။
 ဇောတို့သည်၊ အနိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်ကုန်သော်ကား။
 တဒါရုံမဖြစ်သည်မရှိ၊ ဖြစ်သည်သီလျှင်ဟုမှတ်အပ်၏။ ထိုကြောင့်
 အဘိဓမ္မတ္ထဝိကာသနိ ဒိကာ၌။ ။ ကာမာဝစရဝိပါကာနံဟိ။
 နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဝိယ။ အတ္တာဩန္တိဇ္ဇတိတိအာဒိနာ။ အတ္တပရိ
 ကပ္ပနာဝသေန၊ အပဝတ္တနုတော။ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဝသပဝတ္တေသု
 ဇဝိတေသု၊ တဒနန္တရံ တဒါရမ္မဏာနိ နဥပဇ္ဇန္တိ အနိယတမိစ္ဆာ
 ဒိဋ္ဌိဝသပဝတ္တေသု တဒါလမ္မဏံနုပဇ္ဇတိတိနတ္ထိ။ ။ ဟူ၍ ဘွင့်
 အပ်၏။ ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ကာမာဝစရဝိပါကာနံ။ ကာမဝိပါက်တို့
 ၏။ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဝိယ။ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကဲ့သို့။ အတ္တာ။ ကိုယ်
 သည်။ ဩန္တိဇ္ဇတိ၊ ပြတ်၏။ ဣတိအာဒိနာ။ ဤသို့စသည်ဖြင့်။ အတ္တ
 ပရိကပ္ပနာဝသေန။ အတ္တဘောကို အထူးကြံခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။
 အပဝတ္တနုတော။ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဇဝိတေသု။ ဇောတို့သည်။

နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဝသပဝတ္တေသု။ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအစွမ်းဖြင့်ဖြစ်
 ကုန်သည်ရှိသော်။ တဒနန္တရံ။ ထိုစော၏ အခြားမဲ့၌။ တဒါရမ္မ
 ဏာနိ။ တဒါရုံတို့သည်။ နုပုဇ္ဇန္တိ။ မဖြစ်ကုန်။ အနိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
 သပဝတ္တေသု။ စောတို့သည်။ အနိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအစွမ်းဖြင့် ဖြစ်
 ကုန်သည်ရှိသော်။ တဒါရမ္မဏံ။ တဒါရုံသည်။ နုပုဇ္ဇတိ။ မဖြစ်။
 ဣတိ။ ဤသို့သော စကားသည်။ နုတ္တိ။ မရှိ။ ။ ဤကားယောဇနာ။
 ။ တနည်းကား။ မိစ္ဆတ္တနိယတတရားတို့၏ ဓမ္မသဘာဝ
 ကိုမယူမူ၍။ မိစ္ဆတ္တနိယတသဘောကိုသာလျှင် ယူခြင်းကြောင့်
 ထိုမိစ္ဆတ္တ နိယတသဘော၏လည်း။ ကာမဝိပါက်တို့၏ မထင်
 သောအာရုံ၏ အဖြစ်ကြောင့် မိစ္ဆတ္တနိယတသဘောကို အာရုံ
 ပြု၍ တဒါရုံတို့သည် မဖြစ်ကုန်။ ထို့ကြောင့် အဘိဓမ္မတ္ထ ဝိကာ
 သနိဋိကာ၌။ ။ မိစ္ဆတ္တနိယတဓမ္မာနံဓမ္မသဘာဝံအဂဟေတွာ။
 မိစ္ဆတ္တနိယတသဘာဝသေဝဂဟဏတော။ တဿစဝိပါကာ
 နံ အဝိဘူတတ္တာမိစ္ဆတ္တ နိယတ သဘာဝေ။ အာရ ဣတဒါလမ္ပ
 ဏာနိ နုလဘန္တိ။ ။ ဟူ၍ ဘွင့်အင်၏။ ။ မိစ္ဆတ္တနိယတ
 ဓမ္မာနံ။ မိစ္ဆတ္တနိယတတရားတို့၏။ ဓမ္မသဘာဝံ။ တရားသဘော
 ကို။ အဂဟေတွာ။ မယူမူ၍။ မိစ္ဆတ္တနိယတ သဘာဝသေဝ။
 မိစ္ဆတ္တနိယတ သဘောကို သာလျှင်။ ဂဟဏတော။ ယူ ခြင်း
 ကြောင့်။ တဿစ။ ထိုမိစ္ဆတ္တနိယတသဘော၏လည်း။ ဝိပါကာနံ။
 ဝိပါက်တို့၏။ အဝိဘူတတ္တာ။ မထင်သောအာရုံ၏အဖြစ်ကြောင့်။
 မိစ္ဆတ္တနိယတသဘာဝေမိစ္ဆတ္တနိယတသဘောတို့ကို။ အာရဗ္ဘံ။
 အာရုံပြု၍။ တဒါလမ္ပဏာနိ။ တဒါရုံတို့သည်။ နုလဘန္တိ။ မဖြစ်
 ကုန်။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။ လောကုတ္တရဓမ္မေ အာရဗ္ဘံ
 တိ ဇေတနေဝသိဒ္ဓေ သမ္ပတ္တ နိယတ ဓမ္မေသု တိရိသုံ ဥဒ္ဓရဏံ။
 မိစ္ဆတ္တ နိယတသမ္ပတ္တနိယတဓမ္မာနံ အညမညပဋိပက္ခာတိ ဗလ
 ဝဘာဝေန တဒါရမ္မဏဿ အဝတ္ထုဘာဝဒဿနတ္ထံ။ ။ ဤ
 ကား မူလ ဋီကာပါဌ်။ လောကုတ္တရဓမ္မေ အာရဗ္ဘံ ဟူသော စ
 ကားကိုဆိုကာ။ လောကုတ္တရာတရား၌ တဒါရုံမကျ ဟူသော အ

နက် ပြည့်စုံပြီးလျက် သမ္ပတ္တနိယတ တရားကို အသီးထုတ်ဆို
ခြင်းအကြောင်းကိုပြသည်။ ။ လောကုတ္တရဓမ္မအာရဟံတိ
တောဝေဒနံ။ လောကုတ္တရဓမ္မ အာရဟံဟူသော စကားဖြင့်သာ
လျှင် သိဒ္ဓန္တိ ပြီးသင့်ပြီးလျက် သမ္ပတ္တနိယတဓမ္မသုတိ။ သမ္ပတ္တ
နိယတဓမ္မသုဟူ၍။ ဝိသု။ အသီး။ ဥဒ္ဓရဏံ။ ထုတ်ခြင်းသည်။
မိစ္ဆတ္တနိယတသမ္ပတ္တနိယတဝံဃာနံ။ မိစ္ဆတ္တနိယတတရား။ သမ္ပ
တ္တနိယတ တရားတို့၏။ အညမည ပဋိပက္ခာတိ ဗလဘာဝေဒနံ။
အချင်းချင်းဆန့်ကြင်ဘက်၏အဖြစ်ဖြင့် လွန်စွာ အားရှိသည်၏အ
ဖြစ်ကြောင့်။ တဒါရမ္မဏဿ။ တဒါရုံ၏။ အဝတ္ထု ဘာဝဒဿနုတ္တံ
နုတ္တံ။ အကြောင်းတည်ရာမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ။ ဥဒ္ဓ
ရိတဗ္ဗံ။ ထုတ် အံ့သတည်း။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။ အဋ္ဌက
ထာယံပနမိစ္ဆတ္တ နိယတသမ္ပတ္တနိယတာနံ အညမည ပဋိပက္ခ
ဘာဝေဒန ဗလဝတော တဒါရမ္မဏဿအဝတ္ထုဘာဝဒဿနုတ္တံ
မိစ္ဆတ္တနိယတာ နန္တရံသမ္ပတ္တနိယတာပိဥဒ္ဓဇာ။ မိစ္ဆတ္တနိယတ
သဘာဝဿဝိယ။ ပဋိသန္တိဒါသဘာဝဿပိ ကာမာဝစရိပါ
ကာနံ အဝိဘူတသဘာဝေဒနံ။ ပဋိသန္တိဒါညာဏာနိ အာရဟံ
ဝေဒ ဇရိတေ တဒါရမ္မဏံ နုလဘတိတိအာဟ။ ပဋိသန္တိဒါညာ
ဏန္တိ အာဒိ။ ။ ဤကား အဘိဓမ္မတ္ထဝိကာသနိ ဝိကာပါဌ။
သမ္ပတ္တ နိယတကို အသီး ထုတ်ဆိုခြင်း၏ အကြောင်း ကို၎င်း။
ပဋိသန္တိဒါညာဏံ စသည်တို့ကို ထုတ်ဆိုခြင်း၏ အကြောင်းကို
၎င်းပြသည်။ ။ အဋ္ဌကထာယမ္ပန။ အဋ္ဌကထာဌ်ကား။ မိစ္ဆတ္တ
နိယတသမ္ပတ္တနိယတာနံ။ မိစ္ဆတ္တနိယတ သမ္ပတ္တနိယတ တရား
တို့၏။ အညမညပဋိပက္ခဘာဝေဒနံ။ ချင်အေးချင်းဆန့်ကြင်ဘက်၏
အဖြစ်ဖြင့်။ ဗလဝတော။ အားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တဒါ
ရမ္မဏဿ။ တဒါရုံ၏။ အဝတ္ထု ဘာဝဒဿနုတ္တံ။ အကြောင်း
တည်ရာ မဟုတ် သည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါ။ မိစ္ဆတ္တ နိယတာ
နန္တရံ။ မိစ္ဆတ္တ နိယတ၏ အခြားမဲ့၌။ သမ္ပတ္တ နိယတာပိ။ သမ္ပတ္တ
နိယတာကိုလည်း။ ဥဒ္ဓဇာ။ ထုတ်အပ်၏။ မိစ္ဆတ္တနိယတ သဘာဝ

သမိယ။ ဖိစ္စတ္တနိယတသဘောကဲ့သို့။ ပဋိသန္တိဒါသဘာဝသမိ၊ ပဋိသန္တိဒါသဘော၏လည်း။ ကာမာဝစရိပါကာနံ။ ကာမာဝစရိပါကာတို့၏။ အဝိဘူတသဘာဝေန။ မထင်သော အာရုံသဘော၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋိသန္တိဒါညာဏာနိ၊ ပဋိသန္တိဒါညာဏ်တို့ကို။ အာရဟ္တာ၊ အာရုံပြု၍၊ ဇဝနေ၊ ဇောသည်။ ဇဝိတေ၊ စောသည်ရှိသော်။ တဒါရမ္မဏံ၊ တဒါရုံကို။ နလဘတိ၊ မရအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသန္တိဒါညာဏန္တိ အာဒိ၊ ပဋိသန္တိဒါညာဏ်စသည်ကို။ အာဟ၊ မိန့်ပြီ။ ။ ဤကားယောဇနာ၊ ။ ဣဒံပနဝတ္ထာ အဘိညာဏံ အာရဟ္တာတိဝိသေသနံ။ ပရိတ္တာဒိ အာရမ္မဏတာယကာမာဝစရသဒိသေသု စေတဒါရမ္မဏာနုပ္ပတ္တိဒဿနတ္ထံ။ ။ ဤကား ရူပါရူပဓမ္မအာရဟ္တာဆိုကာ ပြီးသင့်ပြီးလျက်။ အဘိညာဏံ အာရဟ္တာဟူ၍ အထူးဆိုခြင်း၏အကြောင်းကိုပြသော မူလဒိကာပါဌ်။ ။ ဣဒံပန။ ဤရူပါရူပဓမ္မအာရဟ္တာ ဟူသောစကားကို။ ဝတ္ထာ။ ဆိုပြီး၍။ အဘိညာဏံအာရဟ္တာတိ။ အဘိညာဏံအာရဟ္တာဟူ၍။ ဝိသေသနံ။ အထူးပြုခြင်းကို။ ပရိတ္တာဒိအာရမ္မဏတာယ။ ပရိတ္တစသော အာရုံရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကာမာဝစရသဒိသေသုစေတ။ ကမ္မဓာရားနှင့် တူကုန်သော တရားတို့၌သာလျှင်လည်း။ တဒါရမ္မဏာနုပ္ပတ္တိဒဿနတ္ထံ။ တဒါရုံ မဖြစ်ခြင်းကိုပြခြင်းငှါ။ ကတံပြုအပ်၏။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။ ဤကားတဒါသရုပ်အတ္ထုပ္ပတ်မှတ်ဘွယ်။ ။ ယောမန္တပညောပုဂ္ဂလော။ စတုက္ခတ္တု ကာမာဝစရ ဇဝနံဇဝတိ။ သင်္က နေဝသညာ နာသညာယတနံ ဇဝတိ။ တဿနိရောဓတော ခွိက္ခတ္တု ဘလမိတ္တံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ။ ယောဝါပန တထေဝခွိက္ခတ္တု နေဝသညာ နာသညာယတနံဇဝတိ။ တဿနိရောဓတော သင်္က ဗလမိတ္တံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ။ ယောပန တိက္ခပညော။ တိက္ခတ္တု ကာမာဝစရ ဇဝနံ ဇဝတိ။ တဿခွိက္ခတ္တု နေဝသညာ နာသညာယတနံ ဇဝိဘွာ နိရောဓတောခွိက္ခတ္တု ဗလမိတ္တံဥပ္ပဇ္ဇေယျ။ ။ ယဒိပနေသော ပုဂ္ဂလော တိက္ခပညော။ တဿတိက္ခတ္တု။ ပရိကမ္ပံဇဝနံ ဇဝိတွာတတော

နေဝသညာ နာသညာ ယတနံ ဇဝနံ ခွိက္ခတ္တံ၊ ဇဝိတွာ ဣစ္ဆန္တံ
 ရူပံကာလံ နိရောဓံ ဗုဒ္ဓိတွာ နိဗ္ဗာနာ ရမ္မဏံ တတိယ ဗလစိတ္တံ
 သင်္ကိဉ္ဇပ္ပဇ္ဇတိ။ တထာတဿေဝ ပုဂ္ဂလဿ၊ တိက္ခတ္တံ၊ ပရိကမ္မ
 ဇဝနံဇဝိတွာ သင်္ကိဉ္ဇဝသညာနာသညာယတနံ ဇဝနံဇဝိတွာ၊
 ဣစ္ဆန္တံရူပံကာလံ နိရောဓံ ဗုဒ္ဓိတွာ နိဗ္ဗာနာ ရမ္မဏံ တတိယ
 ဗလစိတ္တံ၊ ခွိက္ခတ္တံ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ။ ဤကားပဋ္ဌာနသာရဒီပနိပါဌ။
 နိရောဓ သမာပတ်ဝိထိဖြစ်ဟန်ကိုပြသည်။ ။ ယောပုဂ္ဂလော။
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မန္တပညော။ နို့သောပညာရှိ၏။ တဿ။ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်အား။ စတုက္ခတ္တံ။ လေးကြိမ်။ ကာမာဝစရဇဝနံ။ ကာမ
 ဇောသည်။ ဇဝတိ။ စော၏။ သင်္ကိဉ္ဇ။ တကြိမ်။ နေဝသညာနာသညာ
 ယတနံ။ စတုတ္ထာရူပဇောသည်။ ဇဝတိ။ စော၏။ နိရောဓတော။
 နိရောဓ သမာပတ်မှ ထသောအခါ၌။ ခွိက္ခတ္တံ။ နှစ်ကြိမ်။ ဗလ
 စိတ္တံ။ အထက်ဖိုလ်စိတ် နှစ်ခုသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ။ ဖြစ်၏။ ဝါပန။ တ
 နည်းကား။ ယောပုဂ္ဂလော။ အကြင်မန္တပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။
 တဿ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ တတော။ ထိုကာမဇော လေးကြိမ်နှင့်
 တကွ။ ခွိက္ခတ္တံ။ နှစ်ကြိမ်။ နေဝသညာ နာသညာယတနံ။ စတုတ္ထာ
 ရူပဇောသည်။ ဇဝတိ။ စော၏။ နိရောဓတော။ နိရောဓသမာပတ်
 မှထသောအခါ၌။ သင်္ကိဉ္ဇ။ တကြိမ်။ ဗလစိတ္တံ။ အထက်ဖိုလ်စိတ်
 နှစ်ခုသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ။ ဖြစ်၏။ ယောပန။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။
 တိက္ခပညော။ ထက်သော ပညာရှိ၏။ တဿ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။
 တိက္ခတ္တံ။ သုံးကြိမ်။ ကာမာဝစရဇဝနံ။ ကာမဇောသည်။ ဇဝ
 တိ။ စော၏။ ခွိက္ခတ္တံ။ နှစ်ကြိမ်။ နေဝသညာ နာသညာယတနံ။ စ
 တုတ္ထာ ရူပ ဇော သည်။ ဇဝိတွာ။ စော၏။ နိရောဓတော။ ၌။
 ခွိက္ခတ္တံ။ နှစ်ကြိမ်။ ဗလစိတ္တံ။ အထက်ဖိုလ်စိတ်နှစ်ခုသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေ
 ယျ။ ဖြစ်၏။ ။ ပန။ အဘို့တပါးကိုဆိုဦးအံ့။ ယောပုဂ္ဂလော။ ထို
 အနာဂါဝပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တိက္ခပညော။ ထက်သောပညာရှိသည်။
 ယဒိသိယာ။ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ တဿ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ တိက္ခ
 ခတ္တံ။ သုံးကြိမ်။ ပရိကမ္မဇဝနံ။ ပရိကမ်ဇောသည်။ ဇဝိတွာ။ စော

၍။ တတော။ ထိုနောင်မှ။ နေဝသညာနာသညာယတနံဇဝနံ။ စတု
 တ္တာရုပ္ပဇောသညံ။ နိက္ခတ္တံ။ နှစ်ကြိမ်။ ဇဝိတွာ။ ချီ။ ဣစ္ဆာနုရူပကာ
 လံ။ အလိုရှိသမျှကာလပတ်လုံး။ နိရောဓံ။ စိတ်စေတသိက် စိတ္တဇ
 ရုပ်ချုပ်ခြင်းသို့။ ဖုသိတွာ။ ရောက်ပြီး၍။ နိဗ္ဗာနာရမ္ပဏံ။ နိဗ္ဗာန်လျှင်
 အာရုံရှိသော။ တတိယဖလစိတ္တံ။ တတိယဖိုလ်စိတ်သည်။ သင်္ကံ။
 တကြိမ်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ၏။ တထာ။ ထိုအတူ။ တဿေဝပုဂ္ဂလဿ။ ထို
 တိက္ခပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင်။ တိက္ခတ္တံ။ သုံးကြိမ်။ ပရိကမ္မဇဝနံ။ ပ
 ရိကမ်ဇောသည်။ ဇဝိတွာ။ ချီ။ သင်္ကံ။ တကြိမ်။ နေဝသညာနာ
 သညာယတနံဇဝနံ။ သည်။ ဇဝိတွာ။ ချီ။ ဣစ္ဆာနုရူပကာလံ။ အလို
 ရှိသမျှကာလပတ်လုံး။ နိရောဓံ။ စိတ်စေတသိက် စိတ္တဇရုပ် ချုပ်
 ခြင်းသို့။ ဖုသိတွာ။ ချီ။ နိဗ္ဗာနာရမ္ပဏံ။ နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိသော။ တ
 တိယဖလစိတ္တံ။ တတိယဖိုလ်စိတ်သည်။ နိက္ခတ္တံ။ နှစ်ကြိမ်။ ဥပ္ပဇ္ဇ
 တိ။ ၏။ ။ ဤကား ယောဇနာ။ ။ ယောမန္တပညော စသောပါဠိ၏
 အဓိပ္ပါယ်ကား။ မန္တပညာပုဂ္ဂိုလ်၌ နှစ်ဝိထိ။ တိက္ခပညာပုဂ္ဂိုလ်
 ၌ သုံးဝိထိ။ မန္တပညာပုဂ္ဂိုလ်၌ နှစ်ဝိထိဟူသော်ကား။ စတုတ္ထာ
 ရုပ္ပဇောတကြိမ်။ အထက်ဖိုလ်ဇော ၂ ခုသည် ထိုက်သည်အား
 လျော်စွာ။ နှစ်ကြိမ်စီ တဝိထိ။ စတုတ္ထာရုပ္ပဇောနှစ်ကြိမ်။ ယခင်
 ဖိုလ်ဇော တကြိမ်စီ တဝိထိ။ ဤသို့ နှစ်ဝိထိဖြစ်၏။ ဤနှစ်ဝိထိ
 ကား။ ပရိကမ္မဥပစာ။ အနုလုံဂေါတြဘူ ကာမဇော လေးကြိမ်
 နှင့်တကွ ဇောခုနစ်ကြိမ်ပြည့်မှတ်။ ။ တိက္ခပညာ ပုဂ္ဂိုလ်၌
 ၃-ဝိထိ ဟူသော်ကား။ စတုတ္ထာရုပ္ပဇော တကြိမ်။ ယခင်ဖိုလ်
 ဇော ၂ ကြိမ်စီ တဝိထိ။ စတုတ္ထာရုပ္ပဇောတကြိမ်။ ယခင်ဖိုလ်
 ဇောနှစ်ကြိမ်စီ တဝိထိ။ စတုတ္ထဇော တကြိမ်။ ယခင်ဖိုလ်ဇော
 နှစ်ကြိမ်စီ တဝိထိ။ ဤသို့ သုံးဝိထိ ဖြစ်၏။ ပဋ္ဌမဝိထိ၌ ကာမ
 ဇော သုံးကြိမ်နှင့် တကွ။ ၇ ကြိမ် နောက်နှစ်ဝိထိ၌။ ကာမဇော
 သုံးကြိမ်နှင့်တကွ။ ခြောက်ကြိမ်စီသာ ဖြစ်၏ဟူ၍မှတ်။ ။
 မန္တပညောဟူရာ၌။ မန္တမပညာ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုရည်၍ ဘွင့်အပ်သည်
 ဟုမှတ်။ မန္တပညာပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်မှုကား။ ကာမဇောငါးကြိမ်။ စတုတ္ထာ

ရူပဇော တကြိမ်၊ ယခင်ဖိုလ်ဇော တကြိမ်စိဖြစ်ဟန်ကိုလည်း
မှတ်၊ တိက္ခပညာပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ကာမဇောသုံးကြိမ်၊ စတုတ္ထာရူပ
ဇောတကြိမ်၊ ယခင်ဖိုလ်ဇောသုံးကြိမ်၊ ဤသို့လည်း မဂ္ဂဝိထိကို
ထောက်၍မှတ် ယူသော်၊ သင့်အံ့သကဲ့သို့ထင်၏၊ မဂ္ဂဝိထိ၌၊ မန္တ
ပညာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကာမဇော ငါးကြိမ်၊ မဂ္ဂဇောတကြိမ်၊ ဖိုလ်
ဇောတကြိမ်၊ မဇ္ဈိမပညာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကာမဇော လေးကြိမ်၊
မဂ္ဂဇော ငှေးနည်း၊ ဖိုလ်ဇောနှစ်ကြိမ်၊ တိက္ခပညာပုဂ္ဂိုလ်အား၊
ကာမဇောသုံးကြိမ်၊ မဂ္ဂဇော ငှေးနည်း၊ ဖိုလ်ဇော သုံးကြိမ်၊ ဤ
သို့ သုံးပါးပြား၏၊ ထိုကြောင့် ဓမ္မသင်္ဂဏီအဋ္ဌကထာ၌။ ။

မဟာပညဿပနန္တေ အနုလောမာနိ တတိယံဂေါတြိဘူ၊ စတုတ္ထ
မဂ္ဂဝိတ္တံ၊ တိဏီဖလာနိ၊ တတောဘဝင်္ဂီတရဏံ၊ မဇ္ဈိမပညဿ
တိဏီ အနုလောမာနိ ဟောန္တိ၊ စတုတ္ထံ ဂေါတြိဘူ၊ ပဉ္စမံ မဂ္ဂ
ဝိတ္တံ၊ ဇေဖလာနိ၊ တတောဘဝင်္ဂီတရဏံ၊ မန္တပညဿစတ္တာရိ
အနုလောမာနိ ဟောန္တိ ပဉ္စမံဂေါတြိဘူ၊ ဆဋ္ဌမဂ္ဂဝိတ္တံ၊ သတ္တမံ
ဖလံ၊ တတောဘဝင်္ဂီတရဏံ။ ။ ဟူ၍မိန့်အပ်၏။ ။ ပန။

အထူးကား၊ မဟာပညဿ။ တိက္ခပညာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဇေ။ နှစ်
ကြိမ်ကုန်သော၊ အနုလောမာနိ၊ အနုလုံဇောတို့သည်၊ ဟောန္တိ။
ဖြစ်ကုန်၏၊ တတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်၊ ဂေါတြိဘူ၊ ဂေါတြိဘူ
ဇောသည်၊ ဟောတိ၊ ၏၊ စတုတ္ထံ၊ လေးကြိမ်မြောက်၊ မဂ္ဂဝိတ္တံ၊
မဂ္ဂဇောသည်၊ ဟောတိ၊ ၏၊ တိဏီ၊ သုံးကြိမ်ကုန်သော၊ ဖလာနိ၊
ဖိုလ်ဇောတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊
ဘဝင်္ဂီတရဏံ၊ ဘဝင်ကျသည်၊ ဟောတိ၊ ၏၊ မဇ္ဈိမပညဿ။
မဇ္ဈိမ ပညာ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တိဏီ၊ ကုန်သော၊ အနုလောမာနိ၊
အနုလုံဇောတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ စတုတ္ထံ၊ လေးကြိမ်
မြောက်၊ ဂေါတြိဘူ၊ ဂေါတြိဘူ ဇောသည်၊ ဟောတိ၊ ၏၊ ပဉ္စမံ၊
ငါးကြိမ်မြောက်၊ မဂ္ဂဝိတ္တံ၊ မဂ္ဂဇောသည်၊ ဟောတိ၊ ၏၊ ဇေဖလာနိ၊
ဖိုလ်ဇော နှစ်ကြိမ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တကော၊ ထို
နောင်မှ၊ ဘဝင်္ဂီတရဏံ၊ ဘဝင်ကျသည်၊ ဟောတိ၊ ၏၊ မန္တ

ပညာဿ၊ မန္တပညာပုဂ္ဂိုလ်အား။ စတ္တာရိအနုလောမာနိ၊ အနုလုံ
 ဇော လေးကြိမ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဉ္စမံ၊ ငါးကြိမ်
 မြှော့။ ဂေါတြာဘူ၊ ဂေါတြာဘူဇောသည်၎င်း။ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ကြိမ်
 မြှောက်၊ မဂ္ဂစိတ္တံ၊ မဂ်ဇောသည်၎င်း။ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ကြိမ်မြှောက်။
 ဗလံ၊ ဖိုလ်ဇောသည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။
 ဘဝင်္ဂေါတရဏံ၊ ဘဝင်ကျသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤကား
 ယောဇနာ၊ သစ္စသံခိပ်၌လည်း။ အနုလောမာနိစတ္တာရိ
 တိဏိဒ္ဓေါဘဝန္တိ၊ မဂ္ဂစိထိယံ၊ မန္တမဏ္ဍတိက္ခမတိဝဿ။ ။
 ဟူ၍မိန့်အပ်၏။ မဂ္ဂစိထိယံ၊ မဂ္ဂစိထိ၌၊ မန္တမဏ္ဍတိက္ခမတိဝ
 ဿ၊ မန္တပညာ မန္တိမပညာ တိက္ခပညာ ပုဂ္ဂိုလ် သုံးတန်တို့၏အ
 စွမ်းဖြင့်၊ စတ္တာရိဝါ၊ လေးကြိမ်တို့၎င်း။ တိဏိဝါ၊ သုံးကြိမ်တို့
 ၎င်း၊ ဒ္ဓေါ၊ နှစ်ကြိမ်တို့၎င်း။ အနုလောမာနိ၊ အနုလုံဇောတို့သည်။
 ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဤကားယောဇနာ၊ အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂ
 ဟ၌၊ စတုက္ခတ္တံ၊ တိက္ခတ္တံ၊ မေဝဝါဟူ၍၊ ပရိကပ်ဇောသုံးကြိမ်
 လေးကြိမ် ဟူသည်ကို၎င်း။ ဒ္ဓေတိဏိ ဗလစိတ္တာနိ ဟူ၍၊ မဂ်
 ဇောအချားမဲ့၌ ဖိုလ်ဇောနှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်ဟူသည်၎င်း၊ နိက္ခတ္တံ၊
 စက္ကတ္တာရုပ္ပဇဝနံ ဟူ၍၊ နိရောဓ သမာပတ်အခါ၊ စတုတ္ထာရုပ္ပ
 ဇောနှစ်ကြိမ် ဟူသည်ကို၎င်း၊ ဧကဝါရံဥပ္ပဇိတွာ ဟူ၍၊ နိရောဓ
 သမာပတ်မှ ထသောအခါ၊ အထက် ဖိုလ်ဇော နှစ်ခုသည်။ တ
 ကြိမ်စီဖြစ်၏ ဟူသည်ကို၎င်း၊ ဥပလက္ခဏနိဒဿန နည်းမျှသာ
 ဟုမှတ်လေ။ ကေဝိပနယဿစတ္တာရိအနုလောမာနိ တဿ
 ပဉ္စမံဂေါတြာဘူဆဋ္ဌမဂ္ဂစိတ္တံ၊ ဧကံဗလံစိတ္တန္တိ ဝဒန္တိ။ ဤကား
 ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာပါ၌၊ ကေဝိဝါဒကိုပြသည်။ ကေဝိပန၊
 အချို့ကုန်သော အဘိဓမ္မိကဂေါတ္တထေရ်တို့သည်ကား။ ယဿ။
 အကြံ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ စတ္တာရိအနုလောမာနိ၊ အနုလုံ လေးကြိမ်
 တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပဉ္စမံ။
 ငါးကြိမ်မြှောက်။ ဂေါတြာဘူ၊ ဂေါတြာဘူသည်၎င်း။ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်
 ကြိမ်မြှောက်။ မဂ္ဂစိတ္တံ၊ မဂ်စိတ်သည်၎င်း။ ဧကံ၊ တကြိမ်သော။

ဗလဝိတ္တံ၊ ဖိုလ်ဒိတ်သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊
 ဆိုကုန်၏။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။ ဤစကားကို မဟာပညာ
 မဏ္ဍိမပညာ ပုဂ္ဂိုလ်အရာကို ရည်၍သာ။ ကေဝိဝါဒဟု ဆိုအပ်
 သည်။ မန္ဒပညာပုဂ္ဂိုလ်ကိုရည်မှုကား။ ယမာနဝါဒပင်ဟု မှတ်ယူ
 အပ်၏။ ထို့ကြောင့် ဓမ္မသင်္ဂဏီအဋ္ဌကထာ၌ ပုဂ္ဂိုလ်သုံးပါး ပြား
 ၍၊ မန္ဒပညာပုဂ္ဂိုလ်၏ မဂ္ဂဝိထိဖြစ်ဟန်ကိုလည်း။ ကေဝိဝါဒကဲ့
 သို့ပင် မိန့်အပ်ပြီး၊ ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ၌ကား။ ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်တန်
 ကိုသာတွင်အပ်၏။ သုံးတန်ကိုမတွင်။ ။ ဤကားနိရောဓသမာ
 ပတ်ဝိထိ စသောသရုပ် အတ္ထုပ္ပတ်မှတ်တွယ်။ ။ ဒုက္ခာပဒို
 ပဒံဒန္တာဘိညာဏ်။ ၁ ။ ဒုက္ခာပဒိုပဒံ ခိပ္ပါဘိညာဏ်။ ၂ ။ သု
 ခါပဒိုပဒံ ဒန္တာဘိညာဏ်။ ၃ ။ သုခါပဒိုပဒံ ခိပ္ပါဘိညာဏ်။ ၄ ။
 ဤကား ဓမ္မသင်္ဂဏီပါဠိတော်၊ ပဒိုပဒါလေးပါးကိုပြသည်။ ။
 ဒုက္ခာပဒိုပဒံ ဒန္တာဘိညာဏ်၊ ညှိငြင်သောအကျင့်၊ နို့သောပညာ
 ရှိသောဈာန်။ ။ ဒုက္ခာပဒိုပဒါ ခိပ္ပါဘိညာဏ်၊ ညှိငြင်သောအ
 ကျင့်၊ လျှင်သော ပညာ ရှိသောဈာန်။ ။ သုခါပဒိုပဒံ ဒန္တာ
 ဘိညာဏ်၊ လွယ်ကူသောအကျင့်၊ နို့သောပညာရှိသောဈာန်။ ။
 သုခါပဒိုပဒံ ခိပ္ပါဘိညာဏ်၊ လွယ်ကူသော အကျင့်၊ လျှင်သော
 ပညာရှိသောဈာန်။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။
 ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်သည်မှစ၍၊ ဈာန်၏ရှေ့ ဥပစာရ တိုင်
 အောင် ဖြစ်သော ဈာန်ဖြစ်ကြောင်း ဘာဝနာကို ပဒိုပဒါ ဟူ၍
 ဆိုအပ်၏။ ဥပစာရမှစ၍ အပ္ပနာ တိုင်အောင် ဖြစ်သော ပညာ
 ကို အဘိညာဏ်ဟူ၍ဆိုအပ်၏။ ။ နိဝရဏ အစရှိကုန်သော
 ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့၏ဖြစ်ခြင်းကိုယူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 ညှိငြင် ဆင်းရဲသဖြင့် ဖွဲ့စပ်ခြင်းသည်။ ဒုက္ခ မည်၏။ ထိုမှပြန်၍
 သုခကိုမှတ်။ ။ ကာလ မြင့်စည်မှ ဈာန်အင်္ဂါ ထင်ရှားဖြစ်မှု။
 ဒန္တာဘိညမည်၏။ လျှင်စွာဖြစ်မှုကား။ ခိပ္ပါဘိညမည်၏။ ။
 ဤကား။ ဒုက္ခာ ပဒိုပဒံ ဒန္တာဘိည။ ဒုက္ခာပဒိုပဒံ ခိပ္ပါဘိည။ ။
 ဤမှပြန်၍ အကြွင်းနှစ်ပါးကိုသိလေ။ ။ တနည်းကား။ အသပ္ပါ

ယကိ မှီဝဲခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခာပဒိပဒံ ဒန္ဓာဘိည။ ဤမှ ပြန်လျှင်။
သုခါပဒိပဒံဒိပ္ပါဘိညဖြစ်၏။ ။ရှေးအဘို့၌ အသပ္ပါယ။နောက်
အဘို့၌။ သပ္ပါယကိ မှီဝဲ ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခာပဒိပဒါဒိပ္ပါဘိည။
ရှေး၌ သပ္ပါယ။နောက်၌ အသပ္ပါယကိ မှီဝဲ ခြင်းကြောင့်။ သုခါ
ပဒိပဒါ ဒန္ဓာဘိညဖြစ်၏။ ။တနည်းကား။ အလိဘောကကို
ဖြတ်ခြင်း စသော ပုပ္ဖကိစ္စ မပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခပဒိပဒါ။
အပ္ပနာ ကောသလ္လကို မပြည့်စုံစေခြင်းကြောင့်။ ဒန္ဓာဘိညဖြစ်
၏။ ။ဤကား ဒုက္ခပဒိပဒံဒန္ဓာဘိည။ ဤမှပြန်၍ အကြွင်းသုံး
ပါးကိုသိလေ။ ။တနည်းကား။ တဏှာနှိပ်စက်ခြင်းကြောင့်။
ဒုက္ခာပဒိပဒါ။ အဘိဇ္ဇာ နှိပ်စက်ခြင်းကြောင့်။တန္ဓာဘိည ဖြစ်၏။
ဤမှပြန်၍ အကြွင်းသုံးပါးကိုသိလေ။ ။တနည်းကား။ သမထ
၌ အဓိကာရမရှိခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခပဒိပဒါဝိပဿနာ၌ အဓိကာ
ရ မရှိခြင်းကြောင့်။ ဒန္ဓာဘိညဖြစ်၏။ ဤမှပြန်၍ အကြွင်း သုံး
ပါးကိုသိလေ။ ။တနည်းကား။ ကိလေသာထက်ခြင်းကြောင့်။
ဒုက္ခာပဒိပဒါ။ ဣန္ဒြေနဲ့ခြင်းကြောင့် ဒန္ဓာဘိညဖြစ်၏။ဤမှပြန်၍
အကြွင်းသုံးပါးကိုသိလေ။ ။ဤပဒိပဒါလေးပါးတို့တွင်။တပါး
ပါးသော် ပဒိပဒါဖြစ်၍ပဋ္ဌမဈာန်သို့ရောက်မှု။အထက် အထက်
ဈာန်တို့သည်လည်း နည်းတူဖြစ်ကုန်၏။ ထိုကြောင့် ယခင် အဋ္ဌ
ကထာ၌။ ။အာဂမနဝသေနာပိစ ပဒိပဒါဘိညာဟောန္တိ ယေ
ဝ။ ။ဒုက္ခာပဒိပဒညှိဒန္ဓာဘိညံပဋ္ဌမဈာန်ပတွာ။ပတ္တံဒုတိယမ္ပိ
တာဒိသမေဝဟောတံ။တတိယစတုတ္ထသုပိဇေဝနယော။ ။
ဟူ၍မိန့်အပ်၏။ ။စ။အထူးကို ဆိုအံ့။ အာဂမန ဝသေနာပိ။
လာကြောင်း၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။ ပဒိပဒါ အဘိညာ။ ပဒိပဒါ
အဘိညာဏ်တို့သည်။ ဟောန္တိ ယေဝ။ဖြစ်ကုန်သလျှင်ကတည်း။
ဟိ။မှန်၏။ဒုက္ခာပဒိပဒံ၊ ဒုက္ခပဒိပဒါလည်းဖြစ်သော။ဒန္ဓာဘိညံ။
ဒန္ဓာဘိညလည်းဖြစ်သော။မဋ္ဌမဈာန်။ပဋ္ဌမဈာန်သို့။ ပတွာ။ရော
၍။ပတ္တံ။ ရောက်အပ်သော။ ဒုတိယမ္ပိ။ ဒုတိယ ဈာန်သည်လည်း။
တာဒိသေဝ။ ထိုပဋ္ဌမဈာန်နှင့်တူသည်သာလျှင်။ ဟောတိ။ဖြစ်၏။

တတိယစတုတ္ထပိ။တတိယဈာန် စတုတ္ထဈာန်တို့၌လည်း။ဇေယျ
 ဝနယော။ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ ။ဤကားယောဇနာ။ ။
 ပရိတ္တံပရိတ္တာရမ္ပဏံ။ ။ပရိတ္တံအပ္ပမာဏာရမ္ပဏံ။ ။အပ္ပ
 မာဏံပရိတ္တာရမ္ပဏံ။ ။အပ္ပမာဏံအပ္ပမာဏာရမ္ပဏံ။ ။ဤကား
 ယခင်ပါဠိတော် အာရုံလေးပါးကိုပြသည်။ ။ပရိတ္တံ။ဝသီငါး
 ချက်။အလေ့ပျက်၍အထက်ဈာန်သစ်ဖြစ်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော။
 ပရိတ္တာရမ္ပဏံ။ခွက်ငယ်အခန်း။မန်းတပြန့်ခင်း။ ကျဉ်းသောအာရုံ
 ရှိသောဈာန်။ ။ပရိတ္တံ။ သော။ အပ္ပမာဏာရမ္ပဏံ။ ကြီးပွား
 ကျယ်ဝန်းသော အာရုံရှိသောဈာန်။ ။အပ္ပမာဏံ။ ဝသီငါး
 ချက်။လေ့မပျက်၍။အထက်ဈာန်သစ်ဖြစ်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော။
 ပရိတ္တာရမ္ပဏံ။ဈာန်။ ။အပ္ပမာဏံ။သော။အပ္ပမာဏာရမ္ပဏံ။
 ဈာန်။ ။ဤကားယောဇနာ။ ။ဒုက္ခာပဋိပဒ္ဓံ ဒန္ဓာဘိညာဏံ။
 ပရိတ္တံပရိတ္တာရမ္ပဏံ။ ။ဒုက္ခာပဋိပဒ္ဓံ ဒန္ဓာဘိညာဏံ။ ပရိတ္တံ
 အပ္ပမာဏာရမ္ပဏံ။ ။ဒုက္ခာပဋိပဒ္ဓံဒန္ဓာဘိညာဏံ။ အပ္ပမာဏံ
 ပရိတ္တာရမ္ပဏံ။ ။ဒုက္ခာပဋိပဒ္ဓံဒန္ဓာဘိညာဏံ။ အပ္ပမာဏံအပ္ပ
 မာဏာရမ္ပဏံ။ ။ဤနည်းကို မှီ၍ ပဋိပဒါ တပါးပါး၌။အာရုံ
 လေးပါး လေးပါးစီရှက်လေ။ ပေါင်းတဆဲ့ ခြောက်ပါး။ ယခင်
 ပါဠိတော်။ ။ဒုက္ခာပဋိပဒ္ဓံဒန္ဓာဘိညာဏံ ပရိတ္တံပရိတ္တာ ရမ္ပ
 ဏံ။ အကျင့်ညိုငြင်။ ပညာနဲ့မှီ။ ဝသီမလျဉ်း ကျဉ်းသော အာရုံ
 ရှိသောဈာန်။ ။ဒုက္ခာပဋိပဒ္ဓံ ဒန္ဓာ ဘိညာဏံ ပရိတ္တာ အပ္ပမာ
 ဏာရမ္ပဏံ။အကျင့်ညိုငြင် ပညာနဲ့မှီ။ဝသီမဆွယ်။ကျယ်သော
 အာရုံရှိသောဈာန်။ ။ဒုက္ခာပဋိပဒ္ဓံ ဒန္ဓာဘိညာဏံ အပ္ပမာဏံ
 ပရိတ္တာရမ္ပဏံ။အကျင့်ညိုငြင်။ပညာနဲ့မှီ။ဝသီအထုံ။ကျဉ်းအာရုံ
 ရှိသောဈာန်။ ။ဒုက္ခာပဋိပဒ္ဓံဒန္ဓာဘိညာဏံ အပ္ပမာဏာရမ္ပ
 ဏံ။အကျင့်ညိုငြင်။ ပညာနဲ့မှီ။ ဝသီမပျယ်။ ကျယ်သော အာရုံရှိ
 သောဈာန်။ ။ဤကားယောဇနာ။ ။ဤတဆဲ့ခြောက်ပါးတို့
 တွင်။ပဌမနည်း၌ ဟိနုဈာန်။သောဌာသမ နည်း၌ ပဏိတဈာန်။ အ
 လယ် တဆဲ့လေးနည်းတို့၌။ ဟိနုပဏိတဈာန်။ ဤသို့လည်းဈာန်

သုံးပါးပြားဟန်ကိုမှတ်။ ။ဤကား ပဋိပဒါရမ္မဏသိဿကန္တ
 မှတ်ဘွယ်။ ။သုဒ္ဓိကနဝကော စတ္တာရော ပဋိပဒါ နဝကံ။
 စတ္တာရော အာရုံမ္မဏနဝကံ။ ဣမေစသောဠသ နဝကတိ။ ပဉ္စ
 ဝိသတိနဝကကထိတာဟောန္တိ။ တတ္ထဧကေန တသ္မိံ နဝကေ
 စတုက္ကပဉ္စကဝဿေန ဧဒ္ဒေဒနယာတိ ပညာသနယာ။ တတ္ထပဉ္စ
 ဝိသတိယာ စတုက္က နယေသုတံ။ ပဉ္စက နယေသု ပဉ္စဝိသ သ
 တန္တိပါဠတော ပဉ္စဝိသမိကာနိဒ္ဒေဈာနစိတ္တသတာနိဟောန္တိ။
 ဤကားဈာန်ပြားနည်း။ ယခင်အဋ္ဌကထာပါဌ်။ ။သုဒ္ဓိကနဝ
 ကော။ သက်သက်သော စတုကပဉ္စကနည်းအစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော။
 သုဒ္ဓိကနဝက၎င်း။ စတ္တာရော။ လေးပါးကုန်သော။ ပဋိပဒါနဝ
 ကာ။ ပဋိပဒါအစွမ်းဖြင့်ဖြစ်ကုန်သော ဈာန်ကိုးပါးတို့၎င်း။ စတ္တာ
 ရော။ လေးပါးကုန်သော။ အာရမ္မဏ နဝကံ။ အာရုံအစွမ်းဖြင့်
 ဖြစ်ကုန်သော။ ဈာန်ကိုးပါးတို့၎င်း။ ဣမေစ သောဠသနဝကံ။
 ဤပဋိပဒါအာရုံရှက်ဆုံသည်၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်ကုန်သော။ နဝကံ။
 တဆဲ့ခြေံပါးတို့၎င်း။ ဣတိ။ သို့။ ပဉ္စဝိသတိနဝကံ။ တဆဲ့ငါးပါး
 သော နဝကတို့ကို။ ကထိတာ။ ဟောအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။
 ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ။ ထိုနှစ်ဆဲ့ငါးပါးသော နဝကတို့တွင်။ ဧက
 ကသ္မိံ။ တပါးပါးသော။ နဝကေ။ နဝကန္တ။ စတုက္ကပဉ္စကဝဿေန။
 စတုက္ကပဉ္စကနည်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ဒေဒေဒနယာ။ နှစ်ပါးနှစ်ပါးကုန်
 သော နည်းတို့သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပညာသ
 နယာ။ နည်းငါးဆယ်တို့သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ။ ထို
 ငါးဆယ်တို့တွင်။ ပဉ္စဝိသတိယာ။ နှစ်ဆဲ့ငါးပါးသော။ စတုက္က
 နယေသု။ စတုက္ကနည်းတို့၌။ သတံ။ ဈာန်စိတ်တရား။ ပဉ္စကနယေ
 သု။ နှစ်ဆဲ့ငါးပါးသော ပဉ္စကနည်းတို့၌။ ပဉ္စဝိသသတံ။ ဈာန်စိတ်
 တရားနှစ်ဆဲ့ငါးပါး။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပါဠတော။ ပါဠိတော်အားဖြင့်။
 ပဉ္စဝိသာဒိကာနိ။ နှစ်ဆဲ့ငါးပါးအလွန် ရှိကုန်သော။ ဒေဈာနစိတ္တ
 သတာနိ။ ဈာန်စိတ်နှစ်ရာတို့သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ဤ
 ကားဥယျာဇနာ။ ။ပဋိပဒါရမ္မဏအစွမ်းဖြင့် ဈာန်ပြားနည်း၌

မှတ်ဘွယ်။ ။တနည်းကား၊ ပရိတ္တာဘိဘာယတနံ။ ။ ပရိတ္တာ
သုဝဏ္ဏဒုပ္ပန္နဘိဘာယတနံ။ ။ အပ္ပမာဏဘိဘာယတနံ။ ။
အပ္ပမာဏသုဝဏ္ဏဒုပ္ပန္နဘိဘာယတနံ။ ။ ဤကား အဘိဘာ
ယတနံ လေးပါး၊ သုဝဏ္ဏဒုပ္ပန္န နှစ်ပါးကို တပါးစီပြုသော်။ ၆ ပါး
ဖြစ်၏။ ယခင်ပါဠိတော်နည်း။ ။ အကြင်အာရုံသည် မပွားမကျယ်
ကျဉ်းငယ်သည်၏ အဖြစ်။ နှိပ်နင်း အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
ပရိတ္တာဘိဘာယတနံ မည်၏။ ။ အကြင် အာရုံသည် မပွားမ
ကျယ်။ ကျဉ်းငယ်သည်၏အဖြစ်။ အဆင်းစင်ကျယ် မစင်ကျယ်
သည်၏အဖြစ်။ နှိပ်နင်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိတ္တသုဝဏ္ဏ
ဒုပ္ပန္နဘိဘာယတနံမည်၏။ ။ ဤမှပြန်၍ အကြွင်းနှစ်ပါးကိုသိ
လေ။ ။ ထိုအာရုံတို့ဖြင့် ဖြစ်ကုန်သော ဈာန်တို့သည်လည်း
ပရိတ္တာဘိ ဘာယတနံ စသည် မည်ကုန်၏ဟု မှတ်လေ။ ။
တယောက်သော ယောက်ျားသည်။ ဝမ်းနှိုးပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊
တဟင်းချို တရောင်းမမျှသော ထမင်းကို ရလျှင်၊ ဤထမင်းကို
စားခြင်း၌ ခဲယင်းသော ဝန်မည်သည် အဘယ်ရှိအံ့နည်းဟု နှ
လုံးသွင်း၍ တလုပ်ထည်း ပေါင်းရ၍ စားလေဘိသကဲ့သို့၊ ထို့အ
တူ။ လွန်သော စင်ကြယ်သော ညာဏ်ရှိသော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ ဤပရိတ္တာရုံသည်။ ကျဉ်းငယ်သော်လည်း ဝင်စားခြင်း၌
ငါအား အဘယ်ဝန် ရှိအံ့နည်းဟု မရောမရည်။ ကျပ်တည်းစွာ
နှလုံးပြု၍ ထိုအာရုံကသိုဏ်းရုပ်ကို နှိပ်နင်း၍ ဝင်စားလျှင် ပဋိ
ဘာဂနိမိတ်ဖြစ်သည်နှင့်တကွ အပ္ပနာကိုဖြစ်စေနိုင်၏။ ဤသို့နှိပ်
နင်း၍ ဝင်စားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဘိဘာယတနံမည်
ဟန်ကိုသိလေ။ ။ တယောက်သော ယောက်ျားကား။ အစား
ကြီးသည်ဖြစ်၍၊ စားဘွယ်ပင်များသော်လည်း။ ငါ့အားအဘယ်
ဝန်ရှိအံ့နည်းဟု နှလုံးပြု၍များသည်ကို မရှုမငဲ့ဘဲ စားလေဘိသ
ကဲ့သို့၊ ထို့အတူ။ လွန်သော စင်ကြယ်သော ညာဏ်ရှိသော
ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဤအပ္ပမာဏ အာရုံသည် ကြီးပွားကြယ်
စန်းသော်လည်း ငါ၏ စိတ္တကဂ္ဂတာကို ပြုခြင်း၌ အဘယ်ဝန်ရှိ

အံ့နည်းဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအာရုံ ကသိုဏ်းရုပ်ကို နှိပ်နင်း၍ ဝင်
စားလျှင်။ ပဋိသန္ဓေကုန်မိတ်ဖြစ်သည်နှင့်တကွ အပ္ပမာဒကို ဖြစ်စေ
နိုင်၏။ ဤသို့အပ္ပမာဏာရုံ၌ နှိပ်နင်းဟန်ကိုသိလေ။ ။ ဤနည်း
ကိုဖြို၍ ကြွင်းနှစ်ပါးကိုလည်း။ ယထာရဟသီလင့်။ ။ ပရိတ္တာ
ဘိဘာယတနံ။ ။ သုဒ္ဓိကနည်း။ ။ ပရိတ္တာဘိဘာယတနံ။ ဒုက္ခာ
ပဋိပဒါဒန္ဓာဘိည။ ။ ဤနည်းကိုဖြို၍ အကြွင်း ပဋိပဒါသုံးပါး
ကိုယှဉ်။ ။ ပဋိပဒါလေးပါးနည်း။ ။ ပရိတ္တာဘိဘာယတနံ
ပရိတ္တံ ပရိတ္တာရမ္ပဏ။ ။ ပရိတ္တာဘိဘာယတနံ။ အပ္ပမာဏံ
ပရိတ္တာရမ္ပဏ။ ။ အာရုံနှစ်ပါးနည်း အာရုံလေးပါးမရ။ ။
ပရိတ္တာဘိဘာယတနံ။ ဒုက္ခာပဋိပဒါဒန္ဓာဘိည။ ပရိတ္တံပရိတ္တာ
ရမ္ပဏ။ ။ ပရိတ္တာ ရမ္ပဏာဘိဘာယတနံ။ ဒုက္ခာ ပဋိပဒါ
ဒန္ဓာဘိည။ အပ္ပမာဏံပရိတ္တာရမ္ပဏ။ ။ ဤနည်းကိုဖြို၍ အ
ကြွင်းပဋိပဒါသုံးပါးကိုလည်းရှက်။ ။ ပဋိပဒါ အာရုံရှက်နည်း
ကား။ ။ ပရိတ္တာသုဝဏ္ဏ ဒုပ္ပန္နာဘိဘာယတနံလည်း။ သုဒ္ဓိ
ကနည်း။ ပဋိပဒါလေးပါးနည်း။ အာရုံနှစ်ပါးနည်း။ မိဿက နည်း
တို့ကို ဂြောဟနည်းကိုဖြို၍သိလေ။ ။ အပ္ပမာဏာဘိဘာယတနံ။ ။
သုဒ္ဓိကနည်း။ ။ အပ္ပမာဏာဘိဘာယတနံ။ ဒုက္ခာပဋိပဒါဒန္ဓာ
ဘိည။ ။ ဤနည်းကိုဖြို၍ အကြွင်းသုံးပါးကိုယှဉ်။ ။ ပဋိပဒါ
နည်း။ ။ အပ္ပမာဏာဘိဘာယတနံ။ ပရိတ္တံအပ္ပမာဏာ ရမ္ပ
ဏ။ ။ အပ္ပမာဏာဘိဘာယတနံ။ အပ္ပမာဏံအပ္ပမာဏာရမ္ပ
ဏံ။ ။ အာရုံနှစ်ပါးနည်း။ ။ အပ္ပမာဏာဘိဘာယတနံ။ ဒုက္ခာ
ပဋိပဒါဒန္ဓာဘိည။ ပရိတ္တံအပ္ပမာဏာ ရမ္ပဏ။ ။ အပ္ပမာဏာ
ဘိဘာယတနံ။ ဒုက္ခာပဋိပဒါ ဒန္ဓာဘိည။ အပ္ပမာဏံ အပ္ပမာဏာ
ရမ္ပဏံ။ ။ ဤနည်းကိုဖြို၍ အကြွင်း ပဋိပဒါ သုံးပါးကိုလည်း
ရှက်။ ။ ပဋိပဒါအာရုံရှက်နည်းကား။ ။ အပ္ပမာဏသုဝဏ္ဏ
ဒုပ္ပန္နာဘိ ဘာယတနံလည်း။ သုဒ္ဓိကနည်း။ ပဋိပဒါနည်း။ အာရုံ
နှစ်ပါးနည်း။ မိဿကနည်းတို့ကို ဂြောဟနည်းကိုဖြို၍ သိလေ။ ။
ဧကောကသ္မိ အဘိဘာယတနံ။ ဧကောသုဒ္ဓိကနဝကော။ စတ္တာ

ရောပဋိပဒါနဝကော။ နွေ အာရမ္မဏနဝကော။ အာရမ္မဏ ပဋိပဒါ
 မိဿကေ အဋ္ဌနဝကောတိ ပန္နရသနဝကော။ စတုသုပိအဘိဘာ
 ယတနေသု သမသဋ္ဌိနဝကော ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ။ယထာစပထဝီ
 ကသိဏေ။ ဝေမိခဧကေကသ္မိံ အဘိဘာယတနေ။ ပဉ္စဝိသတိ
 ပဉ္စဝိသတိနဝကော ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ။ဤကား ယခင် အဋ္ဌကထာ
 ပါဌ်။ အဘိဘာယတနအားဖြင့်ဈာန်ပြားနည်း။ ။ဧကေကသ္မိံ။
 တပါးပါးသော။ အဘိဘာယတနေ။ အဘိဘာယတန၌။ ဧကော။
 တခုသော။ သုန္ဒိကနဝကော။ သက်သက်သောနဝက၎င်း။ စတ္တာ
 ရော။ လေးပါးကုန်သော။ ပဋိပဒါနဝကော။ ပဋိပဒါနဝကတို့၎င်း။
 နွေ။ နှစ်ပါးကုန်သော။ အာရမ္မဏနဝကော။ အာရမ္မဏ နဝကတို့
 ၎င်း။ အာရမ္မဏ ပဋိပဒါ မိဿကေ။ အာရုံနှင့် ပဋိပဒါရောရာ၌။
 အဋ္ဌနဝကော။ နဝကရှစ်ပါးတို့၎င်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပန္နရသနဝကော။
 နဝက တဆွဲ ငါးပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ စတုသုပိ။
 လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ အဘိဘာယနေသု။ အဘိဘာယတ
 နတို့၌။ သမသဋ္ဌိနဝကော။ အမျှခြောက်ဆယ်ကုန်သော နဝကတို့
 ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်ကုန်၏။ ။စ။ တနည်းလည်း။ ပထဝီ
 ကသိဏေယထာ။ ပထဝီကသိုဏ်း၌ကဲ့သို့။ ဝေံ။ ထိုအတူ။ ဣဓ။
 ဤအဘိဘာယတနအရာ၌။ ဧကောကသ္မိံ။ တပါးပါးသော။ အဘိ
 ဘာယတနေ။ အဘိဘာယတန၌။ ပဉ္စဝိသတိ ပဉ္စဝိသတိနဝကော။
 နှစ်ဆွဲငါးပါး နှစ်ဆွဲငါးပါးကုန်သော နဝကတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိ
 အပ်ကုန်၏။ ။ဤကားယောဇနာ။ ။ဤနည်းနှစ်ပါးတို့တွင်
 ရှေးနည်းအမျှခြောက်ဆယ်ကို။ စတုကနည်း ပဉ္စကနည်းအစွမ်း
 ဖြင့်။ ခြောက်ဆယ်စီ ပြု၍ စတုကနည်း ခြောက်ဆယ်ကို ဈာန်
 သေးပါးဖြင့်မြှောက်။ ၂၄၀ ဖြစ်၏။ ပဉ္စကနည်းခြောက်ဆယ်ကို။
 ဈာန်ငါးပါးဖြင့်မြှောက်။ ၃၀၀ ဖြစ်၏။ နှစ်ရပ်ပေါင်း ၅၄၀ ဈာန်
 ဖြစ်၏။ ။အဘိဘာယတန ခြောက်ပါးဖြစ်မှု။ ၈၁၀ ဈာန်ဖြစ်
 ၏။ ။နောက်နည်း၌ အဘိဘာယတနလေးပါးတို့တွင်။ တပါး
 တပါး၌ နဝကနှစ်ဆွဲငါးပါးစီဖြစ်ရကား။ နဝကပေါင်း ၁၀၀၀ဖြစ်

၏။ ထိုတရားကို စတုကနည်း။ ပဉ္စကနည်း အစွမ်းဖြင့် ၁၀၀ စီ
 ပြု၍။ စတုကနည်း ၁၀၀ ကို ဈာန်လေးပါးဖြင့် မြှောက်။ ၄၀၀
 ဈာန်ဖြစ်၏။ ပဉ္စကနည်း ၁၀၀ ကို ဈာန်ငါးပါးဖြင့် မြှောက်။ ၅၀၀
 ဈာန်ဖြစ်၏။ နှစ်ရပ်ပေါင်း ၉၀၀ ဈာန်ဖြစ်၏။ ဤနောက်နည်းကို
 ကား။ နိလ။ ပိတ။ လောဟိတ။ သြဒါတ။ ဤဝဏ္ဏကသိုဏ်းလေး
 ပါးတို့၌သာရအပ်၏။ နည်းဖြစ်ပုံကား။ ။ နိလာဘိဘာယတန။
 ဒုက္ခာပဋိပဒါဒန္တာဘိည။ ဤနည်းကိုမှီ၍ အကြွင်းပဋိပဒါသုံး
 ပါးကိုလည်းယှဉ်။ ။ ပဋိပဒါလေးပါးနည်း။ ။ နိလာဘိဘာ
 ယတန။ ပရိတ္တံပရိတ္တာရမ္ပဏ။ ဤနည်းကိုမှီ၍ အကြွင်းအာရုံ
 သုံးပါးကိုလည်းယှဉ်။ ။ အာရုံလေးပါးနည်း။ ။ နိလာဘိဘာ
 ယတန။ ဒုက္ခာပဋိပဒါဒန္တာဘိ။ ပရိတ္တံပရိတ္တာရမ္ပဏ။ ဤနည်း
 ကိုမှီ၍ အကြွင်း အာရုံ သုံးပါးကိုလည်းယှဉ်။ ။ အကြွင်း ပဋိ
 ပဒါသုံးပါးတို့၌လည်း နည်းတူမှတ်လေ။ ။ ပဋိပဒါအာရုံမိဿ
 ကနည်း ဆွဲခြောက်ပါး။ ။ ပိတ စသည် တို့၌လည်း နည်းတူ
 မှတ်။ ။ ဤအဘိဘာယတနလေးပါးနှင့်တကွ။ ယခင်လေးပါး
 ကိုပေါင်း၍ အဘိဘာယတနရှစ်ပါးဟူ၍လည်းမှတ်။ ။ တနည်း
 လည်း ယခင်ခြောက်ပါးကို ပေါင်း၍ ဆယ်ပါးဟူ၍မှတ်။ ။
 နှစ်ရပ်ဈာန်ပေါင်း ၁၄၄၀။ တနည်းကား။ ၁၂၁၀။ ဈာန်ပြား
 ဟန်ကိုမှတ်လေ။ ။ ဤကားအဘိဘာယတန လေးပါး ခြောက်
 ပါး ရှစ်ပါး ဆယ်ပါး၌ မှတ်သွယ်။ ။ ဂူပိဂူပဝိမောက္ခံ။ ။
 ဗဟိဒ္ဓါဂူပဝိမောက္ခသုဘဝိမောက္ခ။ ဤကား ဝိမောက္ခ သုံး
 ပါး ယခင်ပါဠိတော်နည်း။ ။ အဇ္ဈတ္တ၌ နိလရုပ်စသည်ကို အာ
 ရုံပြု၍ ဖြစ်သော ဈာန်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိမည်၏။ ဗဟိဒ္ဓါ၊
 နိလရုပ်စသည်ကား ရှိမည်၏။ ထိုရှိမည်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်
 ထိုဗဟိဒ္ဓါ နိလရုပ်စသည်ကို ဈာန်စက္ခုဖြင့်ရှု၍ နိဝရဏ အစ
 ရှိကုန်သော ဆန့်ကျင်ဘက် တရားတို့မှ လွန်စွာကင်းစေသည်၏
 အဖြစ်။ ထိုအာရုံ၌ လွန်စွာမွေ့လျော်သဖြင့်။ ညွတ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ ထိုဈာန်သည် ဝိမောက္ခမည်၏။ ဤသို့သောအကြောင်း

တို့ကြောင့်အဏ္ဏတ္တ ဗဟိဒ္ဓကသိုဏ်းရုပ်နှစ်ပါး၌ဖြစ်သောဈာန်ကို ရှုပိရူပဝိမောက္ခဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ ။ဇေဝပရိကမ္ပကတ္တာ ဥပ္ပန္န ဈာနသမဏီနံသန္ဓယေတံသတ္တံ။ ရူပါနိပဿတိတိ။ ဗဟိဒ္ဓါပိ နိလ ကသိဏာဒိ ရူပါနိ။ ဈာန စက္ခုနာ ပဿတိ။ ဣမာနိ အဏ္ဏတ္တ ဗဟိဒ္ဓ၊ ဝတ္ထုကေသု၊ ကသိဏေသု။ ဈာန ပဋိလာဘော ဒဿိ တော။ ။ဟူ၍ ယခင်အဋ္ဌကထာမိန့်အပ်သည်ကိုရှု။ ။ဇေဝံ။ ဤသို့ပရိကမ္ပနိလကသိဏံ စသည်ဖြင့် ပြုအပ်သော ပရိကံကို။ ကာတွာ။ ပြု၍။ ဥပ္ပန္နဈာနသမဏီနံ။ ဖြစ်ပြီးသောဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သန္ဓာယ။ ရည်၍။ ဇေဝံ။ ဤရှုပိ ဟူသော စကားကို။ သတ္တံ။ ဟောတော် မူအပ်၏။ ရူပါနိပဿတိတိ။ ဟူသည်ကား။ ဗဟိဒ္ဓါပိ။ ဗဟိဒ္ဓသဏ္ဌာန်၌လည်း။ နိလကသိဏာဒိရူပါနိ။ ဆံအ စရှိကုန်သော ဋ္ဌာန်တို့၌ နိလ ကသိုဏ်း အစရှိကုန်သော ရုပ်တို့ ကို။ ဈာနစက္ခုနာ။ ဈာနစက္ခုဖြင့်။ ပဿတိ။ ရှု၏။ ဣမိနာ။ ဤရှုပိ ရူပါနိပဿတိ ဟူသောပါဠိဖြင့်။ အဏ္ဏတ္တဗဟိဒ္ဓါ ဝတ္ထုကေသု။ အဏ္ဏတ္တဗဟိဒ္ဓ နှစ်ပါး၌ ဆံစသောဝတ္ထုရှိကုန်သော။ ကသိဏေ သု။ ကသိုဏ်းတို့၌။ ဈာနပဋိလာဘော။ ဈာန်ရခြင်းကို။ ဒဿိ တော။ ပြတော်မူအပ်၏။ ။ဤကားယောဇနာ။ ။ဆံသည်း ခြေ။ မျက်လုံးဝန်း။ ဤကား နိလ ကသိုဏ်းရုပ်ဋ္ဌာန။ ။အရေ။ ဆီခဲ။ မျက်စိတို့၏ ရွှေသောဋ္ဌာန။ ဤကား ပိတကသိုဏ်းရုပ် ဋ္ဌာ န။ ။အသား အသွေး လျှာ။ ခြေဘွား လက်ဘွားပြင်။ မျက်စိ တို့၏ နီရာအရပ်။ ဤကား လောဟိတ ကသိုဏ်းရုပ်ဋ္ဌာန။ ။ အရိုး သွား လက်သည်း ခြေသည်း မျက်စိတို့၏ ဖြူရာ အရပ်။ ဤကား သြဒါတကသိုဏ်းရုပ်ဋ္ဌာန။ ။ဤအဏ္ဏတ္တရုပ် လေးပါး တို့၌ ပရိကံကိုမှတ်။ ဗဟိဒ္ဓရုပ်၌လည်းနည်းတူ။ ။အဏ္ဏတ္တရုပ် ကို အာရုံပြုမူ၍ ဗဟိဒ္ဓကသိုဏ်းရုပ်ကိုသာ အာရုံပြု၍ ဖြစ်သော ဈာန်ကို ဗဟိဒ္ဓါ ရူပ ဝိမောက္ခဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ ။အလွန် စင် ကြယ်ကုန်သော ဝဏ္ဏကသိုဏ်းလေးပါးတို့၌ဖြစ်သော ဈာန်ကို သုဘဝိမောက္ခ ဟူ၍ဆိုအပ်၏။ ။ဈာန်ပြားပုံကား။ ။ရှုပိ

ရူပဝိမောက္ခ။ သုဒ္ဓိကနည်း။ ရူပိရူပဝိမောက္ခ။ ဒုက္ခာပဒို
 ပဒါဒန္တာဘိည။ ဤနည်းကိုမှီ၍ အကြွင်းပဒိုပဒါ သုံးပါးကို
 ယှဉ်။ ပဒိုပဒါ လေးပါးနည်း။ ရူပိရူပ ဝိမောက္ခ။ ပရိတ္တံ
 ပရိတ္တာရမ္မဏ။ ဤနည်းကိုမှီ၍ အကြွင်းအာရုံသုံးပါးကိုယှဉ်။
 အာရုံလေးပါးနည်း။ ရူပိရူပဝိမောက္ခ။ ဒုက္ခာပဒိုပဒါဒန္တာဘိည။
 ပရိတ္တံပရိတ္တာရမ္မဏ။ ဤနည်းကိုမှီ၍ အကြွင်းအာရုံသုံးပါး
 ကိုလည်းယှဉ်။ အကြွင်းပဒိုပဒါ သုံးပါးတို့၌လည်း နည်းတူ
 မှတ်လေ။ ပဒိုပဒါအာရုံ မိဿကနည်းတဆဲ့ခြောက်ပါး။
 ဤနည်းကိုမှီ၍ အကြွင်း ဝိမောက္ခ နှစ်ပါးတို့၌လည်း ညာဏ်ကြီး
 သင့်ပြီ။ ဇေကောသိယံ။ ပနဝိမောက္ခေ။ ပထဝီကသိဏေဝိယ
 ပဉ္စဝိသတိ ပဉ္စဝိသတိကတွာ ပဉ္စသတ္တတိနဝကာဝေဒိတဗ္ဗာ။
 ဤကား ယခင်အဋ္ဌကထာ ဝိမောက္ခသုံးပါးဖြင့် ဈာန်ပြားနည်း။
 ဇေကောသိယံ။ တပါးတပါးသော။ ဝိမောက္ခေပန။ ဝိမောက္ခဋီကာ။
 ပထဝီကသိဏေဝိယ။ ပထဝီကသိဏ်း၌ကဲ့သို့။ ပဉ္စဝိသတိပဉ္စဝိ
 သတိ။ နှစ်ဆဲ့ငါးပါး နှစ်ဆဲ့ငါးပါးသောနဝကာကို။ ကတွာ။ ပြု၍။
 ပဉ္စသတ္တတိ နဝကာ။ ခုနစ်ဆဲ့ ငါးပါးသော နဝကာတို့ကို။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗာ။ သီအပ်ကုန်၏။ ဤကားယောဇနာ။ သုဒ္ဓိကနဝကာ
 တပါး။ ပဒိုပဒါနဝကာလေးပါး။ အာရမ္မဏ နဝကာလေးပါး။ မိဿ
 ကနဝကာတဆဲ့ခြောက်ပါး။ ပေါင်းနှစ်ဆဲ့ငါးပါး။ ဝိမောက္ခတပါး
 တပါး၌နှစ်ဆဲ့ငါးပါးစီ ဖြစ်ရကား။ နဝကာပေါင်း ခုနစ်ဆဲ့ငါးပါး။
 ထိုခုနစ်ဆဲ့ငါးပါးကို။ စတုကနည်း။ ပဉ္စကနည်းအစွမ်းဖြင့်ခုနစ်ဆဲ့
 ငါးပါးစီပြု၍။ စတုကနည်းခုနစ်ဆဲ့ ငါးပါးကို။ ဈာန်လေးပါးဖြင့်
 မြှောက်။ ၃၀၀ ဈာန်ဖြစ်၏။ ပဉ္စကနည်း ခုနစ်ဆဲ့ငါးပါးကို ဈာန်
 ငါးပါးဖြင့်မြှောက်။ သုံးရသုခုနစ်ဆဲ့ငါးပါးဈာန်ဖြစ်၏။ နှစ်ရပ်
 ပေါင်း ခြောက်ရာ ခုနစ်ဆဲ့ ငါးပါး ဈာန်ပြား၏။ ဤကား
 ဝိမောက္ခ သုံးပါး၌ မှတ်ဘွယ်။ ကသိဏ်းနည်း။ အဘိ
 ဘာယတန နည်း။ ဝိမောက္ခနည်း။ ဤသုံးရပ်ကိုပေါင်း၍။ ဧပါဝစ
 ရ ကုသိုလ်ဈာန်၌။ နှစ်ထောင့် သုံးရသု လေးဆယ်။ တနည်းကား

နှစ်ထောင့် ခြောက်ရာ တဆယ် ဈာန်ပြားဟန်ကိုမှတ်လေ။ ။
 ရူပါဝစရ စတုတ္ထ ဈာန်နိကာန္တိ ပရိယာဒါနဒုက္ခတာယာ စေတ္တ
 ဒုက္ခာပဋိပဒါ။ ပရိယာဒိန္နနိကာန္တိ ကဿ အပ္ပနာပရိဝါ သဒ္ဓတာ
 ဒန္တာဘိညာဟောတိ ဝိပရိယာယေန သုခါပဋိပဒါ ဝိပုဘိညာစ
 ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ပရိတ္တကသိဏုတ္တိ နိမိကာသေ ပန ပဝတ္တံ ဈာနံ
 ပရိတ္တာရမ္မဏံ။ ဝိပုလကသိဏုတ္တိ နိမိကာသေ ပဝတ္တံ အပ္ပမာ
 ဏာရမ္မဏန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ဥပေက္ခာ ဗြဟ္မစိဟာရေ ဝိယစ။ ဣတ
 ပိစတုတ္ထဈာန ဝသေန ပဉ္စဝိတိ ဧကကာဟောန္တိ။ ယထာစေတ္တ
 ဇေတုတောပရေသုပိ။ ။ ဤကား ယခင်အဋ္ဌကထာ အာကာ
 သာနဉ္စာယတနဈာန်၌၊ ဒုက္ခာပဋိပဒါ စသည်တို့၏ဖြစ်ဟန်ရ၍ နာ
 တို့၏ပြားဟန်ကိုပြသည်။ ။ ဧတ္ထ။ အာကာသာနဉ္စာယတနရ၍ နာ
 ၌၊ ရူပါဝစရ စတုတ္ထရ၍ နိကာန္တိ ပရိယာဒါန ဒုက္ခတာယာ။ ရူပါ
 ဝစရ စတုတ္ထရ၍ နာနိကာန္တိ တတ်ခြင်းတဏှာကို ကုန်စေခြင်း၌ ညီညင်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ခာပဋိပဒါစ၊ ဒုက္ခာပဋိပဒါသည်လည်း။
 ဟောတိ။ ။ ။ ပရိယာဒိန္နနိကာန္တိ ကဿ။ ကုန်ပြီးသော ရူပါဝစရ
 စတုတ္ထဈာန်၌ တတ်ခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အပ္ပနာပရိဝါသ
 ဒန္တာ။ အပ္ပနာကိုဖြစ်စေခြင်း နှေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒန္တာ
 ဘိညာ။ ဒန္တာဘိညာသည်။ ဟောတိ။ ။ ။ ဝိပရိယာယေန။ ထိုမှပြန်
 သောအားဖြင့်။ သုခါပဋိပဒါစ။ သုခါပဋိပဒါကို၎င်း။ အဘိညာ
 စ။ အဘိညာကို၎င်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်၏။ ပရိတ္တကသိဏုတ္တိ
 နိမိကာသေပန။ ကျဉ်းငယ်သော ကသိုဏ်းကိုခွဲ၍ ရအပ်သော
 ကောင်းကင်၌။ ပဝတ္တံ။ ဖြစ်သော။ ရ၍။ ပဉ္စမာရုပ္ပာရ၍ကို။ ပ
 ရိတ္တာရမ္မဏန္တိ။ ပရိတ္တာရမ္မဏဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ။ ။ ဝိပုလကသိ
 ဏုတ္တိ နိမိကာသေ။ ကြီးပွားကျယ်ဝန်းသော ကသိုဏ်းကိုခွဲ၍
 ရအပ်သော ကောင်းကင်၌။ ပဝတ္တံ။ ဖြစ်သော။ ရ၍။ ကို။ အပ္ပမာ
 ဏာရမ္မဏန္တိ။ အပ္ပမာဏာရမ္မဏဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ။ ။ စ။ ဈာန်ပြား
 ကား။ ဥပေက္ခာဗြဟ္မစိဟာရေဝိယ။ ဥပေက္ခာဗြဟ္မစိရ်၌ ကဲ့သို့။
 ဣတပိ။ ။ ဤအာရုံပွဲ ဈာန်အရာ၌လည်း။ စတုတ္ထ ဈာနံ ဝသေန။

စတုတ္ထဈာန်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဉ္စမိသတိဇကကာ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးပါးသော
ဇကကတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတ္ထပထာစ၊ ဤပထမာ
ရုပ္ပဈာန်၌ကဲ့သို့၊ ဇေဝံ၊ ထိုအတူ၊ ဣတော၊ ဤဈာန်မှ၊ ပရေသုပိ၊ အ
ထက်ဈာန်သုံးပါးတို့၌လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏၊ ဤကား
ယောဇနာ၊ သုဒ္ဓိက ဇကကတပါး၊ ပဋိပဒါ ဇကကလေးပါး၊
အာရမ္မဏ ဇကကလေးပါး၊ မိဿက ဇကကတဆဲ့ခြောက်ပါး၊
ပေါင်းနှစ်ဆဲ့ငါးပါး ဇကကပြား၊ ပထမာရုပ္ပဈာန် အကြွင်းဈာန်
၃ ပါးတို့၌လည်းနည်းတူ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးပါးစီဇကကပြားကိုမှတ်။
ဝိညာဏဉ္စာ ယတန ဈာန်အရာ၌ကား၊ ပထမာရုပ္ပ ဝိညာဏ်၌
တတ်ခြင်းတဏှာကို ကုန်စေခြင်း၌ ညီညင်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခာ
ပဋိပဒါ၊ ကုန်ပြီးသော ပဌမာ ရုပ္ပဝိညာဏ်၌ တတ်ခြင်း ရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်အားအပ္ပနာကိုဖြစ်စေခြင်းနှေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ဒန္တာ
ဘိည၊ ထိုမှပြန်၍ သုခါပဋိပဒါ ခိပ္ပါဘိည အဖြစ်တို့ကိုသိလင့်၊
ပရိတ္တာဓာသလျှင် အာရုံရှိသောပထမာရုပ္ပ ဝိညာဏ်ကို အာရုံ
ပြု၍ဖြစ်သော ဒုတိယာရုပ္ပဈာန်ကို ပရိတ္တာ ရမ္မဏ၊ ဤမှ ပြန်၍
အပ္ပဏာရမ္မဏကိုသိလင့်၊ အထက်ဈာန် နှစ်ပါးတို့၌လည်း
ဤနည်းကိုမှီ၍ အရာအား လျော်စွာ ပဋိပဒါအာရုံတို့၌ဖြစ်ဟန်
ကိုသိလေ။ ဤဈာန်လေးပါးကိုပေါင်း၍အရူပါဝစရကုသိုလ်
၌ ဇကကတရာ ဈာန်ပြားဟန်ကိုလည်းသိလင့်၊ ကသိဏ။
ဟိန၊ မဇ္ဈိမ၊ ပဏိတ၊ ဆန္ဒာမိပတေယျ။ ဆန္ဒပဉ္စကနည်း။
ကသိဏ၊ လ၊ ဝိရိယာမိပတေယျ။ ဝိရိယပဉ္စကနည်း။ ကသိ
ဏ၊ လ၊ ဝိတ္တာမိပတေယျ။ ဝိတ္တပဉ္စကနည်း။ ကသိဏ၊ လ၊ ဝိ
မံသာမိပတေယျ။ ဝိမံသာပဉ္စကနည်း။ နည်းလေးပါးပေါင်းနှစ်
ဆယ်၊ ဤကားယခင်အဋ္ဌကထာနည်း။ တနည်းကား၊ ကသိ
ဏ၊ ဟိန၊ မဇ္ဈိမ၊ ပဏိတ၊ ဆန္ဒာမိပတေယျ။ ဝိရိယာမိပတေယျ။
ဝိတ္တာမိပတေယျ။ ဝိမံသာမိပတေယျ။ ဇကကနည်းကိုးပါး။
ဆန္ဒာမိပတေယျ။ ဟိန၊ မဇ္ဈိမ၊ ပဏိတ၊ ဆန္ဒပမုခနည်း။
ဝိရိယာမိပတေယျ။ ဟိန၊ မဇ္ဈိမ၊ ပဏိတ၊ ဝိရိယပမုခနည်း။

စိတ္တာမိပတေယျ၊ ဟိန၊ မဇ္ဈိမ၊ ပဏိတ၊ ။ စိတ္တပမုခနည်း။ ။
 ဝိမံသာမိပတေယျ၊ ဟိန၊ မဇ္ဈိမ၊ ပဏိတ၊ ဝိမံသပမုခနည်း။ ။
 နည်းလေးပါးပေါင်း တဆဲ့ရှစ်ပါး။ ။ ကေကနည်း ပမုခနည်း
 နှစ်ရပ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်။ ။ ဤကား ယခင်ပါဠိတော်နည်း။ ။
 ဟိန၊ ပဏိတ၊ ။ ပဋ္ဌာနမူ၊ ။ ဟိနဟိန၊ ဟိနမဇ္ဈိမ၊ ဟိနပဏိတ၊
 ဟိနတိက်၊ ။ ပဏိတဟိန၊ ပဏိတမဇ္ဈိမ၊ ပဏိတပဏိတ၊ ။
 ပဏိတတိက်၊ ။ ဤတိက်နှစ်ပါးကို ဆက္ကမဟူ၍မှတ်။ ။
 ဟိနဟိနဟိန၊ ဟိနဟိနမဇ္ဈိမ၊ ဟိနဟိနပဏိတ၊ ။ ဟိနဟိန
 တိက်၊ ။ ဟိနမဇ္ဈိမဟိန၊ ဟိနမဇ္ဈိမမဇ္ဈိမ၊ ဟိနမဇ္ဈိမပဏိတ၊ ။
 ဟိနမဇ္ဈိမတိက်၊ ။ ဟိနပဏိတဟိန၊ ဟိနပဏိတ မဇ္ဈိမ၊
 ဟိနပဏိတပဏိတ၊ ။ ဟိနပဏိတတိက်၊ ။ ဤ ၃ တိက်
 ကို ဟိန နဝကနည်းဟူ၍မှတ်။ ။ ပဏိတ ဟိနဟိန၊ ပဏိတ
 ဟိနမဇ္ဈိမ၊ ပဏိတဟိနပဏိတ၊ ။ ပဏိတဟိနတိက်၊ ။
 ပဏိတမဇ္ဈိမဟိန၊ ပဏိတမဇ္ဈိမ မဇ္ဈိမ၊ ပဏိတမဇ္ဈိမပဏိ
 တ၊ ။ ပဏိတမဇ္ဈိမတိက်၊ ။ ပဏိတပဏိတဟိန၊ ပဏိတ
 ပဏိတမဇ္ဈိမ၊ ပဏိတပဏိတပဏိတ၊ ။ ပဏိတပဏိတမူ
 နည်း။ ။ ဤ ၃ တိက်ကို ပဏိတ နဝကနည်းဟူ၍မှတ်။ ။
 ရှေးတိက် နှစ်ပါးကို၊ နဝကနှစ်ပါးတို့၌မူ အဖြစ်ဖြင့် အကြီးဝင်
 သောကြောင့် အသီး မယူအပ်။ ပဋ္ဌာနမူ နှစ်ပါးလည်း ဆက္ကမူ
 ၌ အကြီးဝင်ပြီ။ ။ နဝကနှစ်ပါးကိုပေါင်းသော်၊ တဆဲ့ရှစ်ပါး
 ဖြစ်၏။ ဤတဆဲ့ရှစ်ပါးကို ကမ္မဒါရဟူ၍မှတ်။ ကမ္မဒါရအစွမ်း
 ဖြင့်၊ ခတ္တိယမျိုး တဆဲ့ရှစ်ပါး၊ ဗြာဟ္မဏမျိုး တဆဲ့ရှစ်ပါး၊ သုဒ္ဓ
 မျိုး တဆဲ့ရှစ်ပါး၊ ထိုခတ္တိယ စသည်တို့၏၊ ဂေါတ္တ လေးဆဲ့ရှစ်
 ပါး၊ စရဏလေးဆဲ့ရှစ်ပါး၊ လောကဉ္စိပြားသည်ကိုလည်း ယခင်
 အဋ္ဌကထာ၌မိန့်အပ်၏။ ။ အဋ္ဌာရသခတ္တိယာစ အဘဗ္ဘာ၊ ဟိန
 ဟိနတ္တယာဒယောနဝ၊ ဗာဗ္ဘာစ ပဏိဟပဏိတတ္တယာဒယော
 နဝါတိကမ္မာနုရူပေနဝဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ဇေဝံဗြာဟ္မဏာဒယော၊ ဒေ
 စါစယောဇေတဗ္ဗာ၊ အဋ္ဌစက္ကာထိသ ဂေါတ္တစရဏာနိ၊ တေသံ

ယေဝခတ္တိယာဒိနံဘေဒါ။ ဤကားအဋ္ဌာရသခတ္တိယ စသည်
 တို့၏ အထူးအပြားကို ပြသော မူလဒီကာပါဌ်။ ။အဘန္တာ။
 မဂ်ဒိလ်ကို မရထိုက်ကုန်သော။ ဟိနဟိနတ္တယာဒယော။ ဟိန
 ဟိန ၃ ပါးတို့၏ အပေါင်း အစရှိကုန်သော။ နဝစ။ ကိုးပါးတို့
 ၎င်း။အဘန္တာ။ မဂ်ဒိလ်ရခြင်းငှါထိုက်ကုန်သော။ ပဏိတပဏိ
 တတ္တယာဒယော။ ပဏိတပဏိတ ၃ ပါးတို့၏ အပေါင်း အစ
 ရှိကုန်သော။နဝစ။ ကိုးပါးတို့၎င်း။ ဣတိ။ဤသို့။ အဋ္ဌာရသခတ္တိ
 ယာ။ ၁၈ ပါးကုန်သော မင်းမျိုးတို့ကို။ ကမ္မာနုရူပေနဝ။ ကံ
 အားလျော်သဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။သိအပ်ကုန်၏။ ဝေံ။ဤအ
 တူ။ ဗြာဟ္မဏာဒယော။ ဗြာဟ္မဏစသည်တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။
 သိအပ်ကုန်၏။ဒေဝါစ။နတ်တို့ကိုလည်း။ ယောဇေတဗ္ဗာ။ ယဉ်
 အပ်ကုန်၏။ အဋ္ဌ စတ္တာသီသ ဂေါတ္တ စရဏာနိ။ ၄၈ ပါးကုန်
 သော ဂေါတ္တစရဏ တို့သည်။ တေသံယေဝ ခတ္တိယာဒိနံ။ ထို
 ဘန္တာ အဘန္တာ ဖြစ်ကုန်သော မင်း စသည်တို့၏။ ဘေဒါ။ အ
 ထူးအပြား တို့တည်း။ ။ဤကားယောဇနာ။ ။အဓိပ္ပါယ်
 ကား။ဟိန နဝက ကမ္မဒ္ဓါရ အစွမ်းဖြင့်။ဟိနဟိနဟိနခတ္တိယ။ဟိန
 ဟိန မဏ္ဍိမခတ္တိယ။ ဟိနဟိနပဏိတခတ္တိယမင်းမျိုး စသည်တို့
 ၏အပြားအားဖြင့်။အဘန္တ။မင်းမျိုးကိုးပါး။ပဏိတနဝကကမ္မဒ္ဓါ
 ရအစွမ်းဖြင့်။ပဏိတဟိနဟိန ခတ္တိယ။ပဏိတဟိနမဏ္ဍိမခတ္တိယ။
 ပဏိတဟိနပဏိတခတ္တိယမင်းမျိုးစသည်တို့၏အပြားအားဖြင့်။
 ဘန္တ။မင်းမျိုး ၉ ပါး။ နှစ်ရပ်ပေါင်း ၁၈ ပါး။ ဗြာဟ္မဏမျိုး စ
 သည်တို့ကိုလည်းနည်းတူမှတ်။နတ်မျိုးတို့ကိုလည်း။ထိုကဲ့သို့ရူ။
 ထိုမင်းမျိုးစသည်တို့၏ ဂေါတ္တစရဏတို့ကား ၄၈ ပါးပြားကုန်
 ၏။လေးဆဲ့ရှစ်ပါးသရုပ်ကား။ ။ဟိနဂေါတ္တ။ ဥက္ကဋ္ဌဂေါတ္တဟူ
 ၍။ဝိနည်းဝိဇ္ဇကပ်၌နှစ်ပါးလာ၏။ ထို ၂ ပါးကိုမူပြု၍ ဟိန၌။ဟိန
 ဟိန ဟိနမဏ္ဍိမ။ ဟိနပဏိတံဟူ၍ ၃ ပါးပြား။ထို ၃ ပါးတို့တွင်
 မဏ္ဍိမရာသီကို အသီးမယူမူ၍ ဟိနဟိန၌။ဟိနဟိနဟိနဂေါတ္တ။
 ဟိနဟိနမဏ္ဍိမဂေါတ္တ။ဟိနဟိနပဏိတဂေါတ္တ ဟူ၍ ၃ ပါး။ဟိ

နပဏိတ၌လည်း။ ဟိနပဏိတ ဟိနဂေါတ္တ၊ ဟိနပဏိတမဇ္ဈိ
 မဂေါတ္တ၊ ဟိနပဏိတပဏိတဂေါတ္တဟူ၍ ၃ ပါးနှစ်ရပ်ပေါင်း
 ၆ ပါး၊ ဥက္ကဋ္ဌ ဂေါတ္တ၌လည်း။ ပဏိတဟိန၊ ပဏိတ မဇ္ဈိမ၊
 ပဏိတ ပဏိတ ဟူ၍ ၃ ပါးပြား။ ထို ၃ ပါးတို့တွင်၊ မဇ္ဈိမ
 ရာသီကို အသီးမယူမူ၍၊ ပဏိတဟိန၌လည်း ပဏိတဟိနဟိန
 ဂေါတ္တ၊ ပဏိတဟိနမဇ္ဈိမဂေါတ္တ၊ ပဏိတ ဟိန မဇ္ဈိမဂေါတ္တ
 ဟူ၍ ၃ ပါး၊ ပဏိတပဏိတ၌လည်း။ ပဏိတပဏိတဟိနဂေါတ္တ
 ပဏိတပဏိတမဇ္ဈိမဂေါတ္တ၊ ပဏိတပဏိတ ပဏိတဂေါတ္တ
 ဟူ၍ ၃ ပါး ၂ ရပ်ပေါင်း ၆ ပါး၊ ၆ ပါး ၂ ရပ်ပေါင်း၍ ခတ္တိ
 ယ ဂေါတ္တ ၁၂ ပါး၊ ဗြာဟ္မဏဂေါတ္တစသည် တို့ကိုလည်းနည်း
 တူပြု၍၊ ဂေါတ္တအပြား ၄၀ ပါးဖြစ်၏။ စရဏ၌လည်း နည်းတူ။
 ဟိနဟိနဟိနဂေါတ္တစရဏ၊ ဤသို့စသည်ဖြင့် သရုပ်ထုပ်၊ ဤသ
 ရုပ် အဓိပ္ပါယ်ကို အဘိဓမ္မာ ဂဗ္ဘိပုန်၌ မိန့်အပ်၏။ ဤဂဗ္ဘိပုန်
 စကားသည်၊ အဋ္ဌာရသခတ္တိယ စသည်ကို အဋ္ဌကထာ၌ဆိုအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဋ္ဌကထာနှင့် ဆန့်သကဲ့သို့ထင်၏ ဟူ
 ၍ မရသာရတ္ထဒီပနီ၌ ဆို၏။ ဆိုသော်လည်း။ ဂဗ္ဘိပုန် စကား
 သည်လျှင် အဋ္ဌ ကထာနှင့် သံသန္ဓန အဝိရောဓ ကဲ့သို့ ထင်၏။
 ထင်ကြောင်းကား။ ကမ္မဒါရအရာသုဘမာနဝက၏ပုစ္ဆာကိုဖြေ
 တော်မူရာ၌ အယုတ် အမြတ် နှစ်ပါးအစွမ်းဖြင့်သာ ဖြေတော်မူ
 ခြင်းကြောင်း၎င်း၊ ဝိနည်း ဝိဇ္ဇကပ်၌ ဂေါတ္တ အရာဝယ်၊ ဟိန
 ဂေါတ္တ၊ ဥက္ကဋ္ဌ ဂေါတ္တ ၂ ပါးသာ လာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 ၎င်း၊ အဋ္ဌကထာ၌ ဂေါတ္တသဒ္ဓါ၏ သာမတ္တိယကြောင့်၎င်း၊ မဇ္ဈိ
 မာရာသီ ၂ ပါးကို အသီးမယူမူ၍၊ ခတ္တိယ စသည်တို့၏ ၁၀ ပါး
 ပြားသော်လည်း။ ဟိနပဏိတ ၂ ပါးကိုသာယူ၍၊ ဟိန ဆက္က
 ပဏိဆက္က အစွမ်းဖြင့် ၁၂ ပါးကိုသာ ဆိုအပ်သည်ဟု မှတ်ယူ
 ရန်ရှိ၏။ ထိုကြောင့် ဇီကာ၌လည်း။ အဋ္ဌာရသခတ္တိယ စသည်တို့
 ၏ သရုပ်အမည်အထူးအပြားကို အသီးအခြားမဆိုမူ၍ မိမိတို့
 ၏ ကမ္မဒါရအမည်အားလျော်စွာ၊ ဟိနဟိနတ္ထယာဒယော နဝ။

စသည်ကိုဘွင့်ပြီး။ အဋ္ဌကထာ၌လည်း။ ဤဟိနဟိနတ္ထယစသော
သရုပ် အမည်ကိုပင် မှတ်ယူစေလိုသည်ဖြစ်၍။ ယင်းမှ တပါး
သရုပ်အမည်ကို မထုပ်သတတ်။ ထိုကြောင့် ဂဗ္ဘိသည် ဇိကာနှင့်
၎င်း။ အဋ္ဌကထာနှင့်၎င်း။ သံသန္ဓနအဝိရောပေပင်ဟုမှတ်သင့်၏။ ။
စံရဏဟူရာ၌။ စရိတဗ္ဗံ စရဏံဟု ဝစနတ်ပြု။ စရိတဗ္ဗံ။ ကျင့်
ခြင်း အမှုအရာ။ စရဏံ။ ကျင့်ခြင်းအမှုအရာ။ အဘိဓမ္မယူကာ
ထိုဂေါတ္တတို့၏။ သိပ္ပကမ္မစသော အကျင့်အမှု အတူပင်။ ဇိကာ
အနုမရဂဗ္ဘိတို့၌ကား။ ဝစနတ္ထ ကို အထူးမာတွင်။ ။ ဂေါတ္တ
အရာ၌။ ဘာရုခါရဇဂေါတ္တ။ ဂေါတမဂေါတ္တစသည်ကိုထုတ်၍။
စရဏအရာ၌ကား။ ကတကလာပစသည်ကိုထုတ်၍ အနုဇိကာ
၌အထူး တွင်သေး၏။ ။ ဟိနစသည်တို့၏ ဖြစ်ကြောင်းကား။
ကုသိုလ်ကို အားထုတ်သော အခါ။ ဆန္ဒဝိရိယစိတ် ဝိသံသ။ ဤ
၎ ပါးယုတ်ညံ့မှု။ ဟိနမည်၏။ ထို ၄ ပါး မယုတ်မတက်မှု။ မဇ္ဈိ
မမည်၏။ ထက်သန်မှုကား။ ပဏိတမည်၏။ ဆန္ဒအကြီးအမှူး
ရှေ့သွားပြု၍ ဖြစ်သော ကုသိုလ်သည်။ ဆန္ဒာဓိပတေယျ မည်၏။
ဝိရိယာဓိပတေယျစသည်တို့၌လည်းနည်းတူမှတ်။ ။ တနည်း
ကား မရှိမသေ ပြုအပ်သော ကုသိုလ်သည်။ ဟိနမည်၏။ လျစ်လျူ
ပြုအပ်သော ကုသိုလ်သည်။ မဇ္ဈိမ မည်၏။ ရှိသေသဖြင့် ပြုအပ်
သော ကုသိုလ်သည်။ ပဏိတမည်၏။ ။ တနည်းကား။ အာ
မိဿ စသည်ကို တောင့်တသဖြင့်ပြုသော ကုသိုလ်သည်။ ဟိန
မည်၏။ ကောင်းမှု၏အကျိုးကိုအလိုရှိသဖြင့်ပြုအပ်သောကုသိုလ်
သည်။ မဇ္ဈိမ မည်၏။ အရိယဘော၌ တည်သဖြင့် ပြုအပ်သော
ကုသိုလ်သည်။ ပဏိတမည်၏။ ။ တနည်းကား။ ဘဝသမ္ပတ္တိ၌
တတ်သဖြင့်ပြုအပ်သော ကုသိုလ်သည်။ ဟိနမည်၏။ အလောဘ
ဖြင့်ဖြစ်သောကုသိုလ်သည်။ မဇ္ဈိမ မည်၏။ သူတပါးအကျိုးငှါ
ဖြစ်စေအပ်သော ကုသိုလ်သည်။ ပဏိတမည်၏။ တနည်းကား။
အနည်းငယ်မျှပြုအပ်သော ကုသိုလ်သည်။ ဟိနမည်၏။ အတိုင်း
အရှည်အားဖြင့် ပြုအပ်သော ကုသိုလ်သည်။ မဇ္ဈိမ မည်၏။ အ

တိုင်းအရှည်မဲ့ ပြုအပ်သော ကုသိုလ်သည်။ ပဏိတမည်၏။ ။
 မဟာဂုဏ်တို့၌ ရခါမျှသော ကုသိုလ်မျာန်သည် ဟိနမည်၏။ ဝသိ
 ဘော်တို့ဖြင့် မပွားလွန်သော ကုသိုလ်မျာန်သည်။ မဏ္ဍိမ မည်၏။
 ကောင်းစွာပွားအပ်သော ဝသိဘော်သို့ ရောက်သော ကုသိုလ်
 မျာန်သည်။ ပဏိတမည်၏။ ။ တနည်းကား။ ဝနုနိသိတ
 ကုသိုလ်သည်။ ဟိနမည်၏။ ဝနုနိသိတ ဝိဝနုနိသိတပင်ဖြစ်စေ
 အကျိုး မပေးသော ကုသိုလ်သည်။ မဏ္ဍိမ မည်၏။ ဝိဝနုနိသိ
 တ သိပါက ကုသိုလ်သည်။ ပဏိတမည်၏။ ။ ဤ ဟိန စသည်
 တို့ကို လောကီကုသိုလ် ၃ ပါးတို့၌ပင် ယထာရဟရအင်ကုန်
 ၏။ ။ ယခင်နည်း ၂၀ ကို။ စတုက ပဉ္စကနည်း ၂ ပါးဖြင့်မြှောက်။
 နည်း ၄၀ ဖြစ်၏။ ထို ၄၀ တို့တွင်။ စတုကနည်း ၂၀ ဖြင့်။ စတု
 က မျာန် ၄ ပါးကိုမြှောက်။ ၈၀ မျာန်ဖြစ်၏။ ပဉ္စကနည်း ၂၀
 ဖြင့်ကား။ ပဉ္စကနည်း ၅ ပါးကိုမြှောက်။ ၁၀၀ မျာန်ဖြစ်၏။ နှစ်
 ရပ်ပေါင်း ၁၀၀ မျာန်ဖြစ်၏။ ဤ ၁၀၀ မျာန်ကို။ နဝက ၁၀ ပါး
 ဖြင့်မြှောက် ၂၄၀ မျာန်ဖြစ်၏။ နဝကအပြားလည်း မျာန်နှင့်တူ
 စွာ ၂၄၀ ပြား၏။ နဝကတပါးပါး၌ ၆ ဝါရစီဖြစ်ရကား။ နဝက
 ၂၄၀ ကို ၆ ဝါရဖြင့်မြှောက်။ ပါဠိဝါရပေါင်း ၆၆၆၀ ဖြစ်၏။
 ပါဠိဝါရဟူသည်ကား။ ဒေသနာဘေဒတည်း။ ။ မျာနံ။ ။
 မဂ္ဂ။ ။ သတိပဋ္ဌာန။ ။ သမပဋ္ဌာန။ ။ ဣဒ္ဓိပ္ပါဒ။ ။ ဣဒ္ဓိ
 ယ။ ။ ဗလ။ ။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ။ ။ သစ္စ။ ။ သမထ။ ။ ဓမ္မ။ ။
 ခန္ဓ။ ။ အာယတန။ ။ ဓာတု။ ။ အာဟာရ။ ။ ဗဿ။ ။
 ဝေဒနာ။ ။ သညာ။ ။ စေတနာ။ ။ ဝိတ္တ။ ။ လောကုတ္တ
 ရာကုသိုလ်အမည်။ ၂၀ မဟာနည်း။ ။ မျာနုဒုက္ခာပဋိပဒါဒန္တာ
 တိည။ ။ မျာနုဒုက္ခာပဋိပဒါနိပ္ပါတိည။ ။ မျာနုသုခါပဋိပဒါ
 ဒန္တာတိည။ ။ မျာနုသုခါပဋိပဒါနိပ္ပါတိည။ ။ မျာနုပဋိပဒါ
 ၄ ပါး။ ။ မျာနုသုညတံ။ ။ မျာနုသုညတတပါး။ ။ မျာနုဒုက္ခာ
 ပဋိပဒါဒန္တာတိည။ သုညတ။ ။ မျာနုဒုက္ခာပဋိပဒါ နိပ္ပါတိည။
 သုညတ။ ။ မျာနုသုခါပဋိပဒါဒန္တာတိည။ သုညတ။ ။ မျာနု

သုခါပဋိပဒါနိပ္ပါဘိည။ သုညတ။ ။ မိဿကလေးပါး။ ။ ဈာန
အပ္ပဏိဟိတ။ ။ အပ္ပဏိဟိတသုန္နိတပါး။ ။ ဈာနဒုက္ခာ ပဋိ
ပဒါဒန္တာဘိည။ အပ္ပဏိဟိတ။ ။ ဈာနဒုက္ခာပဋိပဒါနိပ္ပါဘိည။
အပ္ပဏိဟိတ။ ။ ဈာနသုခါပဋိပဒါ ဒန္တာဘိည။ အပ္ပဏိဟိ
တ။ ။ ဈာနသုခါပဋိပဒါ နိပ္ပါဘိည အပ္ပဏိဟိတ။ ။ မိဿ
ကလေးပါး။ ။ ပေါင်းတဆဲ့လေးပါး။ ။ ဤနည်းကိုမှီ၍ မဂ္ဂ
စသည်တို့၌လည်း ပဋိပဒါ စသည်တို့ကိုယှဉ်၍ တဆဲ့လေးပါး
စီမှတ်။ ။ တဆဲ့လေးပါး နှစ်ဆယ် ဖြစ်ရကား။ ပေါင်းနှစ်ရာ
ရှစ်ဆယ်နည်းဖြစ်၏။ ။ ဈာနဒုက္ခာပဋိပဒါဒန္တာဘိည။ ဆန္ဒာ
မိပတေယျ။ ။ ဈာနဒုက္ခာပဋိပဒါဒန္တာဘိည။ ဝိရိယာမိပတေ
ယျ။ ။ ဈာနဒုက္ခာပဋိပဒါဒန္တာဘိည။ စိတ္တာမိပတေယျ။ ။
ဈာနဒုက္ခာပဋိပဒါဒန္တာဘိည။ ဝိမံသာမိပတေယျ။ ။ ဤနည်း
ကိုမှီ၍ မဂ္ဂစသည်တို့၌ ၎င်းပဋိပဒါသုံးပါးတို့၌ ၎င်းမှတ်လေ။ ။
ပဋိပဒါမိပတိမိဿကလေးပါး။ ။ ဈာနသုညတဆန္ဒာမိပတေ
ယျ။ ပ။ ဝိရိယာမိပတေယျ။ ပ။ စိတ္တာမိပတေယျ။ ပ။ ဝိမံသာမိ
ပတေယျ။ ။ သုညတာမိပတိတပါး။ ။ ဈာနဒုက္ခာပဋိပဒါဒန္တာ
ဘိည။ သုညတဆန္ဒာမိပတေယျ။ ပ။ ဝိရိယာမိပတေယျ။ ပ။ စိတ္တာ
မိပတေယျ။ ပ။ ဝိမံသာမိပတေယျ။ ။ အကြွင်းနည်းတူ။ မိဿ
ကမိပတိလေးပါး။ ။ အပ္ပဏိဟိတစသည်တို့၌လည်း နည်းတူ
တပါး။ လေးပါးပေါင်း။ ဆယ်ပါး။ မဂ္ဂစသည်တို့၌လည်းနည်းတူ။
တဆယ်စီမှတ်။ အမိပတိလေးပါးအစွမ်းဖြင့်။ အမိပတိနည်း လေး
ဆယ်မှတ်။ မိဿကမိပတိလေးပါးနှင့်ပေါင်း။ လေးဆဲ့လေးနည်း
ဖြစ်၏။ ဤလေးဆဲ့လေးနည်းဖြင့် မဟာနည်းနှစ်ဆယ်ကိုမြှောက်။
ရှစ်ရာရှစ်ဆယ်ဖြစ်၏။ ယခင်ရှစ်ရာရှစ်ဆယ်နှင့်ပေါင်း။ တထောင်
တရာမြောက်ဆယ် နည်းပေါင်းဖြစ်၏။ မဂ်စိတ်လေးပါး၌။ တ
ထောင်တရာမြောက်ဆယ်စီမှတ်။ စတုကပဉ္စကနှစ်ပါး၌။ တ
ထောင်တရာ မြောက်ဆယ်စီယူ။ စတုကနည်း တထောင် တ
ရာမြောက်ဆယ်ကို လေးချဲ့နှင့်မြှောက်။ လေးထောင်မြောက်ရာ

လေးဆယ် စတုက မဂ်ဈာန်ဖြစ်၏။ ပဉ္စကနည်း တထောင်တရား
 ခြောက်ဆယ်ကို၊ ငါးခုနှင့် ခြောက်နှစ်ထောင်ရှစ်ရာ၊ ပဉ္စကမဂ်
 ဈာန်ဖြစ်၏။ နောက်နည်း တထောင် တို့၌လည်း ဤနည်း အတူ
 မြောက်။ ။ ဤကားပါဠိတော်နည်း။ ။ တနည်းကား၊ သုဒ္ဓိက
 ကပဋိပဒါနည်းလေးပါးကို အသီးမယူမူ၍၊ နည်းတဆယ် ဖြင့်
 သာ မဟာနည်း နှစ်ဆယ်ကိုမြောက် ပွား၍ နည်းရှစ်ရာဖြစ်၏။
 ယင်းရှစ်ရာကို အဓိပတိလေးပါးဖြင့်မြောက်၊ နည်းရှစ်ရာဖြစ်၏။
 ယခင် နှစ်ရာနှင့် ပေါင်း၊ နည်း တထောင်ဖြစ်၏။ မဂ်လေးပါး၌
 တထောင်စီ မှတ်လေ။ ။ တနည်းကား။ ။ အဓိပတိနည်း
 လေးဆယ်ဖြင့် မဟာနည်း နှစ်ဆယ်ကို မြောက်၊ နည်း ရှစ်ရာ
 ဖြစ်၏။ ယခင်နည်းရှစ်ရာနှင့်ပေါင်း၊ နည်းတထောင်ဖြစ်၏။ မဂ်
 လေးပါး၌တထောင်စီမှတ်လေ။ ။ ဤကားယခင် အဋ္ဌကထာ
 နည်း။ ။ ဣတိပုရိမသ္မိံ သုဒ္ဓိကေန္ဒေနယ သတာနိ၊ ဆန္ဒာမိ ပ
 တေယျာဒိသု။ ဧန္တေတိနယ သဟဿေန ဘာဇေတွာပဋ္ဌမ မဂ္ဂံ
 ဒဿတိ ဓမ္မရာဇာ။ ။ ဟူ၍ ယခင်အဋ္ဌကထာ၌မိန့်အပ်၏။ ။
 ဣတိ။ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ပုရိမသ္မိံ။ ရှေးဖြစ်သော။
 သုဒ္ဓိကေ။ သက်သက်သော သုညတ စသော နည်းတဆယ်၌၊ ဧန္
 ဒနယသတာနိ။ မဟာနည်း နှစ်ဆယ်တို့ကို မြောက်၍၊ နှစ်ရာကုန်
 သောနည်းတို့သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဆန္ဒာမိပတေယျာဒိသု။
 ဆန္ဒာမိပတေယျ စသည်တို့နှင့် ယှဉ်အပ် ကုန်သော နည်းတို့၌၊
 ဧန္တေ။ နှစ်ရာနှစ်ရာကုန်သော နည်းတို့သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။
 ဣတိ။ ဤသို့။ နယာသဟဿေန။ နည်းတထောင်ဖြင့်၊ ဘာဇေတွာ။
 ဝေဘန်တော်မူ၍၊ ဓမ္မရာဇာ။ တရားမင်းဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ပထမမဂ္ဂံ။ သောတာပိတ္တိမဂ်ကို၊ ဒဿတိ။ ပြတော်
 မူ၏။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။ သကဒါဂါမိမဂ်စသည်တို့၌လည်း
 နည်းတူ။ ဤမဂ်စိတ်၌၊ ပဋိပဒါအဘိညာ ဖြစ်ဟန်ကား။ အကြင်
 ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မဟာဘုတ်ကိုသိမ်းဆည်းပြီး၍၊ ဥပါဒါရုပ်
 ကိုလည်း သိမ်းဆည်း၏။ နာမ်ကိုလည်း သိမ်းဆည်း၏။ ရုပ်နာမ်

နှစ်ပါးကိုသိမ်းဆည်းသည်ရှိသော်၊ ဆင်းရဲညံ့ငြင်စွာသိမ်းဆည်း
 မှသိမ်းဆည်းနိုင်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒုက္ခာပဒိုပဒါဖြစ်၏။ သိမ်း
 ဆည်း အပ်ပြီးသော ရုပ်နာမ် နှစ်ပါးစုံကို၊ ဝိပဿနာ ထုံသော
 အခါ၊ မဂ်ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းငှါ နှေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဒန္တာ
 ဘိညာမည်၏။ ။ အကြင်ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ရုပ်နာမ်
 နှစ်ပါးကိုသိမ်းဆည်းပြီး၍ ပိုင်းချားသည်ရှိသော်၊ ဆင်းရဲညံ့ငြင်
 သဖြင့် ပိုင်းချား ရ၏။ နာမ်ရုပ်ကို ပိုင်းချားပြီး၍ ဝိပဿနာ ထုံ
 သည် ရှိသော် ကြာမြင့်မှ မဂ်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒုက္ခာပဒိုပဒါ ဒန္တာဘိညာဖြစ်၏။ ။ တယောဂ်
 သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း နာမ်ရုပ်နှစ်ပါးကို ပိုင်းချားပြီး
 ၍ အကြောင်းကို သိမ်းဆည်းသည်ရှိသော်၊ ဆင်းရဲညံ့ငြင်သဖြင့်
 သိမ်းဆည်းရ၏။ ဝိပဿနာ ထုံသည်ရှိသော် ကြာမြင့်မှ မဂ်ကို
 ဖြစ်စေနိုင်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ဒုက္ခာပဒိုပဒါ ဒန္တာဘိညာဖြစ်၏။ ။
 တယောဂ်သော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အကြောင်းကို သိမ်း
 ဆည်းပြီး၍၊ လက္ခဏာတို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှါ အားထုတ်
 သည်ရှိသော်၊ ဆင်းရဲညံ့ငြင်စွာ အားထုတ်မှသိနိုင်၏။ ထိုးထွင်း
 သောအားဖြင့် သိပြီး၍ ဝိပဿနာထုံသည်ရှိသော် ကြာမြင့်မှ မဂ်
 ကိုဖြစ်စေနိုင်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ဒုက္ခာပဒိုပဒါ ဒန္တာဘိညာ
 ဖြစ်၏။ ။ တယောဂ်သောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ လက္ခဏာတို့
 ကို ထိုးထွင်းပြီး၍ ဝိပဿနာဉာဏ် ထက်သန် ရဲရင့်ကြည်လင်
 သည်ရှိသော်၊ ဝိပဿနာ၌ တတ်ခြင်းတဏှာသည် ဖြစ်ပြန်၏။ ။
 ထိုတဏှာကို ဆင်းရဲညံ့ငြင်စွာ အားထုတ်မှ ကုန်စေ နိုင်၏။ တ
 ဏှာကပ်ခြုံမြှောက်နှံ ပုံကိုကုန်စေပြီးမှတစ်ဆင့် ဝိပဿနာထုံပြန်
 သော်၊ ကြာမြင့်မှ မဂ်ကို ဖြစ်စေ နိုင်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ဒုက္ခပဒို
 ပဒါဒန္တာဘိညာဖြစ်၏။ ။ ဒုက္ခပဒိုပဒါ ဒန္တာဘိညာ ပုဂ္ဂိုလ် ငါး
 တန်း။ ။ အကြွင်းပဒိုပဒါ သုံးပါးတို့၌လည်း ရှေးနည်းငါးတန်း
 စီမှတ်။ ။ သုညတဟူရာ၌ မဂ်သည် အာဂမန အားဖြင့်၎င်း၊
 သက္ခဏအားဖြင့်၎င်း၊ အာရမ္မဏအားဖြင့်၎င်း၊ သုညတမည်၏။

တောဘုမ္မကသင်္ခါရတို့ကိုရှေးဦးစွာ အနတ္တမှစ၍ လက္ခဏာရေး
သုံးပါးသို့ တင်၍။ အဘန်တလဲလဲရှုသော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်အား။
ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိ ဝိပဿနာဉာဏ်သည်ဖြစ်၏။ ထိုဉာဏ်သည် တော
ဘုမ္မကသင်္ခါရ၌ အတ္တဘောမှဆိတ်ခြင်းကြောင့် သုညတမည်၏။
မဂ်၏လားကြောင်းအရာ၌တည်၍။ မဂ်အား သုညတဟူသော အ
မည်ကို ပေး၏။ ဤသို့မဂ်သည် အာဂမန အားဖြင့် သုညတဟူ
သောအမည်ကိုရ၏။ ။မဂ်သည် အကျင့်ကြောင့် ရာဂစသည်
တို့မှဆိတ်၏။ ထိုရာဂစသည်တို့မှ ဆိတ်ခြင်းတည်းဟူသော မိမိ
၏ဂုဏ်ကြောင့် သဂုဏ အားဖြင့် သုညတ အမည်ကိုရ၏။ ။
နိဗ္ဗာန်သည်လည်း ရာဂစသည်တို့မှ ဆိတ်ခြင်းကြောင့် သုညတ
မည်၏။ မဂ်သည်ကား ထိုနိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်
အာရမ္မဏအားဖြင့် သုညတ အမည်ကိုရ၏။ ။ဤသုံးပါးတို့
တွင် နောက်နှစ်ပါးကား သုတ္တံနည်း။ ရှေးနည်းကား အဘိဓမ္မာ
နည်း။ အဘိဓမ္မာနည်းသာလျှင်။ နိပ္ပဂိယာယနည်း။ သုတ္တံနည်း
ကား ပရိယာယနည်း။ အာဂမနသည်လည်း ဝိပဿနာ ဂမန။
မဂ္ဂါ ဂမန ဟူ၍ နှစ်ပါး ပြား၏။ ထိုနှစ်ပါး တို့တွင် မဂ်၏ လား
ကြောင်းအရာ၌ ဝိပဿနာ ဂမနလျှင် ပြဋ္ဌာန်း၏။ ဖိုလ်၏ လား
ကြောင်း အရာ၌ကား မဂ္ဂါဂမနလျှင် ပြဋ္ဌာန်း၏။ ဖိုလ်သည် မဂ်
ဖြင့် သုညတစသောအမည်ကိုရ၏ဆိုလိုသည်။ ။အပဏိဟိ
တ ဟူရာ၌ မဂ်သည် ယခင်အကြောင်း သုံးပါးဖြင့် အပဏိ ဟိ
တ မည်၏။ တောဘုမ္မက သင်္ခါရ တို့ကို ရှေးဦးစွာ ဒုက္ခမှ စ၍
လက္ခဏာရေး သုံးပါးသို့ တင်၍ ရှုသည်ရှိသော်။ ဝုဋ္ဌာန ဂါမိနိ
ဝိပဿနာဉာဏ်သည်။ သင်္ခါရတို့၌ တတ်မက်ခြင်း တဏှာကို
စွန့်စေခြင်းကြောင့် အပ္ပဏိဟိတ မည်၏။ မဂ်၏ လားကြောင်း
အရာ၌တည်၍ မဂ်အား မိမိ၏အပ္ပဏိဟိတ အမည်ကို ပေး၏။
ဤသို့ မဂ်သည်။ အာဂမနအားဖြင့် အပ္ပဏိဟိတ ဟူသော အ
မည်ကိုရ၏။ ။မဂ်သည် ရာဂစသော ပဏိမိ မရှိခြင်းကြောင့်။
သဂုဏအားဖြင့် အပ္ပဏိဟိတ ဟူသော အမည်ကို ရ၏။ နိဗ္ဗာန်

သည်လည်း။ ထိုပဏ္ဍိတတို့၏ မရှိခြင်းကြောင့် အပ္ပဏ္ဍိတိယ မည်
 ၏။ မဂ်သည်ကား။ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အပ္ပ
 ဏ္ဍိတိယ မည်၏။ ပရိယာယ် စသော ဆိုဘွယ် စကားရင်မှာ
 ရှေးနည်း။ ။ သုတ္တန်ဒေသနာ၌ အနိမိတ္တဝိပဿနာ အစွမ်းဖြင့်
 ဖြစ်သော အနိမိတ္တမဂ်ကိုလည်းဟောတော် မူအပ်၏။ အနိမိတ္တ
 ဝိပဿနာသည်။ မဂ်၏ လားကြောင်း အရာ၌ တည်၍၊ မိမိ မဂ်
 အား အမည်ကိုပေးခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ထို
 ဝိပဿနာ၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောမဂ်ကို။ ဤအဘိဓမ္မာအရာ၌မယူ
 အပ်။ ထိုကြောင့် ယခင်အဋ္ဌကထာ၌။ ။ ဇေယျဒါပိ အနိမိတ္တ
 ဝိပဿနာ။ သယံ အာဂမနိယဋ္ဌာနေ ဋ္ဌတွာ အတ္တနော မဂ္ဂဿ
 နာမံဒါတုံနသက္ကောတိတိ အနိမိတ္တမဂ္ဂေါနဂဟိတော။ ။ ဟူ၍
 မိန့်အပ်၏။ ။ ဇေယျဒါပိ။ သဗ္ဗဒါပိ။ ခပ်သိမ်းသော အချင်းအရာ
 အားဖြင့်လည်း။ အနိမိတ္တဝိပဿနာ။ အနိမိတ္တဝိပဿနာသည်။
 သယံ။ မိမိသည်။ အာဂမနိယဋ္ဌာနေ။ မဂ်၏လားကြောင်းအရာ၌။
 ဋ္ဌတွာ။ တည်၍။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ မဂ္ဂဿ။ မဂ်အား။ နာမံ။ အမည်
 ကို။ ဒါတုံ။ ပေးခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ။ မစွမ်းနိုင်။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။
 အနိမိတ္တမဂ္ဂေါ။ အနိမိတ္တမဂ်ကို။ နဂဟိတော။ မယူအပ်၏။ ။
 ဤကား။ ယောဇနာ။ ။ အနိစ္စာဒိသုဟိယတ္တကတ္တဝိ အဘိနိဝိ
 သိတွာ ဣတရံပိ လက္ခဏာ နှယံ ဒဋ္ဌံ ဝနု တိတိ ဧက လက္ခဏာ
 ဒဿနမတ္တေနဝဟိမဂ္ဂရဋ္ဌာနံ နဟောတိ။ ။ ယခင် အဋ္ဌက
 ထာပါ၌။ ။ ဤပါ၌ဖြင့် တချ တချသော လက္ခဏာရေးကို
 ရှုခါမျှဖြင့်လျှင် မဂ်ထခြင်း မည်သည် မဖြစ်။ သုံးပါးလုံးကို ရှုမှ
 မဂ်ထခြင်းကို ပြတော်မူသည်။ ။ ဟိ။ ချဲ့ဦးအံ့။ အနိစ္စာဒိသု။
 အနိစ္စ အစရှိသည်တို့တွင်။ ယတ္တကတ္တဝိ။ တစုံတချသော လက္ခ
 ဇာရေး၌။ အဘိနိဝိသိတွာ။ နှလုံးသွင်းပြီး၍။ ဣတရံပိ။ ဤမှတ
 ပါးလည်းဖြစ်သော။ လက္ခဏာနှယံ။ လက္ခဏာရေး နှစ်ပါးတို့ကို။
 ဒဋ္ဌံ။ ရှုခြင်းငှါ။ ဝနုတိ။ အပ်၏။ ဟိ။ မှန်၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ ဧက
 လက္ခဏဒဿနမတ္တေနဝ။ တချသော လက္ခဏာရေးကို ရှုကာ

မျှင့်လျှင်၊ မဂ္ဂဝဋ္ဌာနံ၊ မဂ်ထခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ။
 ဤကား ယောဇနာ။ ။ တတ္ထ အနိစ္စတော၊ ဝဋ္ဌဟန္တဿ
 ဝုတ္တော အနိမိတ္တော ဟောတိ။ ဒုက္ခတော ဝဋ္ဌဟန္တဿ အပ္ပဏီ
 ဟိတော။ အနတ္တတော ဝဋ္ဌဟန္တဿ သုညတောတိ ဇေသုတ္တန္တ
 ပရိယာယေန၊ အာဟရိတွာ ဒိပိတော ဝဋ္ဌာနဂါမိနိပနာရိပဿနာ
 ကိမာရမ္ပဏာတိလက္ခဏာ။ လက္ခဏံနာမပညတ္တိဂတိကံနဝတ္တဗ္ဗ
 ဓမ္မဘူတံ။ ။ ယခင်အဋ္ဌကထာပါဌ်။ ။ ဤပါဌ်ဖြင့် လက္ခဏာ
 ရေးနှင့် အနုပမာဏကို၎င်း၊ ဝဋ္ဌာနဂါမိနိပဿနာ၏ အာရုံကို
 ၎င်းပြတော်မူသည်။ တတ္ထ၊ ထိုမဂ်သုံးပါး၊ ဝိပဿနာသုံးပါး၊ လက္ခ
 ဏာရေးသုံးပါးတို့တွင်၊ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စလက္ခဏာအားဖြင့်၊
 ဝါ၊ နာဖြင့်၊ ဝဋ္ဌဟန္တဿ၊ ထသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝုတ္တော၊ သင်္ခါရမှ
 ထသောမဂ်သည်၊ အနိမိတ္တော၊ အနိမိတ္တမဂ်မည်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခလက္ခဏာအားဖြင့်၊ ဝါ၊ ဒုက္ခနုပဿနာဖြင့်၊
 ဝဋ္ဌဟန္တဿ၊ ထသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝုတ္တော၊ သင်္ခါရမှ ထသော
 မဂ်သည်၊ အပ္ပဏီဟိတော၊ အပ္ပဏီဟိတမဂ်မည်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ။ ။ အနတ္တတော၊ အနတ္တလက္ခဏာအားဖြင့်၊ ဝါ၊ အနတ္တ
 နုပဿနာဖြင့်၊ ဝဋ္ဌဟန္တဿ၊ ထသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝုတ္တော၊ သင်္ခါရ
 မှထသောမဂ်သည်၊ သုညတော၊ သုညတမဂ်မည်သည်၊ ဟောတိ၊
 ။ ။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ သုတ္တန္တပရိယာယေန၊ သုတ္တန်ဒေသနာတော်
 အားဖြင့်၊ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဒိပိတော၊ ပြအပ်၏၊ ပန၊ အသို့
 တပါးကား၊ ဝဋ္ဌာနဂါမိနိပဿနာ၊ ဝဋ္ဌာနဂါမိနိ ဝိပဿနာ
 သည်၊ ကိံ အာရမ္ပဏာ၊ အဘယ်အာရုံရှိသနည်း၊ တိလက္ခဏာ၊
 လက္ခဏာရေး သုံးပါးလျှင် အာရုံရှိ၏၊ လက္ခဏံနာမ၊ လက္ခဏာ
 မည်သည်၊ ပညတ္တိဂတိကံ၊ ပညာတ်အလားရှိ၏၊ နဝတ္တဗ္ဗဓမ္မဘူ
 တံ၊ ပရိတမဟံဂ္ဂတဓမ္မဟုမဟောအပ်သောသဘောဖြစ်၍ ဖြစ်၏၊
 ဤကား ယောဇနာ။ ။ အတ္တတ္တဗဟိဒ္ဓါစ ရူပါရူပေသု ပဉ္စသု
 သတ္တအဋ္ဌဂုံပရိကာမံနိမိတ္တံ၊ ပဋိပဒါပတိတိ၊ ။ ယခင်အဋ္ဌက
 ထာပါဌ်။ ။ ဤပါဌ်ဖြင့် မဂ်တရား၏သန္တာန်ရုပ်နာမ်ခန္ဓာအင်္ဂါ

ဘောက်ပြန်ခြင်း နိမိတ်မှထခြင်း။ ပဋိပဒါအဓိပတိ ရှေ့ မရှေ့
 တို့ကိုပြတော်မူသည်။ ။အဇ္ဈတ္တံ၊မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်ကုန်သော။
 ပဉ္စသု၊ခန္ဓာငါးပါးတို့၌၊အဘိနိဝိသိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ဝုဋ္ဌာနုဉ္စ။
 အဇ္ဈတ္တခန္ဓာ၊ဗဟိဒ္ဓခန္ဓာ နှစ်ပါးတို့တွင်၊တပါးပါးမှမဂ်၏ထခြင်း
 ၎င်း၊ဗဟိဒ္ဓါ၊သူတပါးသန္တာန်၌ ဖြစ်သော်၊ပဉ္စသု၊ခန္ဓာငါးပါးတို့
 ၌၊အဘိနိဝိသိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဝုဋ္ဌာနုဉ္စ၊ ဗဟိဒ္ဓခန္ဓာ အဇ္ဈတ္တ
 ခန္ဓာ နှစ်ပါးတို့တွင် တပါးပါးမှ မဂ်ထခြင်း၎င်း၊ ရူပါရူပေသု၊
 ရုပ်နာမ် နှစ်ပါး တို့တွင်၊ ဧကေ ကာသိ၊ တပါးပါး၌၊ အဘိနိဝိ
 သိတွာ၊နှလုံးသွင်း၍၊ဝုဋ္ဌာနုဉ္စ၊တပါးပါးမှမဂ်၏ထခြင်း၎င်း။ ပဉ္စ
 သု၊ခန္ဓာငါးပါးတို့၌၊အဘိနိဝိသိတွာ၊အလုံးစုံသော ကရားသည်
 ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းသဘော ရှိ၏ဟု နှလုံးသွင်း၍၊ ဝုဋ္ဌာနုဉ္စ၊ ခန္ဓာ
 ငါးပါးတို့မှမဂ်၏ထခြင်း၎င်း၊သတ္တအဋ္ဌင်္ဂံ ပရိဏာမဉ္စ။ ခုနစ်ပါး
 ရှစ်ပါးကုန်သောမဂ္ဂင်၊ ခုနစ်ပါး ခြောက်ပါးကုန်သော ဗောဇ္ဈင်၊
 ငါးပါး လေးပါး သုံးပါး နှစ်ပါးကုန်သော ဈာန်နှင့်တို့၏ဘောက်
 ပြန်ခြင်း၎င်း၊ နိမိတ္တဉ္စ။ ရုပ်ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်
 တည်း ဟူသော နိမိတ်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်ခြင်း။ စိတ္တဇရူပက္ခန္ဓာ
 တည်းဟူသော အနုပ္ပါဒိဏ္ဍက၊ ကမ္မဇရူပက္ခန္ဓာတည်းဟူသော
 ဥပါဒိဏ္ဍကနိမိတ်၊ အပယံနိမိတ်၊ ကာမသုဂတိဘဝေကဒေသ
 နိမိတ်၊ကာမဘဝနိမိတ်၊ရူပါရူပဘဝနိမိတ်တို့မှ၊ထိုမဂ်၏ထခြင်း
 ၎င်း၊ပဋိပဒါပတိစ၊ပဋိပဒါရှေ့ မရှေ့၊အဓိပတိ ရှေ့ မရှေ့၎င်း။
 ဣတိ၊ဤသည်ကား၊ပကိဏ္ဍကံ၊မြီးဖြွမ်းသော စကားရပ်တည်း။
 ဤကားယောဇနာ။ ။ပဋိပဒါပတိ ဟူရာ၌၊ မြတ်စွာဘုရားရှင်
 မဟာသာရိပုတ္တရာ တို့၏ မဂ် လေးပါးလုံး၊ သုခါ ပဋိပဒါ ခိပ္ပါ
 ဘိညချည်းဖြစ်ကုန်၏။ ။ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်၏ မဂ်လေးပါး
 တွင်၊ ပထမမဂ်သည်၊ သုခါပဋိပဒါ ခိပ္ပါဘိည၊ အထက်မဂ်သုံး
 ပါးကား၊ဒုက္ခာပဋိပဒါခိပ္ပါဘိညချည်း ဖြစ်ကုန်၏။ ။အချို့
 သော ပုဂ္ဂိုလ်အား မဂ်လေးပါးလုံးဒုဒ၊ ။အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်
 မဂ်လေးပါး ဒုက္ခိ၊ ။အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်အား မဂ်လေးပါးလုံး

သုဒ္ဓါ။ ။ အချိုသောပုဂ္ဂိုလ်အား မင်္ဂလေးပါးလုံးသုဒ္ဓါ။ ။ အချိုသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပဌမ မင်္ဂသည်သုဒ္ဓါ၊ ဒုတိယမင်္ဂသည်သုဒ္ဓါ။ တတိယမင်္ဂသည်သုဒ္ဓါ၊ စတုတ္ထမင်္ဂသည်သုဒ္ဓါ။ ။ ဤပဋိပဒါရွေ့မရွေ့ကဲ့သို့။ အဓိပတိရွေ့မရွေ့ကိုလည်း မှတ်စေ။ ။ သင်္ခါရပေက္ခာညာဏမေဝဟိ။ အရိယမဂ္ဂဿ ဗောဇ္ဈင်္ဂ မဂ္ဂင် ဈာနင်္ဂ ဝိသေသံ။ နိယမေတိ။ ။ ယခင် အဋ္ဌကထာပါဌ်။ ။ ဤပါဌ်ဖြင့် မင်္ဂ၏ ဗောဇ္ဈင် မဂ္ဂင်ဈာနင် အထူးတို့ကို။ သင်္ခါရပေက္ခာညာဏ်ဟုဆိုအပ်သော မင်္ဂ၏ရှေ့အတို့၌ဖြစ်သော ဝုဋ္ဌာနဂါယိနိ ဝိပဿနာဖြင့် သာလျှင်မှတ်အပ်သည်ကိုပြတော်မူသည်။ ။ ဟိ။ မှန်၏။ သင်္ခါရပေက္ခာ ညာဏမေဝ။ သင်္ခါရပေက္ခာ ညာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော ဝုဋ္ဌာနဂါယိနိ ဝိပဿနာသည်သာလျှင်။ အရိယမဂ္ဂဿ။ အရိယမင်္ဂ၏။ ဗောဇ္ဈင်္ဂ မဂ္ဂင် ဈာနင်္ဂ ဝိသေသံ။ ဗောဇ္ဈင်္ဂ မဂ္ဂင် ဈာနင်အထူးတို့ကို။ နိယမေတိ။ မှတ်စေအပ်၏။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။ တိပိဋကပူဇ္ဇ နာဂထေရ်သည် ပါဒကဈာန်ဖြင့်။ မင်္ဂ၏ဗောဇ္ဈင် မဂ္ဂင် ဈာနင်အထူးကိုမှတ်၏။ ။ မောရဝါပိအရပ်၌ သီတင်းသုံးသော မဟာဒတ္ထထေရ်ကား။ သမသိတဈာန်ဖြင့် ထိုအထူးကိုမှတ်၏။ ။ ဂူဇ္ဇဘယထေရ်ကား။ ပုဂ္ဂလံဇ္ဈာသယဖြင့်။ ထိုအထူးကိုမှတ်၏။ ။ ထိုစကားလေးပါး၏ဝိတ္ထာရကားသုက္ခဝိပဿကပုဂ္ဂိုလ်၏ဖြစ်စေအပ်သော မင်္ဂသည်၎င်း။ ဈာနာလာတိပင်ဖြစ်သော်လည်း ဈာန်ကိုအခြေမပြုမူ၍ ဖြစ်စေအပ်သောမင်္ဂသည်၎င်း ပဌမဈာန်ကိုအခြေပြု၍ ပကိဏ္ဍကသင်္ခါရကိုသုံးသတ်၍ ဖြစ်စေအပ်သော မင်္ဂသည်၎င်း။ ပထမဈာန်နှင့်အလားတူဖြစ်၍ ဗောဇ္ဈင် မဂ္ဂင်ဈာနင်တို့သည်ပြည့်စုံကုန်၏။ မဂ္ဂဝိတိမှ ရှေးအတို့၌ ဝိပဿနာညာဏ်သည် သောမနဿသည်၎င်း။ ဥပေက္ခာသည်၎င်းဖြစ်၍ သင်္ခါရမှ ထသော အခါ ၌ကား သင်္ခါရပေက္ခာ အဖြစ်သို့ရောက်သော ဝုဋ္ဌာနဂါယိနိ ဝိပဿနာညာဏ်သည်ကား။ သောမနဿသဟဂုတ်သာလျှင်ဖြစ်၏။ ။ ဒုတိယ။ တတိယ။ စတုတ္ထဈာန်သုံးပါးတို့တွင်။ တပါးပါးကိုပါဒကပြု၍ ဖြစ်စေအပ်သော

မက်သည်။ ပါဒကဗျာန်နှင့် အလားတူသာ ဖြစ်၏။ ဈာန်တို့ကား
လေး ပါး သုံးပါး နှစ် ပါး။ မဂ္ဂင် ခု နှစ် ပါး။ စတုတ္ထ ဈာန် ဌ
ကား။ ဗောဇ္ဈင်ခြောက်ပါး။ ပီတိသံဗောဇ္ဈင်ပယ်။ ဤမျှသာပုရ
၏။ ဝိပဿနာ၌ ဝေဒနာတို့ကား ငှေးနည်း။ ။ ပဉ္စမဈာန်ကို
ပါဒကပြု၍ ဖြစ်စေအပ်သော မက်သည်လည်း ပါဒကဗျာန်နှင့်တူ
၏။ ။ ဗောဇ္ဈင်ခြောက်ပါး။ မဂ္ဂင်ခုနှစ်ပါး။ ဈာန်ကား ဥပေက္ခာ
ကေဂ္ဂတာ နှစ်ပါး။ ပုဗ္ဗဘာဝဝိပဿနာ၌ ဝေဒနာတို့ကား။ သော
မနဿသဟဂုတ်လည်း အချို့ဖြစ်၏။ ဥပေက္ခာသဟဂုတ်လည်း
အချို့ဖြစ်၏။ ဂုဏ္ဌာနဂါမိနိဝိပဿနာကား ဥပေက္ခာသဟဂုတ်
သာဖြစ်၏။ ။ အရူပဈာန်တို့ကို ပါဒကပြုရာ၌လည်း နည်းတူ
မှတ်။ ။ ပဉ္စမဈာန် စသည်တို့တွင်တပါးပါးကိုဝင်စား၍ ဈာန်
မှထ၏။ ပကိဏ္ဍကသင်္ခါရကို လက္ခဏာရေးတင်၍ သုံးသပ် သ
ဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သောမက်သည်။ ပါဒကဗျာန်နှင့်တူ၏။ ဤသို့သော်
လည်း အကျဉ်းမှတ်။ ဝင်စားအပ်သောဈာန်ကို အချေပြုပါဒက
ဈာန်ဆိုသည်။ မက်ကိုပါဒကမဆို။ မက်ကားပါဒကသဒ္ဒသ။ ။
သမာပတ် ရှစ်ပါးကိုရသော ဈာန်လာဘိ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဉ္စမ
ဈာန်ကို ပါဒကပြု၍ ပထမ မက်ဖိုလ်ကိုရ၍ ဈာန်မယုတ်ဘဲသေ
လွန်သဖြင့် အရူပဘုံ၌ ဖြစ်လေလျှင်။ မဇ္ဈမ မက်ဖိုလ် သမာပတ်မှ
ထ၍ ဝိပဿနာကိုပွားစေ၍ အထက်မက်ဖိုလ်တို့ကိုဖြစ်စေအံ့။ ထို
မက်ဖိုလ် တို့သည်လည်း။ မိမိပဉ္စမ ဈာန်ပါဒကနှင့် တူသည်သာ
ဖြစ်၏။ ဒုတိယဈာန်ပါဒကတို့၌လည်း နည်းတူမှတ်။ အရူပဘုံ
၌ကား။ တိကမက်။ စထုကမက်ဈာန်သာရှိ၏။ ။ ဤကား ပဉ္စမ
ထေရ်၏ဝါဒ။ ။ အကြင်အကြင်သမာပတ်မှထ၍ ထိုထိုသမာ
ပတ်ကိုသုံးသတ်၍ ဖြစ်စေအပ်သော မက်သည်။ မိမိသုံးသတ်အပ်
သော သမသိတဈာန်နှင့် တူသည်သာဖြစ်၏။ ဈာန်စသော ဆို
ဘွယ်ကားရပ်ကား ယခင်နည်းရှိပြီး။ ။ သမသိတဈာန်ဟူ
သည် သုံးသတ်အပ်သော ဈာန်ကို ဆိုသည်။ မက်ကိုမဆို။ မက်
ကား သမသိတသဒ္ဒသ။ ။ ဤကား ဒုတိယထေရ်၏ဝါဒ။ ။

အောက်အောက်ချာန်ကိုပါဒကပြု၍၊ အထက်အထက်ချာန်ကိုသုံး
သတ်၍၎င်း၊ အထက်အထက် ချာန်ကို ပါဒကပြု၍၊ အောက်အောက်
ချာန်ကိုသုံးသတ်၍၎င်း ဖြစ်စေအပ်သောမက်သံသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်သည်
ပါဒကချာန်နှင့် တူစေလိုလျှင်၊ ပါဒကချာန်နှင့်တူ၏။ သမသိတ
ချာန်နှင့် တူစေလိုလျှင်။ သမသိတချာန်နှင့်တူ၏။ ပုဂ္ဂိုလ်အလိုမရှိ
သော်ကား၊ အထက်ချာန်၏ ဗလဝ၏အဖြစ်ကြောင့် အထက်ချာန်
နှင့်တူ၏။ ချာန်စသော ဆိုဘွယ် စကား ရပ်ကား။ ယခင်နည်းရှိ
ပြီး။ ။ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယ ဟူသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်၏အလိုဆန္ဒကိုဆို
သည်။ ထိုအလိုဆန္ဒဖြင့်။ မက်ကိုရသောကြောင့် မက်လည်း ပုဂ္ဂ
လဇ္ဈာသယ မက်ချာန်မည်၏။ ပါဒကသမသိတ ချာန်တို့ကို ပုဂ္ဂ
လဇ္ဈာသယမဆို။ ပါဒကသမသိတချာန်တို့ကိုကား ပုဂ္ဂလဇ္ဈာ
သယဟေတု။ ။ ဤကား တတိယထေရ်၏ဝါဒ။ ။ ဤထေရ်
ဝါဒသုံးရပ်လုံးသည်။ အဋ္ဌကထာဝါဒဟုဆိုအပ်သော ဝုဋ္ဌာနဂါမိ
နိပိဿနာဝနိယမေတိ ဟူသောစကားနှင့်လည်းမကင်းမလွတ်
ထိုကြောင့် ယခင်အဋ္ဌကထာ၌။ ။ တေသံပိဝါဒေသု၊ အယံ
သင်္ခါရပေက္ခာ သင်္ခါတာ။ ပုဗ္ဗဘာဂါ၊ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိ ပိပဿနာဝ
နိယမေတိတံဝေဒိတဗ္ဗံ။ ။ ဟူ၍မိန့်အပ်ပြီ။ ။ တေသံပိ၊ ထို
ဆရာတို့၏လည်း။ ဝါဒေသု၊ အယုတို့၌။ သင်္ခါရပေက္ခာ သင်္ခါ
တာ။ သင်္ခါရပေက္ခာဟုဆိုအပ်သော။ ပုဗ္ဗဘာဂါ၊ မက်၏ရှေ့အဖို့
ဖြစ်သော။ အယံဝုဋ္ဌာနဂါမိနိ ပိပဿနာဝ၊ ဤဝုဋ္ဌာနဂါမိနိပိပဿ
နာသည်သာလျှင်။ နိယမေတိ။ မက်ကိုမှတ်စေ၏။ ။ ဤကား
ယောဇနာ။ ။ ပါဒကသမသိတ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယ ဖြစ်သော
ပဉ္စကနည်း၏ အစွမ်းဖြစ်သောမက်စိတ် နှစ်ဆယ်။ ဖိုလ်စိတ် နှစ်
ဆယ်ပေါင်းလေးဆယ်။ တနည်းကား နဝကချာန်အစွမ်းဖြင့်မက်
စိတ် သုံးဆယ်၊ ခြောက်။ ဖိုလ်စိတ် သုံးဆယ်၊ ခြောက်-ပေါင်း ၇၂
စတုကနည်းအစွမ်းဖြင့် မက်စိတ် ၁၆၊ ဖိုလ်စိတ် ၁၆ ပေါင်း ၃၂
တနည်းကား။ အဋ္ဌကထာချာန်အစွမ်းဖြင့် မက်စိတ်သုံးဆယ်၊ နှစ်
ဖိုလ်စိတ် သုံးဆယ်၊ နှစ် ပေါင်း ၆၄။ တနည်းကား ပဉ္စကနည်း၌

ပါသပုအစွမ်းဖြင့် မဂ်စိတ် ၆၀။ ဖိုလ်စိတ် ၆၀။ ပေါင်း ၁၂၀။
 တနည်းကား၊ နှုတ်ကဿနာနှင့် ပါသပုအစွမ်းဖြင့် မဂ်စိတ် ၁၀၀။
 ဖိုလ်စိတ် ၁၀၀။ ပေါင်း ၂၀၆။ စတုကနည်း၌ ပါသပုအစွမ်း
 ဖြင့် မဂ်စိတ် ၄၀။ ဖိုလ်စိတ် ၄၀။ ပေါင်း ၈၀။ တနည်းကား
 အဋ္ဌကဿနာ၌ ပါသပု အစွမ်းဖြင့်၊ မဂ်စိတ် ၆၆။ ဖိုလ်စိတ် ၆၆။
 ပေါင်း ၁၃၂။ တနည်းကား သုက္ခဝိပဿနာ ပုဂ္ဂိုလ်။ ပါဒက
 သမသိတဿနာမရှိသော ဈာနလာဘီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဂန္ဓာနဂါမိနိ
 ဝိပဿနာ သောမနဿ သဟဂုတ် အစွမ်းဖြင့်၊ မဇ္ဇမဿနာ မဂ်
 စိတ် လေးပါး။ ဖိုလ်စိတ် လေးပါး၊ ပေါင်းရှစ်ပါး။ «မဇ္ဈပညာ»
 မဇ္ဈိမပညာ။ မဟာပညာ ပုဂ္ဂိုလ်သုံးတန်အစွမ်းဖြင့်၊ မဂ်စိတ် ၂၀
 ကိုမြှောက် ၆၀။ ဖိုလ်စိတ်နည်းတူ၊ ပေါင်း ၁၂၀။ «နောက်
 နောက်နည်း တို့၌လည်း ဤနည်းကိုမှီ၍ မြှောက်လေ။ «ဤ
 ကား လောကုတ္တရာစိတ်၌မှတ်ဘွယ်။ «ဥပေက္ခာပနသဝိဓာ
 ဟောတိ။ ဆဇ္ဇင်္ဂပေက္ခာ။ ဗြဟ္မဝိဟာရပေက္ခာ။ ဗောဇ္ဈင်္ဂပေက္ခာ။
 ဝိရိယပေက္ခာ။ သင်္ခါရပေက္ခာ။ ဝေဒနပေက္ခာ။ ဝိပဿနာ နှု
 ပေက္ခာ။ တတြမဇ္ဇတ္ထပေက္ခာ။ ဈာနပေက္ခာ။ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေက္ခာ
 တိ။ «ယခင်အဋ္ဌကထာပါဌ်။ «ဤပါဌ်ဖြင့် ဥပေက္ခာဆယ်ပါး
 ကိုပြတော်မူသည်။ «ပန။ ဘေဒကိဆိုဦးအံ။ ဥပေက္ခာ။ ဥပေက္ခာ
 တို့သည်။ ဆဇ္ဇင်္ဂပေက္ခာ၏ရခြောက်ပါး၌ အာရုံခြောက်ပါးထင်
 သည်ရှိသော်၊ မမုန်းမချစ် လျစ်လျူရှုခြင်း ဥပေက္ခာ၎င်း။ ဗြဟ္မ
 ဝိဟာရပေက္ခာ။ သုခိတဒုက္ခိတသတ္တဝါ ပညာတ်နှစ်ရပ်ကို အာရုံ
 ပြု၍ လျစ်လျူရှုခြင်း ဗြဟ္မဝိဟာရပေက္ခာ၎င်း။ ဗောဇ္ဈင်္ဂပေက္ခာ။
 ဗောဇ္ဈင်္ဂဖြစ်၍ သဟဇာတ်တရားတို့ကိုလျစ်လျူရှုခြင်းဗောဇ္ဈင်္ဂ
 ပေက္ခာ၎င်း။ ဝိရိယပေက္ခာ။ မပြင်းမလျော့ကောလင်လင်အား
 ထုတ်ခြင်း ဝိရိယဟုဆိုအပ်သော ဥပေက္ခာ၎င်း။ သင်္ခါရပေက္ခာ။
 သင်္ခါရတို့၌ လျစ်လျူရှုခြင်း သင်္ခါရဇေယျာညာဏ်၎င်း။ ဝေဒန
 ပေက္ခာ။ အနုက္ခမ သုခဖြစ်သော ဝေဒနပေက္ခာ၎င်း။ ဝိပဿန
 ပေက္ခာ။ သင်္ခါရတို့၏ အနိစ္စအဖြစ် စသည်ကို စူးစမ်းဆင်ခြင်

ခြင်း၌ လျှပ် လျှူ။ ရှုခြင်း ဝိပဿ နှပေက္ခာ ၎င်း။ တတြိမဇ္ဈတ္တ၊
 ပေက္ခာ။ သဟဇာတ်တရားတို့၌ အညီအမျှဆောင်ခြင်း အစွင်း
 ဖြင့် လျှပ်လျှူ။ ရှုခြင်း တတြိမဇ္ဈတ္တ၊ ပေက္ခာ၎င်း။ ဈာနပေက္ခာ။
 တတိယဈာန်သုခ၏အပင်း၌ မကျခြင်းကို ဖြစ်စေ၍။ လျှပ်လျှူ။ ရှု
 ခြင်း ဈာနပေက္ခာ၎င်း။ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေက္ခာ။ စတုတ္ထဈာန်၌ သတိ
 စင်ကြယ်သောအားဖြင့် ဈာပါရမရှိမူ၍ လျှပ်လျှူခြင်း ပါရိသုဒ္ဓိ
 ဥပေက္ခာ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသဝိဓာ၊ ဆယ်ပါးပြားသည်။ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ဤကားယောဇနာ။ ဤဥပေက္ခာဆယ်ပါးတို့
 ထွင်း၊ ဆ၊ ဖြ၊ ဗော၊ တ၊ ဈာ၊ ပါ၊ ဤဥပေက္ခာခြောက်ပါးသည်။
 ထတြိမဇ္ဈတ္တ၊ ပေက္ခာတပါးသာဖြစ်၏။ တတြိမဇ္ဈတ္တ၊ ကာစေတ
 သိက်ကိုမှတ်။ အခိုက်အတန့်အားဖြင့်သာပြားသည်။ ဆဖြစ်ရာ၌
 ဗော စသည် မဖြစ်။ ဗောဖြစ်ရာ၌လည်း ဆ စသည်မဖြစ်။ ဤသို့
 လည်း ထူးဟန်ကိုသိလေ။ သ၊ ဝိ၊ ဤဥပေက္ခာနှစ်ပါးလည်း
 ပညာ တပါးသာဖြစ်၏။ ဂိစ္စအစွမ်းဖြင့်သာလျှင် နှစ်ပါးပြား၏။
 ဥပမာကား၊ တယောဝံသောယောကျာ်းသည်။ ဆိတ်ခြေသဏ္ဌာန်
 ရှိသော ဒုတ်ထုံဒါန်ကိုကိုင်၍ အိပ်သို့ဝင်လာသော မြွေတကောင်
 ကိုရှာသည်ရှိသော် ဖွဲ့ရ၌အိပ်နေသော ထိုမြွေကို မြင်လေ၍ မြွေ
 ပင်လောမြွေမဟုတ်လောဟု၊ ငုံ့လျှိုး၍ကြည့်သည်ရှိသော်၊ လည်
 ရေးသုံးဆင့် ရှိသည်ကိုမြင်၍ ခုံမှားကင်းသဖြင့် မြွေလော မြွေမ
 ဟုတ်လောဟု ဆင်ခြင်စူးစမ်းခြင်း၌ လျှပ်လျှူသကဲ့သို့၊ ဤအတူ
 ဝိပဿနာကို အားထုတ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိပဿနာ
 ဉာဏ်ဖြင့် လက္ခဏာရေး သုံးပါးတင်သည်ရှိသော်၊ သင်္ခါရ တ
 ရားတို့၏ အနိစ္စ၏အဖြစ်စသည်ကို စူးစမ်း ဆင်ခြင်ခြင်း၌ လျှပ်
 လျှူ၊ ရှုခြင်းသည် ဝိပဿနပေက္ခာ မည်၏။ ထိုယောကျာ်း
 သည် ဆိတ်ခြေနှင့်တူသော ထွန်တံဖြင့် မြေမြှန်စွာ ကိုင် ယူ၍၊ ဤ
 မြွေကိုပင်ဘမ်းယူစေမူ၍၊ ငါ့ကိုလည်း မကိုက်ခဲစေမူ၍အဘယ်
 သို့ ငါလွှတ်ပါရအံ့နည်းဟု လွှတ်အံ့သောအခြင်းအရာကိုသာ ရှာ
 မှီးထွက်၊ မြွေကိုကိုင်ယူခြင်း၌ လျှပ်လျှူသကဲ့သို့၊ ဤအတူ၊ လက္ခ

ကာရေးသုံးပါး၏ထင်မြင်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့် သုံးရပ်သော
 ဘုံသည် မီးဟိုဠ်စွဲ၊ ရဲရဲကြီးတောက်လောင်ဟန် ဝိပဿနာဉာဏ်
 ထင်မြင် သဖြင့် သင်္ခါရ တို့ကို ရှုခြင်း၌ လျစ်လျူ။ ရှုခြင်းသည်
 သင်္ခါရပေက္ခာမည်၏။ ။ ဤသို့ဥပမာ ဥပမေယျ သံသန္ဓနပြု၍
 ဥပေက္ခာ နှစ်ပါး၌ ဝိစိနနက္ခိယ။ ဂဟဏကိစ္စ ထူးပြားသည်ကို
 မှတ်လေ။ ။ ဝိနာဠိ ဝေ ဤနှစ်ထွေကား ထင်ရှားသလေပြီ။ ။
 သင်္ခါရပေက္ခာသည်လည်း။ သမာပတ်ရှစ်ပါးကို ရကြောင်း သ
 မာဓိအစွမ်းဖြင့်၊ သင်္ခါရပေက္ခာရှစ်ပါး၊ မဂ်ဖေးပါး ဗလသမာ
 ပတ်ဖေးပါး၊ သုညတဝိဟာရသမာပတ်။ အနိမိတ္တဝိဟာရသမာ
 ပတ်။ ဤသမာပတ်ဆယ်ပါးတို့ကို ရကြောင်း ဝိပဿနာဆယ်
 ပါး၏ အစွမ်းဖြင့် သင်္ခါရပေက္ခာ ဆယ်ပါးပြား၏ဟုမှတ်။ ။
 သမာဓိ ရှစ်ပါးဟူရာ၌ ပဋ္ဌမဈာန်ကိုရခြင်းငှါ၊ နိဝရဏ၌ ဆင်
 ခြင်၍ ကောင်းစွာ တည်ခြင်း သင်္ခါရပေက္ခာ တပါး။ ဒုတိယ
 ဈာန်ကို ရခြင်းငှါ ပဋ္ဌမဈာန် သညာ၌ ဆင်ခြင်၍ ကောင်း စွာ
 တည်ခြင်း သင်္ခါရပေက္ခာတပါး။ ဤနည်းတူ သမာပတ်ရှစ်ပါး
 ကုန်အောင်ယူ၍ သမာဓိရှစ်ပါးသရုပ်ကိုသိလေ။ ။ ဝိပဿနာ
 ဆယ်ပါးဟူရာ၌၊ ဥပ္ပါဒ၊ ပဋိသန္ဓေ၊ ပဝတ္တ၊ နိမိတ္တ၊ အာယုဟန၊
 ဤငါးသည် သင်္ခါရပေက္ခာ၏ အာရုံဝတ္ထု၊ သင်္ခါရဖြစ်၏။ ။ ဥပ္ပါ
 ဒဟူသည် ရှေးကံကြောင့်ယခုဘဝ၌ဖြစ်သော ဇာတိပင်၊ ပဝတ္တ
 ဟူသည် နိရိယစသော ဂတိငါးပါးပင်။ နိမိတ္တဟူသည် ဇရာစ
 သောတရားပင်။ အာယုဟနဟူသည် အနာဂတ်၌ ပဋိသန္ဓေ၏
 အကြောင်းကံပင်။ ပဋိသန္ဓေဟူသည် အနာဂတ်ပဋိသန္ဓေပင်။ ။
 ဤ ငါးပါးကို မဂ် သမာပတ် နှစ်ပါးတို့၌ ငါးပါးစီ ယူ၍လည်း
 ဝိပဿနာဆယ်ပါး သရုပ်ဟူ၍မှတ်။ တနည်းလည်း မဂ်လေးပါး
 သမာပတ်ခြောက်ပါးတို့၏ အစွမ်းဖြင့် ဝိပဿနာ ဆယ်ပါးသ
 ရုပ်ကိုမှတ်။ ။ ဤကား ဥပေက္ခာ နာယပါး တနည်းလည်း
 နှစ်ဆဲ့ခုနစ်ပါးတို့၌ မှတ်ဘွယ်။ ။ ကသိဏာနူလောမတော။
 ကသိဏာပဋိလောမတော။ ကသိဏာနူလောမ ပဋိလောမတော။

ဈာနာနုလောမတော။ ဈာနပဋိလောမတော။ ဈာနာနုလောမ ပဋိ
လောမတော။ ဈာနုက္ကန္တိ ကတော။ ကသိဏုက္ကန္တိ ကတော။ ဈာန
ကသိဏုက္ကန္တိ ကတော။ အင်္ဂသင်္ကန္တိ တော။ အာရမ္မဏသင်္ကန္တိ
တော။ အင်္ဂါရမ္မဏသင်္ကန္တိ တော။ အင်္ဂါရမ္မဏသင်္ကန္တိ တော။ အင်္ဂ
ဝတ္တပနတော။ အာရမ္မဏဝတ္တပနတောတိ။ ဣမေဟိဝုဒ္ဓသ
ဟိ နာကာရေဟိဝိတ္တံပရိဒမေတဗ္ဗံ။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာပါဌ။
ဤပါဌဖြင့်၊ ဣဒ္ဓိဒိကုပ္ပန အလိုရှိသောအာဒိကပ္ပိကယောဂီပုဂ္ဂိုလ်
သ ည်ဤ ၁၄ ပါးကုန်သောအချင်းအရာတို့ဖြင့်၊ မိမိစိတ်ကိုနူးညံ့
ယဉ်ကျေးအောင်ဆုံးမမှတ်ခိုးဖြစ်နိုင်သည်ကိုပြတော်မူသည်။ ။
ကသိဏာနုလောမတော။ ကသိုဏ်းအနုလုံအားဖြင့်၎င်း။ ကသိ
ဏာပဋိလောမတော။ ကသိုဏ်းပဋိလုံအားဖြင့်၎င်း။ ကသိဏာနု
လောမ ပဋိလောမတော။ ကသိုဏ်း အနုလုံ ပဋိလုံ အားဖြင့်၎င်း။
ဈာနာနုလောမတော။ ဈာနအနုလုံ အားဖြင့်၎င်း။ ဈာနပဋိလောမ
တော။ ဈာနပဋိလုံအားဖြင့်၎င်း။ ဈာနာနုလောမပဋိလောမတော။
ဈာနအနုလုံ ပဋိလုံအားဖြင့်၎င်း။ ဈာနုက္ကန္တိ ကတော။ ဈာနတပါး
ချားသော အားဖြင့်၎င်း။ ကသိဏုက္ကန္တိ ကတော။ ကသိုဏ်းတ
ပါးချားသော အားဖြင့်၎င်း။ ဈာနကသိဏုက္ကန္တိ ကတော။ ဈာန
ကသိုဏ်းအစုံကျော်ဇောသောအားဖြင့်၎င်း။ အင်္ဂသင်္ကန္တိ တော။
ဈာနပြောင်းသောအားဖြင့်၎င်း။ အာရမ္မဏသင်္ကန္တိ တော။ အာရုံ
ပြောင်းသောအားဖြင့်၎င်း။ အင်္ဂါရမ္မဏသင်္ကန္တိ တော။ ဈာနအာ
ရုံနှစ်ပါးစုံ ပြောင်းသောအားဖြင့်၎င်း။ အင်္ဂဝတ္တပနတော။ ဈာန
ကို ဖိုင်းချားမှတ်သားသော အားဖြင့်၎င်း။ အာရမ္မဏဝတ္တပန
တော။ အာရုံကို ဖိုင်းချားမှတ်သားသော အားဖြင့်၎င်း။ ဣတိ။
ဤသို့၊ ဝုဒ္ဓသဟိ။ တဆဲ့လေးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိအာကာရေ
ဟိ၊ ဤအချင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ဝိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို၊ ပရိဒမေတဗ္ဗံ၊ ဆုံးမ
ကခြစ်အပ်၏။ ။ ဤကား ယောဇနာ။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား၊
ရှေးဦးစွာ ပထဝီကသိုဏ်းကို အာရုံပြု၍ ဈာနကို ဝင်စား၏။ ထို
နောင် အာပေါကသိုဏ်းကို အာရုံပြု၍ ဝင်စား၏။ ဤသို့စသည်

ဖြင့် ကသိုဏ်း ၅၀ပါးတို့၌ အနုလုံစဉ်အားဖြင့် အာရုံပြု၍။ ရာ
ထောင် ကြိမ်ဖန်စွာ နှုတ်ဝင်စားခြင်းသည်။ ကသိဏာနုလောမမည်
၏။ ။ ဩဒါတ ကသိုဏ်းမှစ၍ ပဋိလုံစဉ်အားဖြင့် အာရုံပြု၍
ဈာန်ဝင်စားခြင်းသည်။ ကသိဏာပဋိလောမမည်၏။ ။ ပထဝီ
ကသိုဏ်းမှစ၍ ဩဒါတ ကသိုဏ်း တိုင်အောင်။ ဩဒါတ က
သိုဏ်းမှစ၍ ပထဝီကသိုဏ်း တိုင်အောင် ကသိုဏ်း ၅၀ပါးတို့၌
အနုလုံပဋိလုံစဉ်အားဖြင့် အာရုံပြု၍ ဈာန်ဝင်စားခြင်းသည် ကသိ
ဏာနုလောမ ပဋိလောမ မည်၏။ ။ ပဋ္ဌမဈာန်မှ စ၍ နေဝ
သညာ နာသညာ ယတနဈာန် တိုင်အောင် အနုလုံစဉ် အားဖြင့်
အာနိတလဲလဲ ဝင်စားခြင်းသည် ဈာနာနု လောမမည်၏။ ။
နေဝသညာ နာသညာ ယတနဈာန်မှစ၍ ပဋ္ဌမဈာန် တိုင်အောင်
ပဋိလုံစဉ်အားဖြင့် အာနိတလဲလဲ ဝင်စားခြင်းသည် ဈာနပဋိ
လောမမည်၏။ ။ အနုလုံပဋိလုံနှစ်ပါးစုံအားဖြင့် အာနိတလဲလဲ
ဝင်စားခြင်းသည် ဈာနာနုလောမ ပဋိလောမမည်၏။ ။ ပထဝီ
ကသိုဏ်း၌ ပဋ္ဌမဈာန်ကို ဝင်စားပြီး၍ ဒုတိယ ဈာန်ကိုခံ၍ တ
တိယဈာန်ကိုဝင်စား၏။ ထိုနောင်ထိုပထဝီကသိုဏ်းကိုခွါ၍ အာ
ကာသ၌ အာကာသာနုဉ္ဇာယတန ဈာန်ကို ဝင်စား၏။ ထိုနောင်
နတ္ထိဘော ပညာတ်၌ အာကိဉ္ဇညာယတနဈာန်ကို ဝင်စား၏။
ဤသို့ ကသိုဏ်းကို မခံ မကျော် မူ၍ ဈာန်ကိုသာ တချောင်း ဧ
ကန္တရိက အားဖြင့် ခံကျော်၍ ဝင်စား ခြင်းသည် ဈာနုက္ကန္တိက
မည်၏။ ဤနည်း အတူ အာပေါ ကသိုဏ်း စသည် တို့၌လည်း
ယှဉ်လေ။ ။ ပထဝီကသိုဏ်း၌ ပဋ္ဌမဈာန်ကိုဝင်စားပြီး၍ တ
တိယ အာပေါကသိုဏ်းကိုချွန်ထား၍ တေဇောကသိုဏ်း၌။ ထို
နောင် နိမ္မိတကသိုဏ်း၌။ ထိုနောင် လောဟိတ ကသိုဏ်း၌ ထို
ပဋ္ဌမဈာန်ကိုပင်ဝင်စား၏။ ဤသို့သောနည်းဖြင့် ဈာန်မခံမကျော်
မူ၍ ကသိုဏ်းကိုသာ ခံကျော်ချွန်ထားလျက်။ ဧကန္တရိက အား
ဖြင့် ဝင်စားခြင်းသည်။ ကသိဏုက္ကန္တိကမည်၏။ ။ ပထဝီက
သိုဏ်း၌ ပဋ္ဌမဈာန်ကိုဝင်စား၍ တေဇောကသိုဏ်း၌ တတိယ

ဈာန်ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ကသိုက်ကိစ္စ၌ အာကာသ၌ အာကာသာ နန္ဒာ
ယာဉာဏ် ဈာန်ကို၊ လောဟိတ ကသိုက်ကိစ္စ၌ နန္ဒိကာ ပညာတ်၌
အာကာသညာယာဉာဏ်ဈာန်ကိုဝင်စား၏။ ဤသို့သောနည်းဖြင့် ဈာန်
ကသိုက်ကိစ္စ၌ နှစ်ပါးကို ခံကျော်၍ ဝင်စားခြင်းသည်။ ဈာန်ကသိုက်
ဏုတ္တိကမည်၏။ ။ပထဝီကသိုက်ကိစ္စ၌ ပဌမဈာန်ကိုဝင်စား
ပြီး၍ ထိုကသိုက်ကိစ္စပင် ကြွင်းကုန်သော ဈာန်တို့ကို ဝင်စား
ခြင်းသည် အင်္ဂါသက်တမ်းကမည်၏။ ။ပထဝီကသိုက်ကိစ္စ၌ ပဌမ
ဈာန်ကိုဝင်စားပြီး၍ ထိုဈာန်ပင်လျှင် အာပေါကသိုက်ကိစ္စ၌ ဝင်စား
၏။ ဤသို့ပင် ဖြစ်၍ အလုံးစုံကုန်သော ကသိုက်ကိစ္စ ကသိုက်ကိစ္စ
သာပြောင်း၍ဈာန်ကို မပြောင်းဘဲဝင်စားခြင်းသည်။ အာရမ္မဏ
သက်တမ်းကမည်၏။ ။ပထဝီကသိုက်ကိစ္စ၌ ပဌမဈာန်ကိုဝင်စားပြီး
၍ အာပေါကသိုက်ကိစ္စ၌ ဒုတိယဈာန်ကို၊ တေဇော ကသိုက်ကိစ္စ၌
တတိယဈာန်ကို၊ ဝါယောကသိုက်ကိစ္စ၌ စတုတ္ထဈာန်ကို၊ နိဗ္ဗာန်
သို့ ကသိုက်ကိစ္စ၌ အာကာသ၌ အာကာသာနန္ဒာယာဉာဏ်ဈာန်ကို၊
ပိတကသိုက်ကိစ္စ၌ ပဌမာရူပိညာဏ်၌ ဝိညာဏာယာဉာဏ်ဈာန်
ကို၊ လောဟိတကသိုက်ကိစ္စ၌ နန္ဒိကာပညာတ်၌ အာကာသညာ
ယာဉာဏ်ဈာန်ကို၊ ဩဒါတကသိုက်ကိစ္စ၌ တတိယာရူပိညာဏ်၌
နေဝသညာ နာသညာယာဉာဏ်ဈာန်ကို ဝင်စား၏။ ဤသို့ဧကန္တရိ
ကအဖွယ်ဖြင့် အင်္ဂါ အာရုံနှစ်ပါး ပြောင်း၍ ဝင်စားခြင်းသည်
အင်္ဂါရမ္မဏသက်တမ်းကမည်၏။ ။ပဌမဈာန်သည် ပဉ္စကိ
ဒုတိယဈာန်သည် တိဝဂ္ဂိက၊ တတိယဈာန်သည် ဒုဝဂ္ဂိက၊
စတုတ္ထဈာန်သည်လည်း။ ဒုဝဂ္ဂိက၊ ဤသို့ဈာန်ကို ပိုင်းချားမှတ်
သားခြင်းသည် အင်္ဂါဝဂ္ဂိပနမည်၏။ ။ဤကား ပထဝီက
သိုက်ကိစ္စ၊ ဤကား အာပေါကသိုက်ကိစ္စ၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့် အာရုံကို
ပိုင်းချားမှတ်သားခြင်းသည် အာရမ္မဏဝဂ္ဂိပနမည်၏။ ။
ဤကား ပရိဒေသ တထုံလေးပါး၌ မှတ်တမ်း။ ။အဓိဋ္ဌာနိဒ္ဓိ၊
ဝိကုပ္ပနိဒ္ဓိ၊ မနောမယိဒ္ဓိ၊ ညာဏဝိပ္ပနိဒ္ဓိ၊ သမာဓိဝိပ္ပနိဒ္ဓိ၊ အရိ
ယိဒ္ဓိ၊ ကမ္မဝိပါကနိဒ္ဓိ၊ ပုညဝတောဇ္ဇနိဒ္ဓိ၊ ဝိဇ္ဇာမယိဒ္ဓိ၊ သမာ

ပယောဂိဒ္ဓိ။ တံခိုးဆယ်ပါး ယခင်အဋ္ဌကထာစသည်၌လာသည်။ အဋ္ဌာနိဒ္ဓိ။ အဋ္ဌာန်အစွမ်းဖြင့်ပြီးသောတံခိုး၎င်း။ ဝိကုပ္ပနိဒ္ဓိ။ ကြပတေ့အဆင်းကို စွန့်သောအချင်းအရာ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောတံခိုး၎င်း။ မနောမယိဒ္ဓိ။ စိတ်ဖြင့်ပြီးသော တံခိုးလည်းကောင်း၊ ညာဏဝိပ္ပိတိဒ္ဓိ။ မဂ်ညာဏ်၏အာနုဘော်ကြောင့် ရှေ့နောက်ဆဲခန့်ဖြစ်သော တံခိုးလည်းကောင်း၊ သမာဓိဝိပ္ပိတိဒ္ဓိ။ ပဌမအာနုဘော်ကြောင့် အထူး ဖြစ်သော တံခိုးလည်းကောင်း။ အရိယိဒ္ဓိ။ အရိယာတို့အားဖြစ်သော တံခိုး၎င်း။ ကမ္မဝိပါကဇိဒ္ဓိ။ ကံ၏ အကျိုးကြောင့် ဖြစ်သော တံခိုး၎င်း။ ပုညဝတောဇ္ဈိဒ္ဓိ။ ကုသိုလ်သန္တာရငုံသော သူ၏ တံခိုး၎င်း။ ဝိဇ္ဇာမယိဒ္ဓိ။ မန္တန်ဆိပ်ခြင်း အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော ဝိဇ္ဇာရီရတို့၏တံခိုး၎င်း။ သမာပယောဂိဒ္ဓိ။ ကမ္မဋ္ဌာန်း စသည်ကို အေးထုတ်ခြင်းကြောင့် ကာမန္တန္တကို ပယ်နိုင်ခြင်းစသော တံခိုး၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒ္ဓိယော။ တံခိုးတို့သည်။ ဒေ။ ဆယ်ပါးတို့တည်း။ ဤကား ယောဇနာ။ ရှေးဣဒ္ဓိ သုံးပါးသည်။ ဣဒ္ဓိဝိအေဘိညာဏ်အစွမ်းဖြင့်ပြီး၏။ အဋ္ဌာနိဒ္ဓိမှာ။ သဟံဟောမိ သပ သံဟောမိ စသည်ဖြင့်ကြပတေ့အဆင်းကို မဖျောက်မူ၍ အဋ္ဌာန်ခြင်း အဘိညာဉ်အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောတံခိုး။ ဝိကုပ္ပနိဒ္ဓိမှာ ကြပတေ့ အဆင်းကို ဖျောက်၍ အဘိညာဏ် အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော ဆင် ခြင်း နဂါး ဂဠုန်စသောတံခိုး။ မနောမယိဒ္ဓိမှာ။ သံလျက်အိပ်အတွင်း၌ သံလျက်ကဲ့သို့။ ဂိယိ၏ အတွင်း၌ စိတ်ဖြင့်ပြီးသော ဂိယိတပါးကိုပြီးစေအပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သောတံခိုး။ ဤသို့တံခိုးဖန်ဆင်းခြင်း အခြင်းအရာမျှသာ ထူး၏။ ညာဏဝိပ္ပိတိဒ္ဓိမှာ။ ဝိပဿနာညာဏ် မဂ်ညာဏ်တို့သည် မဖြစ်မီရှေး၌၎င်း၊ ဖြစ်ပြီးသည်မှ နောက်၌၎င်း၊ ဖြစ်ဆဲခန့်၌၎င်း။ ထိုညာဏ်၏ အာနုဘော်ကြောင့် ဖြစ်သော တံခိုး။ ရှင်ပါကုလံထေရ် သံကိဗ္ဗိထေရ်တို့၏ ငယ်ကတည်းက သေကျေ ပျက်စီးလောက်သောဘေးဘျမ်းနှင့်တွေ့ကြုံလျက် ဖြစ်လတ္တံ့သော မဂ်ညာဏ်၏ အာနုဘော်ကြောင့် မသေ

မပျက် အသက်ကို နှစ်ပါးချမ်းသာ ကြီးပွားရသည်များကို ရှု၍
သိလင့်။ ။သမာဓိဝိပ္ပါရိဒ္ဓိ^၁မှာ၊သမာဓိမဖြစ်မီ ဧကောသနာတို့၌၎င်း၊
ဖြစ်ပြီးသည်မှနောက်အတို့၌၎င်း၊ဖြစ်ဆဲခန့်၌၎င်း၊သမထ၏ အာ
နုဘော်ကြောင့်ဖြစ်သောတံခိုး၊ရှင်မဟာသာရိပုတ္တရာ၏ဦးခေါင်း
ကို ဘိလူးတယောက်သည်။ မိဗန်းကြိုးသော အသံကဲ့သို့ အ
သံ ရှိအောင် ပုတ်ခတ်သော ခန့်၌ သမာပတ်ကို ဝင်စားသဖြင့်
အန္တရာဟ်မရှိ ပကတိချမ်းသာခြင်း၊ပုဏ္ဏသုဋ္ဌေး၏သို့ ဥတ္တရာ
သာမာဝတိမိဖုရားတို့၊ မေတ္တာသမာဓိကြောင့် ချမ်းသာပကတိ
ရှိကုန်သော ဝတ္ထုများကိုရှု၍သိလင့်။ ။အရိယိဒ္ဓိ^၂မှာ၊အရိယာ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ပဋိကူလာပဋိကူလ နှစ်ဝသောအရံ၌ မမုန်းမ
ချစ်၊ဆဋ္ဌဂုံပေက္ခာဖြစ်၍၊ လျစ်လျူခါ နေနိုင်ခြင်းတံခိုး၊ ဤတံခိုး
လည်း။ စေတော ဝသီသို့ ရောက်ကုန်သော အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့
အား ဘာလျှင်ဖြစ်၏၊ စေတောဝသီသို့ မရောက်ကုန်သော အရိ
ယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အားမဖြစ်၊စေတောဝသီဟူသည်ကား၊ အသုဘ
ကမ္မဋ္ဌာန်း၊မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း၊ဓာတုဝဝတ္တန်စသည်တို့၌၊ လေ့လာ
ပျံ့နှံ့သည်ကို ဆိုသည်။ ။ကမ္မဝိပါကဇိဒ္ဓိ^၃မှာ၊ ဌာနတို့၏
ကောင်းကင်၌ပြန်သွားခြင်း၊အလုံးစုံသောနတ်၊ကပ်ဦးသူ၊အချို့
ကုန်သော ဝိနိပါတိကတို့၏ ကောင်းကင်၌သွားခြင်းတံခိုး၊ပုည
ဝတောဇ္ဈဒ္ဓိ^၄မှာ၊လေးကျွန်းသခင် စကြာမင်းတို့၏စစ်အင်္ဂါလေး
ပါးနှင့်တကွ ဆင်မြင်း ဗိုလ်ပါအပေါင်းကိုဆောင်ယူ၍ကောင်း
ကင်၌သွားခြင်း၊ဇောတိက၊ဇုလ၊ဇောသိတ၊မေဏ္ဍက စကုန်
သောသူဌေးတို့၏ရင့်ခြင်းသို့ရောက်သော ကုသိုလ်ပုညသမ္ဘာရ
အထူးကြောင့်ဖြစ်သောတံခိုး။ ။ဇောတိကသူဌေးမှာ မဟာ
ပထဝီမြေကြီးကိုခွဲ၍ ပတ္တမြားပြဿန်ပေါ်လာခြင်း၊ ခြောက်ဆဲ့
လေးပင် ပဒေသာပင် ပေါက်ခြင်း။ ။ဇုလ သူဌေးမှာ အ
တောင် ခြောက်ဆယ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော ရွှေတောင်ကြီး
ပေါက်လာခြင်း။ ။ဇောသိတသူဌေးမှာ ခုနစ်ဌာနတို့၌ သေ
စေခြင်းငှါ မွေးမြူသော အာသုဗျေးက အရေးပြုသော်လည်း မ

သေမယျက် အသက်ကို နှစ်ပါး ချမ်းသာ ကြီးပွားခြင်း။
မေတ္တာကသုဇ္ဈေးမှာ မင်းရှစ်ဆယ်အရပ်၌ ရတနာ ချစ်ပါးဖြင့်
ပြီးသော ဆိပ်ရုပ်များစွာ ပေါ်လာရခြင်း။ ဤတံခိုးအထူးတို့ကို
မှတ်လေ။ မေတ္တာက သုဇ္ဈေး စံပဒုမာသီရိ မည်သော သုဇ္ဈေးမ
သား နေဉ္စယသုဇ္ဈေး ချွေးမ သုမနဒေဝီ၊ ကျွန်ငါပုလ်တို့ ဝတ္ထု
များကိုလည်း ထုတ်ဆောင်၍ သိလေ။ ။ ဝိဇ္ဇာ မယိဇ္ဇာ
ကား ထင်ရှား၏။ လောကီကျမ်း များ၌ မန္တဝိဇ္ဇာမိရ်၊ ခဂ္ဂ
ဝိဇ္ဇာမိရ်၊ လောဟ ဝိဇ္ဇာမိရ်ဟူ၍ ဝိဇ္ဇာမိရ် အပြား သုံးပါး
လာ၏။ မန္တ ဝိဇ္ဇာဟူသည်၊ မန္တာန် ဆိပ်၍ မြေလျှိုး မိန်းပြန်။
နာနာသန္တာန်ကို ဖန်ဆင်း နိုင်ခြင်းတံခိုး။ ခဂ္ဂဝိဇ္ဇာ ဟူသည် သံ
လျက်တံခိုး။ လောဟဝိဇ္ဇာဟူသည် သံပဒါးလုံးတို့ တံခိုး။ ထို
တံခိုးတို့ကိုရသောသူကို ဝိဇ္ဇာမိရ်ဟူ၏။ ။ ဤသုံးပါးတို့တွင်
မန္တာန်ဝိဇ္ဇာကား၊ ဝိဇ္ဇာမယိဇ္ဇာနှင့်လျော်၏။ ခဂ္ဂဝိဇ္ဇာကား၊ ပုညဝ
တောဣန္ဒြိနှင့်လျော်၏။ လောဟဝိဇ္ဇာမှာ၊ ကမ္မဝိပါကဇိဋ္ဌိနှင့်လျော်
၏။ ။ သမာပယောဂိဋ္ဌိနှင့် နေက္ခမပြင် ကာမန္တန္တကိုပယ်ခြင်း။
မဂ်ညာဏ်ဖြင့် ကိလေသာတရားတို့ကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်ခြင်းတံ
ခိုး။ ပါဠိတော်နည်း။ အဋ္ဌကထာ၌ အလုံးစုံသော ဆေးအတတ်
ဗေဒင်အတတ်၊ ပိဋကပ်အတတ်၊ ဆင်စီး မြင်းစီး အတတ်၊ သေ
နက် ဗြူဟာအတတ် စသည်တို့သည်၊ သမာပယောဂိဋ္ဌိအဖြစ်ဖြင့်
လာကုန်၏။ ။ ဤကား တံခိုးဆယ်ပါး၌ မှတ်ဘွယ်။ ။ အာ
ကာသာနုဇ္ဈာယတန ကုသလံ။ ဝိညာဏဉ္စာယတနဝိပါကဿစ။
ကိရိယဿစ အာရမ္မဏပစ္စယေနပစ္စယော။ အာကိဉ္စညာယတ
နကုသလံ။ နေဝသညာ နာသညာယတန ဝိပါကဿစ။ ကိရိ
ယဿစ။ အာရမ္မဏပစ္စယေနပစ္စယော။ ။ ပညာဝါရပဋ္ဌာန်း
ပါဠိတော်။ ။ အာကာသာ နုဇ္ဈာယတနကုသလံ။ အာကာသာ
နုဇ္ဈာယတန ကုသိုလ်သည်။ ဝိညာဏဉ္စာယတန ဝိပါကဿစ။
ဝိညာဏဉ္စာယတနဝိပါကအား၎င်း။ ကိရိယဿစ။ ဝိညာဏဉ္စာ
ယတနကိရိယာအားလည်းကောင်း။ အာရမ္မဏပစ္စယေန။ အာ

ရမ္မဏပစ္စည်းဖြင့်၊ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာ
 ကိဉ္ဇညာယတနုက္ခသလံ၊ အာကိဉ္ဇညာယတနု ကုသိုလ်သည်။
 နေဝသညာ နာသညာ ယတနု ဝိပါကဿစ၊ နေဝသညာ နာ
 သညာယတနု ဝိပါကံအား၎င်း၊ ကိရိယုဿစ၊ နေဝသညာ နာ
 သညာယတနု ကိရိယာ အား၎င်း၊ အာရမ္မဏ ပစ္စယေန၊ ဖြင့်၊
 ပစ္စယော၊ သည်၊ ဟောတိ၊ ၏။ ဤကားယောဇနာ၊ ကိရိ
 ယဿစာတိ အရဟတ္တပတွာ အသမာပန္နပုဗ္ဗေ၊ အာကာသာနုဉ္ဇာ
 ယတနု ပဋိလောမတောဝါ၊ ဧကန္တရိကဝသေနဝါ သမာ
 ပန္နကိရိယာယ၊ ပဋ္ဌာန်းအဋ္ဌကထာ ကုသိုလ်ကြိယာနှစ်ပါး
 နှင့် သာဓာရဏတွင်၊ ကိရိယဿစာတိ ဟူသည်ကား၊ အ
 ရဟတ္တ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အာကာသာနုဉ္ဇာ
 ယတနု၊ အာကာသာနုဉ္ဇာယတနုကုသိုလ်ကို၊ အသမာပန္နပုဗ္ဗေ၊
 မဝင်စားဘူးသည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုအာကာသာနုဉ္ဇာယတနု ကု
 သိုလ်သည်၊ ပဋိလောမတောဝါ၊ ပဋိလုံအားဖြင့်၎င်း၊ ဧကန္တရိ
 ကဝသေနဝါ၊ တချခြားအစွမ်းဖြင့်၎င်း၊ သမာပန္နကြိယာယ၊ ဝင်
 စားအပ်သော ဝိညာဏဉ္ဇာယတနု ကိရိယာအား၊ အာရမ္မဏပစ္စ
 ယေန၊ ဖြင့်၊ ပစ္စယော၊ သည်၊ ဟောတိ၊ ၏။ ဤကားပါဠိသေ
 သနှင့်တကွအနက်၊ ဤပါဠိဖြင့် သမာပတ်ရှစ်ပါးကို ရသော
 အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ရောက်၍ ပဋိလုံအား
 ဖြင့်၎င်း၊ တချခြားအားဖြင့်၎င်း၊ ဝင်စားအပ်သော ဝိညာဏဉ္ဇာ
 ယတနုကြိယာအား မိမိနှင့်ဝေးသော ရဟန္တာဖြစ်မှ မဝင်စား
 ဘူးသေးသော အာကာသာနုဉ္ဇာယတနုကုသိုလ်သည် အာရမ္မဏ
 ပစ္စယ သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏၊ အနုလုံအားဖြင့် ဝင်စား မူကား
 ယောဘုရားအားဖြင့် မိမိနှင့်နီးသော ဟိပဋ္ဌမာရပ္ပ ဝိညာဏ် ကြိ
 ယာသည်လျှင်၊ ထိုဒုတိယာရပ္ပဝိညာဏ် ကြိယာအား၊ အာရမ္မ
 ပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏၊ ပဋိလုံအားဖြင့်၎င်း၊ ဧကန္တရိက
 အားဖြင့်၎င်း၊ ဝင်စားရာ၌ ဝေးသော ပဋ္ဌမာရပ္ပ ဝိညာဏ် ကု
 သိုလ်သည်၊ ဒုတိယာရပ္ပဝိညာဏ်ကြိယာအား၊ အာရမ္မဏပစ္စယ

သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသကဲ့သို့။ ထိုအတူ အနုလုံအားဖြင့်ဝင်စား
 ရာ၌လည်း အပ္ပက အားဖြင့် ဝေးသော ထိပဋ္ဌမာရုပ္ပ ဝိညာဏ်
 ကုသိုလ်သည်။ ဒုတိယာရုပ္ပဝိညာဏ် ကြိယာအား။ အာရမ္မဏ
 ပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုရာ၏။ ဤအဓိပ္ပါယ်ကိုပြတော်မူသည်။
 ထို့ကြောင့် ယင်း၏ဋီကာ၌။ ။ပဋိလောမတောဝါ ဧကန္တရိက
 ဝသေနဝါတိ ဝဒန္တေန။ အနုလောမတော သမာပဇ္ဇနေ။ ယေ
 ဘုယျေနအာသန္နသမာပတ္တိယာ။ အာရမ္မဏဘာဝေါ ဒဿိတော
 တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ယထာပန ပဋိလောမတော ဧကန္တရိက ဝသေန
 စ။ သမာပဇ္ဇန္တဿစ။ အနာသန္နသပိ သမာပတ္တိ။ အာရမ္မဏံဟော
 တိ။ ဧဝံအနုလောမတော သမာပဇ္ဇန္တဿ ဘဝေယျာတိ။ ။
 ဟူ၍ဘွင့်အပ်ပြီ။ ။ပဋိလောမတောဝါ ဧကန္တရိကဝသေနဝါ
 တိ။ ဟူ၍။ ဝဒန္တေန။ ဆိုတော်မူသော အဋ္ဌကထာဆရာသည်။
 အနုလောမတော။ အနုလုံအားဖြင့်။ သမာပဇ္ဇနေ။ ဝင်စားရာ၌။
 ယေဘုယျေန။ များသောအားဖြင့်။ အာသန္န သမာပတ္တိယာ။ နီး
 သော ပဋ္ဌမာရုပ္ပ ကြိယာသမာပတ်၏။ အာရမ္မဏဘာဝေါ။ ဒုတိ
 ယာရုပ္ပကြိယာအား။ အာရမ္မဏပစ္စည်း၏အဖြစ်ကို။ ဒဿိတော။
 ပြတော်မူအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ သန္နိဋ္ဌာန်ကျမှတ်အပ်၏။
 ပန။ အပ္ပကနည်းကား။ ပဋိလောမတောစ။ ပဋိလုံအားဖြင့်၎င်း။
 ဧကန္တရိကဝသေနစ။ ဧကန္တရိကအစွမ်းဖြင့်၎င်း။ သမာပဇ္ဇန္တဿ
 စ။ ဒုတိယာရုပ္ပ ကြိယာကို ဝင်စားသော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်အား
 လည်း။ အနာသန္နာ။ မနီးသော။ သမာပတ္တိပိ။ ပဋ္ဌမာရုပ္ပ ကုသိုလ်
 သမာပတ် သည်လည်း။ အာရမ္မဏံ။ အာရုံသည်။ ဟောတိ ယ
 ထာ။ ဖြစ်၏သို့။ ဧဝံ။ ဤအတူ။ အနုလောမတော။ အနုလုံအားဖြင့်။
 သမာပဇ္ဇန္တဿ။ ဝိညာဏဉ္စာယတန ကြိယာကို ဝင်စားသော
 ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အနာသန္နာ။ မနီးသော။ သမာပတ္တိပိ။
 ပဋ္ဌမာရုပ္ပကုသိုလ်သမာပတ်သည်လည်း။ အာရမ္မဏံ။ အာရုံသည်။
 အပ္ပကေန။ အပ္ပကအားဖြင့်။ ဘဝေယျ။ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ။ ဤသို့
 သောအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ပြုတ္တုမလွတ်။ မချွတ်မှတ်အပ်၏။ ။

ဤကားယောဇနာ။ ။ အဝေးအနီးဟူရာ၌ ရဟန္တာဖြစ်မှမဝင်
စားဘူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ကြိယာမဖြစ်၍ အဝေးဟူ၍ ဆို
သည်။ ဝင်စားဘူးလျှင် ကြိယာဖြစ်၍ အနီးဟူ၍ ဆိုသည်။ ။
စတုတ္ထာရုပ္ပိညာဏ်အရာ၌လည်းနည်းတူမှတ်လေ။ ။ ရဟန္တာ
ဖြစ်သောအခါ။ ဝင်စားအပ်သော ဈာန်သာလျှင် ကြိယာအဖြစ်
ဖြင့် ဖြစ်သည်။ မဝင်စား အပ်သော ဈာန်ကား ကြိယာမဖြစ်။
ကုသိုလ် ဈာန်ကြပေတော့သာဖြစ်၏ ဟူ၍လည်းမှတ်။ ထို့ကြောင့်
အဘိဓမ္မတ္ထ ပထာရလက်သန်း အဋ္ဌကထာ၌။ ။ ယာဝိဏာ
သဝေါဘိက္ခု။ နသမာပဇ္ဇတေပန။ တာဝတံကုသလာဇေ။ သဗ္ဗာ
ပန္နသစေကြိယာ။ ။ ဟူ၍မိန့်အပ်၏။ ။ ဝိဏာသဝေါ။ ရဟန္တာ
ဖြစ်သော။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းသည်။ ပန။ အကြွင်း ရွှေ့လောက်။
ယာ။ အကြင်သမာပတ်ကို။ နသမာပဇ္ဇတေ။ မဝင်စား။ တာဝ။
ထိုရွှေ့လောက်။ တံ။ ထိုသမာပတ်ဈာန်သည်။ ကုသလာဇေ။ ကု
သိုလ်သာလျှင်တည်း။ သမာပန္နာ။ ဝင်စားသည်။ သဗ္ဗေ။ အကယ်
၍ဖြစ်အံ့။ ကြိယာ။ ကြိယာဖြစ်၏။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။
ဝိထိသက်ရိုးရာသီရုတို့၌ကား။ ဤရဟန္တာအရာ၌လည်း။ ဤဘဝ
ရှေးဘဝ ဟူ၍ဆို၏။ ဤအာသန္န အနာသန္န နှစ်ပါးတို့တွင်။ အာ
သန္နကိုဤဘဝ။ အနာသန္နကို ရှေးဘဝဟုယူ၍ဆိုသည် ဖြစ်မည်။
ယခင်အဋ္ဌကထာ ငိုကာပါဌတို့၌ကား။ ဘဝနှစ်ပါးကို အထူးမ
ဆို။ အာသန္န အနာသန္နကိုသာ အထူးဆိုခြင်းကြောင့်။ သမာပတ္တိ
လာဘိဖြစ်ကုန်သော ကာမရူပ ရဟန္တာတို့အား။ ဤဘဝ၌သာ
အာသန္န အနာသန္န အဖြစ်ကို။ ယခင် ဆိုအပ် ပြီးသော နည်းအ
တိုင်းယူသော်သာလျှင်။ ထိုအဋ္ဌကထာ ငိုကာပါဌတို့နှင့် ညီအံ့ကဲ့
သို့ထင်၏။ ပဌမ တတိယ အရူပ ရဟန္တာတို့၌လည်း နည်းတူ။
ဒုတိယ စတုတ္ထ အရူပ ရဟန္တာတို့၌သာ။ ရှေးဘဝ ကုသိုလ်
မဟဂ္ဂုတ်အာရုံကို အနာသန္နဟု မှတ်ယူရန်ရှိ၏။ ။ ပထမာ
ရုပ္ပိညာဏ်တိုင်ရုံမှသာရသော အနာဂါမ်သည်။ ။ ရဟန္တာအ
ဖြစ်သို့ရောက်၍ အထက်ဈာန်ကိုရခြင်းငှါ အားထုတ်အပ်သော

အာဒိကမ္ဘိကဝိထိ၊ သမာပတ္တိဝိထိ နှစ်ပါး၌လည်း ဤဘဝအာသန္န
 ကြိယာမဟာဂ္ဂုလ်အာရုံကိုသာမှတ်။ အောက်အောက် ဈာန်မျှကို
 သာရ၍ ရဟန္တာဖြစ်ရာတို့၌၎င်း။ တတိယာရူပဝိညာဏ်တိုင်ရုံမျှ
 ရ၍ ရဟန္တာ ဖြစ်ရာ၌ ၎င်းနည်းတူမှတ်။ သုက္ခဝိပဿက
 ရဟန္တာ၌ကား အာသန္နကြိယာ မဟာဂ္ဂုလ်အာရုံသာဖြစ်၏။ ။
 ကာမာဝံ၌ သမာပတ် ရှစ်ပါးကိုရ၍ စေတောပဏိမိ အစွမ်းဖြင့်၊
 ရူပဘုံသို့ရောက်မှ ရဟန္တာဖြစ်ရာ၌ မိမိ ရှေးဘဝက ရဘူးသော
 ဈာန်သမာပတ်ကို၎င်း၊ ဗလသမာပတ်ကို၎င်းမဝင်စားဦးဘဲ သက်
 သက်ဝိပဿနာမျှဖြင့် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်မထင်
 ထိုသမာပတ်ကိုဝင်စားပြီးမှ ဝိပဿနာ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်
 သည်။ ထိုကြောင့်ဤဘဝ၌ပင်အာသန္နအနာသန္နနည်းကိုမှတ်။ ။
 ပဌမဈာနာဒိသု ယတောဝုဋ္ဌာယသောတာပတ္တိမဂ္ဂံ ပဋိလဘိတွာ
 အရူပသမာပတ္တိံ ဘာဝေတွာသေဝါအာရုပ္ပေဥပ္ပန္နော၊ တံဈာနိကာ
 ဝ။ တဿအတ္ထတယောမဂ္ဂါဥပ္ပဇ္ဇန္တိ။ ဧဝံ ပါဒကဈာနမေဝနိယာ
 မေတိ။ ။ ဝိဘင်းအဋ္ဌကထာလာသည်ကိုရှု၍၎င်း။ ။ တိက္က
 စတုကဈာနိကံပနမဂ္ဂံ ဘာဝေတွာ။ တတ္ထုပ္ပန္နဿ အရူပဈာနံ။
 တဏှာနိကံဗလဉ္စပါဒကံကတွာ ဥပရိမဂ္ဂဘာဝနာယ။ အညဈာ
 နိကာပိ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိတိ ဈာနင်္ဂါဒိနိယာမိကာ။ ပုဗ္ဗာဘိသင်္ခါရသမာ
 ပတ္တိပါဒကံနသမသိတဗ္ဗာသိဗလဿာပိပါဒကထာဒဋ္ဌဗ္ဗာ။ ။
 ယင်း၏ဋီကာလာသည်ကိုရှု၍၎င်း။ ။ သမာဓိကိုပွားစေရာ၌။
 ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရအာနိသင်။ ဝိပဿနာအာနိသင်။ အဘိညာဏ်
 အာနိသင်။ ဘဝဝိသေသအာနိသင်။ နိရောဓသမာပတ်အာနိသင်
 ဤအာနိသင် ငါးပါးတို့ကိုရှု၍၎င်း။ ။ ဈာနသမာပတ်ဗလသမာ
 ပတ်ဝင်စားပြီးမှ။ ဝိပဿနာဖြင့် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ရောက်သည်
 ကိုသိလေ။ ။ ပဌမဈာနာဒိသု၊ ပဌမဈာနံ စသည်တို့တွင်။ ယ
 တော၊ အံကြင်ဈာန်မှ။ ဝုဋ္ဌာယ။ ထ၍။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂံ။ သော
 တာပတ္တိမဂ်ကို။ ပဋိလဘိတွာ။ ရ၍။ အရူပသမာပတ္တိံ။ အရူ
 ပသမာပတ်ကို။ ဘာဝေတွာ။ ပွားစေ၍။ သော။ ထိုသောတာပန်

သည်။ အာရုပ္ပေ၊ အရူပဘုံ၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရူပဘုံ၌၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂါ၊ မဂ်
 တို့သည်။ တံဗျာနိကာဝ၊ ထိုပဉ္စမဒဝါကာရဘုံ၌ ပဌမဈာန် စ
 သည်နှင့်တူသော၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၊ ပါဒကဈာန်စသည်နှင့် တူ
 ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပါဒကဈာန်
 မေဝ၊ အရူပဘုံသို့ရောက်မှဝင်စားအပ်သော မဂ်ပါဒကဈာန်သည်
 သာလျှင်၊ နိယာမေတိ၊ အထက်မဂ်ဖိုလ်ဈာန်တို့ကိုမှတ်စေ၏။ ။
 ဤကား အနုမရတို့နှင့်အညီ၊ ဂြှေးပါဌ်၌ယောဇနာ၊ ။ ပန၊ အဋ္ဌ
 ကထာ၏ အနုညာတတ္ထကို ဆိုဦးအံ့။ တိက စတုက ဈာနိကံ။
 တိကဈာန်စတုကဈာန်အလားရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊ ဘာဝေတွာ၊
 ပွားစေ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအရူပဘုံ၌၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်
 အား။ အရူပ ဈာနဉ္စ၊ အရူပဈာန်ကို၎င်း၊ တဇ္ဇနိကံ၊ ထိုအရူပ
 ဈာန်အလားရှိသော၊ ဗလဉ္စ၊ သကဒါဂါမ်ဖိုလ်ကို လည်းကောင်း။
 ဥပရိမဂ္ဂ ဘာဝနာယ၊ အထက်မဂ်ကို ပွားစေခြင်းငှါ၊ ပါဒကံ၊
 အခြေကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အညဈာနိကာပိ၊ တိကစတုကဈာန်မှ
 တပါး၊ အရူပဈာန်ပါဒကနှင့်အလားတူမဂ်သုံးပါးတို့သည်လည်း
 ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဈာနိကံ ဂိဒိနိယာမိကာ၊ ဈာ
 န်စသည်ကိုမှတ်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုညာဘိသင်္ခါရသမာပတ္တိ၊
 တိက စတုကဈာန်အလားရှိသော ပဌမဖိုလ်စသော သမာပတ်
 ကိုသာလျှင်၊ ပါဒကံ၊ အခြေဟူ၍၊ နသမသိတဗ္ဗာ၊ မမှတ်အပ်။
 ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗလဿာပိ၊ ဖိုလ်၏လည်း။ ပါဒကတာ၊ ပါဒက
 ၏အဖြစ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ၏။ ။ ဤကား မရနှင့်အညီ၊ ဝိကာပါဌ်အ
 နက်။ ။ ကာမပုထုဇဉ် သေက္ခ ဈာနလာဘီတို့၌ အချင်းခပ်
 သိမ်း အာသန္န မဟဂ္ဂုတ် အာရုံသာဖြစ်၏။ သေက္ခသုက္ခဝိပဿ
 ကာတို့ ဈာနလာဘီဖြစ်ရာ၌လည်း နည်းတူမှတ်။ ။ ကာမဘုံမှ
 သမာပတ်ရှစ်ပါးကိုရ၍ စေတောပဏိမိအစွမ်းဖြင့် ရူပဘုံ၌ဖြစ်
 ကုန်သော ပုထုဇဉ် သေက္ခတို့ကား၊ ဂြှေး၌ရဘူးသော ဈာန်ကို
 ဝင်စားလိုသော အနုလုံသမာပတ်ကို မဖြစ်စေဦးဘဲ၊ ပဋိလုံသမာ

ပတ်ကို၎င်း၊ ဇကုန္တရိကသမာပတ်ကို၎င်း မဖြစ်စေနိုင်။ ကဿ
 ပုထုဇဉ်သေက္ခ' ဈာနလာဘိတို့သည်။ မိမိတို့ရသော အာဒိကမ္ဘိ
 ကဈာန်ကို တကြိမ်မျှမဝင်စားမှု၍ အထက်ဈာန်ကိုရခြင်းငှါ မ
 စွမ်းနိုင်သကဲ့သို့၎င်း၊ အနုလုံအာဒိကမ္ဘိကဈာန်ကိုတား၍၊ ဇကုန္တ
 ရိက အာဒိကမ္ဘိကဈာန်၊ ပဋိလုံအာဒိကမ္ဘိကဈာန်တို့ မည်သည်
 မရှိသကဲ့သို့၎င်းရှု။ ။ အရူပဘုံ၌လည်း ရှေ့နောက်နည်းတို့ကို
 မှီ၍ညာဏ်ကြီးသင့်ပြီ။ ။ ယခင်အဋ္ဌကထာ ဝိကာတို့၌လည်း။
 ပုထုဇဉ် သေက္ခတို့ အရာ၌၊ အာသန္န အနာသန္န ဟူ၍ မဆို။
 ရဟန္တာအရာ၌ကဲ့သို့ အပြီးမရှိ၊ အာသန္နကေန၏အဖြစ်ကြောင့်
 မဆိုသတတ်။ ။ ဝိထိလက်ရိုးပဋ္ဌာန်း ရှုသိရတို့၌ကား။ ပုထု
 ဇဉ် သေက္ခတို့အရာ၌လည်း ဤဘဝ ရှေးဘဝဟူ၍ပင်ဆို၏။ ။
 အာဂုံယုတ္တိတို့ကို ဆင်ခြင်၍ သင့်မြတ်ရာကို မှတ်ယူလေ။ ။
 ဝိညာဏဉ္စာယတန၊ နေဝသညာ နာသညာယတနစတုတ္ထံ၊ အတိ
 တာရမ္မဏမေဝ။ ။ ဝိဘင်း အဋ္ဌကထာပါဌ်။ ။ ဤပါဌ်ဖြင့်
 ဒုတိယာရူပဈာန် စတုတ္ထာရူပဈာန် နှစ်ပါးတို့၏ အာရုံသည်။ အ
 တိတ်မဟဂ္ဂုတ် အာရုံသာတည်းဟုပြတော်မူသည်။ ။ အတိတ်
 ဟူသည်ကိုလည်း။ ဤဘဝမှရှေးဘဝ အတိတ်နှစ်ပါးကို ရှေး၌
 ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့် ယထာရဟမှတ်။ အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓ နှစ်
 ပါးတို့တွင်လည်း အဇ္ဈတ္တမှတ်။ ။ ဝိညာဏဉ္စာယတန နေဝ
 သညာ နာသညာယတနစတုတ္ထံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတန စတုတ္ထ
 ဈာန်၊ နေဝသညာ နာသညာယတန စတုတ္ထဈာန်နှစ်ပါးသည်။ အ
 တိတာ ရမ္မဏမေဝ။ အတိတ် မဟဂ္ဂုတ် အာရုံ သည်သာလျှင်
 တည်း။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။ ဤကား ဒုတိယာရူပ
 စတုတ္ထာရူပဈာန်တို့၏အာရုံအချင်းအရော၌မှတ်တွယ်။ ။ ဝိသေ
 သတောပနေတ္ထ၊ ပဋ္ဌမမဂ္ဂပညံတာဝဘာဝေတွာမန္ဒာယဝိပဿ
 နာယ အာဂတော မုဒိန္ဒြိယောပိ သတ္တက္ခတ္တပရမောနာမဟော
 တိ၊ သတ္တသုဂတိဘဝေသံ သရိတွာ ဒုက္ခသန္တကရောတိ၊ မဇ္ဈိမာ
 ယဝိပဿနာယ အာဂတော မဇ္ဈိမိန္ဒြိယော ကောလံကောလော

နာမဟောတိ။ ဧဝံတိဏိဝါ ကုလာနိသန္ဓာဝိတွာ သံသရိတွာ
 ဒုက္ခဿန္တကရောတိ။ တိက္ခာယဝိပဿနာယအာဂတောတိ။ ကိန္တု
 ယော ကေဗိဇိနာမဟောတိ။ ဧကညေဝ မာနုဿကံဘဝံနိပ္ပတ္တိ
 တွာ ဒုက္ခဿန္တကရောတိ။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာပါဌ်။ ။
 ဤပါဌ်ဖြင့် သောတာပန်သုံးပါးပြားဟန်ကို ပြတော်မူသည်။ ။
 ဧတ္ထ။ ဤအရိယံပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဝိသေသတောပန။ အထူးအားဖြင့်
 ကား။ ပဌမ မဂ္ဂပညံ။ ပဌမမဂ်ပညာကို။ တာဝဘာဝေတွာ။ ပွား
 စေ၍။ မန္ဓာယ။ နို့သော။ ဝိပဿနာယ။ ဝိပဿနာဖြင့်။ အာဂတော။
 လာသော။ မုဒိန္တုယောဝိ။ နို့သောဣန္ဒြေရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။
 သတ္တက္ခပရမောနာမ။ သတ္တက္ခပရမ မည်သည်။ ဟောတိ။ ၏။
 သတ္တ။ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင်။ သုဂတိဘဝေ။ သုဂတိဘုံ၌။ သံသ
 ရိတွာ။ ကြဉ်လည်၍။ ဒုက္ခဿန္တ။ သံသရာဝဋ်ဒုက္ခအဆုံးကို။ ကရော
 တိ။ ၏။ မစ္ဆိမာယ။ အလပ် ဖြစ်သော။ ဝိပဿနာယ။ ဖြင့်။ အာဂ
 တော။ လာသော။ မိစ္ဆိမိန္တုယော။ မယုတ်မမြတ်။ အလပ်ဣန္ဒြေရှိ
 သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကောလံကောလောနာမ။ ကောလံကောလ
 သောတာပန်မည်သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဧဝံကုလာနိ။ နှစ်ဘဝတို့
 သို့၎င်း။ တိဏိဝါကုလာနိ။ သုံးဘဝတို့သို့၎င်း။ သန္ဓာဝိတွာ။ ပြေး
 ဝင်၍။ သံသရိတွာ။ ကြဉ်လည်၍။ ဒုက္ခဿန္တ။ သံသရာဝဋ်ဒုက္ခ
 အဆုံးကို။ ကရောတိ။ ၏။ တိက္ခာယ။ ထက်သော။ ဝိပဿနာယ။
 ဖြင့်။ အာဂတော။ လာသော။ တိက္ခိန္တုယော။ ထက်သောဣန္ဒြေ
 ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကဗိဇိနာမ။ ဧကဗိဇသောတာပန် မည်
 သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဧကညေဝ။ တကြိမ်သာဖြစ်သော။ မာနုဿ
 ကံဘဝံ။ လူ့ဘဝသို့။ နိပ္ပတ္တိတွာ။ ဖြစ်၍။ ဒုက္ခဿန္တ။ သံသရာဝဋ်
 ဒုက္ခအဆုံးကို။ ကရောတိ။ ၏။ ။ ဤကား ယောဇနာ။ ။
 ကောလံကောလ ဟူရာ၌ နှစ်ကြိမ် အယုတ် ခြောက်ကြိမ်အလွန်
 ဟူ၍။ ဧဝံတိဏိဝါဟူသော စကားသည်ဒေသနာ သိသမျှသာ
 ဟု နေတ္ထိအဋ္ဌကထာ၌ဆို၏။ ။ သစေဟိ ဥပရိတိဏ္ဏံ မဂ္ဂါနံ
 ဝိပဿနာ ဗလဝတိဟောတိ။ ဧကဗိဇိနာမဟောတိ။ တံတော

မန္တတရာယ။ ကောလံကောလော။ တတော မန္တတရာယ သတ္တ
 က္ခတ္တု ပရမောတိ။ ဧတ္ထစယော မနုဿေသု ဧဝ သတ္တက္ခတ္တု
 သံသရိတွာ အရဟံတ္တံပါပုဏ္ဏာတိ။ ယောစ ဒေဝေသုယေဝသတ္တ
 က္ခတ္တု သံသရိတွာ အရဟံတ္တံဝါပါပုဏ္ဏာတိ။ ဣမေပန နုဇ္ဈေအ
 ဓိပ္ပေတာ။ ယောပန ကာလေန ဒေဝေသု ကာလေန မနုဿေသု
 တိဝေါမိဿက နယေန သံသရိတွာ အရဟံတ္တံ ပါပုဏ္ဏာတိ
 သောဇ္ဈေအဓိပ္ပေတော။ တသ္မာသတ္တက္ခတ္တုပရမောတိ။ ဣဒံဇ္ဈေ
 ဋ္ဌကဝေါကိဏ္ဏဝနုဇ္ဈာ သယဿဝသေန ဝေတဗ္ဗံ။ ဝနုဇ္ဈာသ
 ယောဟိ အာဒိတောပဋ္ဌာယ သဒေဝလောကေသောဓေတွာ။ အ
 ကနိဋ္ဌေ ဋ္ဌတွာပရိနိဗ္ဗာယိဿတိ။ ။ နေတ္ထိအဋ္ဌကထာ။ သေ
 တာပနံ ၃ ခုတို့၏ အကြောင်းကို၎င်း။ မနုဿသတ္တက္ခတ္တုသေ
 တာပနံ။ ဒေဝသတ္တက္ခတ္တု သေတာပနံ။ ဣဋ္ဌကဝေါကိဏ္ဏ
 ဝနုဇ္ဈာသယ သေတာပနံ သုံးပါးအပြားကို၎င်းပြတော်မူသည်။
 ဟိ။ အကျယ်ကား။ တိဏ္ဏံ။ သုံးပါးကုန်သော။ ဥပရိမဂ္ဂါနံ။ အထက်
 မက်တို့အလို၌။ ဝိပဿနာ။ ပွားအပ်သော ဝိပဿနာသည်။ ဗလ
 ဝကိ။ အားရှိသည်။ သစေဟောတိ။ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဧကဗိဇီ
 နာမ။ ဧကဗိဇသောတာပနံမည်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တတော။
 ထိုဝိပဿနာအောက်။ မန္တတရာယ။ နို့သောဝိပဿနာဖြင့်။ ကော
 လံကောလော။ ကောလံကောလသေတာပနံမည်သည်။ ဟော
 တိ။ ဖြစ်၏။ တတော။ ထိုမန္တတရဝိပဿနာအောက်။ မန္တတရာယ။
 နို့သောဝိပဿနာဖြင့်။ သတ္တက္ခတ္တုပရမော။ သတ္တက္ခတ္တုပရမ
 သေတာပနံသည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိ။ ဤသို့ ဝိပဿနာ သုံးပါး
 အပြားဖြင့်။ သေတာပနံသုံးတန် အပြားအထူးကို။ နိယမေတိ။
 မှတ်၏။ စ။ ဆက်ဦးအံ့။ ဧတ္ထ။ ဤနောက်သေတာပနံ အရာ၌။
 ယော။ အကြင် သေတာပနံသည်။ မနုဿေသုဧဝ။ လူတို့၌သာ
 လျှင်။ သတ္တက္ခတ္တု။ ခုနစ်ကြိမ်။ သံသရိတွာ။ ကြဉ်လည်၍။ အ
 ရဟံတ္တံ။ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏ္ဏာဟိ။ ရောက်၏။ ယောစ။ အ
 ကြင်သေတာပနံသည်လည်း။ ဒေဝေသုယေဝ။ နတ်ဘုံတို့၌သာ

လျှင်။ သတ္တက္ခတ္တံ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ သံသရိတွာ။ ကြည်လည်၍။ အ
 ရဟတ္တံဝါ။ ရဟန္တာအဖြစ်သို့မူလည်း။ ပါပုဏ္ဏာတိ။ ရောက်၏။ ဣ
 မေ။ ဤနှစ်ယေဝံတို့ကို။ ဣဓ။ ဤသတ္တက္ခတ္တံ၊ ပရမအရာ၌။ နအဓိပ္ပေ
 တာ။ အလို မရှိအပ်ကုန်။ ပန။ လိုအပ်သော သောတာပန်ကား။
 ယော။ အကြင်သောတာပန်သည်။ ကာလေန။ ရံခါ။ ဒေဝေသု။
 နတ်ဘုံတို့၌။ ကာလေန။ ရံခါ။ မနုဿေသု။ လူတို့၌။ ဣတိ။ ဤသို့။
 ဝေါမိဿကနယေန။ ရောသောနည်းဖြင့်။ သံသရိတွာ။ ကြည်လည်
 ၍။ အရဟတ္တံ။ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏ္ဏာတိ။ ရောက်၏။ သော။
 ထိုသောတာပန်ကို။ ဣဓ။ ဤသတ္တက္ခတ္တံ၊ ပရမအရာ၌။ အဓိပ္ပေ
 တော။ လိုအပ်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ သတ္တက္ခတ္တံ၊ ပရမောတိ
 ဣဒံ။ သတ္တက္ခတ္တံ၊ ပရမော ဟူသော စကားကို။ ဣဓဋ္ဌကဝေါ
 ကိဏ္ဏဝနုဏ္ဏာသယာဿ။ ဤကာမသုဂတိ ဘုံ၌တည်၍ ပဋိသန္ဓေ
 အရောနေသောဝဋ်၌ မွေ့လျော်သော သောတာပန်၏။ ဝသေန။
 အစွမ်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ ဟိ။ မှန်၏။ ဝနုဏ္ဏာသယော။
 ဝဋ်၌ မွေ့လျော်သော သောတာပန်သည်။ အာဒိတော။ အစမှ။
 ပဗ္ဗာယ။ စ၍။ ဆဒေဝလောကေ။ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်၌။ သော
 ဓေတွာ။ သုတ်သင်၍။ အက္ကနိဋ္ဌေ။ အကနိဋ္ဌဘုံ၌။ ဋ္ဌတွာ။ တည်၍။
 ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိ။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။
 ဤပါဌ၌။ ဆဒေဝလောကေ သောဓေတွာ အက္ကနိဋ္ဌေဋ္ဌတွာ ဟူ
 သောစကားကို မိဂပဒဝလဉ္စနနည်းမှတ်။ ။ သတ္တက္ခတ္တံ၊ ပရမ
 စသော သောတာပန် သုံးတန် တို့၌။ သဒ္ဓါဝိမုတ္တ သောတာပန်။
 ဒိဋ္ဌိပတ္တသောတာပန်ဟူ၍ နှစ်တန်စီပြား၍ ခြောက်တန်မှတ်။ ။
 သဒ္ဓါဝိမုတ္တဟူရာ၌။ သဒ္ဓါကိုအကြီးအမှူးပြု၍ သောတာပတ္တိမဂ်
 ကိုရသောခဏ၌သဒ္ဓါနုသာရီမည်၏။ ယင်း၏ဖိုလ်သို့ရောက်သော
 ခဏ၌ကား သဒ္ဓါဝိမုတ္တမည်၏။ ။ သဒ္ဓါယအနုဿရတိသမာ
 ပဋိပတ္တိသဒ္ဓံဝါပုဗ္ဗဘာဂိယံ အနုဿရတိ။ သဒ္ဓါယဝါအနုဿရ
 ဏသီလောတိ သဒ္ဓါနုသာရီ။ ။ ယင်း၏ဒိကာ လာသည့်ကိုရှု၍
 သဒ္ဓါနုသာရီပုန်၏ ဝစနတ္ထကိုမှတ်။ ။ ယောပုဂ္ဂလော။ အကြင်

ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဒ္ဓါယ။ သဒ္ဓါဖြင့်။ သမာပဋိပတ္တိ။ ကောင်းသော
အကျင့်သို့။ ဝါ။ အကျင့်ကို။ အနုဿရတိ။ ရောက်၏။ ဝါ။ အောက်
မေ့၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ သောပုဂ္ဂလော။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဒ္ဓါ
နုဿာရီ။ သဒ္ဓါနုဿာရီမည်၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ ယောပုဂ္ဂလော။
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုဗ္ဗဘာဂိယံ။ ရှေးအဘို့ဖြစ်သော။ သဒ္ဓံ။
သဒ္ဓါသို့။ ဝါ။ သဒ္ဓါကို။ အနုဿရတိ။ ရောက်၏။ ဝါ။ အောက်မေ့၏။
ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ သောပုဂ္ဂလော။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဒ္ဓါနုဿာရီ။
သဒ္ဓါနုဿာရီမည်၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ ယောပုဂ္ဂလော။ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဒ္ဓါယ။ သဒ္ဓါဖြင့်။ အနုဿရဏသိလော။ ရောက်
ခြင်းအောက်မေ့ခြင်းလေ့ရှိ၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ သောပုဂ္ဂလော။
ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဒ္ဓါနုဿာရီ။ သဒ္ဓါနုဿာရီမည်၏။ ။ ဤကား
ယောဇနာ။ ။ ဤသဒ္ဓါနုဿာရီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို သောတာပတ္တိ မဂ်
ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍မှတ်။ ။ သဒ္ဓဟန္တောရိမုတ္တောတိ။ သဒ္ဓါဝိမုတ္တော။ ။
သဒ္ဓဟန္တောရိမုတ္တတိတိ။ သဒ္ဓါဝိမုတ္တော။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌက
ထာလာသည်ကို ရှု၍။ သဒ္ဓါဝိမုတ္တိပုဒ်၏ ဝစနတ္ထကိုမှတ်။ ။
ယောပုဂ္ဂလော။ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဒ္ဓဟန္တော။ ယုံကြည်
သည်ဖြစ်၍။ ဝိမုတ္တော။ လွတ်၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ သောပုဂ္ဂ
လော။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဒ္ဓါဝိမုတ္တော။ သဒ္ဓါဝိမုတ္တမည်၏။ ။
ယောပုဂ္ဂလော။ သည်။ သဒ္ဓဟန္တော။ ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍။ ဝိမုတ္တ
တိ။ နှလုံးသွင်း၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ သော ပုဂ္ဂလော။ သည်။
သဒ္ဓါဝိမုတ္တော။ သဒ္ဓါဝိမုတ္တမည်၏။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။
ဝိမုတ္တိသဒ္ဓါသည် အဝိမုတ္တအနက်၌လည်းဖြစ်၏။ ။ နေတ္ထိဒိကာ
၌လည်း။ သဒ္ဓါယဝိမုတ္တောတိ သဒ္ဓါဝိမုတ္တော။ ဟု ဒုတိယဝိကပ်
ဖြင့် အဝိမုတ္တအနက်ကိုတွင်၏။ ။ ဝါ။ တနည်းကား။ သဒ္ဓါယ။
ယုံကြည်ခြင်းဖြင့်။ ဝိမုတ္တော။ နှလုံးသွင်း၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။
သဒ္ဓါဝိမုတ္တော။ သဒ္ဓါဝိမုတ္တမည်၏။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။
ဒိဋ္ဌိပတ္တဟူရာ၌ ပညာကိုအကြီးအမှူးပြု၍ သောတာပတ္တိမဂ်ကို
ရသောဓာဏ၌ ဓမ္မာနုဿာရီ မည်၏။ ယင်း၏ ဖိုလ်သို့ ရောက်သော

ခဏန္တကားဒိဋ္ဌိပတ္တ မည်၏။ ။ဓမ္မာနုဿာရိတိတ္ထောပိ ဇေဝေ
 နယော။ဓမ္မာတိပနေတ္တ။ပညာ။ဝေဒိတဗ္ဗော။ ။ယခင်ဋီကာ
 လာသည့်ကိုရှု၍ ဓမ္မာနုဿာရိပုန်၏ အနက်။ ဝစနတ္တ တို့ကို သိ
 အပ်ကုန်၏။ ။ဓမ္မာနုဿာရိတိတ္ထောပိ။ ဓမ္မာနုဿာရိ ဟူသော
 ဤပုန်၌လည်း။ ဇေဝေ ဝနယော။ သဒ္ဓါနုဿာရိ ပုန်၌ သွင်အပ်ပြီး
 သော ဤဝစနတ္တနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ ပန။အထူးကား။ ဓမ္မာ
 တိဒတ္တ။ဓမ္မာဟူသောဤ ပုန်၌။ပညာ။ပညာကို။ဝေဒိတဗ္ဗော။သိ
 အပ်၏။ ။ဤကားယောဇနာ။ ။ဓမ္မနုဿမာပဋိပတ္တိ အနု
 သာရဘိဘိ ဓမ္မာနုဿာရိ။ ဤသို့စသည်ဖြင့် ဝစနတ္တပြု။ ။ယော
 ပုဂ္ဂလော။သည်။ဓမ္မနု။ပညာဖြင့်။ သမာပဋိပတ္တိ။ကောင်းသော
 အကျင့်သို့။ဝါ။အကျင့်ကို။အနုဿာရတိ။ ရောက်၏။ဝါ။အောက်
 မေ့၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ သောပုဂ္ဂလော။ သည်။ ဓမ္မာနုဿာရိ။
 ဓမ္မာနုဿာရိမည်၏။ ။ဤကားယောဇနာ။ ။ဤဓမ္မာနုဿာရိ
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို သောတာပတ္တိ မဂ်ပုဂ္ဂိုလ် ဟူ၍မှတ်။ ။ဒိဋ္ဌိယာ
 ပတ္တောဒိဋ္ဌိပတ္တော။ ။ဒိဋ္ဌန္တံဝါပတ္တောဒိဋ္ဌိပတ္တော။ဟု ဝစနတ္တ
 ပြု။ ။ဒိဋ္ဌိယာ။သစ္စာလေးပါးကိုမြင်တတ်သော သောတာပတ္တိ
 မဂ်ပညာဖြင့်။ ပတ္တော။ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။
 ဒိဋ္ဌိပတ္တော။ မဂ်ပညာဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်။ ။ဝါ။
 တနည်းကား။ဒိဋ္ဌန္တံ။သောတာပတ္တိမဂ်ညာဏ်၏အဆုံးအခြားမဲ့
 ၌။ ပတ္တော။သောတာပန် အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ဒိဋ္ဌိ
 ပတ္တော။ သောတာပတ္တိမဂ်ညာဏ်၏ အဆုံးအခြားမဲ့၌ ဖြစ်သော
 သောတာပန်။ ။ဤကားယောဇနာ။ ။ဤသဒ္ဓါဝိမုတ္တ။ဒိဋ္ဌိ
 ပတ္တအမည်နှစ်ပါးကို အထက် ဖိုလ်နှစ်ပါး မဂ်သုံးပါးတို့၌လည်း
 ရအပ်၏ဟုမှတ်။ ။ဤသောတာပန် နှစ်တန်သည် ဝိမေက္ခ
 နှစ်ပါးကို မရသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်၏။ ။ရသော
 ပုဂ္ဂိုလ် သည်ကား။ သဒ္ဓါကို အကြီး အမှူးပြု၍ သောတာပတ္တိ
 မဂ်ကိုရသောခဏန္တ သဒ္ဓါနုဿာရိ။ယင်း၏ဖိုလ်သို့ရောက်သောခ
 ဏန္တကား။ကာယသက္ခိမည်၏။ ။ပညာကို အကြီးအမှူး ပြု၍

သောတာပတ္တိမဂ်ကိုရသောခဏ၌။ ဓမ္မာနုသာရိ။ ယင်း၏ဖိုလ်သို့
 ရောက်သော ခဏ၌ကား။ ကာယ သက္ခိမည်၏။ ။ ဤကာယ
 သက္ခိပုဒ်ကို။ ဖုဗ္ဗန္တကာယေန သန္တိကရောဟိတိကာယသက္ခိ။
 ဟူ၍ ဝစနတ္ထပြု။ ။ သောပုဂ္ဂလော။ သည်။ ကာယေန။ နာမ
 ကာယဖြင့်။ ဖုဗ္ဗန္တ။ တွေအပ်ကုန်ပြီးသော အရူပချာန်တို့၏။ အ
 ခြားမဲ့။ သန္တိကရောဟိ။ နိဗ္ဗာန်သို့မျက်မှောက်ပြု၏။ ဣတိ။ ထို
 ကြောင့်။ သောပုဂ္ဂလော။ သည်။ ကာယသက္ခိ။ ကာယသက္ခိ မည်
 ၏။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။ ဤကာယသက္ခိအမည်ကိုအထက်
 ဖိုလ်နှစ်ပါး မဂ်သုံးပါးတို့၌လည်းရအပ်၏ဟုမှတ်။ ။ သောတာ
 ပန်သည်။ သာမညအားဖြင့် တယောက်။ ထိုတယောက်ကို ခူရ
 နှစ်ပါးဖြင့်မြှောက်။ နှစ်တန်ဖြစ်၏။ နှစ်တန်ကို ဝိမောက္ခသုံးပါးဖြင့်
 မြှောက်။ ၆ တန်ဖြစ်၏။ ၆ တန်ကို ပဋိပဒါလေးပါးဖြင့်မြှောက်။
 ၂၄ တန်ဖြစ်၏။ ။ သတ္တက္ခတ္တပရမ စကုန်သော သောတာပန်
 သုံးတန်တို့၌ ၂၄ တန်စီယူမူ ၇၂ တန်ဖြစ်၏။ ။ တနည်းကား
 ကာယသက္ခိ သောတာပန် တယောက်ကို ခူရ ၂ ပါးဖြင့်မြှောက်။
 ၂ တန်ဖြစ်၏။ ၂ တန်ကို ဝိမောက္ခ ၃ ပါးဖြင့်မြှောက်။ ၆ တန်
 ဖြစ်၏။ ၆ တန်ကို ပဋိပဒါ ၄ ပါးဖြင့်မြှောက်။ ၂၄ တန်ဖြစ်၏။ ။
 ဤ ၂၄ တန်ကို။ ဈာနသာဘိမှတ်။ ။ ဣပတွာ ဣပရိနိဗ္ဗာယိ။
 တတ္ထပတွာ တတ္ထပရိနိဗ္ဗာယိ။ ဣပတွာ တတ္ထပရိနိဗ္ဗာယိ။ တတ္ထ
 ပတွာ ဣပ ပရိနိဗ္ဗာယိ။ ဣပ ပတွာ တတ္ထ နိပ္ပတ္တေတွာ ဣပရိ
 နိဗ္ဗာယိ။ ။ အဘိဓမ္မတ္ထဝိဘာဝနိဋ္ဌိကာပါဌ။ ။ သကဒါဂါဝ
 ငါးမျိုးကိုပြတော်မူသည်။ ။ ဣပ။ ဤလူ့ဘုံ၌။ ပတွာ။ သကဒါ
 ဂါဝအဖြစ်သို့ရောက်၍။ ဣပ။ ဤလူ့ဘုံ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိ။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု
 သော သကဒါဂါဝ၎င်း။ တတ္ထ။ ထိုနတ်ဘုံ၌။ ပတွာ။ သကဒါဂါဝ
 အဖြစ်သို့ရောက်၍။ တတ္ထ။ ထိုနတ်ပြည်၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိ။ ၎င်း။ ဣပ။
 ၌။ ပတွာ။ ၍။ တတ္ထ။ ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိ ၎င်း။ တတ္ထ။ ၌။ ပတွာ။ ၍။ ဣပ။
 ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိ။ ၎င်း။ ဣပ။ ၌။ ပတွာ။ ၍။ တတ္ထ။ ၌။ နိပ္ပတ္တေတွာ။ ဖြစ်၍။
 ဣပ။ ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိ။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော သကဒါဂါဝ၎င်း။ ။ ဤ

ကားယောဇနာ။ ။ ဤပါဌ်ဖြင့် သုက္ခဝိပဿကသကဒါဂါမ်ကို
ယူ။ ဤငါးတန်တို့တွင် ၅၀း ၄ တန်ကား ပဋိသန္ဓေ တကြိမ်စီ။
နောက်ဆုံး တယောက်ကား ၂ ကြိမ်။ ဤ ၂ ကြိမ်ကို လူ့ပြည်
နတ်ပြည်စုရာ၌ယူ။ ဈာနလာဘီ သကဒါဂါမ်ကား ဗြဟ္မဒုတိယသို့
ရောက်၍ အကြိမ်များစွာ ပဋိသန္ဓေ နေ၏အနာဂါမ်ကဲ့သို့မှတ်။ ။
ဤသကဒါဂါမ် ၅ တန်ကို။ ဓူရ ၂ ပါးဖြင့်မြှောက်။ ၁၀ ဖြစ်၏။
၁၀ ကို။ ဝိမောက္ခ ၃ ပါးဖြင့်မြှောက်။ ၃၀ ဖြစ်၏။ ၃၀ ကို ပဋိ
ပဒါ ၄ ပါးဖြင့်မြှောက်။ ၁၂၀ ဖြစ်၏။ ။ တနည်းကား။ ကာ
ယသက္ခိယသကဒါဂါမ်တယောက်ကို ဓူရ ၂ ပါးဖြင့်မြှောက်။ ၂
တန်ဖြစ်၏။ နှစ်တန်ကို ဝိမောက္ခသုံးပါးဖြင့်မြှောက်။ ၆ တန်ဖြစ်
၏။ ၆ တန်ကို ပဋိပဒါ ၄ ပါးဖြင့်မြှောက်။ ၂၄ တန်ဖြစ်၏။ ။
ဤ ၂၄ တန်ကို။ ဈာနလာဘီမှတ်။ ။ တနည်းကား။ သကဒါဂါမ်
သည်။ သာမညအားဖြင့်တယောက်။ ထိုတယောက်ကို။ ဝိမောက္ခ
၃ ပါးဖြင့်မြှောက်။ ၃ တန်ဖြစ်၏။ သုံးတန်ကို ပဋိပဒါ ၄ ပါးဖြင့်
မြှောက်။ ၁၂ တန်ဖြစ်၏။ ။ တတိယမဂ္ဂံပညံဘာဝေတွာ အနာ
ဂါမိနာမဟောတိ။ သောဇ္ဈန္ဒိယဝေမတ္တတာဝသေန အန္တရာပရိ
နိဗ္ဗာယိ။ ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယိ။ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိ။ သသင်္ခါရ
ပရိနိဗ္ဗာယိ ဥဒ္ဒံသောတော အက္ခနိဋ္ဌ ဂါမိတိပဉ္စဝိစာ။ ။ ယခင်အဋ္ဌ
ကထာပါဌ်။ ။ ဤပါဌ်ဖြင့် အနာဂါမ်အပြား ငါးပါးကို ပြ
တော်မူသည်။ ။ တတိယမဂ္ဂံပညံ။ တတိယမဂ်ပညာကို။ ဘာ
ဝေတွာ။ ပွားစေ၍။ အနာဂါမိနာမ။ အနာဂါမ်မည်သည်။ ဟော
တိ။ ။ သော။ ထိုအနာဂါမ်သည်။ ဇ္ဈန္ဒိယဝေမတ္တတာဝသေန။
ဇ္ဈန္ဒိ အပိုင်းအခြား၏ အစွမ်းဖြင့်။ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိ။ အမှတ်
မရှိသော သုဒ္ဓါဝါသာသုံ၌ဖြစ်၍။ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိ။ မရောက်
မူ၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော အနာဂါမ်၎င်း။ ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယိ။ အ
သက်၏အလယ်ကိုလွန်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော အနာဂါမ်၎င်း။ အ
သင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိ။ တိုက်တွန်းခြင်း မရှိသဖြင့် အထက်မဂ်ကို
ဖြစ်စေ၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော အနာဂါမ်၎င်း။ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာ

ယိ။တိုက်တွန်းခြင်းရှိ၍ ဖြင့် အထက်မဂ်ကိုဖြစ်စေ၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုသောအနာဂါမ်၎င်း။ ဥဒ္ဓံသောတောအကနိဋ္ဌဂါမိ။ ဖြစ်ရာဘုံမှ အကနိဋ္ဌဘုံတိုင်အောင်တက်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအနာဂါမ်၎င်း။

ဣတိ။ ဤသို့။ ပဉ္စဝိဓာ။ ငါးပါးပြားကုန်၏။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။

အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိ အနာဂါမ်ဟူရာ၌ မဟာကပ် တထောင် အထက်ရှိသော အဝိဟာဘုံတွင်ဖြစ်သန့်၎င်း။ တထောင်အတွင်း တရာအထက်၌၎င်း။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သော အနာဂါမ် နှစ်ကပ်တို့၏အထက်၌ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သောအနာဂါမ် ၄ ကပ်တို့၏အထက်၌ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သောအနာဂါမ် ဟူ၍ သုံးတန် ပြား၏။ အထက်ဘုံတို့၌လည်း ယထာရဟမ္ပတ်။ ဤသုံးတန်နှင့်။ ဥပဟတ္တ။ ဥဒ္ဓံသောတ။ ဤနှစ်တန်ကိုပေါင်း၍ အ ၁ ၆ ၊ ရှစ်ပါးဖြင့်မြှောက်။ တဆယ်။ အဆုံးဘုံ၌ ဥဒ္ဓံသောတမရှိ ၍၊ ရှစ်တန်ပေါင်း ၄၈။ အနာဂါမ်ဖြစ်၏။ ဤနည်းကိုမှတ်လေ။ ။

တနည်းကား။ အနာဂါမ်သည် ချေရအစွမ်းဖြင့် နှစ်တန်ဖြစ်၏။ နှစ်တန်ကို ဝိမောက္ခသုံးပါးဖြင့်မြှောက်။ ၆ တန်ဖြစ်၏။ ၆ တန်ကို ပဋိပဒါလေးပါးဖြင့်မြှောက်။ ၂၄ တန်ဖြစ်၏။ ။ တနည်းကား။

ကာယသက္ခိ အနာဂါမ် တယောက်ကို ချေရနှစ်ပါးဖြင့်မြှောက် နှစ်တန် ဖြစ်၏။ နှစ်တန်ကို ဝိမောက္ခ ၃ ပါးဖြင့်မြှောက်။ ၆ တန် ဖြစ်၏။ ၆ တန်ကို ငဋိပဒါ ၄ ပါးဖြင့်မြှောက်။ ၂၄ တန်ဖြစ်၏။ ။

ဤ ၂၄ တန်ကို ဈာနလာဘိမှတ်။ ။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် ဥဘတော ဘာဂဝိမုတ္တ ရဟန္တာ ပညာဝိမုတ္တ ရဟန္တာဟူ၍ နှစ်တန်ပြား၏။ ။ ဥဘောဟိ ဘာဂဝဟိ ဝိမုတ္တော ဥဘဇော ဘာဂဝိမုတ္တောတိ။ ။ ပုဂ္ဂလပညာတံ အဋ္ဌကထာ၌ ဝစနတ်ပြု ပါဠိကိုယူ၍။ ဥဘတော ဘာဂဝိမုတ္တပုန်၏ ဝစနတ္တစစ်ကို သိလင့်။ ။ ဥဘောဟိ ဘာဂဝဟိ ဝိမုတ္တော။ ဥဘတော ဘာဂဝိမုတ္တောဟု ဝစနတ္တစစ်ပြု။ ။ ဥဘတော။ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဘာဂဝဟိ။ ရူပကာယ နာမ ကာယ အဘို့တို့မှ။ ဝိမုတ္တော။ လွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥဘတော ဘာဂ ဝိမုတ္တော၊ ဥဘ

တော ဘာဂဝိမုတ္တမည်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ ။
 ဥဘောဟိ။ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဘာဂဝဟိ။ ရူပကာယ နာမကာယ
 တို့မှ။ ဝိမုတ္တော။ လွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ဥဘတောဘာဂ
 ဝိမုတ္တော။ အဘို့နှစ်ပါးမှလွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ။ ဤကား
 ယောဇနာ။ ။ အရူပသမာပတ်ဖြင့် ရူပကာယမှလွတ်၏။ မဂ်
 ဖြင့် နာမကာယမှလွတ်၏။ ဤသို့လွတ်သည်၏အဖြစ်ကိုပိုင်းခြား၍
 မှတ်။ ။ သမာပတ်ရှစ်ပါးကိုရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပညာကိုအ
 ကြီးအမှူးပြု၍ သမထ အစွမ်းဖြင့် နှလုံးသွင်းလျက်။ တပါးပါး
 သော အရူပသမာပတ်ကို ပဒဋ္ဌာန်ပြု၍ ဝိပဿနာကို ပွားစေ၍
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်အံ့။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သောတာပတ္တိမဂ်
 ကိုရသောခဏန္တိဓမ္မာနုသာရီ မည်၏။ အထက် ၆ ဋ္ဌာနတို့၌ ကာ
 ယသက္ခိမည်၏။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သောခဏန္တိကား။ ဥဘ
 တောဘာဂဝိမုတ္တမည်၏။ ။ ဤကားပညာရူပ။ ။ သမာပတ္တိ
 လာဘီသည်။ သဒ္ဓါကိုအကြီးအမှူးပြု၍ သမာဓိအစွမ်းဖြင့် နှလုံး
 သွင်း၍ တပါးပါးသော အရူပသမာပတ်ကို ပဒဋ္ဌာန်ပြု၍။ ဝိ
 ပဿနာကို ပွားစေ၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်အံ့။ ဤပုဂ္ဂိုလ်
 သည် သောတာပတ္တိမဂ်ကို ရသောခဏန္တိသဒ္ဓါနုသာရီမည်၏။ အ
 ထက် ၆ ဋ္ဌာနတို့၌ ကာယ သက္ခိသာမည်၏။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့
 ရောက်သော်ကား။ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တမည်၏။ ။ ဤကား
 သဒ္ဓါဓာရ။ ။ ပညာဝိမုတ္တိဟူရာ၌။ ပညာယဝိမုတ္တောတိပညာ
 ဝိမုတ္တော။ ဟု ဝစနတ္ထပြု။ ။ ယောပုဂ္ဂလော။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်။ ပညာယ။ ပညာဖြင့်။ ဝိမုတ္တော။ ကိလေသာမှ လွတ်၏။ ဣတိ။
 ကြောင့်။ သောပုဂ္ဂလော။ သံည။ ပညာဝိမုတ္တော။ ပညာဝိမုတ္တမည်
 ၏။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပညာကို
 အကြီး အမှူးပြု၍ ဝိပဿနာအစွမ်းဖြင့် နှလုံးသွင်း၍ သက်သက်
 သောသင်္ခါရကို၎င်း။ ရူပဈာန် တို့ပွင့် တပါးပါးသော ဈာန်ကို
 ၎င်း သုံးသပ်ဆင်ခြင်၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်အံ့။ ဤပုဂ္ဂိုလ်
 သည်လည်းသောတာပတ္တိမဂ်ကိုရသောခဏန္တိဓမ္မာနုသာရီမည်၏။

အထက် ၆ ဌာနတို့၌ ဒိဋ္ဌိပတ္တမည်၏။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်
သော်ကား ပညာဝိမုတ္တမည်၏။ ။ ဤကားပညာဓမ္မရ။ ။
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် သဒ္ဓါကို အကြီးအမှူးပြု၍ ဂြေဟ်နည်းဖြင့် အ
ရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်အံ့။ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ သောတာပတ္တိ
မဂ်ကိုရသော ခဏ၌ သဒ္ဓါနိဿိမည်၏။ ။ အထက် ၆ ဌာန
တို့၌ သဒ္ဓါဝိမုတ္တမည်၏။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သော်ကား။
ပညာဝိမုတ္တမည်၏။ ။ ဤကားသဒ္ဓါဓမ္မရ။ ။ ဤပညာဝိမုတ္တ
အရာ၌ သုက္ခဝိပဿက တယောက်။ ဈာန် ၄ ပါးတို့မှထ၍ အရ
ဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ် ၄ တန်။ ဤသို့ ၅ တန်
ပြား၏။ ထို ၅ တန်တို့တွင်။ တယောက်သည်မျှလည်း။ ဝိမောက္ခ
ရှစ်ပါးကိုရသည်မဖြစ်။ အကယ်၍ ရသည်ဖြစ်အံ့။ အရူပဈာန်
၄ ပါးတို့တွင် တပါးပါးရှိသော်လည်း။ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တ
သာဖြစ်၏။ ပညာဝိမုတ္တမဖြစ်။ ထိုကြောင့်ဝိမောက္ခရှစ်ပါးလုံးကို
မမှတ်အပ်။ အောက် ၄ ပါးမျှကိုသာမှတ်အပ်၏။ ။ သောသုက္ခ
ဝိပဿကော စတုဟိဈာနေဟိ ဝုဋ္ဌာယ အရဟတ္တပတ္တာ ဧတ္တာ
ရောစာတိ ပဉ္စ ဝိစေ ဟောတိ ဇေတေ သုဟိ ဇေကောပိ အဋ္ဌ ဝိ
မောက္ခလာဘိနဟောတိ။ ။ အရူပါဝစရဈာနေသုပနဇေကသ္မိံ
ဖိသတိဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တောယောဝနာမဟောတိ။ ။ ယခင်
အဋ္ဌကထာလာသည်ကိုရှု၍သိလင့်။ ။ သော။ ထိုပညာဝိမုတ္တ
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုက္ခဝိပဿကောစ။ သမထဈာန်ခြောက်ပါးသော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၎င်း။ စတုဟိ။ ၄ ပါးကုန်သော။ ဈာနေဟိ။ အောက်
ဈာန်တို့မှ။ ဝုဋ္ဌာယ။ ထ၍။ အရဟတ္တပတ္တာ။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့
ရောက်ကုန်သော။ ဧတ္တာရောစ။ ၄ တန်တို့၎င်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပဉ္စ
ဝိစေ။ ၅ တန်ပြားသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဟိ။ မှန်၏။ ဇေတေသု။
ထို ၅ တန်တို့တွင်။ ဇေကောပိ။ တယောက်သည်မျှလည်း။ အဋ္ဌ
ဝိမောက္ခလာဘိ။ ဝိမောက္ခရှစ်ပါးလုံးကိုရသည်။ နဟောတိ။ မ
ဖြစ်။ ။ ဗန။ ရှစ်ပါးလုံးကိုရသည်ရှိသော်။ အရူပါဝစရဈာနေ
သု။ အရူပဈာန်တို့တွင်။ ဇေကသ္မိံပိ။ ဈာန်တပါးမျှလည်း။ သတိ။

ရှိသော်၊ ဥဘတောဘာဂ ဝိမုတ္တောယေဝနာမ၊ ဥဘတောဘာဂ
ဝိမုတ္တသာမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဤ။ ဤကား၊ ယောဇနာ။
ဤရဟန္တာ ၂ တန်ကို၊ သုညတ စသော ဝိမောက္ခ ၃ ပါးဖြင့်
မြှောက်၊ ၆ တန်ဖြစ်၏။ ၆ တန်ကို ပဋိပဒါ ၄ ပါးဖြင့်မြှောက်၊
၂၄ တန်ဖြစ်၏။ ။ တနည်းကား၊ ရဟန္တာနှစ်တန်ကို ချရ ၂ ပါး
ဖြင့်မြှောက်၊ ၄ တန်ဖြစ်၏။ အကြွင်းရှေးနည်းမြှောက်၊ ၁၂ တန်
၄၈ တန်ဖြစ်၏။ ။ တနည်းကား၊ သာမညအားဖြင့် ရဟန္တာ
တယောက်ကို၊ ဝိမောက္ခ ၃ ပါးဖြင့်မြှောက်၊ ၃ တန်ဖြစ်၏။ ၃
တန်ကို ပဋိပဒါ ၄ ပါးဖြင့် မြှောက်၊ ၁၂ တန်ဖြစ်၏။ ။
သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်သည်၊ ခူရ ၂ နှစ်ပါးအစွမ်းဖြင့် ၂ တန်ဖြစ်
၏။ ၂ တန်ကို ဝိမောက္ခ ၃ ပါးဖြင့် မြှောက်၊ ၆ တန်ဖြစ်၏။ ၆
တန်ကို ပဋိပဒါ ၄ ပါးဖြင့်မြှောက်၊ နှစ်ဆဲ့လေးတန်ဖြစ်၏။ အထက်
မဂ္ဂဋ္ဌာန် ၃ တန်တို့၌လည်းရှေးနည်းအတူ ၂၄ တန်စီယူ။ ။ တနည်း
ကား၊ ထိုမဂ္ဂဋ္ဌာန် ၃ တန်တို့ကို၊ သဒ္ဓါဝိမုတ္တ၊ ဒိဋ္ဌိပတ္တ၊ ကောယသက္ခိ
ဟူ၍ ၃ တန်စီပြု။ ၃ တန်ကို ဝိမောက္ခသုံးပါးဖြင့်မြှောက်၊ ၉ တန်
ဖြစ်၏။ ၉ တန်ကို ပဋိပဒါ ၄ ပါးဖြင့်မြှောက်၊ ၃၆ တန်ဖြစ်၏။ ။ သက
ဒါဂါမိစသောမဂ္ဂဋ္ဌာန် ၃ တန်တို့၌ ၃၆ တန်စီမှတ်။ ။ မဂ္ဂဋ္ဌာန်ပေါင်း
၉၆ တန်။ ။ တနည်းကား၊ ။ ၁၃၂ တန်ဖြစ်၏ဟုမှတ်။ ။ ဤကား
အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၌မှတ်ဘွယ်။ ။ အတ္ထညာဏံ အတ္ထပဋိသန္တိဒါ
ဓမ္မေညာဏံ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ၊ ဓမ္မနိရုတ္တာဘိလာဘောညာဏံ နိရုတ္တိ
ပဋိသန္တိဒါ၊ ညာဏေသုညာဏံ ပဋိဘာဏပဋိသန္တိဒါ။ ။ ပဋိ
သန္တိဒါမဂ်ပါဠိတော်။ ။ ဤပါဠိတော်ဖြင့် ပဋိသန္တိဒါ ၄ ပါးကို
ပြတော်မူသည်။ ။ အတ္ထ၊ အကျိုး၌၊ ဝါ၊ အမှတ်မဲ့အကြောင်း
ကြောင့် ဖြစ်သော အကျိုး နိဗ္ဗာန်ဟောတော် မူအပ်သော သဒ္ဓါ၏
အနက်၊ ဝိပါက်၊ ကြိယာဟုဆိုအပ်သောသဘော၌၊ ညာဏံ၊ သိ
သောညာဏ်သည်၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါ၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါမည်၏။
ဓမ္မေ၊ အကြောင်း၌၊ ဝါ၊ အမှတ်မဲ့သောအကြောင်း အရိယာမဂ်၊
ဘာသိတသဒ္ဓါ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်တည်းဟူသော သဘော၌။

ညာဏံ။ သိသော ညာဏ်သည်။ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ။ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ
မည်၏။ ဓမ္မနိရုတ္တိဘိလသဘော။ သဘာဝသဒ္ဓါဟု ဆိုအပ်သော
မဂဓသဒ္ဓါကို ထုတ်၍ ဟောခြင်း၌။ ညာဏံ။ သိသော ညာဏ်
သည်။ နိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါ။ နိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါမည်၏။ ညာဏေသု။
ရှေးညာဏ် သုံးပါးတို့၌။ ညာဏံ။ သိသောညာဏ်သည်။ ပဋိဘာ
ဏပဋိသန္တိဒါ။ ပဋိဘာဏပဋိသန္တိဒါမည်၏။ ။ ဤကားယောဇ
နာ။ ။ ဖဿောဝေဒနာ စသောသဒ္ဓါကို ကြား၍။ ဤကားသ
ဘာဝနိယုတ္တိဟူ၍သိခြင်း။ ဖဿဝေဒနာစသော သဒ္ဓါကိုကြား၍
ဤကား သဘာဝနိယုတ္တိ မဟုတ်ဟူ၍ သိခြင်းသည်။ နိရုတ္တိပဋိ
သန္တိဒါမည်၏။ ဖဿာကားပုလ္လိင်။ ဝေဒနာကား ဣတ္ထိလိင်။
ပုလ္လိင်အားလျော်စွာ ဩကာရန္တနှင့် ဖဿာဟုရှုတ်မှ။ သဘာ
ဝနိယုတ္တိ မှန်သည်။ ဖဿာဟု ဣတ္ထိလိင် အာကာရန္တနှင့် ရှုတ်
လျှင် သဘာဝနိယုတ္တိမမှန်။ ဖောက်ပြန်သော သဒ္ဓါတည်းဟု သိ
သည်။ ဝေဒနာ၌လည်း မိမိဣတ္ထိလိင်အားလျော်စွာ ဝေဒနာဟု
ရှုတ်လျှင် သဘာဝနိယုတ္တိမှန်သည်။ ဝေဒနောဟူ၍ ပုလ္လိင် ဩ
ကာရန္တနှင့် ရှုတ်လျှင် သဘာဝနိယုတ္တိမမှန်။ ဖောက်ပြန်သော
သဒ္ဓါဟုသိသည်။ ဤသို့စသည်ဖြင့် မဂဓဘာသာ မှန် မမှန်ကိုသိ
သော ညာဏ်သည်။ နိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါမည်၏ဟူ၍ အကျယ်သိ
လေ။ ။ ရှေးညာဏ်သုံးပါးတို့၌ အာရုံကိစ္စစသည်ကိုအကျယ်
အားဖြင့်သိသောညာဏ်ကိုပဋိဘာဏပဋိသန္တိဒါဟူ၍မှတ်။ ။
ကြွင်းညာဏ်နှစ်ပါးကားထင်ရှား၏။ ။ ဤပဋိသန္တိဒါညာဏ်
လေးပါးတို့ကို သေက္ခ အသေက္ခမှတစ်ပါး ပုထုဇဉ်တို့ မရကုန်။
ထိုညာဏ်တို့၏ စင်ကျယ်သန့်ရှင်းကြောင်းတို့ကား ငါးပါးပြား
ကုန်၏။ အဓိဂမ။ ပရိယတ္တိသဇန။ ပရိပုစ္ဆာ။ ပုဗ္ဗပယောဂ ငါးပါး
သရင်။ ။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းသည်။ အဓိဂမ မည်
၏။ ။ ပိဋကတ် သုံးပုံ ဟည်းဟူသော ဘုရား စကားတော်
ကို သင်အံ့ ခြင်းသည် ပရိယတ္တိ မှီသည်။ ။ အရိအသေ ပြု
၍ တရား နာခြင်းသည် သဝနမည်၏။ ။ ပါဠိအဋ္ဌကထာ စ

သည်တို့၌ ခဲရာခဲစစ် ပုဒ်အနက် အဆုံး အဖြတ်ကို ပြုခြင်းသည် ပရိပုစ္ဆာမည်၏။ ။ရှေးဘုရားတို့၏ သာသနာတော်၌ ဂေါတြီ ဘူ အနီးတိုင်အောင် အနုပဿနာကို အဘန်ဘလဲလဲအားထုတ် ဘူးခြင်းသည်၊ ပုဗ္ဗပယောဂမည်၏။ ။တနည်းကား။ ပုဗ္ဗပယောဂ။ဗဟုသစ္စ။ဒေသဘာသာ။ အာဂမ။ ပရိပုစ္ဆာ။အဓိဂမ။ ဂရုသန္ဓိဿယ။မိတ္တသမ္ပတ္တိ ဤရှစ်ပါးသည် ပဋိသန္ဓိဒါညာဏ် စင်ကြယ်ခြင်း အကြောင်းမည်၏။ ။ပုဗ္ဗပယောဂကား ရှေးနည်း။ ။ထိုထိုကျမ်းဂန်တို့၌၎င်း။ ထိုထိုသိပ္ပံတို့၌၎င်း လိင်မာသည်၏အဖြစ်သည် ဗဟုသစ္စမည်၏။ ။ဘာသာတရားတပါးတို့၌၎င်း အထူးအားဖြင့် မဂဘောသာ၌၎င်း လိင်မာသည်၏အဖြစ်သည် ဒေသဘာသာမည်၏။ ။အယုတ်သဖြင့် ဩပမဝဂ်မျှသော ဘုရားစကားတော်ကို သင်အံ့ ခြင်းသည် အာဂမမည်၏။ ။အယုတ်သဖြင့် တဂါထာမျှ၏ အနက် အဆုံး အဖြတ်ကို မေးမြန်းခြင်းသည် ပရိပုစ္ဆာမည်၏။ သောတာပန် စသောအရိယာ အဖြစ်သို့ရောက်ရခြင်းသည် အဓိဂမ မည်၏။ ။အကြားအမြင် များကုန်သော ဆရာတို့ထံ၌ နေခြင်းသည်။ ဂရုသန္ဓိဿယမည်၏။ ။ထိုသို့ လျှောက်ပတ်ကုန်သော အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့ကို ရခြင်းသည် မိတ္တသမ္ပတ္တိမည်၏။ ။သေက္ခာနံ ပနသေက္ခ ဗလဝိမောက္ခန္တိ ကာ။ အသေက္ခာနံ အသေက္ခဗလဝိမောက္ခန္တိ ကာစ။ပဋိသန္ဓိဒါပတ္တိဟောတိ။ တထာဂတာနညှိဒသဗညာနိရိယအရိယာနံအရိယဗလေနေဝပဋိသန္ဓိဒါ ဣစ္ဆန္တိ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာပါဌ။ ။ဤပါဌဖြင့် ပဋိသန္ဓိဒါနှင့်ပြည့်စုံခြင်းမည်သည် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ရခြင်းအထူးမရှိ။ မိမိတို့၏ အရိယာ ဖိုလ်ဖြင့်သာလျှင် ပြည့်စုံ၏။ ဘုရား၏ ဒေသ ဗလညာဏ်တော် တို့သည် အရဟတ္တဖိုလ်၏ အာနုဘော်ဖြင့် ပြည့်စုံသကဲ့သို့ မှတ်အပ်သည်ကို ပြတော်မူသည်။ ။သေက္ခာနံပန။ သေက္ခတို့ အားကား။ သေက္ခဗလ ဝိမောက္ခန္တိ ကာစ။ သေက္ခဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သော ဝိမောက္ခ အဆုံး ရှိခြင်းသည်၎င်း။ အသေ

ကွာနံ၊ ရဟန္တာတို့အား။ အသေကွ ဗလဝိမောက္ခန္တိကာဝ။ အသေကွဒိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော ဝိမောက္ခအဆုံး ရှိခြင်း၊ သည်၎င်း။ ပဋိသန္ဓိဒါပတ္တိ၊ ပဋိသန္ဓိဒါညာဏ်သို့ ရောက်ကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဤ၊ ဟိ၊ မှန်၏။ တုထာဂတာနံ၊ ဘုရားတို့အား။ ဒသဗလံနိ၊ ညာဏ်တော်အားဆယ်ပါးတို့သည်။ ဣစ္ဆန္တိ ဝိယ၊ ပြည့်စုံကုန်၏သို့။ အရိယာနံ၊ အရိယာတို့အား။ အရိယဗလေနေဝ၊ အရိယဒိုလ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဣစ္ဆန္တိ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ဤကားယောဇနာ။ ဘုရားတို့သည်။ ပုဗ္ဗပယောဂအဓိဂမ၊ ဤနှစ်ပါးကိုမှီ၍ ပဋိသန္ဓိဒါသို့ ရောက်ကုန်၏။ သာဝက တို့သည်ကား။ ထိုအကြောင်း အလုံးစုံ တို့ကိုမှီ၍ ပဋိသန္ဓိဒါသို့ ရောက်ကုန်၏ ပုဂ္ဂိုလ်မှတ်လေ။ တတ္ထတိသေသာပဋိသန္ဓိဒါလောကီယာ အတ္တပဋိသန္ဓိဒါ၊ လောကီယ လောကုတ္တရမိဿကာ။ သာဟိနိဗ္ဗာနာရမ္မဏံ မဂ္ဂဗလ ညာဏာနံ ဝသေန လောကုတ္တရာပိ ဟောတိ။ ဝိဘင်းအဋ္ဌကထာပါဌ။ ဤပါဌဖြင့် ပဋိသန္ဓိဒါ ညာဏ်တို့၏ဖြစ်ရာဋ္ဌာနခေတ်ကိုပြတော်မူသည်။ တတ္ထ၊ ထိုပဋိသန္ဓိဒါ လေးပါးတို့တွင်။ တိသေသာ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ပဋိသန္ဓိဒါ၊ ပဋိသန္ဓိဒါ တို့သည်။ လောကီယာ။ မဟာကုသိုလ် မဟာ ကြံယာညာဏသမ္ပယုတ်စိတ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော လောကီခေတ်၌ ဖြစ်ကုန်၏။ အတ္တပဋိသန္ဓိဒါ၊ သည်။ လောကီယ လောကုတ္တရမိဿကာ။ လောကီလောကုတ်စိတ် မိဿကခေတ်၌ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ သာ၊ ထိုအတ္တပဋိသန္ဓိဒါသည်။ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏာနံ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင် အာရုံ ရှိကုန်သော။ မဂ္ဂဗလညာဏာနံ၊ မဂ်ညာဏ် ဒိုလ်ညာဏ်တို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ လောကုတ္တရာပိ၊ လောကုတ္တရာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဤကားယောဇနာ။ ဤကား ပဋိသန္ဓိဒါ လေးပါးတို့၌မှတ်ဘွယ်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အရာ၌ သင်္ခါရသည်။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရလည်းတပါး။ အာဂတသင်္ခါရလည်းတပါး။ ဤသို့နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရသည်။ ပုညာဘိသင်္ခါရအပုညာ

ကိသန္ဓိ၂ရ၊ အာနန္ဒာဘိ သန္ဓိ၂ရ။ ကာယ သန္ဓိ၂ရ။ ဝစိသန္ဓိ၂ရ။
 ဗိတ္တသန္ဓိ၂ရအားဖြင့် ခြောက်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုခြောက်ပါးတို့
 တွင်။ ကာမ ကုသိုလ် စေတနာ ရှစ်ခု။ ရူပကုသိုလ် စေတနာ
 ငါးခု။ ဤဘဆဲသုံးပ ့သော စေတနာသည်။ ပုညာဘိ သန္ဓိ၂ရ
 မည်၏။ ။ဤပုညာဘိသန္ဓိ၂ရအရာ၌ အဘိညာဏ် စေတနာ
 ကို ဝိညာဉ်၏အကြောင်း၏အဖြစ်၌မယူအပ်။ အဝိဇ္ဇာ၏အကျိုး၏
 အဖြစ်၌ကား ယူအပ်၏။ ။အကုသိုလ်စေတနာ တဆဲနှစ်ပါး
 သည် အပုညာဘိသန္ဓိ၂ရမည်၏။ ဤအပုညာဘိသန္ဓိ၂ရအရာ၌
 ဝိညာဏ်၏ အကြောင်းအဖြစ်၌ ဥဒ္ဓစ္စ စေတနာကို ကြဉ်အပ်၏။
 အဝိဇ္ဇာ၏အကျိုးအဖြစ်၌ကား ယူအပ်၏။ ထိုကြောင့် ယခင်အဋ္ဌ
 ကထာ၌။ ။အဘိညာစေတနာပနေတ္တ ပရတောဝိညာဏဿ
 ပစ္စယော နဟောတိတိ နဂဟိတာ။ ယထာစအဘိညာစေတနာ။
 ဇေဝုဒ္ဓစ္စစေတနာပိ နဟောတိ။ တသ္မာသာပိဝိညာဏဿ ပစ္စ
 ယာဘာဝေ အပနေ တဗ္ဗာ။ အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ ပန သဗ္ဗာ ပေတာ
 ဟောန္တိ။ ။ဟူ၍တွင်အပ်၏။ ။ပန။ အထူးကို ဆိုဦးအံ့။ ဇေဝုဒ္ဓစ္စ။
 ဤသန္ဓိ၂ရအရာ၌။ အဘိညာစေတနာ။ အဘိညာဏ် စေတနာ
 သည်။ ပရတော။ နောက်ဖြစ်သော။ ဝိညာဏဿ။ ဝိညာဏ်၏။
 ပစ္စယော။ အကြောင်းသည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ဣတိတသ္မာ။ ထို
 ကြောင့်။ နဂဟိတာ။ မယူအပ်။ အဘိညာစေတနာ။ အဘိညာဏ်
 စေတနာသည်။ ဝိညာဏဿ။ ။၏။ ပစ္စယော။ သည်။ နဟောတိယ
 ထာ။ မဖြစ်၏သို့။ ဇေဝုဒ္ဓစ္စ။ ထိုအတူ။ ဥဒ္ဓစ္စစေတနာပိ။ ဥဒ္ဓစ္စစေ
 တနာသည်လည်း။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ သာပိ။
 ထိုဥဒ္ဓစ္စစေတနာကိုလည်း။ ဝိညာဏဿ။ ဝိညာဏ်၏။ ပစ္စယာဘာ
 ဝေ။ အကြောင်း၏အဖြစ်၌။ အပနေတဗ္ဗာ။ ပယ်အပ်၏။ ပန။ ယူအပ်
 သည်ကား။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ။ အဝိဇ္ဇာဟူသောအကြောင်းကြောင့်။
 သဗ္ဗာပိ။ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တော။ ထိုစေတနာ တို့
 သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ဤကားယောဇနာ။ ။ဤပါဠိ၌
 ဥဒ္ဓစ္စစေတနာ၏ ဖြစ်ဟန်ကို ထောက်၍ အဟောသိကံဖြစ်ကုန်

သော အကုသိုလ်ကံ လဟကံ တို့၏ ဖြစ်ဟန်ကိုလည်း ထိနှင့်
တပဲသိ။ ။အဘိညာဏ်စေတနာ၏ ဖြစ်ဟန်ကို ထောက်၍
အဟောသိကံ ဖြစ်ကုန်သော ကုသိုလ်ဂရုကံ လဟကံ တို့၏ဖြစ်
ဟန်ကိုလည်း ထိနှင့်တမဲသိ။ ။အရူပကုသိုလ်စေတနာ လေး
ခုသည် အာနန္ဒာဘိ သင်္ခါရမည်၏။ ဤသင်္ခါရအရာ၌လည်း အ
ဟောသိကံအဖြစ်သို့ ရောက်သော အရူပ ဂရုကံကို ယခင်နည်း
ကဲ့သို့သိ။ ။ဤသင်္ခါရ သုံးပါး၌ စေတနာတခုယုတ်သုံးဆယ်
ကို၎င်း နှစ်ဆဲရှစ်ပါးကို၎င်း ရအပ်၏။ ။ကာမကုသိုလ် အ
ကုသိုလ်စေတနာ အမျှနှစ်ဆယ်သည်။ကာယသင်္ခါရမည်၏။ ။
ဝစီသင်္ခါရလည်းနည်းတူ။ ။တခုယုတ် စေတနာ ၃၀ သည်
မနောသင်္ခါရမည်၏။ ။အာဂတသင်္ခါရသည်။သင်္ခတသင်္ခါရ။
အဘိသင်္ခတ သင်္ခါရ။ အဘိသင်္ခါရနုကသင်္ခါရ။ ပယောဂါဘိ
သင်္ခါရ ဤသို့ လေးပါး အပြားရှိ၏။ ထိုလေးပါး တို့တွင်။ အ
ကြောင်းတရား လေးပါး တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့
သည်။သင်္ခတသင်္ခါရမည်ကုန်၏။ ။ကံကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော
တေဘုမ္မကရုပ်နာမ်တရား တို့သည်။အဘိသင်္ခတ သင်္ခါရ မည်
ကုန်၏။ ။တေဘုမ္မကကုသိုလ်အကုသိုလ်စေတနာသည်။အ
ဘိသင်္ခါရနုကသင်္ခါရမည်၏။ ။ကာယိကစေတသိကဝိရိယ
သည်။ ပယောဂါဘိသင်္ခါရမည်၏။ ။ဤသင်္ခါရ လေးပါးတို့
တွင်။သင်္ခတသင်္ခါရ၌ကြွင်းသင်္ခါရသုံးပါးတို့သည် ဝင်ကုန်၏။
ဝေနေယျဇ္ဈအစွမ်းဖြင့်သာပြား၍ ဟောတော် မူအပ်သည်။ အဘိ
သင်္ခါရနုကသင်္ခါရသည်ကား။အဝိဇ္ဇာပဏ္ဍယာ သင်္ခါရ၌ဝင်၏။
ကြွင်းသင်္ခါရသုံးပါးကား မဝင်။ ထို့ကြောင့် ဤသင်္ခါရသုံးပါး
ကို အဝိဇ္ဇာပဏ္ဍယာ သင်္ခါရပုန်၌မလိုအပ်။ သင်္ခါရပုန်၏အတ္ထုဒ္ဓါ
ရအပြားကိုသိစေလို၍သာ ထုတ်အပ်သည်ဟုမှတ်။ ထို့ကြောင့်
ယခင်အဋ္ဌကထာ၌။ ။အဝိစအဝိဇ္ဇာပဏ္ဍယာသင်္ခါရ။ သင်္ခါရ
သဗ္ဗေဒ အာဂတ သင်္ခါရ စာတိ ဒုဝိသေသင်္ခါရ။ တတ္ထပုညာ
ဓုညာနိဗ္ဗာဘိ သင်္ခါရ တယော။ ကာယာစိ ဝိတ္တသင်္ခါရ တ

ယောတိ ဣမေသ။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ။ တေသဗ္ဗေပိလော
 ကီယကုသလာ ကုသလ စေတနာ မတ္တမေဝောန္တိ။ သင်္ခတ
 သင်္ခါရော။ အဘိ သင်္ခတ သင်္ခါရော။ အဘိသင်္ခါရ နကသင်္ခါ
 ရော။ ပယောဂါဘိ သင်္ခါရေတိ ဣမေပန စတ္တာရော သင်္ခါရ
 သဒ္ဓေန အာဂတသင်္ခါရာ။ ။ ဟူ၍တွင်အပ်၏။ ။ အပိစ။
 နည်းတပါးကို။ မယာ။ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဂစ္ဆတေ။ ဆို
 ဦးအံ့။ သင်္ခါရ။ သင်္ခါရတို့သည်။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာစ။ အ
 ဝိဇ္ဇာကြောင့်ဖြစ်ကုန်သောသင်္ခါရတို့၎င်း။ သင်္ခါရသဒ္ဓေန။ သင်္ခါ
 ရသဒ္ဓါဖြင့်။ အာဂတသင်္ခါရာစ။ လာကုန်သော သင်္ခါရတို့၎င်း။
 ဣတိ။ ဤသို့။ ဒုဝါ။ နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်၏။ တတ္ထ။ ထိုနှစ်ပါးတို့
 တွင်။ တယော။ သုံးပါးကုန်သော။ ပုညာပုညာနဉ္စာဘိသင်္ခါရာ။
 ပုညာဘိသင်္ခါရ။ အပုညာဘိသင်္ခါရ။ အာနဉ္စာဘိသင်္ခါရတို့၎င်း။
 တယော။ သုံးပါးကုန်သော။ ကာယဝစိစိတ္တသင်္ခါရာ။ ကာယ
 သင်္ခါရ။ ဝစိသင်္ခါရ။ စိတ္တသင်္ခါရတို့၎င်း။ ဣတိဣမေသ။ ဤခြေ
 ပါးတို့သည်။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာ။ အဝိဇ္ဇာကြောင့် ဖြစ်ကုန်
 သော သင်္ခါရတို့ မည်ကုန်၏။ သဗ္ဗေပိ။ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်
 သော။ တေ။ ထိုသင်္ခါရ ပေါ်တို့သည်။ လောကီယ ကုသလာ
 ကုသလ စေတနာ မတ္တမေဝ။ လောကီ ကုသိုလ် အကုသိုလ်
 စေတနာတခုရုပ်၃၀ တို့သာလျှင်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ပန။ အ
 တို့တပါးကို ဆိုဦးအံ့။ သင်္ခတသင်္ခါရော။ သင်္ခတသင်္ခါရ၎င်း။ အ
 ဘိသင်္ခတသင်္ခါရော။ အဘိသင်္ခတသင်္ခါရ၎င်း။ အဘိသင်္ခါရနက
 သင်္ခါရော။ အဘိသင်္ခါရ နကသင်္ခါရ၎င်း။ ပယောဂါဘိ သင်္ခါ
 ရော။ ပယောဂါဘိသင်္ခါရ၎င်း။ ဣတိဣမေစတ္တာရော။ ဤလေးပါး
 တို့သည်။ သင်္ခါရသဒ္ဓေန။ သင်္ခါရသဒ္ဓါဖြင့်။ အာဂတသင်္ခါရာ။
 လာကုန်သောသင်္ခါရမည်ကုန်၏။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။ ခွိခွိ
 ပဉ္စပ္ပကာရာစ။ ပဉ္စဋ္ဌဒုဝါပိ စတုဝိသတိသဗ္ဗာပိ။ တာဟောန္တိ
 ပဋိသန္ဓိယော။ ။ မူလဒီကာပါဌ။ ပဋိသန္ဓေနှစ်ဆဲ့လေးပါးကိုပြ
 သည်။ ။ သဗ္ဗာပိ။ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တာပဋိသန္ဓိယော။

ထိုပဋိသန္ဓေ တို့သည်။ နိစ္စိပဉ္စပ္ပကာရာစ၊ နှစ်ပါးနှစ်ပါး ငါးပါး
 အပြားအားဖြင့်၎င်း၊ ပဉ္စဋ္ဌဒုဝိခါပိစ၊ ငါးပါး နှစ်ပါးနှစ်ပါးအပြား
 အားဖြင့်၎င်း၊ စတုဝိသတိ၊ နှစ်ဆဲ့လေးပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်
 ၏။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။ ဤဂါထာ၌ ပဋ္ဌမဒ္ဓိအရကို
 တံသုသော ကာမသုဂတိရတိအခြားမဲ့၌။ အတိတ်ပစ္စုပ္ပန် အာရုံ
 အစွမ်းဖြင့် ဒုဂ္ဂတိပဋိသန္ဓေ နှစ်ခုကိုမှတ်၊ ဒုတိယဒ္ဓိအရကို ဒုဂ္ဂတိ
 ရတိအခြားမဲ့၌ အတိတ်ပစ္စုပ္ပန် အာရုံအစွမ်းဖြင့် ကာမသုဂတိ
 ပဋိသန္ဓေ နှစ်ခုကိုမှတ်၊ ပဉ္စမအရကို ကာမသုဂတိ ရတိအခြားမဲ့၌
 အတိတ် ပစ္စုပ္ပန် အာရုံအစွမ်းဖြင့် ကာမသုဂတိ ပဋိသန္ဓေနှစ်ခု။
 နဝတ္ထဗ္ဗာရမ္မဏ အာရုံအစွမ်းဖြင့်၊ ရူပပဋိသန္ဓေတခု။ အတိတ်
 နဝတ္ထဗ္ဗာရမ္မဏအာရုံအစွမ်းဖြင့် အရူပပဋိသန္ဓေနှစ်ခု။ ဤငါးခု
 ကိုမှတ်၊ ဒုတိယပဉ္စ၌ ရူပရတိအခြားမဲ့။ အတိတ် ပစ္စုပ္ပန် အာရုံ
 အစွမ်းဖြင့် ကာမသုဂတိပဋိသန္ဓေနှစ်ခု။ နဝတ္ထဗ္ဗာရမ္မဏ အာရုံ
 အစွမ်းဖြင့် ရူပပဋိသန္ဓေတခု။ အတိတ်နဝတ္ထဗ္ဗာရမ္မဏ အာရုံ
 အစွမ်းဖြင့် အရူပပဋိသန္ဓေနှစ်ခု။ ဤငါးခုကိုမှတ်၊ အဋ္ဌ၌ ဒုတိယာ
 စတုတ္ထာရုပ္ပရတိ အခြားမဲ့၌ အတိတ်ပစ္စုပ္ပန် အာရုံအစွမ်းဖြင့်
 ကာမသုဂတိပဋိသန္ဓေနှစ်ခု။ ပဋ္ဌမ တတိယာရုပ္ပရတိ အခြားမဲ့
 အတိတ်ပစ္စုပ္ပန်အာရုံအစွမ်းဖြင့် ကာမသုဂတိပဋိသန္ဓေနှစ်ခု။ အ
 တိတ်နဝတ္ထဗ္ဗာ အာရုံအစွမ်းဖြင့် အရူပပဋိသန္ဓေကိုလည်း နှစ်ခု
 စီယူ၍၊ ဤနှစ်ခုကိုမှတ်။ စတုတ္ထာ ရူပ္ပ ရတိ၏ နောက်၌ကား။
 နဝတ္ထဗ္ဗအာရုံရှိသော ပဋိသန္ဓေကိုမရအပ်။ ။ နောက်ဒုဝိခါ၌
 ဒုဂ္ဂတိ ရတိအခြားမဲ့ အတိတ် ပစ္စုပ္ပန် အာရုံ အစွမ်းဖြင့် ဒုဂ္ဂတိ
 ပဋိသန္ဓေနှစ်ခုသရုပ်ကိုမှတ်။ ဤသို့ပဋိသန္ဓေနှစ်ဆဲ့လေးပါးသ ရုပ်
 ကိုသိအပ်၏။ ။ ဤကားအဓိပ္ပါယ်။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ သန္ဓေ
 ပဋိကာတို့၌လည်း။ ။ နွေနွေပဉ္စပဉ္စဋ္ဌနွေ။ ဘဝါလမ္မဏဘေဒ
 တော။ မုတိယာတာဒိသာယောဝ။ စတုဇိသတိသန္တိယော။ ။ ဟူ
 ၍လာ၏။ ။ နွေ။ ကာမသုဂတိရတိ၏နောက်၌ အတိတ်ပစ္စုပ္ပန်
 အာရုံရှိသော ဒုဂ္ဂတိ ပဋိသန္ဓေ နှစ်ခုတို့၎င်း၊ နွေ။ ဒုဂ္ဂတိ ရတိ၏

နောက်၌ အတိတ်ပစ္စုပ္ပန်အာရုံရှိသော ကာမသုဂတိ၊ ပဋိသန္ဓေ
 နှစ်ခုတို့၎င်း။ ပဉ္စ။ ကာမသုဂတိရုတိ၏နောက်၌ အတိတ်ပစ္စုပ္ပန်
 အာရုံရှိသော ကာမသုဂတိ ပဋိသန္ဓေနှစ်ခု၊ နဝတ္တဗ္ဗအာရုံရှိသော
 ရူပပဋိသန္ဓေတခု၊ အတိတ်နဝတ္တဗ္ဗ အာရုံရှိသော အရူပပဋိသန္ဓေ
 နှစ်ခုအားဖြင့် ငါးခုကုန်သော ပဋိသန္ဓေတို့၎င်း။ ပဉ္စ။ ရူပရုတိ၏
 နောက်၌ အတိတ်ပစ္စုပ္ပန်အာရုံရှိသော ကာမသုဂတိပဋိသန္ဓေနှစ်
 ခု၊ နဝတ္တဗ္ဗအာရုံရှိသော ရူပပဋိသန္ဓေတခု၊ အတိတ်နဝတ္တဗ္ဗအာ
 ရုံရှိသော အရူပပဋိသန္ဓေနှစ်ခုအားဖြင့် ငါးခုကုန်သော ပဋိသန္ဓေ
 တို့၎င်း။ အဋ္ဌ။ ဒုတိယ စတုတ္ထာရုပ္ပ ရုတိ၏ နောက်၌ အတိတ်
 ပစ္စုပ္ပန်အာရုံရှိသော ကာမသုဂတိ တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေနှစ်ခု၊ ပဋ္ဌ
 မ တတိယာ ရုပ္ပရုတိ၏နောက်၌ အတိတ်ပစ္စုပ္ပန် အာရုံရှိသော
 ကာမသုဂတိ တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေနှစ်ခု၊ အတိတ်နဝတ္တဗ္ဗ အာရုံရှိ
 သော အရူပ ပဋိသန္ဓေနှစ်ခုစီအားဖြင့် ရှစ်ခုကုန်သော ပဋိသန္ဓေ
 တို့၎င်း။ ဇေ။ ဒုဂ္ဂတိရုတိ၏နောက်၌ အတိတ်ပစ္စုပ္ပန် အာရုံရှိသော
 ဒုဂ္ဂတိပဋိသန္ဓေနှစ်ခုတို့၎င်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာလမ္ပဏဘောဒတော။
 အာရုံအပြားဖြင့်။ ရုတိယာ။ ရုတိနောက်၌။ တာမိဿယေဝ။ ထို
 သို့သဘောရှိ သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ သန္တိယော။ ပဋိသန္ဓေ
 တို့သည်။ စတုရိသတိ။ နှစ်ဆဲ့လေးပါးအပြားဖြင့်။ ဘဝါ။ ဖြစ်ကုန်
 ၏။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။ ဤကားပဋိသန္ဓေနှစ်ဆဲ့လေးပါး
 သရုပ်အတ္ထုပ္ပတ်မှတ်ဘွယ်။ ။ ဘဝေါ။ ။ ကမ္မဘဝ။ ဥပပတ္တိ
 ဘဝနှစ်ပါးကိုမှတ်။ ။ ကမ္မဘဝဟူသည်ကို ပုညာဘိသန္တိရ
 ဇိတနာစသည်နှင့်တကွ။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မကိုမှတ်။ ထိုကြောင့် ယ
 ခင် သဋ္ဌကထာ၌။ သဗ္ဗဗ္ဗိဘဝဂါမိကမ္မန္တိ ဇေတနံ။ သဗ္ဗေပေတေ
 ဓမ္မာစေတနာ စေတနာသမ္ပယုတ္တာဝါ ကမ္မသန္တိတာ အာရယ
 ဂါမိနောဓမ္မာသင်္ဂဟိတာ။ ။ ဟူ၍မိန့်အပ်၏။ ။ သဗ္ဗဗ္ဗိဘဝဂါ
 မိကမ္မန္တိဇေတနံ။ သဗ္ဗဗ္ဗိဘဝဂါမိကမ္မံ ဟူသောဤပါဠိဖြင့်။ သဗ္ဗေ
 ပိ။ ပုညာဘိ သန္တိရ စသောအားဖြင့် အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်
 သော။ ဇေတဓမ္မာစေတနာဝါ။ ထိုစေတနာ စေတသိက် တို့ကို

၎င်း။ စေတနာသမ္ပယုတ္တာ။ စေတနာနှင့်အညီအညွတ်။ ကေုပ္ပါဒ
 စသော လက္ခဏာလေးပါးတို့ဖြင့် ယှဉ်ကုန်ထသော။ ကမ္မသင်္ခါ
 တာ။ ကံ ဟူ၍သမုတ်အပ်ကုန်ထသော။ အာစယဂါမိနော၊ ဘဝသို့
 ရောက်စေတတ်ကုန်ထသော။ ဝါ။ ဥပပတ္တိဘဝကို ဖြစ်စေတတ်
 ကုန်ထသော။ ဝါ။ ဇာတိ၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်ထသော။ ဓမ္မာဝါ။
 စေတသိက်တို့ကို၎င်း။ သံဟိတာ။ သင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်၏။ ။ ဤ
 ကားယောဇနာ။ ။ ဥပပတ္တိဘဝသည်။ ကာမဘဝ။ ရူပဘဝ။
 အရူပဘဝ။ သညာဘဝ။ အသညာဘဝ။ နေဝသညာနာသညာဘ
 ဝ။ ဧကဝေါကာရဘဝ။ စတုဝေါကာရဘဝ။ ပဉ္စဝေါကာရဘ
 ဝ။ ဤသို့ကိုးပါးပြား၏။ ထိုကိုးပါးတို့တွင်။ ကာမဥပါဒိဏ္ဏက္ခန္ဓာ
 ငါးပါးကို ကာမဘဝမှတ်။ ရူပဥပါဒိဏ္ဏက္ခန္ဓာငါးပါး တပါးကို
 ရူပဘဝမှတ်။ အရူပဥပါဒိဏ္ဏ နာမက္ခန္ဓာလေးပါးကို အရူပဘဝ
 မှတ်။ သညာဘဝ၌။ ကာမသညာဘဝ။ ရူပသညာဘဝ။ အရူပ
 သညာဘဝ ဟူ၍သုံးပါးမှတ်။ ကာမသညာဘဝမှာ ကာမဘဝ
 နှင့်တူ၏။ ရူပသညာဘဝမှာ။ ရူပဘဝနှင့်တူ၏။ အရူပသညာ ဘ
 ဝမှာ။ အောက်က အရူပဘဝ သုံးပါးနှင့်တူ၏။ အသညာဘဝ
 မှာ။ ရူပဘဝ တပါးနှင့် တူ၏။ နေဝသညာ နာသညာ ဘဝမှာ။
 အထက်အရူပဘဝနှင့်တူ၏။ ဧကဝေါကာရဘဝကား။ အသညာ
 ဘဝနှင့်တူ၏။ အသညာသတ်တုံ၌မှတ်။ စတုဝေါကာရဘဝကား။
 အရူပဘဝနှင့်တူ၏။ ပဉ္စဝေါကာရဘဝကား။ ကာမဘဝ ရူပဘဝ
 နှစ်ပါးနှင့်တူ၏။ ။ ကာမတဏှာ အလိုရှိအပ်သောကြောင့်။ ကာ
 မဘဝ ဟူ၍ ဆိုအပ်သည်။ ရူပတဏှာသည် အလို ရှိအပ်သော
 ကြောင့်။ ရူပဘဝဟူ၍ဆိုအပ်သည်။ အရူပတဏှာသည် အလို
 ရှိအပ် သောကြောင့်။ အရူပ 'ဘဝဟူ၍ ဆိုအပ်သည်။ ပဋိသန္ဓေ
 သညာရှိသောကြောင့်။ သညာဘဝဟူ၍ ဆိုအပ်သည်။ ပဋိသန္ဓေ
 သညာမရှိသောကြောင့်။ အသညာဘဝဟူ၍ ဆိုအပ်သည်။ သိမ်
 မွေ့သော ပဋိ သန္ဓေ သညာ ရှိသောကြောင့်။ နေဝသညာ နာ
 သညာဘဝဟူ၍ဆိုအပ်သည်။ ရူပက္ခန္ဓာတပါးသာရှိသည်ကိုစွဲ

၍ ကေဝေါကာရဘဝဟူ၍ ဆိုအပ်သည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး
ရှိသည်ကိုစွဲ၍ စတုဝေါကာရ ဘဝဟူ၍ဆိုအပ်သည်။ ခန္ဓာငါး
ပါးရှိသည်ကိုစွဲ၍ ပဉ္စဝေါကာရ ဘဝဟူ၍ ဆိုအပ်သည်။ ဘဝ
နှစ်ဆဲ့လေးပါး၊ တဆဲ့နှစ်ပါး၊ ခြောက်ပါး၊ သုံးပါး၊ နှစ်ပါး၊ တပါး
ဖြစ်ဟန်များကိုလည်းမှတ်။ ယခင်အဋ္ဌကထာနည်း။ ။ တနည်း
ကား၊ အန္တောဂတဘဝနှင့်တကွ၊ ဘဝဆဲ့နှစ်ပါးဖြစ်စေ၍၊ ကမ္မ၊ ဥ
ပပတ္တိဘဝ နှစ်ပါးဖြင့်မြှောက်၊ နှစ်ဆဲ့လေးဘဝဖြစ်၏။ နှစ်ဆဲ့လေး
ဘဝကို ဥပါဒါနိလေးပါးဖြင့်မြှောက်၊ ကိုးဆဲ့ခြောက်ဘဝဖြစ်၏။
ဤကား အနုလောမနည်း။ ။ အဋ္ဌကထာ နည်း၌ အန္တောဂတ
ဘဝတို့ကို အတွင်းပြု၍ ကာမရူပ အရူပဘဝ သုံးပါးကိုတည်း၊
ကံဉာဉ်ပါးဖြင့် မြှောက်၊ ခြောက်ဘဝဖြစ်၏။ ခြောက်ဘဝကို
ဒါနိလေးပါးဖြင့်မြှောက်၊ နှစ်ဆဲ့လေးဘဝဖြစ်၏။ ။ ကံဉာဉ်
ပါးကို တပါးတည်းပြု၍၊ ကာမရူပ အရူပဘဝသုံးပါးဖြင့်မြှောက်၊
သုံးဘဝဖြစ်၏။ သုံးကိုဥပါဒါနိလေးပါးဖြင့်မြှောက်၊ တဆဲ့နှစ်ဘဝ
ဖြစ်၏။ ။ အန္တောဂတဘဝတို့ကိုအတွင်းပြု၍၊ ကာမရူပ အရူ
ပဘဝသုံးပါးကို၊ ကံဉာဉ်ပါးဖြင့်မြှောက်၊ ခြောက်ဘဝဖြစ်၏။ ။
သုံးပါး နည်းမှာ၊ တဆဲ့ နှစ်ပါး နည်းတွင် ပါဝင်သော သုံးပါး
ဖြင့်မြှောက်၊ ရှေးနည်းအတိုင်းမှတ်။ ။ နှစ်ပါးမှာ ကံဉာဉ်ပါးကို
ပင်မှတ်။ ။ တပါးမှာ၊ ဘဝသာမညအစွမ်းဖြင့်မှတ်။ ။ ဘဝ
ပစ္စယာ၌ ကမ္မဘဝကိုသာ အလိုရှိအပ်၏။ ။ ဥပပတ္တိဘဝကို
ကား၊ ဇာတိအား၊ ကမ္မပစ္စည်း အဖြစ်ဖြင့် ကျေးဇူး မပြုတတ်
သောကြောင့် အလိုမရှိအပ်။ ဇာတိဟူသည်ကို၊ ဥပပတ္တိဘဝ၏
ဖြစ်ခြင်းသဘောကိုမှတ်။ ဥပပတ္တိဘဝကိုမမှတ်လင့်၊ ထို့ကြောင့်
ယခင်အဋ္ဌကထာ၌၊ ။ ဘဝေါတိပနေတ္တကမ္မဘာဝေါဝ အ
ဓိပ္ပေတော။ သောဟိ ဇာတိယာ ပစ္စယော။ နဥပပတ္တိ ဘဝေါ။
သောစပန ကမ္မပစ္စယ ဥပ နိဿယ ပစ္စယ ဝသေန ဧဒေါ ပစ္စ
ယောဟောတိ။ ။ ဟူ၍မိန့်အပ်၏။ ။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။
ဘဝေါတိတ္ထေ၊ ဘဝေါဟူသောဤပုဒ်၌၊ ကမ္မဘဝေါဝ၊ ကမ္မဘဝ

ကိုသာလျှင်။ အဝိဗ္ဗေတော။ အလိုရှိအပ်၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ သော။
 ထိုကမ္မဘဝသည်။ ဇာတိယာ။ ဇာတိ၏။ ပစ္စယော။ အကြောင်း
 သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဥပပတ္တိဘဝေါ။ ဥပပတ္တိဘဝသည်။ ဇာ
 တိယာ။ ဇာတိ၏။ ပစ္စယော။ အကြောင်းသည်။ န။ မဟုတ်။ ပန။
 ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့။ သောစ။ ထိုကမ္မဘဝသည်လည်း။ ကမ္မပစ္စယ
 ဥပနိဿယ ပစ္စယဝသေန။ ကမ္မပစ္စည်း ဥပနိဿယပစ္စည်းတို့
 ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဧဒါ။ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့်။ ဇာတိယာ။ ဇာ
 တိအား။ ပစ္စယော။ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ။
 ဤကားယောဇနာ။ ။ ခိုကာဠိကား ဥပပတ္တိဘဝကိုလည်း ယူ
 ၏။ ။ ထိုကြောင့်။ ဥပပတ္တိ ဘဝပုတ္တိယေဝဇာတိတိ အာဟ။
 နဥပပတ္တိဘဝေါတိဇာတိဇာယမာနဿပနဇာတိတိဥပပတ္တိဘ
 ဝေါပိအသတိ အဘာဝါ။ ဇာတိယာပစ္စယောဟိ သပ္ပာဝတ္ထိ။
 ဇာယမာနရူပပဒဋ္ဌာနဘာပိဟိရူပဇာတိယာဝုတ္တာ။ ဥပစိတရူပ
 ပဒဋ္ဌာနောဥပစယော။ အနုပဗန္ဓရူပပဒဋ္ဌာနာသန္တတိတိ။ ။
 ဟူ၍တွင်အပ်၏။ ။ ဥပပတ္တိဘဝပုတ္တိယေဝ။ ဥပပတ္တိဘဝ၏ ဖြစ်
 ခြင်းသည်လျှင်။ ဇာတိ။ ဇာတိမည်၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ နဥပ
 ပတ္တိဘဝေါတိ။ နဥပပတ္တိဘဝေါဟူ၍။ အာဟ။ မိန့်ပြီ။ ပန။ အ
 တို့ဘဝပါးကိုဆိုဦးအံ့။ ဇာယမာနဿ။ ဖြစ်စေသော ဥပပတ္တိ ဘ
 ဝ၏။ ဇာတိ။ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဇာတိ။ ဇာတိ မည် ၏။ ဣတိ
 တာတ္ထာ။ ထိုကြောင့်။ ဥပပတ္တိဘဝေါပိ။ ဥပပတ္တိဘဝကိုလည်း။
 တာတ္ထိ။ ထိုဥပပတ္တိဘဝသည်။ အသတိ။ မရှိသော်။ ဇာတိယာ။ ဇာ
 တိ၏။ အဘာဝါ။ မရှိခြင်းကြောင့်။ ပစ္စယောတိ။ ပစ္စယော ဟူ
 ၍။ ဝတ္ထိ။ ဆိုခြင်းငှါ။ သက္ကာ။ တတ်ကောင်း၏။ ဟိ။ မှန်၏။ ဝါ။
 အကြံကြောင့်။ ရူပဇာတိယာ။ ရူပဇာတိ၏။ ဇာယမာနရူပ ပဒ
 ဋ္ဌာနဘာပိ။ ဖြစ်ဆဲသော နိဗ္ဗန္တ ရုပ်လျှင် နိုးစွာသော အကြောင်း
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း။ ဝုတ္တာ။ ဟောဟော်မူအပ်ကုန်၏။ ဥပ
 စယော။ ဥပစယရင်သည်။ ဥပစိတရူပ ပဒဋ္ဌာနော။ ရှေးဦးစွာ
 ဖြစ်သော နိဗ္ဗန္တရုပ်လျှင် နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ သန္တတိ။

သန္တတိရုပ်သည်။ အနုပ ပဒရူပပဒဋ္ဌာနာ။ နောက်အပေါင်းဖြစ်
 သော နိဗ္ဗန္တရုပ်လျှင် နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။
 ဝတ္ထာ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဝတ္ထု။ ဆိုခြင်း
 ဌာ။ သက္ကာ။ တတ်ကောင်း၏။ ဤကွားယောဇနာ။ ဤသို့
 ကာပါဌ်ဖြင့်။ ဥပပတ္တိဘဝ၏ ဇာတိ၏အကြောင်း၏အဖြစ်ကို ပြ
 သည်။ သောစ ဟူသော အဋ္ဌကထာ ဟိဌ်၌ စသဒ္ဓါကို သရစွ
 ယတ္ထဤမူ။ အဋ္ဌကထာ၏ အဓိပ္ပေတတ္ထပင် ဆိုသင့်၏။ ကမ္မဘ
 ဝေါ ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဌ်တွင် ဝေသဒ္ဓါ၌လည်း။ သန္နိဋ္ဌာန်
 အနုညာတ။ နိဝတ္တေတဗ္ဗ အနက်သုံးချက်။ ထွက်အောင် ကြံမှ
 ဋိကာသင့်မည်။ ကမ္မဘဝ၏ ကမ္မပစ္စည်း ဥပနိဿ ပစ္စည်းနှစ်
 ပါးကိုရရှိက်။ ကမ္မဘဝကား သန္နိဋ္ဌာန် ဥပပတ္တိဘဝကား နိဝ
 တ္တေတဗ္ဗ။ ဥပနိဿပစ္စည်းကိုရည်၍ ဥပပတ္တိဘဝကို အနုညာတ
 ဟူ၍မှတ်။ ဇရာဟူရာ၌။ ဥပါဒိဏ္ဍကန္တာတို့၏ရင့်ခြင်း အို
 ခြင်း သဘောသည် ဇရာမည်၏။ တနည်းကား။ ပါကဋ္ဌဇရာ။ ပ
 နိစ္ဆန္တ ဇရာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ သွားကျိုးခြင်း ဆံဖြူခြင်းစသည်
 တို့ဖြင့် ထင်ရှားသော ဇရာသည် ပါကဋ္ဌဇရာမည်၏။ နာမ်တ
 ရားတို့၌ မထင်ရှားသော အိုခြင်းသည်။ ပနိစ္ဆန္တ ဇရာ မည်
 ၏။ တနည်းကား။ အဝိစိဇရာ။ သဝိစိ ဇရာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ အ
 ကြားအကြား၌ ပတ္တမြား စသည်တို့၏။ အဆင်းအထူးကိုသိနိုင်
 ခဲသကဲ့သို့ ခြားမရှိသောဇရာသည် အဝိစိ ဇရာမည်၏။ အကြား
 အကြား၌ အဆင်းအထူးစသည်တို့ကို သိလွယ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့် ခြားရှိသောဇရာသည် သဝိစိဇရာမည်၏။ တနည်းကား။
 မန္ဓဒသက။ ခိဒ္ဓာဒသက။ ဝဏ္ဏဒသက။ ဗလဒသက။ ပညာဒသက။
 ဟာနိဒသက။ ပဟ္တာရဒသက။ ဝဂ်ဒသက။ မောမူဟဒသက။ သ
 ယနဒသက။ ဟူ၍အရွယ် ဆယ်ပါးပြား၏။ ထိုဆယ်ပါးတို့တွင်
 အသက်ဘရာကို ဆယ်ရ ရ၍။ ပဌမအရသည် အမြော်အမြင်နဲ့
 သည်ဖြစ်၍ မန္ဓဒသက မည်၏။ ဒုတိယအရ အသက် နှစ်ဆယ်
 သည် ပျော်ရွှင်လျှပ်ပေါ်သည်ဖြစ်၍ ခိဒ္ဓာဒသကမည်၏။ တတိ

ယ အရအသက် သုံးဆယ်သည်။ အဆင်းသဏ္ဌာန်ထုပတင့်တယ်
 သည်ဖြစ်၍ ဝဏ္ဏဒသကမည်၏။ စတုတ္ထအရ အသက်လေးဆယ်
 သည်။ ခွန်အားကို ဆောင်သည်ဖြစ်၍ ဗလဒသကမည်၏။ ပဉ္စမ
 အရအသက် ငါးဆယ်သည်။ ပညာအမြော် အမြင်ကို ဆောင်
 သည်ဖြစ်၍ ပညာဒသကမည်၏။ ဆဋ္ဌအရအသက်ခြောက်ဆယ်
 သည်။ ပညာအဆင်း သဏ္ဌာန်၏ ဆုတ်ယုတ်သည်ဖြစ်၍ ဟာနိ
 ဒသကမည်၏။ သတ္တမအရ အသက် ခုနစ်ဆယ်သည်။ ရှေ့သို့
 ကိုင်းရှိုင်းခြင်းကို ဆောင်သည်ဖြစ်၍ ပတ္တာရဒသကမည်၏။ အဋ္ဌ
 မအရအသက် ရှစ်ဆယ်သည်။ ထွန်ကိုင်းကောက် ကဲ့သို့ ကွေး
 ညွတ်ကုံးကွခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍ ဝဂ်ဒသကမည်၏။ နဝမ
 အရအသက် ကိုးဆယ်သည်။ ပညာ အမှုကိစ္စ၌ မေ့လျော့တော့
 ဝေခြင်းကို ဆောင်သည်ဖြစ်၍ မောမ္မဟဒသကမည်၏။ ဒသမ
 အရ အသက် တရာသည်။ အိပ်ရာနေရာမှ ထကြွခြင်းငှါ မစွမ်း
 နိုင်သည်ဖြစ်၍ သယန ဒသက မည်၏။ ဤအရွယ် ဆယ်ပါးသို့
 လိုက်၍ ဇရာဆယ်ပါးပြားဟန်ကိုလည်းမှတ်။ ။ မရဏ ဟူ
 သည်၌ ဥပါဒိဏ္ဍိကွန္ဒာတို့၏ ပျက်ခြင်း သဘော သည် မရဏ
 မည်၏။ တနည်းကား။ ခဏိကမရဏ။ သမုတိမရဏ။ သမုတ္တ
 ဒ မရဏ ဟူ၍သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် ပဇတ္တိ အ
 ခါ၌ ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ ဥပါဒိ ၌ ဘင် အားဖြင့် ပျက်ခြင်းသည်
 ခဏိက မရဏမည်၏။ တိဿ မည်သောသူ သေ၏။ ဗုဿမည်
 သောသူ သေ၏။ ဤသို့ စသည်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်အပ်သော သေခြင်း
 သည်။ သမုတိ မရဏ မည်၏။ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ပဋိသန္ဓေ
 ကင်းသောအားဖြင့် သေခြင်းသည်။ သမုတ္တဒ မရဏမည်၏။
 ဤသေခြင်း သုံးပါးတို့တွင် ဤမရဏအရာ၌ သမုတိ မရဏကို
 သာ လိုအပ်၏။ ။ တနည်းကား။ ဇာတိက္ခယ မရဏ ဟူ၍လည်း
 ယခုင်အဋ္ဌကထာ၌လာ၏။ ပဋိသန္ဓေကုန်၍ သေခြင်းဆိုလိုသည်။
 သမုတိမရဏ၏အမည်ပင်။ ထိုဇာတိက္ခယ မရဏသည်လည်း။
 သူတပါးတို့လုံ့လဖြင့်သေခြင်း၊ မိမိတို့၏ကိစ္စပြီးသဖြင့်သေခြင်းဟူ

ဤနှစ်ပါးပြား၏။ ကိစ္စပြီးသဖြင့် သေခြင်း သည်လည်း။ အသက်
 ကုန်၍ သေခြင်း-ကံကုန်၍သေခြင်းဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ။ဇာ
 တိက္ခယမရဏံ။ ဥပက္ကမ မရဏံ။ သရသမရဏံ။ အာယုက္ခယ
 မရဏံ။ ပုညက္ခယမရဏံတိပိတဿေဝနာမံ။ ။ဤကားယခင်
 သေခြင်း၏ သရုပ်ကို ပြသော ယခင်အဋ္ဌကထာပါဌ်။ ။ဇာ
 တိက္ခယမရဏံ။ ပဋိသန္ဓေကုန်သဖြင့်သေခြင်းသည်။ ဥပက္ကမမရ
 ဏံ။ သူတပါးလုံ့လဖြင့် သေခြင်း။ သရသမရဏံ။ မိမိတို့၏ အ
 သက်ကံနှစ်ပါး ကိစ္စပြီးသဖြင့် သေခြင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒုပိဓံ။ နှစ်
 ပါးအပြားရှိ၏။ သရသမရဏံ။ ကိစ္စပြီးသဖြင့် သေခြင်းသည်
 လည်း။ အာယုက္ခယမရဏံ။ အသက်ကုန်၍သေခြင်း။ ပုညက္ခယ
 မရဏံ။ ကောင်းမှုကံကုန်၍သေခြင်း။ ဣတိ ဤသို့။ ဒုပိဓံ။ နှစ်ပါး
 အပြားရှိ၏။ ဣတိပိ။ ဤသေခြင်းအပြား ငါးပါး ခြောက်ပါး လေး
 ပါး နှစ်ပါး တပါး သည်လည်း။ တဿေဝ။ ထိုသမုတိ မရဏ၏
 သာလျှင်။ နာမံ။ အမည်တည်း။ ဤသို့ပါဌသေသနှင့် တကွ ယော
 ဇနာ။ ။သမုတိမရဏမေဝဟိဇာတိက္ခယမရဏံ။ တံပနဇာ
 တိက္ခယမရဏံ။ ဥပက္ကမ မရဏံ။ သရသမရဏန္တိ ဒုပိဓံ။ တတ္ထ
 သရသမရဏံပိ အာယုက္ခယ မရဏံ ပုညက္ခယမရဏန္တိ ဒုပိဓံ။ ။
 ဟူ၍တွင်အပ်သော အနုဋီကာကိုရှု။ ။ဟိ။ မှန်၏။ သမုတိမရ
 ဏမေဝ။ သမုတိမရဏသည်လျှင်။ ဇာတိက္ခယမရဏံ။ ဇာတိက္ခ
 ယမရဏမည်၏။ တံပနဇာတိက္ခယမရဏံ။ ထိုဇာတိက္ခယ မရ
 ဏသည်ကား။ ဥပက္ကမမရဏံ။ သူတပါးတို့ လုံ့လကြောင့် သေ
 ခြင်း။ သရသမရဏံ။ မိမိတို့၏ကိစ္စ ပြီးသဖြင့် သေခြင်း။ ဣတိ။ ဤ
 သို့။ ဒုပိဓံ။ နှစ်ပါးပြား၏။ တတ္ထ။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ သရသမရဏံ
 ပိ။ မိမိတို့ကိစ္စပြီးသဖြင့်သေခြင်းသည်လည်း။ အာယုက္ခယမရဏံ။
 အသက်ကုန်၍ သေခြင်း။ ပုညက္ခယမရဏံ။ ကောင်းမှုကံကုန်၍
 သေခြင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒုပိဓံ။ နှစ်ပါးပြား၏။ ။ဤကားယော
 ဇနာ။ ။ဥပက္ကမ မရဏကို အကာလမရဏဟူ၍မှတ်။ သရသ
 မရဏကို ကာလမရဏဟူ၍မှတ်။ ထိုကြောင့် အနုဋီကာ၌။ ။

ယဉ္ဇေတ္ထဥပက္ကမ မရဏံ။ တံအကာလမရဏံ သရသမရဏံ။ ကာ
လမရဏံ။ ။ ဟူ၍သွင်အပ်၏။ ။ ဣတ္ထ။ ဤသေခြင်းတို့တွင်။
ယဉ္ဇဥပက္ကမမရဏံ။ အကြင်ဥပက္ကမ မရဏသည်း။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။
တံ။ ထိုဥပက္ကမမရဏသည်း။ အကာလမရဏံ။ အချိန်မရောက်မှီ
သေခြင်း မည်၏။ သရသ မရဏံ။ သရသ မရဏသည်း။ ကာလ
မရဏံ။ အချိန်ရောက်မှသေခြင်းမည်၏။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။
တနည်းကား ဆာလောင်သဖြင့် သေခြင်းမှတ်သိတ်သဖြင့် သေ
ခြင်း။ မြွေခဲသဖြင့်သေခြင်း အဆိတ်စားသဖြင့် သေခြင်း။ မီးသင့်
သဖြင့်သေခြင်း။ ရေနစ်သဖြင့်သေခြင်း။ လက်နက်သင့်သဖြင့် သေ
ခြင်း။ ဤသေခြင်းချစ်ပါးတို့သည်လည်း။ ထိုသမုတိမရဏ၏ အ
ပြားပင်။ ။ တနည်းကား။ လေကြောင့် သေခြင်း။ သည်းခြေ
ကြောင့် သေခြင်း။ သလိပ်ကြောင့် သေခြင်း။ ကြိဒေါသကြောင့်
သေခြင်း။ ဥတုဘောက်ပြန်ခြင်းကြောင့် သေခြင်း။ မညီမညွတ်
သောအာဟာရကြောင့်သေခြင်း။ သူတပါးလုံ့လကြောင့် သေ
ခြင်း။ ကံ၏အကျိုးကြောင့် သေခြင်း။ ဤသေခြင်း ရှစ်ပါးတို့သည်
လည်း။ ထိုသမုတိမရဏ၏အပြားပင်။ ။ ဇိဃန္တာယာပိပါသာ
ယ။ အဟိနာဒဋ္ဌောဝိသေနစ။ အဂ္ဂိဥဒကသတ္တိဟိ။ အကာလေ
ဓာတ္ထမိယျတိ။ ။ ဝါတပိတ္တေနသေမေန။ သန္နိပါတာဥတုဟိစ။
ဝိသမေနဩပက္ကမေနဝိပါကေနစမိယျတိ။ ။ ဤကား ငါးလိမ္မ
ပညာကျမ်း၌ လာသော သေခြင်းချစ်ပါး ရှစ်ပါးကိုပြသောဂါ
ထာ။ ။ တတ္ထ။ ထိုကာလ အကာလအားဖြင့် သေခြင်း ရှစ်ပါး
တို့တွင်။ အကာလေ။ အခါမရောက်မီကသေခြင်း၌။ ဇိဃန္တာယ။
ဆာလောင်သဖြင့်၎င်း။ ပိပါသာယ။ မှတ်သိတ်သဖြင့်၎င်း။ အဟိနာ။
မြွေသည်။ ဒဋ္ဌော။ ခဲအပ်သည်ဖြစ်၍၎င်း။ ဝိသေနစ။ အဆိတ်စားသ
ဖြင့်၎င်း။ အဂ္ဂိဥဒကသတ္တိဟိ။ မီးသင့်ခြင်း။ ရေနစ်ခြင်း။ လက်နက်
တို့ဖြင့်၎င်း။ မိယျတိ။ သေရ၏။ ဝါတ ပိတ္တေန။ လေသည်းခြေ
ကြောင့်၎င်း။ သေမေန။ သလိပ်ကြောင့်၎င်း။ သန္နိပါတာ။ လေ
သည်းခြေ သလိပ်တည်းဟူသော ကြိဒေါသ ကြောင့်၎င်း။ ဥတု

ဟိစ၊ဘောကံပြန်ကုန်သော ဥတုတို့ကြောင့်၎င်း၊ဝိသမေန၊မညိ၊
မညွတ်သောအာဟာရကြောင့်၎င်း၊ ဥပက္ကမေန၊သူတပါးလုံ့လ
ကြောင့်၎င်း၊ ဝိပါကေနစ၊ ကံ၏ ဝိပါကံကြောင့်၎င်း၊ မိယျတိ။
သေရ၏။ ။ဤကားယောဇနာ။ ။သောကဟူရာ၌ ဒေါသ
သည် သောကမည်၏၊အပြားအားဖြင့်ကား၊ ညာတိဗျသနသော
က၊ဆွေမျိုး မိဘ သားသမီးတို့ ပျက်စီးခြင်းကြောင့် စိုးရိမ်ပူဆွေး
ရခြင်း။ ဘောဂဗျသနသောက၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ ပျက်စီးခြင်း
ကြောင့် စိုးရိမ်ပူဆွေးရခြင်း၊ ရောဂဗျသနသောက၊ ရောဂါအ
နာနှိပ်စက်ခြင်းကြောင့် စိုးရိမ်ပူဆွေးရခြင်း၊ သီလဗျသန သော
က၊ သီလအကျင့် ပျက်စီးခြင်းကြောင့် စိုးရိမ်ပူဆွေးရခြင်း၊ ဒိဋ္ဌိ
ဗျသနသောက၊မိစ္ဆာအယူနှိပ်စက်ခြင်းကြောင့် စိုးရိမ်ပူဆွေးရ
ခြင်း၊အညတရဗျသနသောက၊အဆွေခင်ပွန်းစသည်တို့၏ ပျက်
စီးခြင်းကြောင့် စိုးရိမ် ပူဆွေးရခြင်း၊ သောက ဖြစ်ခြင်း၏ အ
ကြောင်းတို့ကြောင့် စိုးရိမ်ပူဆွေးရခြင်း၊ဤသို့ သောကချနစ်ပါး
ပြားဟန်ကိုမှတ်။ ။ပရိဒေဝဟူရာ၌ စိတ္တဇဝိပ္ပလ္လာသ သဒ္ဓရုပ်
သည် ပရိဒေဝမည်၏၊ အပြားအားဖြင့်ကား ညာတိဗျသန ပရိ
ဒေဝ စသည်ချနစ်ပါးပြားဟန်ကိုမှတ်။ ။ဒုက္ခဟူရာ၌ ဒုက္ခသ
ဟဂုတ် ကာယဝိညာဏ်နှင့်ယှဉ်သော ဒုက္ခဝေဒနာတည်း ဟူ
သော ကာယိကဒုက္ခဝေဒနာကိုယူ။ ။အပြားအားဖြင့်ကား၊
ဒုက္ခဒုက္ခ၊ဝိပရိဏာမဒုက္ခ၊သင်္ခါရဒုက္ခ၊ ပဋိစ္စနုဒုက္ခ၊ အပဋိစ္စ နု
ဒုက္ခ၊ပရိယာယဒုက္ခ၊နိပ္ပရိယာယဒုက္ခ၊ ဤဒုက္ခ ချနစ်ပါးတို့တွင်၊
ဒုက္ခဝေဒနာတည်းဟူသော ဒုက္ခဒုက္ခတစိတ်ကို၎င်း၊ကဏ္ဍသုလဒ
န္တသုလဒသောကာယိက အာဗာဓဟုဆိုအပ်သောပဋိစ္စ နုဒုက္ခတ
စိတ်ကို၎င်း၊ဒွတ္တိံသကမ္မကရဏစသည်တို့၏အကြောင်းကြောင့်
ဖြစ်သောအနာဟုဆိုအပ်သော အပ္ပဋိစ္စ နုဒုက္ခကို၎င်း၊နိပ္ပရိယာ
ယဒုက္ခကို၎င်း၊ ဇာတိ၏အကျိုးဆက် ဒုက္ခဝေဒနာ ပရိယာယစ
ကားထွယ်ဟုမှတ်။ ။ကာယိကဒုက္ခ၊စေတတိကဒုက္ခသည်၊
ဒုက္ခဒုက္ခမည်၏၊ သုခဝေဒနာသည်၊ ဘောကံပြန်သောအားဖြင့်

ဒုက္ခ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းကြောင့် ဝိပရိဏာမ ဒုက္ခမည်၏။ ဥ
ပေက္ခာဝေဒနာသည်၎င်း၊ ကြွင်းသော တေဘုမ္မက တရားသည်
၎င်း ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
သင်္ခါရဒုက္ခမည်၏။ မဂ်ဖိုလ်တို့အားလည်း။ သင်္ခါရဒုက္ခရှိ၏။ ။
တထာပိဋ္ဌနံ ပနမဂ္ဂဗလာနံပိအတ္ထိ။ တသ္မာဇေတေဓမ္မာ။ ဒုက္ခသစ္စ
ပရိယာပန္နတ္ထေနသင်္ခါရဒုက္ခနာမာတိဝေဒိတဗ္ဗံ။ ။ ဟူ၍ ယခင်
အဋ္ဌကထာ၌မိန့်အပ်သည်ကိုရှု။ ။ တထာပိဋ္ဌနံပန။ ထိုသို့နှိပ်စက်
ခြင်းသဘောကိုကား။ မဂ္ဂဗလာနံပိ။ မဂ်ဖိုလ်တို့အားလည်း။ အတ္ထိ။
ရှိ၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဇေတေဓမ္မာ။ ထိုမဂ်ဖိုလ်တရားတို့ကို။
ဒုက္ခ သစ္စာပရိယာပန္နတ္ထေန။ ဒုက္ခသစ္စာ၌ အကျုံးဝင်သော အနက်
ကြောင့်။ သင်္ခါရဒုက္ခနာမာတိ။ သင်္ခါရဒုက္ခမည်၏ဟူ၍။ ဝေဒိ
တဗ္ဗာ။ သိအပ်ကုန်၏။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။ နားသုလား။
သွားသုလား။ ရာဂစသည်တို့ကြောင့် ပူပန်ခြင်းအစရှိသော။ ကာ
ယိကအနာ။ စေတသိကအနာ စသည်မေးမြန်း၍ သိအပ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ လုံ့လမထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။
ပဋိစ္ဆန္နဒုက္ခမည်၏။ အပါကဋ နှစ်လည်းဟူ၏။ သုံးဆွဲနှစ်ပါး
သော ကမ္မ ကာရဏ စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်သော အနာသည် မ
မေးမူ၍၎င်း။ ထင်ရှားခြင်းကြောင့်၎င်း။ အပဋိစ္ဆန္န ဒုက္ခမည်၏။
ပါကဋ ဒုက္ခလည်းဟူ၏။ ဇာတိ အစရှိသော တရား အပေါင်း
သည်။ ဒုက္ခ၏ဝတ္ထု အဖြစ်ကြောင့် ပရိယာယ ဒုက္ခမည်၏။ ဒုက္ခ
ဒုက္ခသည်။ မချဒုက္ခဖြစ်၍။ နိပ္ပရိယာယဒုက္ခလည်းမည်၏။
ဒေါမနဿ ဟူရာ၌။ ဒေါသမူစိတ်၌ ဖြစ်သောစေတသိကဒုက္ခဟု
ဆိုအပ်သော ဒေါမနဿဝေဒနာကိုယူ။ ဤဝေဒနာသည်။ စေတ
သိက ဒုက္ခလည်းမည်၏။ ဒုက္ခဒုက္ခသို့၎င်း။ နိပ္ပရိယာယ ဒုက္ခသို့
၎င်း။ သင်္ခါရဒုက္ခသို့၎င်းဝင်၏ဟူ၍မှတ်။ ။ ဥပါယာသဟူရာ၌။
ဒေါသမူစိတ်နှင့် ယှဉ်သော ပဋိဇာတေသိကကိုယူ။ အချင်းအရာ
အားဖြင့် ရှု၍တင်ငင် ပင်ပန်းခြင်း ကိုမှတ်။ အပြားအားဖြင့်
ညာတိဗျသနဥပါယာသစသောချနစ်ပါးပြားကိုလည်းမှတ်။ ။

သောကောတိဒေါသောပရိဒေဝေါတိ ဝိပ္ပလ္လာသသဒ္ဓေါ။ ဒုက္ခန္တိ
 ကာယိက ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဒေါမနဿန္တိ စေတသိကဒုက္ခဝေဒနာ
 ဥပါယာသောတိပဋိဂ္ဂေါ။ ။ ဟူ၍ဖွင့်အပ်သော သင်္ခေပဋိကာ
 နှင့်အညီ၊ သောကစသည်တို့၏ တရားကိုယ်ကိုမှတ်။ ။ သော
 ကောတိ၊ သောကဟူသည်ကား။ ဒေါသော၊ ဒေါသတည်း။ ပရိ
 ဒေဝေါတိ၊ ပရိဒေဝ ဟူသည်ကား။ ဝိပ္ပလ္လာသသဒ္ဓေါ၊ ဝိတ္တဇ
 ဝိပ္ပလ္လာသသဒ္ဓတည်း။ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခဟူသည်ကား။ ကာယိက
 ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခသဟဂုတ် ကာယဝိညာဉ်နှင့် ယှဉ်သော ဒုက္ခ
 ဝေဒနာတည်း။ ဒေါမနဿန္တိ။ ဒေါမနဿဟူသည်ကား။ စေတ
 သိကဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဒေါသမူစိတ်နှင့်ယှဉ်သော ဒေါမနဿဒုက္ခဝေ
 ဒနာတည်း။ ဥပါယာသောတိ၊ ဥပါယာသဟူသည်ကား။ ပဋိဂ္ဂေါ၊
 ဒေါသမူစိတ်နှင့် ယှဉ်သော ဒေါသ စေတသိက်တည်း ဟူသော
 ပဋိဃတည်း။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နည်း
 ၌ အတိတ် အကြောင်း ၅ ပါး။ ပစ္စုပ္ပန်အကျိုး ၅ ပါး။ ပစ္စုပ္ပန်
 အကြောင်း ၅ ပါး။ အနာဂတ်အကျိုး ၅ ပါး။ အစပ်သုံးပါး။ အ
 လ္လား ၄ ပါး။ ဝဋ် ၃ ပါး။ ခြင်းရာ ၂၀။ အင်္ဂါ ၁၂ ပါးတို့ကိုလည်း
 အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟကျမ်းကိုမှီ၍သိလင့်။ ။ အညာဏလက္ခဏာ
 အဝိဇ္ဇာသမ္ပောဟနရသာ၊ ဆာဒန ပစ္စုပ္ပန်နာ၊ အာသဝပဒဋ္ဌာ
 နာ။ ။ ဤကားအဝိဇ္ဇာ၏လက္ခဏာ။ ရသ။ ပစ္စုပ္ပန်နာ၊ ပဒဋ္ဌာန်
 ကိုပြသော ယခင်အဋ္ဌကထာ။ ။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ အညာ
 ဏလက္ခဏာ။ မသိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သမ္ပောဟနရသာ၊ တွေ
 ဝေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဆာဒနပစ္စုပ္ပန်နာ၊ အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်း
 လျှင်ရှေ့ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ အာသဝပဒဋ္ဌာနာ၊ အာသ
 ဝေါတရားလျှင်နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ။ ဤကားယော
 ဇနာ။ ။ အဘိသင်္ခါရနလက္ခဏာသင်္ခါရ၊ အာယုဟနရသာ၊
 စေတနာပစ္စုပ္ပန်နာ၊ အဝိဇ္ဇာပဒဋ္ဌာနာ။ ။ ဤကားသင်္ခါရ၏
 လက္ခဏာသည်ကိုပြသော ယခင်အဋ္ဌကထာ။ ။ သင်္ခါရ၊
 သင်္ခါရ တို့သည်၊ အဘိသင်္ခါရနလက္ခဏာ။ ပြုပြင်စီရင်ခြင်း

လက္ခဏာရှိကုန်၏။ အာယုဟနရသာ။ အားထုတ်ခြင်း ကိစ္စ ရှိ
 ကုန်၏။ စေတနာပံ့ပွားပဋ္ဌာနာ။ စေ့ဆော်ခြင်းလျှင် ရှေ့ရှုထင်သော
 အခြင်းအရာရှိကုန်၏။ အဝိဇ္ဇာပဒဋ္ဌာနာ။ အဝိဇ္ဇာလျှင် နီးစွာသော
 အကြောင်းရှိကုန်၏။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။ ဝိဇာနနလက္ခ
 ဏံဝိညာဏံ။ ပုဗ္ဗင်္ဂမရသံ။ ပဋိသန္ဓိပစ္စုပ္ပန်။ သင်္ခါရပဒဋ္ဌာနံ။
 ဝတ္ထာရမ္မဏပဒဋ္ဌာနံဝါ။ ။ ဤကားဝိညာဉ်၏လက္ခဏာ စသည်
 ကိုပြသော ယခင်အဋ္ဌကထာ။ ။ ဝိညာဏံ။ လောကီဝိပါက်
 ဗတ္တိသ ဝိညာဉ်သည်။ ဝိဇာနနလက္ခဏာနံ။ အာရုံကို သိခြင်း
 လက္ခဏာရှိ၏။ ပုဗ္ဗင်္ဂမရသံ။ ရှေ့သွားခြင်းလျှင် ကိစ္စရှိ၏။ ပဋိသန္ဓိ
 ပစ္စုပ္ပန်။ ရှေ့နောက်ဖြစ်သော ဘဝအထူးကို တစပ်တည်းကဲ့
 သို့စပ်ခြင်းလျှင် ရှေ့ရှုထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ သင်္ခါရပဒ
 ဋ္ဌာနံ။ သင်္ခါရလျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ဝါ။ တနည်းကား။
 ဝတ္ထာရမ္မဏပဒဋ္ဌာနံ။ ဝတ္ထုအာရုံလျှင်နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။
 ဤကားယောဇနာ။ ။ နမနလက္ခဏံနာမံ။ သမ္ပယောဂရသံ။
 အဝိနိဗ္ဗာဂပစ္စုပ္ပန်။ ဝိညာဏပဒဋ္ဌာနံ။ ။ ဤကားနာမ်၏
 လက္ခဏာစသည်ကိုပြသော ယခင်အဋ္ဌကထာ။ ။ နာမံ။ စေ
 တသိက် နာမက္ခန္ဓာ ယိုးပါးသည်။ နမနလက္ခဏံ။ ညွတ်ခြင်းလက္ခ
 ဏာရှိ၏။ သမ္ပယောဂရသံ။ ဝိညာဏ်နှင့်တကွရောပြွမ်းခြင်းကိစ္စ
 ရှိ၏။ အဝိနိဗ္ဗာဂပစ္စုပ္ပန်။ ဝိညာဏ်နှင့် အသီးမဝေတန်ခြင်း
 သည်လျှင် ရှေ့ရှုထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ဝိညာဏပဒဋ္ဌာနံ။
 ဝိညာဏ်လျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ။ ဤကားယော
 ဇနာ။ ။ ရူပန လက္ခဏံရူပံ။ ဝိကိရဏရသံ။ အဗျာကဟ
 ပစ္စုပ္ပန်။ ဝိညာဏပဒဋ္ဌာနံ။ ။ ဤကား ရူပ၏အနက်လေး
 ပါးကိုပြသော ယခင်အဋ္ဌကထာ။ ။ ရူပံ။ ရုပ်သည်။ ရူပန
 လက္ခဏံ။ ဖောက်ပြန်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဝိကိရဏရသံ။ ညီ
 ညွတ်ခြင်းကိုပယ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အဗျာကဟပစ္စုပ္ပန်။ အဗျာ
 ကဟအဖြစ်လျှင် ရှေ့ရှုထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ဝိညာဏပ
 ဒဋ္ဌာနံ။ ဝိညာဏ်လျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ။ ဤကား

ယောဇနာ။ ။ အာယတနံလက္ခဏံ။ သဠာယတနံ။ ဒဿနာဒိ
ရသံ။ ဝတ္ထုဒ္ဓါရ ဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနံ။ နာမရူပ ပဒဋ္ဌာနံ။ ။ ဤကား
အာယတန၏ အနက်လေးပါး ယခင်အဋ္ဌကထာ။ ။ သဠာယ
တနံ။ အာယတန ခြောက်ပါး။ သုံးပါး။ ဆွဲနှစ်ပါးသည်။ အာ
ယတနလက္ခဏံ။ မိမိတို့၏ကိစ္စဖြင့်အားထုတ်ခြင်း၊ ချွဲခြင်း၊ သံသရာ
ဒုက္ခ ချိတ်ခြင်း။ ရဝေးရာ ဌာန အဖြစ်လျှင် လက္ခဏာ ရှိ၏။
ဒဿနာဒိရသံ။ ဒဿနစသော ကိစ္စရှိ၏။ ဝတ္ထုဒ္ဓါရဘာဝ ပစ္စု
ပဋ္ဌာနံ။ ဝတ္ထုဒ္ဓါရ အဖြစ်လျှင် ရှေ့ရှုထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။
နာမရူပ ပဒဋ္ဌာနံ။ နာမရူပလျှင် နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။
ဤကားယောဇနာ။ ။ ဗုဿနလက္ခဏောဗသော။ သံဃန္ဓနရ
သော။ သံဂတိပစ္စုပဋ္ဌာနောသဠာယတနပဒဋ္ဌာနော။ ။ ဤကား
ဗုဿ၏ အနက်လေးပါး ယခင်အဋ္ဌကထာ။ ။ ဗသော။ ဗဿ
သည်။ ဗုဿနလက္ခဏော။ အာရုံကို တွေ့ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သံ
ဃန္ဓနရသော။ စိတ်အာရုံထိခိုက်ခြင်းလျှင် ကိစ္စရှိ၏။ ဟိ။ ဝတ္ထု
အာရုံကို ထိခိုက်ခြင်းလျှင် ပြည့်စုံခြင်းရှိ၏။ သံဂတိ ပစ္စုပဋ္ဌာ
နော။ ဝတ္ထုအာရုံစိတ်တည်းပဉ္စသော အကြောင်းသုံးပါးပေါင်း
ဆုံမိခြင်းလျှင် ရှေ့ရှုထင်သော အခြင်းအရာဝေဒနာကို ဖြစ်စေ
ခြင်း အကျိုးရှိ၏။ သဠာယတန ပဒဋ္ဌာနော။ သဠာယတနလျှင်
နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။ အနုဘ
ဝနလက္ခဏာဝေဒနာ။ ဝိသယရသသန္တောဂရသာ။ သုခဒုက္ခပစ္စု
ပဋ္ဌာနာ။ ဗဿပဒဋ္ဌာနာ။ ။ ဤကားဝေဒနာ၏အနက်လေးပါး။
ယခင်အဋ္ဌကထာ။ ။ ဝေဒနာ။ ဝေဒနာသည်။ အနုဘဝနလက္ခ
ဏာအာရုံကို ခံစားခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဝိသယရသ သန္တောဂ
ရသာ။ အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားခြင်းကိစ္စရှိ၏။ သုခဒုက္ခပစ္စု
ပဋ္ဌာနာ။ သုခဒုက္ခလျှင်ရှေ့ရှုထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဗဿပ
ဒဋ္ဌာနာ။ ဗဿလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ ဤကားယော
ဇနာ။ ။ ဟေတုလက္ခဏာကဏ္ဍာ။ အဘိနန္ဒနမုသာ။ အတိတ္တိ
ဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနာ။ ဝေဒနာပဒဋ္ဌာနာ။ ။ ဤကား တဏှာ၏အ

နက်လေးပါး။ ယခင်အဋ္ဌကထာ။ ။ တဏှာ။ တဏှာသည်။ ပော
တုလက္ခဏာ။ အကြောင်း၏အဖြစ်လျှင် လက္ခဏာရှိ၏။ အဘိနန္ဒန
ရသာ။ လွန်စွာတင်မက်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အတိတ္တိဘဝပစ္စုပဋ္ဌာနာ။
မရောင့်ရဲသည်၏အဖြစ်လျှင် ရှေးရှုထင်သော အခြင်း အရာရှိ၏။
ဝေဒနာပဒဋ္ဌာနာ။ ဝေဒနာလျှင် နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။
ဤကားယောဇနာ။ ။ ဂဟဏလက္ခဏံ ဥပါဒါနံ။ အမုစွနိရသံ။
တဏှာဒဋ္ဌတ္တိဗ္ဗိပစ္စုပဋ္ဌာနံ။ တဏှာပဒဋ္ဌာနံ။ ။ ဤကားဥပါဒါနံ
၏အနက်လေးပါး။ ကခင်အဋ္ဌကထာ။ ။ ဥပါဒါနံ။ ဥပါဒါနံ
သည်။ ဂဟဏလက္ခဏံ စွဲလမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အမုစွနိရသံ။
မလွတ်စေခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ တဏှာဒဋ္ဌတ္တိဗ္ဗိပစ္စုပဋ္ဌာနံ။ တဏှာ
ဖြင့် မြဲမြန်သောအယူလျှင် ရှေးရှုထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ တ
ဏှာပဒဋ္ဌာနံ။ တဏှာလျှင် နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ။ ဤ
ကားယောဇနာ။ ။ ကမ္မကမ္မဇလလက္ခဏော ဘဝေါ။ ဘဝန
ဘဝနရသော ကုသလာကုသလဗျာကတ ပစ္စုပဋ္ဌာနော။ ဥပါ
ဒါနံပဒဋ္ဌာနော။ ။ ဤကားဘဝ၏အနက်လေးပါး။ ယခင်အဋ္ဌက
ထာ။ ။ ဘဝေါ။ ဘဝသည်။ ကမ္မကမ္မဇလက္ခဏော။ ကံ၏အဖြစ်
ကံ၏အကျိုး၏ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဘဝနဘဝနရ
သော။ ပွားစေခြင်း ဖြစ်စေခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ ကုသလာကုသလ ဗျာ
ကတပစ္စုပဋ္ဌာနော။ ကုသိုလ်အကုသိုလ် အဗျာကတအဖြစ်လျှင်
ရှေးရှုထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ဥပါဒါနံပဒဋ္ဌာနော။ ဥပါဒါနံ
လျှင်နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ။ ဤကားယောဇနာ။ ။
သပနောသတတ္ထတတ္ထဘဝေ။ ပဋ္ဌမာဘိနိပ္ပတ္တိလက္ခဏာ။ နိယျာ
တနရသာ။ အတိတဘဝတော။ ဣဥဗ္ဗုဇနပစ္စုပဋ္ဌာနာ။ ဗလဝ
သေန ဒုက္ခပိတ္တတာ ပစ္စုပဋ္ဌာနာဝါ။ ဘဝပဒဋ္ဌာနာ။ ။ ဤကား
ဇာတိ၏အနက်လေးပါး။ ယခင်အဋ္ဌကထာ။ ။ သပနောသ
ဇာတိ။ ထိုဇာတိသည်။ တတ္ထတတ္ထဘဝေ။ ထိုထိုဘဝ၌။ ပဋ္ဌမာ
ဘိနိပ္ပတ္တိလက္ခဏာ။ ရှေးဦးစွာ ဖြစ်သောခန္ဓာလျှင် လက္ခဏာရှိ၏။
နိယျာတရသာ။ နောက်ခန္ဓာသန္တာန်ကိုဆောင်ရှင်းခြင်းကိစ္စရှိ၏။

ပထပုရ်လိကျမ်း။

အတိယအဝိဇ္ဇာ။ အတိတ်ဘဝမှ။ ဣဒါ။ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌။ ဥဗ္ဗုဒ္ဓါ။
ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ။ ပေါ်လာခြင်းလျှင်ရှေ့ရှုထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။
ဝါ။ တနည်းကား။ ပလဝသေန။ အကျိုး၏အစွမ်းဖြင့်။ ဒုက္ခဝိစိတ္တ
တ္တာ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ။ ဆန်းကြယ်သော ဒုက္ခ ရှိသည်၏ အဖြစ်လျှင်
ရှေ့ရှုထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဘဝပဒဋ္ဌာနာ။ ဘဝလျှင်နီးစွာ
သောအကြောင်းရှိ၏။ ဤကားယောဇနာ။ သာပနေသာ
ခန္ဓပရိပါကလက္ခဏာ။ မရဏုပနယနရသာ။ ယောပန္နိနာသ
ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ။ ဇာတိပဒဋ္ဌာနာ။ ဤကား ဇရာ၏ အနက်လေး
ပါး။ ယခင်အဋ္ဌကထာ။ သာပနေသာဇရာ။ ထိုဇရာသည်။
ခန္ဓပရိပါက လက္ခဏာ။ ခန္ဓာရင့်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ မရဏုပ
နယနရသာ။ သေခြင်းသို့ ဆောင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ယောပရိနာသ
ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ။ အရွယ်ပျက်စီးခြင်းလျှင် ရှေ့ရှုထင်သော အခြင်းအ
ရာရှိ၏။ ဇာတိပဒဋ္ဌာနာ။ ဇာတိလျှင်နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။
ဤကားယောဇနာ။ တယိဒံရတိလက္ခဏံဝိယောဂရသံ။ ဝိပ္ပဝါ
သပစ္စုပ္ပန်ဘဝ။ ဇာတိပဒဋ္ဌာနာ။ ဤကား မရဏ၏အနက်လေးပါး။
ယခင်အဋ္ဌကထာ။ တယိဒံ။ ထိုမရဏသည်။ ရတိလက္ခဏံ။ ရ
တေခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဝိယောဂရသံ။ ရှင်ခြင်းမှကင်းခြင်း ကိစ္စ
ရှိ၏။ ဝိပ္ပဝါသပစ္စုပ္ပန်ဘဝ။ ကင်း၍ဖြစ်ခြင်းလျှင်ရှေ့ရှုထင်သော အ
ခြင်းအရာရှိ၏။ ဇာတိပဒဋ္ဌာနာ။ ဇာတိလျှင် နီးစွာသောအကြောင်း
ရှိ၏။ ဤကား ယောဇနာ။ အန္တောနိဗ္ဗာနလက္ခဏော။
သောကောစစေတသောပရိနိဗ္ဗာယနရသော။ အနုသောစနပစ္စု
ပ္ပန်ဘဝ။ ဇာတိပဒဋ္ဌာနာ။ ဤကားသောက၏အနက်လေး
ပါး။ ယခင်အဋ္ဌကထာ။ သောကော။ သောကသည်။ အန္တော
နိဗ္ဗာနလက္ခဏော။ ကိုယ်တွင်း၌ချောက်သွေစေခြင်းလက္ခဏာရှိ
၏။ စေတသော။ စိတ်ကို။ ပရိနိဗ္ဗာယနရသော။ ပူပန်စေခြင်းကိစ္စ
၏။ အနုသောစ နပစ္စုပ္ပန်ဘဝ။ ညံ့တိ ဗျသန စသည် တို့အ
လျော်စွာ စိုးရိမ်ခြင်း ဂုဏ်အပြစ်သို့ လိုက်၍ စိုးရိမ် ပူဆွေးခြင်
လျှင် ရှေးရှု ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ဇာတိ ပဒဋ္ဌာနာ။

ဇာတိလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ဤကားယောဇနာ။ ။
သောလာလပ္ပနသက္ခဏော။ ။ ဂုဏဒေါသပရိကိတ္တနရသော။ သန္တမ
ပစ္စုပဋ္ဌာနော။ ဇာတိပဒဋ္ဌာနော။ ဤကားပရိဒေဝ၏အနက်
လေးပါး။ ယခင်အဋ္ဌကထာ။ ။ သော။ ထိုပရိဒေဝသည်။ လာ
လပ္ပနသက္ခဏော။ အချည်းနှီးလျှပ်ပေါ်သော အသံကို ဖြစ်စေ
ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဂုဏဒေါသပရိကိတ္တနရသော။ ဂုဏ်အပြတ်
တို့ကိုပြောကြားခြင်းကိစ္စရှိ၏။ သန္တမပစ္စုပဋ္ဌာနော။ ပတ်ပတ်
လည်ခြင်းလျှင် ရှေးရှုထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ဇာတိပဒဋ္ဌာ
နော။ ဇာတိလျှင် နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ဤကားယော
ဇနာ။ ။ အနိဋ္ဌာရမ္မဏာနူဘဝနလက္ခဏံဒုက္ခံ။ အနိဋ္ဌာကာရသံ
ဘောဂရသံ။ ကာယိကာဗာပပစ္စုပဋ္ဌာနံဇာတိဝေပဋ္ဌာနံ။ ။
ဤကားဒုက္ခ၏ အနက်လေးပါး။ ဓမ္မသင်္ဂဏီအဋ္ဌကထာ။ ။
ဒုက္ခံ။ ဒုက္ခသည်။ အနိဋ္ဌာရမ္မဏာနူဘဝနလက္ခဏံ။ အနိဋ္ဌာရုံကို
ခံစားခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အနိဋ္ဌာကာရသံဘောဂရသံ။ အနိဋ္ဌ
အခြင်းအရာအားဖြင့် ပေါင်းသော်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ကာယိကာ
ဗာပပစ္စုပဋ္ဌာနံ။ ကိုယ်၏ ကျင်နာခြင်းလျှင် ရှေးရှုထင်သော အ
ခြင်းအရာရှိ၏ ဇာတိဝေပဋ္ဌာနံ။ ဇာတိပင်နိုးသောအကြောင်း
ရှိ၏။ ဤကားယောဇနာ။ ။ အနိဋ္ဌာရမ္မဏာနူဘဝနလက္ခ
ဏံဒေါမနဿံ။ အနိဋ္ဌာကာရသံဘောဂရသံ။ စေတသိကာဗာပ
ပစ္စုပဋ္ဌာနံ။ ဇာတိဝေပဋ္ဌာနံ။ ဤကား ဒေါမနဿ၏အ
နက်လေးပါး။ ဓမ္မသင်္ဂဏီအဋ္ဌကထာ။ ။ ဒေါမနဿံ။ ဒေါမ
နဿဝေဒနာသည်။ အနိဋ္ဌာရမ္မဏာနူဘဝနလက္ခဏံ။ အနိဋ္ဌာရုံ
ကိုခံစားခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အနိဋ္ဌာကာရသံဘောဂရသံ။ အ
နိဋ္ဌ အခြင်းအရာအားဖြင့် ပေါင်းသော်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ စေတ
သိကာဗာပပစ္စုပဋ္ဌာနံ။ စိတ်၏ကျင်နာခြင်းလျှင် ရှေးရှုထင်သော
အခြင်းအရာရှိ၏။ ဇာတိဝေပဋ္ဌာနံ။ ဇာတိပင်နိုးသောအကြောင်း
ရှိ၏။ ။ သောပနေသဗျာသတ္တိ လက္ခဏော။ နိတ္တုနနရသော။
ဝိသာဒပစ္စုပဋ္ဌာနော။ ဇာတိပဒဋ္ဌာနော။ ဤကား ဥပါယာ

ပထမပုရဏီကျမ်း။

သောတရားတော်ကို ယခင်အဋ္ဌကထာ။ ပန၊ အဘို့တပါးကို ဆိုခြင်းတော်။ ထိုဥပါယာသည်။ ဗျာဠတ္တိလက္ခဏော။ ပင် ပန်းခြင်းသက္ကဏာရှိ၏။ နိတ္တုနန ရသော။ ပြီးညှုခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝိသာဒပစ္စုပ္ပန်နော။ သာယာခြင်းမှ ကင်းခြင်းလွင် ရှေ့ထင် သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဇာတိပစ္စုပ္ပန်နော။ ဇာတိလျှင်စိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ဤကားယောဇနာ။ ဤနောက် သော ကစသည်တို့၌ကား ပဒဋ္ဌာန်ကို အဋ္ဌကထာ၌ အထူးမဆိုသော် လည်း ဇာတိ၏ အကျိုးစက်ပင် ဖြစ်၍ ဇရာမရဏ တို့၌ကဲ့သို့ ပဒဋ္ဌာန်ကိုသိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ပဒဋ္ဌာန်ကိုလည်း သွင်း ၍မှတ်အပ်၏။ ဤကား အဝိဇ္ဇာ စသည်တို့၏ လက္ခဏာ စ သော အနက်လေးပါးသရုပ်အတ္ထုပ္ပါန်းဖြစ်၏။

ဤစာပြီးသစ်။ သက္ကရာဇ်ကား။ ၁၂၃၆ ခု၊ ဝါခေါင်လဆန်း ၁ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့ ၁ ချက်တီးကျော် ၆ မောင်း ပေါ် အချိန်တွင်။ ပထမပုရဏီ အမည်ရှိသော ကျမ်းကို။ ရေးကူး၍ ပြီး အောင်မြင်သည်။

ဘဝါဘဝေ သံသရန္တော။ အပါယံနဂစ္ဆာမ။ မနုဿဒေဝ သမ္ပတ္တိယာ။ အနုဘဝိတွာ။ ပစ္ဆိမဘဝိကေ နိဗ္ဗာနာယ ပါပုဏာ တိ။ ရောက်ရပါလို၏။

ပထမပုရဏီကျမ်း။ နိဗ္ဗိတံ။ ပြီး၏။

